

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 ⁽¹⁾ .....** 1

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE ⁽¹⁾ .....** 64

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2019/2035 al Comisiei din 28 iunie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele pentru unitățile care dețin animale terestre și incubatoare, precum și pentru trasabilitatea anumitor animale terestre deținute și a ouălor pentru incubație ⁽¹⁾ .....** 115

DECIZII

- ★ **Decizia (UE) 2019/2036 a Consiliului din 25 noiembrie 2019 privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Consiliului Organizației Aviației Civile Internaționale în legătură cu amendamentul 17 la anexa 17 (Securitate) la Convenția privind aviația civilă internațională .....** 170

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

Rectificări

- ★ Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1982 al Comisiei din 28 noiembrie 2019 de supunere la înregistrare a anumitor importuri de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă și din fontă cu grafit sferoidal, originare din Republica Populară Chineză, ca urmare a redeschiderii anchetei în vederea punerii în aplicare a hotărârii din 20 septembrie 2019 în cauza T-650/17, în ceea ce privește Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1146 al Comisiei de reinstituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, originare din Republica Populară Chineză și fabricate de Jinan Meide Castings Co., Ltd (JO L 308, 29.11.2019) 173

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2019/2033 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 27 noiembrie 2019

privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Cerințele prudențiale solide sunt parte integrantă din condițiile de reglementare în temeiul cărora instituțiile financiare furnizează servicii în interiorul Uniunii. Firmele de investiții intră, împreună cu instituțiile de credit, sub incidența Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ în ceea ce privește tratamentul și supravegherea prudențială, în timp ce autorizarea lor și alte cerințe organizatorice și de conduită sunt stabilite în Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾.
- (2) Regimurile prudențiale existente prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE se bazează în mare măsură pe versiunile succesive ale standardelor internaționale de reglementare stabilite pentru marile grupuri bancare de către Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară și abordează doar parțial riscurile specifice inerente diverselor activități desfășurate de un număr mare de firme de investiții. Vulnerabilitățile și riscurile specifice inerente respectivelor firme de investiții ar trebui, prin urmare, să fie abordate în mod expres prin intermediul unor mecanisme prudențiale adecvate și proporționale la nivelul Uniunii.

⁽¹⁾ JO C 378, 19.10.2018, p. 5.

⁽²⁾ JO C 262, 25.7.2018, p. 35.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 noiembrie 2019.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽⁶⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

- (3) Riscurile cu care se confruntă firmele de investiții și riscurile pe care le prezintă pentru clienții lor și, într-un context mai larg, pentru piețele pe care își desfășoară activitatea depind de natura și de volumul activităților lor, inclusiv în situația în care acționează: ca agenți pentru clienții lor, fără să fie parte la tranzacțiile rezultate, sau în situația în care încheie tranzacții pe cont propriu.
- (4) Prin aplicarea unor cerințe prudențiale solide ar trebui să se asigure că firmele de investiții sunt gestionate în mod ordonat și în interesul clienților lor. Cerințele respective ar trebui să țină cont de posibilitatea ca firmele de investiții și clienții lor să își asume riscuri excesive, precum și de diferitele grade de risc pe care și-l asumă și pe care îl prezintă firmele de investiții. În egală măsură, astfel de cerințe prudențiale ar trebui să vizeze evitarea impunerii unor sarcini administrative nejustificate firmelor de investiții.
- (5) Multe dintre cerințele prudențiale care decurg din cadrul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE sunt concepute astfel încât să abordeze riscurile comune cu care se confruntă instituțiile de credit. Prin urmare, cerințele existente sunt, în mare măsură, calibrate pentru a menține capacitatea de creditare a instituțiilor de credit de la un ciclu economic la altul și pentru a proteja deponenții și contribuabilii de o eventuală intrare în dificultate, și nu pentru a aborda totalitatea diverselor profiluri de risc ale firmelor de investiții. Firmele de investiții nu au portofolii mari de credite acordate persoanelor fizice și întreprinderilor și nu atrag depozite. Probabilitatea ca intrarea lor în dificultate să aibă un impact negativ asupra stabilității financiare globale este mai mică decât în cazul instituțiilor de credit. Riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă majoritatea firmelor de investiții diferă astfel în mod substanțial de riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă instituțiile de credit, iar aceste diferențe ar trebui să se reflecte clar în cadrul prudențial al Uniunii.
- (6) Cerințele prudențiale care vizează firmele de investiții în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE se bazează pe cele aplicabile instituțiilor de credit. Firmele de investiții în cazul cărora sfera de aplicare a autorizației este limitată la anumite servicii de investiții care nu sunt vizate de cadrul prudențial actual fac obiectul unui număr mare de exceptări de la aceste cerințe. Respectivul excepții recunosc faptul că firmele de investiții respective nu se confruntă cu riscuri de aceeași natură ca instituțiile de credit. Firmele de investiții care desfășoară activități vizate de cadrul prudențial actual și care implică tranzacționarea de instrumente financiare în mod limitat fac obiectul cerințelor corespunzătoare în materie de capital prevăzute de acest cadru, dar pot beneficia de exceptări în alte domenii, precum lichiditatea, expunerile mari și efectul de levier. Firmele de investiții în cazul cărora sfera de aplicare a autorizației nu face obiectul respectivelor limitări intră sub incidența aceluiași cerințe prudențiale ca și instituțiile de credit.
- (7) Tranzacțiile cu instrumente financiare, fie că sunt încheiate în scopul gestionării riscurilor, al acoperirii riscurilor sau al gestionării lichidității sau în scopul asumării unor poziții direcționale pe valoarea instrumentelor în timp, reprezintă o activitate pe care o pot desfășura atât instituțiile de credit, cât și firmele de investiții autorizate să tranzacționeze pe cont propriu și care face deja obiectul cadrului prudențial prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE. Pentru a se evita crearea unui mediu concurențial inechitabil, care ar putea conduce la arbitraj de reglementare între instituțiile de credit și firmele de investiții în acest domeniu, cerințele de fonduri proprii care rezultă din respectivele norme care abordează riscul ar trebui, prin urmare, să se aplice în continuare și firmelor de investiții respective. Expunerile firmelor de investiții respective față de contrapărțile lor în tranzacții specifice și cerințele de fonduri proprii corespunzătoare sunt, de asemenea, reglementate de norme și ar trebui, prin urmare, să continue să se aplice firmelor de investiții într-o manieră simplificată. În sfârșit, normele privind expunerile mari prevăzute în cadrul prudențial actual sunt relevante și în cazul în care expunerile din tranzacții ale respectivelor firme de investiții față de anumite contrapărți sunt deosebit de mari și generează astfel o sursă de risc excesiv de concentrată pentru o firmă de investiții din cauza stării de nerambursare a contrapărții. Prin urmare, ar trebui ca respectivele norme să continue să li se aplice firmelor de investiții într-un mod simplificat.
- (8) Diferențele dintre statele membre în ceea ce privește aplicarea cadrului prudențial existent pun în pericol condițiile de concurență echitabile pentru firmele de investiții din cadrul Uniunii. Respectivul diferențe rezultă din complexitatea generală a aplicării cadrului în cazul unor firme de investiții diferite, în funcție de serviciile pe care le furnizează acestea, atunci când unele autorități naționale adaptează sau simplifică aplicarea în legislația sau practica națională. Având în vedere faptul că în cadrul prudențial existent nu sunt abordate toate riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă anumite tipuri de firme de investiții, în unele state membre au fost aplicate majorări de capital importante pentru anumite firme de investiții. Pentru a se asigura armonizarea supravegherii prudențiale a firmelor de investiții din întreaga Uniune ar trebui instituite dispoziții uniforme care să abordeze aceste riscuri.

- (9) Prin urmare, este necesar un regim prudențial special pentru firmele de investiții care, date fiind dimensiunea și gradul lor de interconectare cu alți actori financiari și economici, nu sunt sistemice. În schimb, firmele de investiții sistemice ar trebui să facă în continuare obiectul cadrului prudențial existent prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE. Respectivul firme de investiții sunt o subclasă a firmelor de investiții cărora li se aplică în prezent cadrul prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE și care nu beneficiază de exceptări specifice de la niciuna dintre cerințele de principiu prevăzute în acest cadru. Cele mai mari și mai interconectate firme de investiții au modele de afaceri și profiluri de risc similare cu cele ale instituțiilor de credit semnificative. Ele furnizează servicii similare celor oferite de bănci și subscriu riscuri la o scară semnificativă. În plus, firmele de investiții sistemice sunt suficient de mari și au modele de afaceri și profiluri de risc care reprezintă o amenințare la fel de importantă pentru funcționarea stabilă și ordonată a piețelor financiare ca și instituțiile de credit mari. Prin urmare, este oportun ca firmele de investiții respective să rămână sub incidența normelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE.
- (10) Regimul prudențial specific pentru firmele de investiții care, date fiind dimensiunea și gradul lor de interconectare cu alți actori financiari și economici, nu sunt considerate sistemice ar trebui să abordeze practicile comerciale specifice ale diferitelor tipuri de firme de investiții. Firmele de investiții cu cel mai mare potențial de a genera riscuri pentru clienți, piețe sau funcționarea ordonată a firmelor de investiții înseși ar trebui, în special, să facă obiectul unor cerințe prudențiale clare și eficiente, adaptate la aceste riscuri specifice. Aceste cerințe prudențiale ar trebui să fie calibrate în așa fel încât să fie proporționale cu tipul de firmă de investiții, cu interesele clienților tipului respectiv de firmă de investiții și cu promovarea funcționării armonioase și ordonate a piețelor pe care își desfășoară activitatea acest tip de firmă de investiții. Cerințele ar trebui să atenueze domeniile de risc identificate și să contribuie la asigurarea posibilității ca firmele de investiții, în cazul în care intră în dificultate, să fie lichidate într-o manieră ordonată, perturbând cât mai puțin posibil stabilitatea piețelor financiare.
- (11) Regimul instituit prin prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor care revin formatorilor de piață desemnați din locurile de tranzacționare în temeiul Directivei 2014/65/UE de a furniza cotații și de a fi prezenți pe piață în mod continuu.
- (12) Regimul prudențial pentru firmele de investiții care, date fiind dimensiunea și gradul lor de interconectare cu alți actori financiari și economici, nu sunt considerate sistemice ar trebui să se aplice fiecărei firme de investiții la nivel individual. Cu toate acestea, pentru a facilita aplicarea cerințelor prudențiale pentru firmele de investiții din Uniune care fac parte din grupuri bancare, pentru a evita perturbarea anumitor modele de afaceri ale căror riscuri sunt deja acoperite de aplicarea normelor prudențiale, firmele de investiții ar trebui să fie autorizate să aplice cerințele din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și din Directiva 2013/36/UE, după caz, sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, cu condiția ca decizia lor de a acționa astfel să nu fie determinată de obiective legate de arbitrajul de reglementare. În plus, având în vedere faptul că riscurile suportate de firmele de investiții mici și neinterconectate sunt, în cea mai mare parte, limitate, aceste firme ar trebui să fie autorizate să beneficieze de o exceptare de la cerințele prudențiale specifice prevăzute pentru firmele de investiții în cazul în care fac parte dintr-un grup bancar sau dintr-un grup de firme de investiții cu sediul în același stat membru și care face obiectul supravegherii consolidate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE sau în temeiul prezentului regulament și al Directivei (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului (*) după caz, în același stat membru, întrucât respectivele cadre prudențiale ar trebui să acopere riscurile respective în aceste cazuri. Pentru a reflecta tratamentul existent al grupurilor de firme de investiții în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE, în cazul grupurilor formate numai din firme de investiții sau în cazul în care consolidarea în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 nu se aplică, întreprinderea-mamă a acestor grupuri ar trebui să aibă obligația de a respecta cerințele prezentului regulament pe baza situației consolidate a grupului. Alternativ, în locul consolidării prudențiale, în cazul în care astfel de grupuri de firme de investiții reflectă structuri și profiluri de risc mai simple, autoritățile competente pot autoriza întreprinderea-mamă a grupului respectiv să dețină capital suficient pentru a sprijini valoarea contabilă a participațiilor sale la filiale. În cazul în care fac parte dintr-un grup de asigurare, firmele de investiții mici și neinterconectate ar trebui, de asemenea, să fie autorizate să beneficieze de exceptarea de la anumite cerințe de publicare a informațiilor.
- (13) Pentru ca firmele de investiții să se poată baza în continuare pe fondurile lor proprii existente în scopul de a respecta cerințele de fonduri proprii care li se aplică în temeiul cadrului prudențial specific pentru firmele de investiții, definiția și structura fondurilor proprii ar trebui aliniată la Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Aceasta include deduceri integrale din fondurile proprii, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, a unor elemente bilanțiere cum ar fi creanțele privind impozitul amânat și deținerile de instrumente de capital emise de alte entități din sectorul financiar. Totuși, firmele de investiții ar trebui să poată excepta de la deducere deținerile nesemnificative de instrumente de capital emise de entități din sectorul financiar dacă acestea sunt deținute în vederea tranzacționării, pentru a sprijini activitățile de formare a pieței respectivelor instrumente. Pentru a alinia structura

(*) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (a se vedea pagina 64 din prezentul Jurnal Oficial).

fondurilor proprii la Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ratele corespunzătoare ale tipurilor de fonduri proprii au fost reflectate în contextul prezentului regulament. Pentru a se asigura că cerințele sunt proporționale cu natura, sfera și complexitatea activităților firmelor de investiții și că sunt ușor accesibile pentru firmele de investiții în cadrul prezentului regulament, Comisia ar trebui să reexamineze caracterul adecvat al alinierii în continuare a definiției și a structurii fondurilor proprii la cele din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

- (14) Pentru a se asigura că firmele de investiții acționează întotdeauna pe baza nivelului de fonduri proprii necesar pentru autorizarea acestora, toate firmele de investiții ar trebui, în orice moment, să îndeplinească o cerință de capital minim permanent egală cu capitalul inițial necesar pentru acordarea autorizării de a presta serviciile de investiții relevante stabilite în conformitate cu Directiva (UE) 2019/2034.
- (15) Pentru a asigura o aplicare simplă a cerinței de fonduri proprii minime pentru firmele de investiții mici și neinterconectate, acestea ar trebui să dispună de fonduri proprii egale cu valoarea mai ridicată dintre cerința de capital minim permanent sau un sfert din cheltuielile lor generale fixe determinate pe baza activității lor în exercițiul anterior. Firmele de investiții mici și neinterconectate care preferă să dea dovadă de mai multă prudență și să evite efectele în cascadă disproporționate în caz de reclasificare nu ar trebui să fie descurajate să dețină fonduri proprii care depășesc cerințele prezentului regulament sau să aplice măsuri mai stricte decât cele prevăzute de prezentul regulament.
- (16) Pentru a ține seama de riscurile mai ridicate ale firmelor de investiții care nu intră în categoria firmelor mici și neinterconectate, cerința de fonduri proprii minime pentru aceste firme ar trebui să fie valoarea cea mai ridicată dintre cerința de capital minim permanent, un sfert din cheltuielile lor generale fixe din anul precedent sau suma cerințelor calculate pe baza setului de factori de risc adaptați firmelor de investiții („factorii K”), care stabilesc capitalul în funcție de riscurile din domeniile de activitate specifice firmelor de investiții.
- (17) Firmele de investiții ar trebui să fie considerate a fi mici și neinterconectate în sensul cerințelor prudențiale specifice pentru firmele de investiții în cazul în care nu prestează servicii de investiții care prezintă un grad ridicat de risc pentru clienți, piețe sau ele înseși și în cazul în care dimensiunea lor implică o mai mică probabilitate ca acestea să provoace efecte negative pentru clienți și piețe în cazul în care se materializează riscurile inerente activității lor sau în cazul în care acestea intră în dificultate. În consecință, firmele de investiții mici și neinterconectate ar trebui definite ca fiind cele care nu tranzacționează pe cont propriu și nu își asumă riscuri la tranzacționarea cu instrumente financiare, nu dețin active sau fonduri ale clienților, dețin active atât în administrare discreționară de portofolii, cât și prin mecanisme nediscreționare (de consultare) cu o valoare mai mică de 1,2 miliarde EUR, tratează ordine ale clienților în valoare de mai puțin de 100 de milioane EUR pe zi reprezentând ordinele clienților în tranzacții în numerar sau de mai puțin de 1 miliard EUR pe zi reprezentând ordinele clienților în tranzacții cu instrumente financiare derivate și au un bilanț mai mic de 100 de milioane EUR, inclusiv elemente extrabilanțiere și veniturile brute anuale totale rezultate din prestarea serviciilor lor de investiții sunt de mai puțin de 30 de milioane EUR.
- (18) Pentru a evita arbitrajul de reglementare și pentru a reduce motivația firmelor de investiții de a-și restructura operațiunile pentru a evita depășirea pragurilor peste care nu se califică drept firme de investiții mici și neinterconectate, pragurile pentru activele administrate, ordinele clienților tratate, dimensiunea bilanțului și veniturile brute anuale totale ar trebui să se aplice cumulativ pentru toate firmele de investiții care fac parte din același grup. Celelalte condiții, și anume dacă o firmă de investiții deține fonduri ale clienților, administrează sau protejează active ale clienților ori tranzacționează instrumente financiare și își asumă un risc de piață sau de contraparte, sunt binare și nu permit o astfel de restructurare; prin urmare, ar trebui analizate de la caz la caz. Pentru a ține seama de evoluția modelelor de afaceri și de riscurile pe care acestea le antrenează în mod continuu, condițiile și pragurile respective ar trebui evaluate la sfârșitul fiecărei zile, cu excepția criteriului privind deținerea unor fonduri ale clienților, care ar trebui evaluat intrazilnic, și al celor privind dimensiunea bilanțului și veniturile brute anuale totale, care ar trebui evaluate în funcție de situația firmei de investiții la sfârșitul exercițiului financiar precedent.
- (19) O firmă de investiții care depășește pragurile de reglementare sau nu îndeplinește celelalte condiții nu ar trebui să fie considerată a fi mică și neinterconectată și ar trebui să facă obiectul cerințelor pentru alte firme de investiții, sub rezerva dispozițiilor tranzitorii specifice prevăzute în prezentul regulament. Acest lucru ar trebui să încurajeze firmele de investiții să își planifice activitățile astfel încât să se califice clar drept firme de investiții mici și neinterconectate. Pentru ca o firmă de investiții care nu îndeplinește cerințele pentru a fi considerată mică și neinterconectată să beneficieze de un astfel de tratament, ar trebui prevăzută o fază de monitorizare în timpul căreia să se verifice dacă firma de investiții respectivă îndeplinește condițiile și se menține sub pragurile relevante timp de cel puțin șase luni consecutive.

- (20) Toate firmele de investiții ar trebui să își calculeze cerința de fonduri proprii în raport cu un set de factori K ce reflectă riscul pentru client (*Risk-To-Client* – „RtC”), riscul pentru piață (*Risk-to-Market* – „RTM”) și riscul pentru firmă (*Risk-to-Firm* – „RTF”). Factorii K aferenți RtC reflectă activele administrate pentru clienți și serviciile de consultanță permanente (K-AUM), fondurile clienților deținute (K-CMH), activele protejate și administrate (K-ASA) și ordinele clienților tratate (K-COH).
- (21) Factorul K aferent RtM reflectă riscul de poziție netă (K-NPR) în conformitate cu dispozițiile privind riscul de piață din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau, în cazul în care autoritatea competentă permite acest lucru pentru anumite tipuri de firme de investiții care tranzacționează pe cont propriu prin membri compensatori, pe baza marjei totale cerute de membrul compensator al unei firme de investiții (K-CMG). Firmele de investiții ar trebui să aibă opțiunea de a aplica simultan K-NPR și K-CMG pe bază de portofoliu.
- (22) Factorii K aferenți RtF reflectă expunerea unei firme de investiții față de starea de nerambursare a contrapărților lor de tranzacționare (K-TCD) în conformitate cu dispozițiile simplificate pentru riscul de credit al contrapărții pe baza Regulamentului (UE) nr. 575/2013, riscul de concentrare existent la nivelul expunerilor mari ale unei firme de investiții față de contrapărți specifice pe baza dispozițiilor din regulamentul menționat care se aplică expunerilor mari din portofoliul de tranzacționare (K-CON) și riscurile operaționale din fluxul zilnic de tranzacționare al unei firme de investiții (K-DTF).
- (23) Cerința generală de fonduri proprii calculată pe baza factorilor K este suma cerințelor calculate pe baza factorilor K aferenți RtC, RtM și RtF. K-AUM, K-ASA, K-CMH, K-COH și K-DTF se referă la volumul activității reflectat de fiecare factor K. Volumele pentru K-CMH, K-ASA și K-DTF se calculează pe baza unei medii mobile a ultimelor nouă luni. Volumul pentru K-COH se calculează pe baza unei medii mobile a ultimelor șase luni, iar pentru K-AUM, pe baza ultimelor 15 luni. Volumele se înmulțesc cu coeficienții corespunzători prevăzuți în prezentul regulament pentru a determina cerința de fonduri proprii. Cerințele de fonduri proprii pentru K-NPR rezultă din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, iar cerințele de fonduri proprii pentru K-CON și K-TCD utilizează o aplicare simplificată a cerințelor corespunzătoare din regulamentul menționat referitoare la tratamentul expunerilor mari în portofoliul de tranzacționare, respectiv al riscului de credit al contrapărții. Valoarea factorului K este zero în cazul în care o firmă de investiții nu desfășoară activitatea relevantă.
- (24) Factorii K aferenți RtC reprezintă substituenți care acoperă domeniile de activitate ale firmelor de investiții care, în cazul apariției unor probleme, pot în mod plauzibil să le cauzeze prejudicii clienților. K-AUM reflectă riscul de a cauza prejudicii clienților prin administrarea discreționară incorectă a portofoliilor clienților sau executarea deficitară și oferă reasigurare și beneficii pentru clienți în ceea ce privește continuitatea serviciilor permanente de administrare a portofoliilor și de consultanță de investiții. K-ASA reflectă riscul care decurge din protejarea și administrarea activelor clienților și garantează că firmele de investiții dețin capital proporțional cu valoarea acestor active, indiferent dacă activele figurează în bilanțul propriu sau în conturile unor părți terțe. K-CMH reflectă riscul de a cauza prejudicii în cazul în care o firmă de investiții deține fondurile clienților săi, luându-se în considerare dacă acestea figurează în bilanțul propriu sau în conturile unor părți terțe și o serie de măsuri în temeiul dreptului intern aplicabil prevăd că fondurile clienților sunt protejate în caz de faliment, insolvență sau intrare în procedura de rezoluție sau de administrare a firmei de investiții. K-CMH exclude fondurile clienților care sunt depuse într-un cont bancar (custode) în numele clientului însuși, în cazul în care firma de investiții are acces la fondurile clienților prin intermediul unui mandat acordat de o parte terță. K-COH reflectă riscul potențial pentru clienții unei firme de investiții care execută ordinele (în numele clientului, și nu în numele firmei de investiții înseși), de exemplu în cadrul serviciilor exclusiv de executare oferite clienților sau atunci când o firmă de investiții este parte a unui lanț pentru ordinele clienților.
- (25) Factorul K aferent RtM pentru firmele de investiții care tranzacționează pe cont propriu se bazează pe normele pentru riscul de piață corespunzător pozițiilor pe instrumente financiare, schimbul valutar și mărfuri, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Acest lucru permite firmelor de investiții să aleagă aplicarea abordării standardizate sau a abordării standardizate alternative în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 sau opțiunea de a utiliza modele interne, odată ce aceste ultime două abordări devin aplicabile instituțiilor de credit nu numai în scopul raportării, ci și în scopul cerințelor de fonduri proprii. Între timp, și cel puțin în cursul a cinci ani de la data aplicării prezentului regulament, firmele de investiții ar trebui să pună în aplicare cadrul de risc al pieței (abordarea standardizată sau, dacă este cazul, modelele interne) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 cu scopul de

a-și calcula K-NPR. În cazul în care dispozițiile prevăzute în partea a treia titlul IV capitolele 1a și 1b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾, nu devin aplicabile instituțiilor de credit în scopul cerințelor de fonduri proprii, firmele de investiții ar trebui să continue să aplice cerințele prevăzute în partea a treia titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în scopul calculării K-NPR. În mod alternativ, cerința de fonduri proprii a firmelor de investiții care tranzacționează instrumente financiare cu poziții care fac obiectul compensării poate, sub rezerva aprobării de către autoritatea competentă și a anumitor condiții, să fie egală cu quantumul marjelor totale cerute de membrul compensator al acestora, înmulțit cu un factor multiplicator fix. Utilizarea K-CMG ar trebui să se bazeze în primul rând pe activitatea de tranzacționare a unei firme de investiții care intră în totalitate sau în mod substanțial în sfera de aplicare a acestei abordări. Cu toate acestea, autoritatea competentă a firmei de investiții poate autoriza, de asemenea, firma de investiții să utilizeze parțial abordarea K-CMG, cu condiția ca respectiva abordare să fie utilizată pentru toate pozițiile care fac obiectul compensării sau constituirii marjei și să se utilizeze una dintre cele trei metode alternative pentru K-NPR pentru portofoliile care nu fac obiectul compensării. Pentru a se asigura că cerințele sunt proporționale cu natura, sfera și complexitatea activităților firmelor de investiții și că sunt ușor accesibile pentru firmele de investiții în cadrul prezentului regulament, orice reexaminare care are loc ulterior în ceea ce privește aplicarea metodelor de calculare a factorilor K ar trebui să vizeze inclusiv caracterul adecvat al alinierii în continuare a calculului K-NPR la normele privind riscul de piață pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare în instrumente financiare, în valută și în mărfuri, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

- (26) Pentru firmele de investiții care tranzacționează pe cont propriu, factorii K pentru K-TCD și K-CON aferenți RfF constituie o aplicare simplificată a normelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 cu privire la riscul de credit al contrapărții și, respectiv, la riscul asociat expunerilor mari. K-TCD reflectă riscul neîndeplinirii obligațiilor pe care le au față de o firmă de investiții contrapărțile la tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere (OTC), la tranzacțiile de răscumpărare, la operațiunile de dare sau luare cu împrumut de titluri sau mărfuri, la tranzacțiile cu termen lung de decontare, la tranzacțiile de creditare în marjă, la orice altă operațiune de finanțare prin instrumente financiare, precum și beneficiarii împrumuturilor acordate de firma de investiții pe o bază auxiliară ca parte a unui serviciu de investiții, acest factor fiind determinat prin înmulțirea valorii expunerilor, pe baza costului de înlocuire și a unei majorări pentru expunerea potențială viitoare, cu factori de risc bazați pe Regulamentul (UE) nr. 575/2013, reflectând efectele de atenuare ale unei compensări eficiente și ale schimbului de garanții reale. Pentru a alinia în continuare tratamentul riscului de credit al contrapărții la Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ar trebui să se adauge, de asemenea, un factor multiplicator fix de 1,2 și un factor multiplicator pentru ajustarea evaluării creditului (CVA – *credit valuation adjustment*) pentru a reflecta valoarea de piață curentă a riscului de credit al contrapărții pentru firma de investiții în cadrul unor tranzacții specifice. K-CON reflectă riscul de concentrare în ceea ce privește contrapărțile din sectorul privat individuale sau extrem de conectate față de care firmele au expuneri ce depășesc 25 % din fondurile lor proprii sau praguri alternative specifice în ceea ce privește instituțiile de credit sau alte firme de investiții, prin aplicarea unei majorări de capital în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru expunerile în exces care depășesc respectivele limite. În cele din urmă, K-DTF reflectă riscurile operaționale pe care le presupune încheierea într-o singură zi de către o firmă de investiții, pe cont propriu sau pentru clienți în nume propriu, a unor volume mari de tranzacții ca urmare a inadecvării, inapținutudinei sau defectării unor procese, persoane sau sisteme interne sau ca urmare a unor evenimente externe, determinate pe baza valorii noționale a tranzacțiilor zilnice, ajustate pe durata până la scadența instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii pentru a limita creșterile cerințelor de fonduri proprii, în special în cazul contractelor pe termen scurt, în cazul cărora riscurile percepute ca fiind operaționale sunt mai mici.
- (27) Toate firmele de investiții ar trebui să își monitorizeze și să își controleze riscul de concentrare, inclusiv pentru clienții lor. Cu toate acestea, numai firmele de investiții care fac obiectul unei cerințe de fonduri proprii minime calculate pe baza factorilor K ar trebui să raporteze autorităților competente cu privire la riscurile lor de concentrare. Pentru firmele de investiții specializate în instrumente financiare derivate pe mărfuri sau în certificate de emisii ori instrumente financiare derivate pe acestea care au expuneri concentrate mari față de contrapărțile nefinanciare, limitele riscului de concentrare pot fi depășite fără să se aplice nicio cerință de capital suplimentar pe baza K-CON, atât timp cât expunerile sunt în scopuri comerciale, de trezorerie sau de gestionare a riscurilor.
- (28) Toate firmele de investiții ar trebui să dispună de proceduri interne pentru a-și monitoriza și a-și gestiona cerințele de lichiditate. Respectivul proceduri sunt destinate a contribui la asigurarea faptului că firmele de investiții pot funcționa în mod ordonat în timp, fără să trebuiască să rezerve lichidități special pentru perioadele de criză. În acest scop, toate firmele de investiții ar trebui să dețină în orice moment cel puțin o treime din cerința bazată pe cheltuielile lor generale fixe în active lichide. Cu toate acestea, autoritățile competente ar trebui să fie autorizate să excepteze firmele de investiții mici și neinterconectate de la respectiva cerință. Aceste active lichide ar trebui să fie

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1).

de înaltă calitate și să fie aliniate la cele enumerate în Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei ⁽⁹⁾, precum și la marjele de ajustare care se aplică în cazul respectivelor active în temeiul respectivului regulament delegat. Pentru a se lua în considerare diferența dintre profilurile de lichiditate ale firmelor de investiții și cele ale instituțiilor de credit, lista activelor lichide adecvate ar trebui completată cu numerarul propriu negrevat, cu depozitele pe termen scurt ale firmei de investiții (care nu ar trebui să includă niciun fond al clienților și niciun instrument financiar aparținând clienților), precum și cu anumite instrumente financiare pentru care există o piață lichidă. În cazul în care nu sunt exceptate de la cerințele de lichiditate, firmele de investiții mici și neinterconectate, precum și firmele de investiții care nu sunt autorizate să desfășoare activități de tranzacționare sau de subscriere ar mai putea include ca active lichide elemente legate de creanțe comerciale și onorarii sau comisioane de primit în termen de 30 de zile, cu condiția ca acestea să nu depășească o treime din cerința de lichiditate minimă, să nu fie luate în considerare în contul cerințelor de lichiditate suplimentare impuse de autoritatea competentă și să facă obiectul unei marje de ajustare de 50 %. În circumstanțe excepționale, firmelor de investiții ar trebui să li se permită să scadă sub pragul obligatoriu prin monetizarea activelor lor lichide pentru a-și acoperi necesarul de lichiditate, cu condiția să notifice imediat autoritatea competentă. Toate garanțiile financiare furnizate clienților care pot duce la creșterea necesarului de lichiditate în cazul executării acestora ar trebui să reducă valoarea activelor lichide disponibile cu cel puțin 1,6 % din valoarea totală a garanțiilor respective. Pentru a se asigura că cerințele sunt proporționale cu natura, sfera și complexitatea activităților firmelor de investiții și că sunt ușor accesibile pentru firmele de investiții în cadrul prezentului regulament, ar trebui să aibă loc ulterior o reexaminare în ceea ce privește caracterul adecvat al activelor lichide care sunt eligibile pentru îndeplinirea cerinței de lichiditate minimă, inclusiv alinierea în continuare la cele enumerate în Regulamentul delegat (UE) 2015/61, împreună cu marjele de ajustare aplicabile acestor active în temeiul regulamentului delegat respectiv.

- (29) În completarea noului regim prudential ar trebui elaborat un cadru corespunzător de raportare în scopuri de reglementare care să fie proporțional și adaptat cu atenție la activitatea firmelor de investiții și la cerințele cadrului prudential. Cerințele de raportare pentru firmele de investiții ar trebui să vizeze nivelul și structura fondurilor lor proprii, cerințele lor de fonduri proprii, baza pentru calcularea cerințelor lor de fonduri proprii, profilul și dimensiunea activității lor în raport cu parametrii în funcție de care firmele de investiții sunt considerate a fi mici și neinterconectate, cerințele de lichiditate și conformitatea acestora cu dispozițiile privind riscul de concentrare. Firmele de investiții mici și neinterconectate ar trebui să fie exceptate de la obligația de raportare cu privire la riscul de concentrare și să aibă obligația de a raporta numai atunci când astfel de cerințe de lichiditate li se aplică. Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾ (ABE) ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza modelele detaliate și mecanismele de raportare în scopuri de reglementare și modelele pentru raportarea de fonduri proprii. Respectivul standarde ar trebui să fie proporționale cu amploarea și complexitatea diferitelor firme de investiții și ar trebui, în special, să țină cont de încadrarea firmelor de investiții în categoria firmelor mici și neinterconectate.
- (30) Pentru a asigura transparența pentru investitorii lor și, într-un context mai larg, pentru piețe, firmele de investiții care nu sunt considerate mici și neinterconectate ar trebui să își facă publice nivelurile de fonduri proprii, cerințele de fonduri proprii, mecanismele de guvernanță și politicile și practicile de remunerare. Firmele de investiții mici și neinterconectate nu ar trebui să facă obiectul unor cerințe referitoare la publicarea informațiilor, cu excepția cazului în care acestea emit instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, pentru a asigura transparența pentru investitorii în respectivele instrumente.
- (31) Firmele de investiții ar trebui să aplice politici de remunerare neutre din punctul de vedere al genului, în conformitate cu principiul prevăzut la articolul 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Ar trebui aduse unele clarificări în ceea ce privește publicarea informațiilor privind remunerarea. Cerințele de publicare a informațiilor privind remunerarea stabilite în prezentul regulament ar trebui să fie compatibile cu obiectivele normelor privind remunerarea, și anume să stabilească și să mențină, pentru categoriile de personal ale căror activități profesionale au un impact important asupra profilului de risc al firmelor de investiții, politici și practici de remunerare care să fie coerente cu o gestiune eficientă a riscurilor. Mai mult, firmele de investiții care beneficiază de o derogare de la anumite norme privind remunerarea ar trebui să aibă obligația de a publica informații privind o astfel de derogare.

⁽⁹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

- (32) Pentru a se facilita o tranziție lină a firmelor de investiții de la cerințele din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2013/36/UE la cerințele prevăzute în prezentul regulament și în Directiva (UE) 2019/2034, este adecvat să se prevadă măsuri tranzitorii corespunzătoare. În special, până la data la care se împlinesc cinci ani de la data aplicării prezentului regulament, firmele de investiții pentru care cerințele de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament ar fi mai mult decât dublul cerințelor lor de fonduri proprii în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE ar trebui să fie în măsură să atenueze efectele creșterilor potențiale prin limitarea cerinței de fonduri proprii la dublul cerinței de fonduri proprii relevante în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE.
- (33) Pentru a nu dezavantaja noile firme de investiții cu profiluri similare cu cele ale firmelor de investiții existente, firmele de investiții care nu au făcut niciodată obiectul cerințelor de fonduri proprii în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE ar trebui să fie în măsură să limiteze cerințele de fonduri proprii care li se aplică în temeiul prezentului regulament la dublul cerințelor bazate pe cheltuielile lor generale fixe până la data la care se împlinesc cinci ani de la data aplicării prezentului regulament.
- (34) De asemenea, firmele de investiții care au făcut obiectul doar al unor cerințe de capital inițial în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE și pentru care cerințele de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament ar fi mai mult decât duble față de situația lor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE ar trebui să fie în măsură să-și limiteze cerințele de fonduri proprii care li se aplică în temeiul prezentului regulament la dublul cerințelor lor de capital inițial în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE până la data la care se împlinesc cinci ani de la data aplicării prezentului regulament, cu excepția firmelor locale menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/876, care ar trebui să facă obiectul unei cerințe specifice tranzitorii de fonduri proprii care să reflecte nivelul lor mai ridicat de risc. În ceea ce privește proporționalitatea, ar trebui prevăzute, de asemenea, cerințe specifice tranzitorii de fonduri proprii pentru firmele de investiții mai mici și pentru cele care oferă o gamă limitată de servicii de investiții, în cazul în care acestea nu ar beneficia de o limitare a cerințelor de fonduri proprii în temeiul prezentului regulament la dublul cerințelor lor de capital inițial în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/630 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, și al Directivei 2013/36/UE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, însă cerința obligatorie de fonduri proprii care li se aplică în temeiul prezentului regulament ar crește în comparație cu situația lor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/630.
- (35) Aceste măsuri tranzitorii ar trebui, după caz, să fie disponibile și în cazul firmelor de investiții menționate la articolul 498 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care exceptează respectivele firme de investiții de cerințele de fonduri proprii în temeiul respectivului regulament, întrucât cerințele de capital inițial aplicabile firmelor de investiții în cauză depind de serviciile sau activitățile de investiții pe care le furnizează. Până la data la care se împlinesc cinci ani de la data aplicării prezentului regulament, cerințele de fonduri proprii prevăzute în temeiul dispozițiilor tranzitorii cuprinse în prezentul regulament ar trebui calculate având în vedere respectivele niveluri aplicabile.
- (36) Până la data la care se împlinesc cinci ani de la data aplicării prezentului regulament sau până la data aplicării modificărilor adoptate la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la Directiva 2013/36/UE în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în temeiul părții a treia titlul IV capitolele 1a și 1b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/876, oricare dintre aceste date intervine mai târziu, firmele de investiții care fac obiectul dispozițiilor corespunzătoare din prezentul regulament ar trebui să continue să își calculeze cerințele de fonduri proprii pentru portofoliul de tranzacționare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/630.
- (37) Cele mai mari firme de investiții care furnizează servicii esențiale pentru piața angro și servicii bancare de investiții (tranzacționarea pe cont propriu de instrumente financiare, subscrierea de instrumente financiare sau plasarea de instrumente financiare cu angajament ferm) au modele de afaceri și profiluri de risc care sunt similare cu cele ale instituțiilor de credit semnificative. Activitățile firmelor le expun la riscul de credit, în principal sub forma riscului de credit al contrapărții, precum și la riscul de piață corespunzător pozițiilor asumate pe cont propriu, în legătură cu clienții lor sau pentru ele înseși. Ca atare, ele prezintă un risc la adresa stabilității financiare, date fiind dimensiunea și importanța lor sistemică.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/630 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește acoperirea minimă a pierderilor pentru expunerile neperformante (JO L 111, 25.4.2019, p. 4).

⁽²⁾ Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului (JO L 150, 7.6.2019, p. 253).

- (38) Aceste firme de investiții mari prezintă o provocare suplimentară în ceea ce privește supravegherea prudențială eficace din partea autorităților naționale competente. Chiar dacă cele mai mari firme de investiții furnizează la nivel transfrontalier servicii bancare de investiții la o scară semnificativă, ele fac, în calitate de firme de investiții, obiectul unei supravegheri prudențiale exercitate de autoritățile desemnate în temeiul Directivei 2014/65/UE, care nu sunt neapărat aceleași autorități competente cu cele desemnate în temeiul Directivei 2013/36/UE. Acest lucru poate duce la condiții de concurență inegale în ceea ce privește aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a Directivei 2013/36/UE în cadrul Uniunii și împiedică autoritățile de supraveghere să obțină o perspectivă prudențială globală, care este esențială pentru a combate în mod eficace riscurile asociate marilor firme de investiții transfrontaliere. În consecință, supravegherea prudențială poate deveni mai puțin eficace și poate, de asemenea, să denatureze concurența în cadrul Uniunii. Celor mai mari firme de investiții ar trebui, prin urmare, să li se acorde statutul de instituții de credit, astfel încât să se creeze sinergii în ceea ce privește supravegherea activităților transfrontaliere de pe piața angro în cadrul unei categorii de firme similare, promovându-se condiții de concurență echitabile și permițându-se o supraveghere coerentă a tuturor categoriilor de firme.
- (39) Respectivul firme de investiții, în temeiul noului lor statut de instituții de credit, ar trebui, prin urmare, să continue să facă obiectul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE și al supravegherii de către autoritățile competente, inclusiv de către Banca Centrală Europeană în cadrul mecanismului unic de supraveghere, responsabil de instituțiile de credit. Acest lucru ar garanta că supravegherea prudențială a instituțiilor de credit este pusă în aplicare într-un mod coerent și eficace, iar cadrul de reglementare unic privind serviciile financiare se aplică în același mod tuturor instituțiilor de credit, având în vedere importanța lor sistemică. Pentru a evita arbitrajul de reglementare și pentru a reduce riscurile de eludare, autoritățile competente ar trebui să depună eforturi în scopul de a evita situațiile în care grupurile cu importanță potențial sistemică și-ar structura operațiunile în așa fel încât să nu depășească pragurile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și să nu se sustragă de la obligația de a solicita autorizarea ca instituții de credit în temeiul articolului 8a din Directiva 2013/36/UE.
- (40) Marile firme de investiții convertite în instituții de credit ar trebui să fie autorizate să accepte depozite sau alte fonduri rambursabile de la populație și să acorde credite în cont propriu numai după ce au obținut autorizația pentru activitățile respective în conformitate cu Directiva 2013/36/UE. Efectuarea tuturor acestor activități, inclusiv atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la populație și acordarea de credite în cont propriu, nu ar trebui să fie o cerință necesară pentru ca întreprinderile să fie considerate a fi instituții de credit. Modificarea definiției instituției de credit introduse prin prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să nu aducă atingere regimurilor naționale de autorizare puse în aplicare de statele membre în conformitate cu Directivele 2013/36/UE și (UE) 2019/2034, inclusiv oricărei dispoziții pe care statele membre o pot considera adecvată pentru a clarifica activitățile pe care sunt autorizate să le desfășoare marile firme de investiții care se încadrează în definiția modificată a instituțiilor de credit.
- (41) În plus, supravegherea instituțiilor de credit pe bază consolidată urmărește să asigure, printre altele, stabilitatea sistemului financiar și, pentru a fi eficace, ar trebui aplicată tuturor grupurilor, inclusiv celor ale căror întreprinderi-mamă nu sunt instituții de credit sau firme de investiții. Prin urmare, toate instituțiile de credit, inclusiv cele care anterior au avut statutul de firme de investiții, ar trebui să facă obiectul normelor privind supravegherea individuală și consolidată a întreprinderii-mamă de către autoritățile competente în temeiul titlului VII capitolul 3 secțiunea I din Directiva 2013/36/UE.
- (42) Mai mult, este posibil ca marile firme de investiții care nu sunt de importanță sistemică, dar care tranzacționează pe cont propriu, subscriu ori plasează instrumente financiare cu angajament ferm să aibă modele de afaceri și profiluri de risc similare cu cele ale altor instituții sistemică. Având în vedere dimensiunea și activitățile lor, este posibil ca astfel de firme de investiții să prezinte unele riscuri la adresa stabilității financiare și, deși conversia lor în instituții de credit nu este considerată a fi adecvată din perspectiva naturii și a complexității lor, ele ar trebui să facă în continuare obiectul aceluiași tratament prudențial ca și instituțiile de credit. Pentru a evita arbitrajul de reglementare și pentru a reduce riscurile de eludare, autoritățile competente ar trebui, de asemenea, să depună eforturi în scopul de a evita situațiile în care firmele de investiții își structurează operațiunile în așa fel încât să nu depășească pragul de 15 miliarde EUR în legătură cu valoarea totală a activelor la nivel individual sau de grup sau să limiteze în mod nejustificat libertatea autorităților competente de a supune firmele de investiții cerințelor din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și îndeplinirii cerințelor prudențiale prevăzute în Directiva 2013/36/UE, în conformitate cu articolul 5 din Directiva (UE) 2019/2034.

- (43) Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾ a introdus un regim armonizat la nivelul Uniunii de acordare a accesului pentru firmele din țări terțe care furnizează servicii sau desfășoară activități de investiții în beneficiul contrapărților eligibile și al clienților profesionali stabiliți în Uniune. Accesul la piața internă este condiționat de adoptarea de către Comisie a unei decizii de echivalare și de înregistrarea de către Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾ (ESMA) a firmei dintr-o țară terță. Este important ca evaluarea echivalării să fie efectuată pe baza legislației aplicabile relevante a Uniunii și să fie instituite instrumente eficace care să monitorizeze condițiile în care se acordă echivalarea. Din aceste motive, firmele înregistrate în țări terțe ar trebui obligate să raporteze anual către ESMA informații privind amploarea și obiectul serviciilor prestate și al activităților desfășurate în Uniune. De asemenea, ar trebui îmbunătățită cooperarea în domeniul supravegherii în ceea ce privește monitorizarea, aplicarea și îndeplinirea condițiilor de echivalare.
- (44) În scopul de a garanta condiții de concurență echitabile și a promova transparența pieței Uniunii, Regulamentul (UE) nr. 600/2014 ar trebui să fie modificat astfel încât cotațiile comunicate de operatorii independenți, variațiile de preț și prețurile de executare să se supună regimului pasurilor de cotare, pentru tranzacțiile de toate dimensiunile. În consecință, standardele tehnice de reglementare aplicabile în prezent care vizează regimul pasurilor de cotare ar trebui să se aplice, de asemenea, domeniului de aplicare extins al Regulamentului (UE) nr. 600/2014.
- (45) Pentru a asigura protecția investitorilor și integritatea și stabilitatea piețelor financiare din Uniune, atunci când adoptă o decizie de echivalare, Comisia ar trebui să ia în considerare riscurile potențiale prezentate de serviciile și activitățile pe care firmele din țara terță respectivă le-ar putea furniza în Uniune în urma deciziei respective. Importanța lor sistemică ar trebui examinată pe baza unor criterii precum amploarea și sfera potențială a furnizării de servicii sau a desfășurării de activități de către firmele din țara terță în cauză. În același scop, Comisia ar trebui să poată ține seama dacă țara terță este identificată ca fiind o jurisdicție fiscală necooperantă în temeiul politicii relevante a Uniunii sau ca fiind o țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁵⁾. Comisia ar trebui să aibă în vedere anumite cerințe prudențiale, organizaționale sau privind conduita profesională ca fiind echivalente numai în cazul obținerii aceluiași efect. În plus, Comisia ar trebui să poată adopta, după caz, decizii de echivalare limitate la servicii și activități specifice sau la categorii de servicii și activități enumerate în secțiunea A din anexa I la Directiva 2014/65/UE.
- (46) ABE, cu participarea ESMA, a elaborat, pe baza unei analize de fond detaliate, a colectării de date și a consultărilor, un raport privind un regim prudențial adaptat pentru toate firmele de investiții care nu sunt sistемice, ce servește drept bază pentru revizuirea cadrului prudențial pentru firmele de investiții.
- (47) Pentru a asigura aplicarea armonizată a prezentului regulament, ABE ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza sfera de aplicare și metodele pentru consolidarea prudențială a grupurilor de firme de investiții, modul de calcul al cheltuielilor generale fixe, calcularea factorilor K, precizarea noțiunii de „conturi separate” în raport cu fondurile clienților, ajustarea coeficienților aplicabili factorului K-DTF în cazul condițiilor de criză a pieței, modul de calcul pentru stabilirea de cerințe de fonduri proprii egale cu marja totală cerută de membrii compensatori, modelele pentru publicarea informațiilor inclusiv cu privire la politica de investiții a firmelor de investiții și raportarea în scopuri de reglementare în temeiul prezentului regulament și informațiile care trebuie furnizate autorităților competente privind pragurile pentru solicitarea unei autorizații în calitate de instituție de credit. Comisia ar trebui să fie împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare elaborate de ABE prin acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Comisia și ABE ar trebui să se asigure că respectivele standarde tehnice de reglementare pot fi aplicate de către toate firmele de investiții vizate într-un mod care este proporțional cu natura, amploarea și complexitatea acelor firme de investiții și cu activitățile lor.

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽¹⁵⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

- (48) Comisia ar trebui, de asemenea, să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ABE și de ESMA prin acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (49) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament și pentru a se ține seama de evoluțiile de pe piețele financiare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin detalierea definițiilor prevăzute în prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁶⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (50) În vederea asigurării securității juridice și a evitării unei suprapuneri între cadrul prudенțial actual aplicabil atât instituțiilor de credit, cât și firmelor de investiții și prezentul regulament, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2013/36/UE ar trebui modificate pentru a elimina firmele de investiții din domeniul lor de aplicare. Cu toate acestea, firmele de investiții care fac parte dintr-un grup bancar ar trebui să rămână sub incidența dispozițiilor din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și din Directiva 2013/36/UE care sunt relevante pentru grupul bancar, cum ar fi dispozițiile cu privire la întreprinderea-mamă din UE intermediară menționată la articolul 21b din Directiva 2013/36/UE, și sub incidența normelor privind consolidarea prudенțială prevăzute în partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (51) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume instituirea unui cadru prudенțial eficace și proporțional pentru a se asigura că firmele de investiții care sunt autorizate să opereze pe teritoriul Uniunii își desfășoare activitatea pe o bază financiară solidă și sunt gestionate în mod ordonat, inclusiv, dacă este cazul, în interesul clienților lor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA ÎNTÂI

DISPOZIȚII GENERALE

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește cerințe prudенțiale uniforme aplicabile firmelor de investiții autorizate și supravegheate în temeiul Directivei 2014/65/UE și care fac obiectul supravegherii pentru conformitatea cu cerințele prudенțiale în temeiul Directivei (UE) 2019/2034 în legătură cu următoarele aspecte:

- (a) cerințele de fonduri proprii legate de elemente cuantificabile, uniforme și standardizate ale riscului pentru firmă, ale riscului pentru client și ale riscului pentru piață;
- (b) cerințele de limitare a riscului de concentrare;
- (c) cerințele de lichiditate legate de elementele cuantificabile, uniforme și standardizate ale riscului de lichiditate;

⁽¹⁶⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(d) cerințele de raportare legate de literele (a), (b) și (c);

(e) cerințele referitoare la publicarea informațiilor.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), o firmă de investiții autorizată și supravegheată în temeiul Directivei 2014/65/UE care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE aplică cerințele Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în cazul în care întreprinderea nu este un comerciant de mărfuri și de certificate de emisii, un organism de plasament colectiv sau o întreprindere de asigurare și se aplică oricare dintre următoarele condiții:

(a) valoarea totală a activelor consolidate ale firmei de investiții este mai mare sau egală cu 15 miliarde EUR, calculată ca medie a ultimelor 12 luni, excluzând valoarea activelor individuale ale oricărei filiale stabilite în afara Uniunii care desfășoară oricare dintre activitățile menționate în prezentul paragraf;

(b) valoarea totală a activelor consolidate ale firmei de investiții este mai mică de 15 miliarde EUR, iar firma de investiții face parte dintr-un grup în cadrul căruia valoarea totală a activelor consolidate ale tuturor întreprinderilor din grup care în mod individual au active a căror valoare totală este mai mică de 15 miliarde EUR și care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE este mai mare sau egală cu 15 miliarde EUR, totul calculat ca medie a ultimelor 12 luni, excluzând valoarea activelor individuale ale oricărei filiale stabilite în afara Uniunii care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la prezentul paragraf; sau

(c) firma de investiții face obiectul unei decizii a autorității competente în conformitate cu articolul 5 din Directiva (UE) 2019/2034.

Firmele de investiții menționate în prezentul alineat sunt supravegheate în vederea respectării cerințelor prudențiale prevăzute la titlurile VII și VIII din Directiva 2013/36/UE, inclusiv în scopul stabilirii supraveghetorului consolidant în cazul în care respectivele firme de investiții aparțin unui grup de firme de investiții astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 25 din prezentul regulament.

(3) Derogarea prevăzută la alineatul (2) nu se aplică în cazul în care o firmă de investiții nu se mai încadrează în niciunul dintre pragurile stabilite la alineatul respectiv calculate pe o perioadă de 12 luni consecutive, sau în cazul în care o autoritate competentă decide astfel în conformitate cu articolul 5 din Directiva (UE) 2019/2034. Firma de investiții informează autoritatea competentă fără întârzieri nejustificate cu privire la orice încălcare a unui prag în perioada respectivă.

(4) Firmele de investiții care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2) fac în continuare obiectul cerințelor prevăzute la articolele 55 și 59.

(5) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente pot autoriza o firmă de investiții autorizată și supravegheată în temeiul Directivei 2014/65/UE, care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, să aplice cerințele Regulamentului (UE) nr. 575/2013 atunci când sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

(a) firma de investiții este o filială și este inclusă în supravegherea pe bază consolidată a unei instituții de credit, a unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte, în conformitate cu dispozițiile din partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) firma de investiții notifică autoritatea competentă în temeiul prezentului regulament și supraveghetorul consolidant, dacă este cazul;

(c) autoritatea competentă este convinsă că aplicarea cerințelor de fonduri proprii din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pe bază individuală firmei de investiții și pe bază consolidată grupului, după caz, este adecvată din punct de vedere prudențial, nu duce la o reducere a cerințelor de fonduri proprii ale firmei de investiții în temeiul prezentului regulament și nu este întreprinsă în scopul arbitrajului de reglementare.

Autoritățile competente informează firma de investiții cu privire la o decizie de a autoriza aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a Directivei 2013/36/UE în temeiul primului paragraf în termen de două luni de la primirea unei notificări menționate la litera (b) de la primul paragraf al prezentului alineat și informează ABE cu privire la aceasta. În cazul în care o autoritate competentă refuză să autorizeze aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a Directivei 2013/36/UE, aceasta furnizează o expunere exhaustivă a motivelor.

Firmele de investiții menționate în prezentul alineat sunt supravegheate în ceea ce privește respectarea cerințelor prudențiale prevăzute la titlurile VII și VIII din Directiva 2013/36/UE, inclusiv în scopul stabilirii supraveghetorului consolidant în cazul în care respectivele firme de investiții aparțin unui grup de firme de investiții astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 25 din prezentul regulament.

În sensul prezentului alineat, articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu se aplică.

*Articolul 2***Competențe de supraveghere**

Pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament, autoritățile competente dețin competențele și urmează procedurile prevăzute în Directiva (UE) 2019/2034.

*Articolul 3***Aplicarea unor cerințe mai stricte de către firmele de investiții**

Prezentul regulament nu descurajează firmele de investiții să dețină fonduri proprii și componente ale acestora, precum și active lichide care depășesc cerințele prezentului regulament sau să aplice măsuri mai stricte decât cele prevăzute în prezentul regulament.

*Articolul 4***Definiții**

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
1. „întreprindere prestatoare de servicii auxiliare” înseamnă o întreprindere a cărei activitate principală constă în deținerea sau administrarea de bunuri, administrarea de servicii de prelucrare a datelor sau o activitate similară care este auxiliară activității principale a uneia sau mai multor firme de investiții;
  2. „societate de administrare a activelor” înseamnă o societate de administrare a activelor astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 19 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
  3. „membru compensator” înseamnă o întreprindere stabilită într-un stat membru care este în conformitate cu definiția de la articolul 2 punctul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾;
  4. „client” înseamnă un client astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 9 din Directiva 2014/65/UE cu excepția situației în care, în înțelesul părții a patra din prezentul regulament, „client” înseamnă orice contraparte a firmei de investiții;
  5. „comerciant de mărfuri și de certificate de emisii” înseamnă un comerciant de mărfuri și de certificate de emisii astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 150 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
  6. „instrumente financiare derivate pe mărfuri” înseamnă instrumente financiare derivate pe mărfuri astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 30 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;
  7. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate competentă astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) punctul 5 din Directiva (UE) 2019/2034;
  8. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
  9. „tranzacționare pe cont propriu” înseamnă tranzacționare pe cont propriu astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 6 din Directiva 2014/65/UE;
  10. „instrumente financiare derivate” înseamnă instrumente financiare derivate astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 29 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;
  11. „situație consolidată” înseamnă situația care rezultă din aplicarea cerințelor din prezentul regulament în conformitate cu articolul 7 unei firme de investiții-mamă din Uniune, unei societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau unei societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune ca și cum întreprinderea respectivă, împreună cu toate firmele de investiții, instituțiile financiare, întreprinderile prestatoare de servicii auxiliare și agenții delegați din grupul de firme de investiții ar forma o singură firmă de investiții; în sensul prezentei definiții, termenii „firmă de investiții”, „instituție financiară”, „întreprindere prestatoare de servicii auxiliare” și „agent delegat” se aplică, de asemenea, întreprinderilor stabilite în țări terțe care, dacă ar fi stabilite în Uniune, ar fi în conformitate cu definițiile acestor termeni;
  12. „bază consolidată” înseamnă pe baza situației consolidate;
  13. „executarea ordinelor în contul clienților” înseamnă executarea ordinelor în contul clienților astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/65/UE;

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

14. „instituție financiară” înseamnă o întreprindere, alta decât o instituție de credit sau o firmă de investiții, și alta decât un holding pur industrial, a cărei activitate principală constă în dobândirea de participații sau în desfășurarea uneia sau a mai multor activități menționate la punctele 2-12 și la punctul 15 din anexa I la Directiva 2013/36/UE, inclusiv o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă, o societate de investiții holding, o instituție de plată în sensul Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁸⁾ și o societate de administrare a activelor, dar cu excluderea holdingurilor de asigurare și a holdingurilor mixte de asigurare, astfel cum sunt definite la articolul 212 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁹⁾;
15. „instrument financiar” înseamnă un instrument financiar în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 15 din Directiva 2014/65/UE;
16. „societate financiară holding” înseamnă o societate financiară holding astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
17. „entitate din sectorul financiar” înseamnă o entitate din sectorul financiar astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 27 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
18. „capital inițial” înseamnă capital inițial astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 18 din Directiva (UE) 2019/2034;
19. „grup de clienți aflați în legătură” înseamnă un grup de clienți aflați în legătură astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 39 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
20. „consultanță de investiții” înseamnă consultanță de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2014/65/UE;
21. „consultanță de investiții cu caracter permanent” înseamnă furnizarea periodică de consultanță de investiții, precum și evaluarea și monitorizarea sau reexaminarea continuă sau periodică a portofoliului unui client de instrumente financiare, inclusiv a investițiilor realizate de client pe baza unui angajament contractual;
22. „firmă de investiții” înseamnă o firmă de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE;
23. „societate de investiții holding” înseamnă o instituție financiară ale cărei filiale sunt fie în exclusivitate, fie în principal firme de investiții sau instituții financiare, cel puțin una dintre aceste filiale fiind o firmă de investiții, și care nu este o societate financiară holding în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 20 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
24. „servicii și activități de investiții” înseamnă servicii și activități de investiții astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE;
25. „grup de firme de investiții” înseamnă un grup de întreprinderi care este alcătuit dintr-o întreprindere-mamă și filialele acesteia sau un grup de întreprinderi care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 22 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁰⁾, dintre care cel puțin una este o firmă de investiții și care nu include o instituție de credit;
26. „factori K” înseamnă cerințele de fonduri proprii prevăzute în partea a treia titlul II pentru riscurile pe care le prezintă o firmă de investiții pentru clienți, pentru piețe și pentru ea însăși;
27. „activele administrate” sau „AUM (*assets under management*)” înseamnă valoarea activelor pe care o firmă de investiții le administrează pentru clienții săi atât prin administrarea discreționară de portofolii, cât și prin mecanisme nediscreționare care constituie consultanță de investiții cu caracter permanent;
28. „fondurile clienților deținute” sau „CMH (*client money held*)” înseamnă valoarea fondurilor clienților pe care o firmă de investiții le deține, având în vedere regimul juridic în ceea ce privește separarea activelor și indiferent de regimul național de contabilitate aplicabil fondurilor clienților care sunt deținute de firma de investiții;
29. „activele protejate și administrate” sau „ASA (*assets safeguarded and administered*)” înseamnă valoarea activelor pe care o firmă de investiții le protejează și le administrează pentru clienți, indiferent dacă activele figurează în bilanțul propriu al firmei de investiții sau în conturile unor părți terțe;

⁽¹⁸⁾ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/C (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

⁽¹⁹⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

⁽²⁰⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

30. „ordinea clienților tratate” sau „COH (*client orders handled*)” înseamnă valoarea ordinelor pe care o firmă de investiții le tratează pentru clienți, prin primirea și transmiterea ordinelor clienților și prin executarea ordinelor în contul clienților;
31. „riscul de concentrare” sau „CON (*concentration risk*)” înseamnă expunerile din portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură a căror valoare depășește limitele prevăzute la articolul 37 alineatul (1);
32. „marja de compensare dată” sau „CMG (*clearing margin given*)” înseamnă cuantumul marjei totale cerute de un membru compensator sau de o contraparte centrală calificată, în cazul în care execuția și decontarea tranzacțiilor unei firme de investiții care tranzacționează pe cont propriu se desfășoară sub responsabilitatea unui membru compensator sau a unei contrapărți centrale calificate;
33. „flux zilnic de tranzacționare” sau „DTF (*daily trading flow*)” înseamnă valoarea zilnică a tranzacțiilor încheiate de o firmă de investiții prin tranzacționare pe cont propriu sau prin executarea ordinelor în contul clienților, în nume propriu, excluzând valoarea ordinelor pe care o firmă de investiții le tratează pentru clienți, prin primirea și transmiterea ordinelor clienților și prin executarea ordinelor în contul clienților, care sunt deja luate în considerare în sfera de aplicare a ordinelor tratate ale clienților;
34. „riscul de poziție netă” sau „NPR (*net position risk*)” înseamnă valoarea tranzacțiilor înregistrate în portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții;
35. „starea de nerambursare a contrapărții la tranzacționare” sau „TCD (*trading counterparty default*)” înseamnă expunerile din portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții rezultate din instrumentele și tranzacțiile menționate la articolul 25 care dau naștere stării de nerambursare a contrapărții la tranzacționare;
36. „valoarea de piață curentă” sau „CMV (*Current Market Value*)” înseamnă valoarea de piață netă a portofoliului de tranzacții sau a segmentelor titlurilor de valoare care fac obiectul compensării în conformitate cu articolul 31, în cazul în care la calculul CMV sunt utilizate atât valorile de piață pozitive, cât și cele negative;
37. „tranzacții cu termen lung de decontare” înseamnă tranzacții cu termen lung de decontare astfel cum sunt definite la articolul 272 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
38. „tranzacții de creditare în marjă” înseamnă tranzacții de creditare în marjă astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (UE) nr. 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²¹⁾;
39. „organ de conducere” înseamnă un organ de conducere astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 36 din Directiva 2014/65/UE;
40. „societate financiară holding mixtă” înseamnă o societate financiară holding mixtă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²²⁾;
41. „element extrabilanțier” înseamnă oricare dintre elementele menționate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
42. „întreprindere-mamă” înseamnă o societate-mamă în sensul articolului 2 punctul 9 și al articolului 22 din Directiva 2013/34/UE;
43. „participație” înseamnă o participație astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 35 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
44. „profit” înseamnă profit astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 121 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
45. „contraparte centrală calificată” sau „CPCC” înseamnă o contraparte centrală calificată astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 88 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
46. „administrare de portofolii” înseamnă administrare de portofolii astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 8 din Directiva 2014/65/UE;
47. „participație calificată” înseamnă o participație calificată conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

⁽²¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

⁽²²⁾ Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

48. „operațiune de finanțare prin instrumente financiare” sau „SFT (*securities financing transaction*)” înseamnă un SFT astfel cum este definit la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2015/2365;
49. „conturi separate” înseamnă, în înțelesul tabelului 1 de la articolul 15 alineatul (2), conturi deținute în cadrul unor entități în care sunt depuse fondurile clienților deținute de o firmă de investiții în conformitate cu articolul 4 din Directiva delegată (UE) 2017/593 a Comisiei ⁽²³⁾ și, după caz, în legătură cu care dreptul intern aplicabil prevede că în caz de insolvență sau intrare în procedura de rezoluție sau de administrare a firmei de investiții fondurile clientului nu pot fi utilizate pentru a satisface creanțele legate de firma de investiții, altele decât creanțele deținute de client;
50. „tranzacție de răscumpărare” înseamnă o tranzacție de răscumpărare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 9 din Regulamentul (UE) 2015/2365;
51. „filială” înseamnă o societate filială astfel cum este definită la articolului 2 punctul 10 și în înțelesul articolului 22 din Directiva 2013/34/UE, inclusiv orice filială a unei filiale a întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang;
52. „agent delegat” înseamnă un agent delegat astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 29 din Directiva 2014/65/UE;
53. „venituri totale brute” înseamnă veniturile din exploatare anuale ale unei firme de investiții, obținute în legătură cu serviciile și activitățile de investiții pe care firma de investiții este autorizată să le desfășoare, inclusiv veniturile provenite din dobânzi de încasat, din acțiuni și alte titluri de valoare cu randament fix sau variabil, din comisioane și taxe, orice câștiguri și pierderi pe care firmele de investiții le înregistrează în legătură cu activele deținute în vederea tranzacționării, în legătură cu activele deținute la valoarea justă sau din activitățile de acoperire a riscurilor, dar excluzând orice venit care nu este legat de serviciile și activitățile de investiții desfășurate;
54. „portofoliu de tranzacționare” înseamnă toate pozițiile pe instrumente financiare și mărfuri deținute de o firmă de investiții, fie cu intenția tranzacționării, fie cu scopul de a acoperi pozițiile deținute cu intenția tranzacționării;
55. „poziții deținute cu intenția tranzacționării” înseamnă oricare dintre următoarele:
- (a) pozițiile în cont propriu și pozițiile provenind din serviciile pentru clienți și din formarea pieței;
  - (b) pozițiile destinate revânzării pe termen scurt;
  - (c) pozițiile destinate să beneficieze de diferențele, reale sau așteptate pe termen scurt, dintre prețurile de cumpărare și cele de vânzare sau de alte variații ale prețurilor sau ale ratei dobânzii;
56. „firmă de investiții-mamă din Uniune” înseamnă o firmă de investiții dintr-un stat membru, care face parte dintr-un grup de firme de investiții și care are ca filială o firmă de investiții sau o instituție financiară sau care deține o participație într-o asemenea firmă de investiții sau instituție financiară și care nu este la rândul său o filială a unei alte firme de investiții autorizate în orice stat membru sau a unei societăți de investiții holding sau societăți financiare holding mixte înființate în orice stat membru;
57. „societate de investiții holding-mamă din Uniune” înseamnă o societate de investiții holding dintr-un stat membru, care face parte dintr-un grup de firme de investiții și care nu este ea însăși o filială a unei alte firme de investiții autorizate în oricare dintre statele membre sau a unei alte societăți de investiții holding din oricare dintre statele membre;
58. „societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune” înseamnă o întreprindere-mamă a unui grup de firme de investiții care este o societate financiară holding mixtă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE.

(2) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 56 pentru completarea prezentului regulament prin clarificarea definițiilor prevăzute la alineatul (1), astfel încât:

- (a) să se asigure aplicarea uniformă a prezentului regulament;
- (b) să se țină seama, la punerea în aplicare a prezentului regulament, de evoluțiile de pe piețele financiare.

⁽²³⁾ Directiva delegată (UE) 2017/593 a Comisiei din 7 aprilie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor care aparțin clienților, obligațiile de guvernare a produsului și normele aplicabile la acordarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare (JO L 87, 31.3.2017, p. 500).

TITLUL II

NIVELUL APLICĂRII CERINȚELOR

CAPITOLUL 1

Aplicarea cerințelor pe bază individuală

Articolul 5

Principiu general

Firmele de investiții respectă cerințele prevăzute în părțile a doua-a șaptea pe bază individuală.

Articolul 6

Excepții

(1) Autoritățile competente pot excepta o firmă de investiții de la aplicarea articolului 5 în ceea ce privește părțile a doua, a treia, a patra, a șasea și a șaptea, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) firma de investiții îndeplinește condițiile pentru a se califica drept o firmă mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1);
- (b) este îndeplinită una dintre următoarele condiții:
  - (i) firma de investiții este o filială și este inclusă în supravegherea pe bază consolidată a unei instituții de credit, a unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte, în conformitate cu dispozițiile din partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
  - (ii) firma de investiții este o filială și este inclusă într-un grup de firme de investiții supravegheat pe bază consolidată în conformitate cu articolul 7;
- (c) atât firma de investiții, cât și întreprinderea-mamă a acesteia fac obiectul autorizării și supravegherii de către același stat membru;
- (d) autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau cu articolul 7 din prezentul regulament sunt de acord cu o astfel de exceptare;
- (e) fondurile proprii sunt distribuite în mod adecvat între întreprinderea-mamă și firma de investiții și sunt respectate toate condițiile următoare:
  - (i) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de capital sau a rambursării rapide a datoriilor de către întreprinderea-mamă;
  - (ii) în momentul aprobării prealabile de către autoritatea competentă, întreprinderea-mamă declară că garantează că angajamentele asumate de firma de investiții sau riscurile firmei de investiții sunt neglijabile;
  - (iii) procedurile pentru evaluarea, măsurarea și controlul riscurilor aplicate de întreprinderea-mamă includ și firma de investiții; și
  - (iv) întreprinderea-mamă deține mai mult de 50 % din drepturile de vot aferente acțiunilor în capitalul firmei de investiții sau are dreptul de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organului de conducere al firmei de investiții.

(2) Autoritățile competente pot excepta firmele de investiții de la aplicarea articolului 5 în ceea ce privește partea a șasea atunci când se aplică toate condițiile următoare:

- (a) firma de investiții îndeplinește condițiile pentru a se califica drept o firmă mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1);
- (b) firma de investiții este o filială și este inclusă în supravegherea pe bază consolidată a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, în conformitate cu articolul 228 din Directiva 2009/138/CE;
- (c) atât firma de investiții, cât și întreprinderea-mamă a acesteia fac obiectul autorizării și supravegherii de către același stat membru;
- (d) autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu Directiva 2009/138/CE sunt de acord cu o astfel de exceptare;

- (e) fondurile proprii sunt distribuite în mod adecvat între întreprinderea-mamă și firma de investiții și sunt respectate toate condițiile următoare:
- (i) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de capital sau a rambursării rapide a datoriilor de către întreprinderea-mamă;
  - (ii) în momentul aprobării prealabile de către autoritatea competentă, întreprinderea-mamă declară că garantează că angajamentele asumate de firma de investiții sau riscurile firmei de investiții sunt neglijabile;
  - (iii) procedurile pentru evaluarea, măsurarea și controlul riscurilor aplicate de întreprinderea-mamă includ și firma de investiții; și
  - (iv) întreprinderea-mamă deține mai mult de 50 % din drepturile de vot aferente acțiunilor în capitalul firmei de investiții sau are dreptul de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organului de conducere al firmei de investiții.
- (3) Autoritățile competente pot excepta firmele de investiții de la aplicarea articolului 5 în ceea ce privește partea a cincea atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) firma de investiții este inclusă în supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau este inclusă într-un grup de firme de investiții în privința căruia se aplică articolul 7 alineatul (3) din prezentul regulament și exceptarea prevăzută la articolul 7 alineatul (4) nu se aplică;
  - (b) întreprinderea-mamă, pe bază consolidată, monitorizează și supraveghează în permanență pozițiile de lichiditate ale tuturor instituțiilor și firmelor de investiții din cadrul grupului sau al subgrupului care fac obiectul unei derogări și asigură un nivel suficient de lichiditate pentru toate aceste instituții și firme de investiții;
  - (c) întreprinderea-mamă și firma de investiții au încheiat contracte satisfăcătoare pentru autoritățile competente care prevăd libera circulație a fondurilor între întreprinderea-mamă și firma de investiții pentru a le permite să își îndeplinească obligațiile individuale și cele comune pe măsură ce devin scadente;
  - (d) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potențial, în calea respectării contractelor menționate la litera (c);
  - (e) autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau cu articolul 7 din prezentul regulament sunt de acord cu o astfel de exceptare;

CAPITOLUL 2

Consolidarea prudențială și exceptări pentru un grup de firme de investiții

Articolul 7

Consolidarea prudențială

(1) Firmele de investiții-mamă din Uniune, societățile de investiții holding-mamă din Uniune și societățile financiare holding mixte-mamă din Uniune îndeplinesc obligațiile prevăzute în părțile a doua, a treia, a patra, a șasea și a șaptea pe baza situației lor consolidate. Întreprinderea-mamă și acele filiale ale acesteia care intră sub incidența prezentului regulament instituie o structură organizatorică adecvată și mecanisme corespunzătoare de control intern pentru a asigura prelucrarea și transmiterea în mod corespunzător a datelor necesare pentru obiectivele consolidării. În special, întreprinderea-mamă se asigură că filialele care nu intră sub incidența prezentului regulament pun în aplicare un cadru de administrare, procese și mecanisme care să asigure o consolidare corespunzătoare.

(2) În sensul alineatului (1) din prezentul articol, atunci când se aplică partea a doua pe bază consolidată, normele prevăzute în partea a doua titlul II din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se aplică, de asemenea, firmelor de investiții.

În acest scop, atunci când se aplică dispozițiile articolului 84 alineatul (1), articolului 85 alineatul (1) și articolului 87 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se aplică numai trimiterile la articolul 92 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și, prin urmare, se consideră că se referă la cerințele de fonduri proprii stabilite în temeiul dispozițiilor corespunzătoare din prezentul regulament.

(3) Firmele de investiții-mamă din Uniune, societățile de investiții holding-mamă din Uniune și societățile financiare mixte-mamă din Uniune îndeplinesc obligațiile prevăzute în partea a cincea pe baza situațiilor lor consolidate.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), autoritățile competente pot excepta întreprinderea-mamă de la respectarea cerințelor de la alineatul respectiv, ținând seama de natura, amploarea și complexitatea grupului de firme de investiții.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza domeniul de aplicare și metodele de consolidare prudențială ale unui grup de firme de investiții, în special cu scopul de a calcula cerința pe baza cheltuielilor generale fixe, cerința de capital minim permanent, cerința calculată pe baza factorilor K pe baza situației consolidate a grupului de firme de investiții, precum și metoda și detaliile necesare punerii în aplicare corespunzătoare a alineatului (2).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 8

Testul capitalului la nivel de grup

(1) Prin derogare de la articolul 7, autoritățile competente pot permite aplicarea prezentului articol în cazul structurilor de grup considerate suficient de simple cu condiția că nu există riscuri semnificative pentru clienți sau pentru piață care rezultă din grupul de firme de investiții în ansamblu, care, în caz contrar, ar necesita supravegherea pe bază consolidată. Autoritățile competente notifică ABE atunci când permit aplicarea prezentului articol.

(2) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele:

(a) „instrumente de fonduri proprii” înseamnă fonduri proprii, astfel cum sunt definite la articolul 9 din prezentul regulament, fără aplicarea deducerilor menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (i), articolul 56 litera (d) și articolul 66 litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) termenii „firmă de investiții”, „instituție financiară”, „întreprindere prestatoare de servicii auxiliare” și „agent delegat” se aplică, de asemenea, întreprinderilor stabilite în țări terțe care, dacă ar fi stabilite în Uniune, ar îndeplini definițiile acestor termeni de la articolul 4.

(3) Firmele de investiții-mamă din Uniune, societățile de investiții holding-mamă din Uniune, societățile financiare holding mixte-mamă din Uniune și orice alte întreprinderi-mamă care sunt firme de investiții, instituții financiare, întreprinderi prestatoare de servicii auxiliare sau agenți delegați din grupul de firme de investiții dețin cel puțin suficiente instrumente de fonduri proprii pentru a acoperi totalul următoarelor elemente:

(a) totalul valorilor contabile integrale ale tuturor deținerilor, creanțelor subordonate și instrumentelor lor menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (i), la articolul 56 litera (d) și la articolul 66 litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 la firme de investiții, instituții financiare, întreprinderi prestatoare de servicii auxiliare și agenți delegați din cadrul grupului de firme de investiții; și

(b) cuantumul total al tuturor datoriilor lor contingente în favoarea firmelor de investiții, a instituțiilor financiare, a întreprinderilor prestatoare de servicii auxiliare și a agenților delegați din grupul de firme de investiții.

(4) Autoritățile competente pot permite unei societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau unei societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune și oricărei alte întreprinderi-mamă care este o firmă de investiții, o instituție financiară, o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare sau un agent delegat din grupul de firme de investiții, să dețină fonduri proprii cu o valoare mai mică decât cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (3), cu condiția ca această valoare să nu fie mai mică decât suma dintre cerințele de fonduri proprii impuse pe bază individuală firmelor de investiții, instituțiilor financiare, întreprinderilor prestatoare de servicii auxiliare care sunt filiale și agenților delegați și cuantumul total al eventualelor datorii contingente în favoarea acestor entități.

În sensul prezentului alineat, cerințele de fonduri proprii impuse filialelor menționate la primul paragraf care sunt situate în țări terțe reprezintă cerințele de fonduri proprii notionale care garantează un nivel satisfăcător de prudență pentru a acoperi riscurile generate de aceste filiale, astfel cum au fost aprobate de autoritățile competente relevante.

(5) Firmele de investiții-mamă din Uniune, societățile de investiții holding-mamă din Uniune și societățile financiare holding mixte-mamă din Uniune dispun de sisteme de monitorizare și control al surselor de capital și al finanțării tuturor firmelor de investiții, societăților de investiții holding, societăților financiare holding mixte, instituțiilor financiare, întreprinderilor prestatoare de servicii auxiliare și agenților delegați din cadrul grupului de firme de investiții.

PARTEA A DOUA

FONDURI PROPRII

Articolul 9

Structura fondurilor proprii

(1) Firmele de investiții dispun de fonduri proprii constituite din suma fondurilor lor proprii de nivel 1 de bază, a fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar și a fondurilor proprii de nivel 2 și îndeplinesc în permanență toate condițiile următoare:

- (a) $\frac{\text{Hartes Kernkapital}}{D} \geq 56\%$,
- (b) $\frac{\text{Hartes Kernkapital} + \text{zusätzliches Kernkapital}}{D} \geq 75\%$,
- (c) $\frac{\text{Hartes Kernkapital} + \text{zusätzliches Kernkapital} + \text{Ergänzungskapital}}{D} \geq 100\%$,

unde:

- (i) fondurile proprii de nivel 1 de bază sunt definite în conformitate cu partea a doua titlul I capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, fondurile proprii de nivel 1 suplimentar sunt definite în conformitate cu partea a doua titlul I capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și fondurile proprii de nivel 2 sunt definite în conformitate cu partea a doua titlul I capitolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și
- (ii) D este definit la articolul 11.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1):
- (a) deducerile menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se aplică integral, fără aplicarea articolelor 39 și 48 din regulamentul respectiv;
- (b) deducerile menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se aplică integral, fără aplicarea articolului 41 din regulamentul respectiv;
- (c) deducerile menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (h), articolul 56 litera (c) și articolul 66 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în măsura în care se referă la deținerile de instrumente de capital care nu sunt deținute în portofoliul de tranzacționare, se aplică integral, fără să se aplice mecanismele prevăzute la articolele 46, 60 și 70 din regulamentul respectiv;
- (d) deducerile menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se aplică integral, fără aplicarea articolului 48 din regulamentul respectiv;
- (e) următoarele dispoziții nu se aplică la determinarea fondurilor proprii ale firmelor de investiții:
- (i) articolul 49 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (ii) deducerile menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (h), articolul 56 litera (c), articolul 66 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și dispozițiile conexe de la articolele 46, 60 și 70 din regulamentul respectiv, în măsura în care respectivele deduceri se referă la deținerile de instrumente de capital deținute în portofoliul de tranzacționare;
- (iii) evenimentul declanșator menționat la articolul 54 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; în schimb, evenimentul declanșator este specificat de către firma de investiții în clauzele instrumentului de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar menționat la alineatul (1);
- (iv) quantumul agregat menționat la articolul 54 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; quantumul care urmează a fi redus sau convertit este quantumul integral al principalului instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar menționat la alineatul (1).

(3) Firmele de investiții aplică dispozițiile relevante prevăzute în partea a doua titlul I capitolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 atunci când determină cerințele de fonduri proprii în temeiul prezentului regulament. În aplicarea respectivelor dispoziții, autorizația de supraveghere în conformitate cu articolele 77 și 78 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se consideră acordată în cazul în care este îndeplinită una dintre condițiile prevăzute la articolul 78 alineatul (1) litera (a) sau la articolul 78 alineatul (4) din regulamentul menționat.

(4) În sensul aplicării alineatului (1) litera (a), în cazul firmelor de investiții care nu sunt persoane juridice sau societăți pe acțiuni sau care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din prezentul regulament, autoritățile competente pot, după consultarea ABE, să permită ca alte instrumente sau fonduri să se califice drept fonduri proprii pentru respectivele firme de investiții, cu condiția ca respectivele instrumente sau fonduri să beneficieze, de asemenea, de un tratament în temeiul articolului 22 din Directiva 86/635/CEE a Consiliului ⁽²⁴⁾. Pe baza informațiilor primite de la fiecare autoritate competentă, ABE împreună cu ESMA elaborează, actualizează și publică o listă a tuturor tipurilor de instrumente sau fonduri din fiecare stat membru care se califică drept astfel de instrumente de fonduri proprii. Lista se publică pentru prima dată în termen de 26 decembrie 2020.

(5) Deținerile de instrumente de fonduri proprii ale unei entități din sectorul financiar din cadrul unui grup de firme de investiții nu sunt deduse în scopul calculării fondurilor proprii ale oricărei firme de investiții din grup pe bază individuală, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de capital sau a rambursării rapide a datoriilor de către întreprinderea-mamă;
- (b) procedurile pentru evaluarea, măsurarea și controlul riscurilor aplicate de întreprinderea-mamă includ entitatea din sectorul financiar;
- (c) derogarea prevăzută la articolul 8 nu este utilizată de autoritățile competente.

Articolul 10

Participații calificate din afara domeniului financiar

(1) În sensul prezentei părți, firmele de investiții deduc cuantumurile care depășesc limitele specificate la literele (a) și (b) din calculul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază menționate la articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013:

- (a) o participație calificată, a cărei valoare depășește 15 % din fondurile proprii ale firmei de investiții, calculată în conformitate cu articolul 9 din prezentul regulament, dar fără a se aplica deducerea menționată la articolul 36 alineatul (1) litera (k) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, într-o întreprindere care nu este o entitate din sectorul financiar;
- (b) valoarea totală a participațiilor calificate ale unei firme de investiții în întreprinderi, altele decât entitățile din sectorul financiar, care depășește 60 % din fondurile sale proprii, calculată în conformitate cu articolul 9 din prezentul regulament, dar fără a se aplica deducerea menționată la articolul 36 alineatul (1) litera (k) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Autoritățile competente pot interzice unei firme de investiții să aibă participații calificate, astfel cum sunt menționate la alineatul (1), atunci când cuantumul respectivelor participații depășește procentajele din fondurile proprii prevăzute la alineatul respectiv. Autoritățile competente fac publică neîntârziat decizia prin care exercită această competență.

(3) Acțiunile întreprinderilor care nu sunt entități din sectorul financiar nu se includ în calculul menționat la alineatul (1) în cazul în care este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

- (a) acțiunile respective sunt deținute temporar în timpul unei operațiuni de asistență financiară, astfel cum se menționează la articolul 79 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (b) deținerea respectivelor acțiuni reprezintă o poziție aferentă angajamentelor de preluare fermă deținută timp de cinci zile lucrătoare sau mai puțin;
- (c) acțiunile respective sunt deținute în numele firmei de investiții, în contul unor terți.

(4) Acțiunile care nu sunt imobilizări financiare astfel cum sunt menționate la articolul 35 alineatul (2) din Directiva 86/635/CEE nu se includ în calculul menționat la alineatul (1) din prezentul articol.

⁽²⁴⁾ Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1).

PARTEA A TREIA

CERINȚE DE CAPITAL

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 11

Cerințe de fonduri proprii

- (1) Firmele de investiții dețin în permanență fonduri proprii în conformitate cu articolul 9 egale cel puțin cu *D*, unde *D* este definit ca valoarea cea mai ridicată dintre valorile următoare:
- (a) cerința pe baza cheltuielilor generale fixe, calculată în conformitate cu articolul 13;
  - (b) cerința de capital minim permanent în conformitate cu articolul 14; sau
  - (c) cerința calculată pe baza factorilor *K* în conformitate cu articolul 15.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care o firmă de investiții îndeplinește condițiile pentru a se califica drept o firmă mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1), *D* se definește ca fiind valoarea cea mai ridicată dintre cele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b).
- (3) În cazul în care autoritățile competente consideră că a avut loc o modificare semnificativă a activităților economice ale unei firme de investiții, acestea pot impune ca firma de investiții să facă obiectul unei alte cerințe de fonduri proprii menționate la prezentul articol, în conformitate cu titlul IV capitolul 2 secțiunea 4 din Directiva (UE) 2019/2034.
- (4) Firmele de investiții informează autoritatea competentă de îndată ce iau cunoștință de faptul că nu mai îndeplinesc sau nu vor mai îndeplini cerințele din prezentul articol.

Articolul 12

Firmele de investiții mici și neinterconectate

- (1) Se consideră că firmele de investiții sunt mici și neinterconectate în sensul prezentului regulament dacă îndeplinesc toate condițiile următoare:
- (a) AUM determinate în conformitate cu articolul 17 sunt mai mici de 1,2 miliarde EUR;
  - (b) COH determinate în conformitate cu articolul 20 sunt mai mici de:
    - (i) 100 de milioane EUR/zi pentru tranzacțiile în numerar; sau
    - (ii) 1 miliard EUR/zi pentru instrumentele financiare derivate;
  - (c) ASA determinate în conformitate cu articolul 19 sunt zero;
  - (d) CMH determinate în conformitate cu articolul 18 sunt zero;
  - (e) DTF determinat în conformitate cu articolul 33 este zero;
  - (f) NPR sau CMG determinat(ă) în conformitate cu articolele 22 și 23 este zero;
  - (g) TCD determinată în conformitate cu articolul 26 este zero;
  - (h) totalul operațiunilor bilanțiere și extrabilanțiere ale firmei de investiții este mai mic de 100 de milioane EUR;
  - (i) venitul brut anual total obținut din serviciile și activitățile de investiții ale firmei de investiții, calculat ca medie pe baza cifrelor anuale din perioada de doi ani imediat anterioară exercițiului financiar în cauză, este mai mic de 30 de milioane EUR.

Prin derogare de la dispozițiile titlului II, în sensul literelor (a), (b), (c), (e), (f), în măsura în care respectiva literă se referă la NPR, și al literei (g) de la primul paragraf, se aplică valorile înregistrate la sfârșitul zilei.

În sensul literei (f) de la primul paragraf, în măsura în care respectiva literă se referă la CMG, se aplică valorile înregistrate pe parcursul unei zile (*intraday*).

În sensul literei (d) de la primul paragraf din prezentul alineat și fără a aduce atingere articolului 16 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE și articolelor 2 și 4 din Directiva delegată (UE) 2017/593, se aplică valorile înregistrate pe parcursul unei zile, cu excepția cazului în care s-a produs o eroare de ținere a evidenței sau de reconciliere a conturilor care a indicat în mod eronat că o firmă de investiții a încălcat pragul zero menționat la litera (d) de la primul paragraf din prezentul alineat și care este rezolvată până la sfârșitul zilei lucrătoare. Firma de investiții îi notifică fără întârziere autorității competente eroarea, motivele pentru care a survenit și corectarea acesteia.

În sensul literelor (h) și (i) de la primul paragraf, se aplică nivelurile de la sfârșitul ultimului exercițiu financiar pentru care conturile au fost finalizate și aprobate de organul de conducere. În cazul în care conturile nu au fost finalizate și aprobate după șase luni de la sfârșitul ultimului exercițiu financiar, o firmă de investiții utilizează conturi provizorii.

Firmele de investiții pot determina valorile de la literele (a) și (b) de la primul paragraf utilizând metodele menționate la titlul II, cu excepția faptului că măsurarea se face pe o perioadă de 12 luni, fără excluderea celor mai recente trei valori lunare. Firmele de investiții care aleg această metodă de determinare informează autoritatea competentă în consecință și aplică metoda aleasă pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin 12 luni consecutive.

(2) Condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (a), (b), (h) și (i) se aplică pe bază combinată pentru toate firmele de investiții care fac parte dintr-un grup. În scopul determinării venitului brut anual total menționat la alineatul (1) litera (i), respectivele firme de investiții pot exclude orice dublă contabilizare care poate apărea în cazul veniturilor brute generate în cadrul grupului.

Condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (c)-(g) se aplică pe bază individuală pentru fiecare firmă de investiții.

(3) În cazul în care o firmă de investiții nu mai îndeplinește toate condițiile stabilite la alineatul (1), aceasta încetează imediat să mai fie considerată a fi o firmă de investiții mică și neinterconectată.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care o firmă de investiții nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (a), (b), (h) sau (i), dar continuă să îndeplinească condițiile prevăzute la alineatul respectiv literele (c)-(g), aceasta încetează să mai fie considerată o firmă de investiții mică și neinterconectată după o perioadă de trei luni, calculată de la data la care a fost depășit pragul. Firma de investiții informează autoritatea competentă fără întârzieri nejustificate cu privire la orice încălcare a unui prag.

(4) În cazul în care o firmă de investiții care nu a îndeplinit toate condițiile prevăzute la alineatul (1) le îndeplinește ulterior, aceasta este considerată a fi o firmă de investiții mică și neinterconectată numai după o perioadă de șase luni de la data îndeplinirii acestor condiții, dacă nu are loc nicio încălcare a pragului în această perioadă, iar firma de investiții a informat fără întârziere autoritatea competentă în consecință.

Articolul 13

Cerința pe baza cheltuielilor generale fixe

(1) În sensul articolului 11 alineatul (1) litera (a), cerința pe baza cheltuielilor generale fixe reprezintă cel puțin un sfert din cheltuielile generale fixe din anul precedent. Firmele de investiții utilizează cifrele care rezultă din cadrul contabil aplicabil.

(2) În cazul în care autoritatea competentă consideră că s-a produs o modificare semnificativă a activității unei firme de investiții, autoritatea competentă poate ajusta cuantumul capitalului menționat la alineatul (1).

(3) În cazul în care o firmă de investiții nu a împlinit un an de la data la care a început să furnizeze servicii de investiții sau să desfășoare activități de investiții, aceasta utilizează, pentru calculul menționat la alineatul (1), cheltuielile generale fixe preconizate incluse în proiecțiile sale pentru primele 12 luni de tranzacționare, astfel cum au fost prezentate odată cu cererea de autorizare.

(4) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a completa calculul cerinței menționate la alineatul (1), care include cel puțin următoarele elemente de deducere:

- (a) primele pentru personal și alte remunerări, în măsura în care acestea depind de profitul net al firmei de investiții în anul respectiv;
- (b) părțile din profit care le revin angajaților, directorilor și partenerilor;

- (c) alte repartizări ale profiturilor și alte remunerări variabile, în măsura în care acestea sunt pe deplin discreționare;
- (d) comisioanele și taxele comune de plătit, legate în mod direct de comisioanele și taxele de încasat, care sunt incluse în veniturile totale, și în cazul în care plata comisioanelor și taxelor de plătit este condiționată de primirea efectivă a comisioanelor și taxelor de încasat;
- (e) onorariile pentru agenții delegați;
- (f) cheltuielile nerecurente din activități care nu sunt prestate în mod obișnuit de firma de investiții.

ABE specifică, de asemenea, în sensul prezentului articol, noțiunea de modificare semnificativă.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 14

Cerința de capital minim permanent

În sensul articolului 11 alineatul (1) litera (b), cerința de capital minim permanent este cel puțin egală cu nivelurile capitalului inițial prevăzute la articolul 9 din Directiva (UE) 2019/2034.

TITLUL II

CERINȚA CALCULATĂ PE BAZA FACTORILOR K

CAPITOLUL 1

Principii generale

Articolul 15

Cerința calculată pe baza factorilor K și coeficienții aplicabili

- (1) În sensul articolului 11 alineatul (1) litera (c), cerința calculată pe baza factorilor K trebuie să fie cel puțin egală cu suma următoarelor elemente:
- (a) factorii K aferenți riscului pentru clienți (*Risk-to-Customer* – RtC), calculați în conformitate cu capitolul 2;
  - (b) factorii K aferenți riscului pentru piață (*Risk-to-Market* – RtM), calculați în conformitate cu capitolul 3;
  - (c) factorii K aferenți riscului pentru firmă (*Risk-to-Firm* – RtF), calculați în conformitate cu capitolul 4.
- (2) Următorii coeficienți se aplică factorilor K corespunzători:

Tabelul 1

FACTORI K		COEFICIENT
Active administrate atât prin administrare discreționară de portofolii, cât și prin mecanisme nediscreționare de consultanță cu caracter continuu	K-AUM	0,02 %
Fonduri ale clienților deținute	K-CMH (pentru conturi separate)	0,4 %
	K-CMH (pentru conturi neseperate)	0,5 %
Active protejate și administrate	K-ASA	0,04 %
Ordine ale clienților tratate	K-COH tranzacții în numerar	0,1 %
	K-COH instrumente financiare derivate	0,01 %
Fluxul zilnic de tranzacționare	K-DTF tranzacții în numerar	0,1 %
	K-DTF instrumente financiare derivate	0,01 %

(3) Firmele de investiții monitorizează valoarea factorilor lor K pentru a identifica orice tendință care ar putea conduce la modificarea semnificativă a cerinței lor de fonduri proprii în înțelesul articolului 11 pentru perioada de raportare următoare în temeiul părții a șaptea și notifică autoritățile lor competente respectiva cerință de fonduri proprii semnificativ diferită.

(4) În cazul în care autoritățile competente consideră că a avut loc o modificare semnificativă a activităților economice ale unei firme de investiții, care are un impact asupra valorii factorului K relevant, acestea pot ajusta valoarea corespunzătoare în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034.

(5) În scopul de a se asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament și a lua în considerare evoluțiile de pe piețele financiare, ABE elaborează, în cooperare cu ESMA, proiecte de standarde tehnice de reglementare, pentru:

- (a) a preciza metodele de măsurare a factorilor K din partea a treia titlul II;
- (b) a preciza, în sensul prezentului regulament, noțiunea de „conturi separate”, pentru condițiile pe baza cărora se asigură protecția fondurilor clienților în caz de faliment al firmei de investiții;
- (c) a preciza ajustările coeficienților aplicabili factorului K-DTF menționați în tabelul 1 de la alineatul (2) din prezentul articol în cazul în care, în condiții de criză a pieței, astfel cum sunt menționate în Regulamentul delegat (UE) 2017/578 al Comisiei ⁽²⁵⁾, cerințele K-DTF par să fie prea restrictive și în detrimentul stabilității financiare.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

CAPITOLUL 2

Factorii K aferenți RtC

Articolul 16

Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtC

Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtC se determină prin următoarea formulă:

$$K-AUM + K-CMH + K-ASA + K-COH$$

unde:

K-AUM este egal cu AUM determinat în conformitate cu articolul 17, înmulțit cu coeficientul corespunzător de la articolul 15 alineatul (2);

K-CMH este egal cu CMH determinat în conformitate cu articolul 18, înmulțit cu coeficientul corespunzător de la articolul 15 alineatul (2);

K-ASA este egal cu ASA determinat în conformitate cu articolul 19, înmulțit cu coeficientul corespunzător de la articolul 15 alineatul (2);

K-COH este egal cu COH determinat în conformitate cu articolul 20, înmulțit cu coeficientul corespunzător de la articolul 15 alineatul (2).

Articolul 17

Determinarea AUM în scopul calculării factorului K-AUM

(1) În scopul calculării K-AUM, AUM este media mobilă a valorii activelor lunare totale administrate, valoare determinată în ultima zi lucrătoare a fiecăreia dintre ultimele 15 luni și convertită în moneda funcțională a entităților la acel moment, excluzând cele mai recente trei valori lunare.

⁽²⁵⁾ Regulamentul delegat (UE) 2017/578 al Comisiei din 13 iunie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind piețele instrumentelor financiare în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare în care se precizează cerințele aplicabile acordurilor și mecanismelor de formare a pieței (JO L 87, 31.3.2017, p. 183).

AUM este media aritmetică a celor 12 valori lunare rămase.

K-AUM se calculează în prima zi lucrătoare a fiecărei luni.

(2) În cazul în care firma de investiții a delegat în mod formal administrarea activelor către o altă entitate financiară, activele în cauză sunt incluse în cuantumul total al AUM determinat în conformitate cu alineatul (1).

În cazul în care o altă entitate financiară a delegat în mod formal administrarea activelor către firma de investiții, activele în cauză sunt excluse din cuantumul total al activelor administrate determinat în conformitate cu alineatul (1).

În cazul în care o firmă de investiții administrează active de mai puțin de 15 luni sau atunci când a făcut acest lucru o perioadă mai lungă ca firmă de investiții mică și neinterconectată și în prezent depășește pragul pentru AUM, firma respectivă utilizează pentru calcularea K-AUM datele istorice privind AUM pentru perioada prevăzută la alineatul (1), de îndată ce aceste date devin disponibile. Autoritatea competentă poate înlocui punctele de date istorice care lipsesc cu date de reglementare determinate pe baza previziunilor de afaceri ale firmei de investiții, prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE.

Articolul 18

Determinarea CMH în scopul calculării factorului K-CMH

(1) În scopul calculării K-CMH, CMH este media mobilă a valorii fondurilor zilnice totale ale clienților deținute, determinată la sfârșitul fiecărei zile lucrătoare pentru ultimele nouă luni, excluzând cele mai recente trei luni.

CMH este media aritmetică a valorilor zilnice înregistrate în cele șase luni rămase.

K-CMH se calculează în prima zi lucrătoare a fiecărei luni.

(2) În cazul în care o firmă de investiții deține fonduri ale clienților de mai puțin de nouă luni, aceasta utilizează pentru calculul K-CMH datele istorice privind CMH din perioada prevăzută la alineatul (1), de îndată ce aceste date devin disponibile.

Autoritatea competentă poate înlocui punctele de date istorice care lipsesc cu date de reglementare determinate pe baza previziunilor de afaceri ale firmei de investiții, prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE.

Articolul 19

Determinarea ASA în scopul calculării factorului K-ASA

(1) În scopul calculării K-ASA, ASA este media mobilă a valorii activelor zilnice totale protejate și administrate, determinată la sfârșitul fiecărei zile lucrătoare pentru ultimele nouă luni, excluzând cele mai recente trei luni.

ASA este media aritmetică a valorilor zilnice înregistrate în cele șase luni rămase.

K-ASA se calculează în prima zi lucrătoare a fiecărei luni.

(2) În cazul în care o firmă de investiții a delegat în mod formal sarcinile de păstrare și administrare a activelor către o altă entitate financiară sau în cazul în care o altă entitate financiară a delegat în mod formal astfel de sarcini firmei de investiții, activele respective sunt incluse în cuantumul total al ASA care se determină în conformitate cu alineatul (1).

(3) În cazul în care o firmă de investiții păstrează și administrează active de mai puțin de șase luni, aceasta utilizează pentru calculul K-ASA datele istorice privind ASA pentru perioada prevăzută la alineatul (1) de îndată ce datele respective devin disponibile. Autoritatea competentă poate înlocui punctele de date istorice care lipsesc cu date de reglementare determinate pe baza previziunilor de afaceri ale firmei de investiții, prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE.

Articolul 20

Determinarea COH în scopul calculării factorului K-COH

(1) În scopul calculării K-COH, COH este media mobilă a valorii ordinelor zilnice totale ale clienților tratate, determinată pe parcursul fiecărei zile lucrătoare pentru ultimele șase luni, excluzând cele mai recente trei luni.

COH este media aritmetică a valorilor zilnice înregistrate în cele trei luni rămase.

K-COH se calculează în prima zi lucrătoare a fiecărei luni.

(2) COH se determină prin însumarea valorii absolute a tranzacțiilor de cumpărare și a valorii absolute a tranzacțiilor de vânzare, atât pentru tranzacțiile în numerar, cât și pentru instrumentele financiare derivate, în conformitate cu următoarele principii:

- (a) pentru tranzacțiile în numerar, valoarea este quantumul plătit sau primit pentru fiecare tranzacție;
- (b) pentru instrumentele financiare derivate, valoarea tranzacției este valoarea noțională a contractului.

Valoarea noțională a instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii se ajustează pentru perioada rămasă (exprimată în ani) până la scadența respectivelor contracte. Valoarea noțională se înmulțește cu durata calculată prin următoarea formulă:

$$\text{Durata} = \text{perioada (exprimată în ani) până la scadență} / 10$$

Fără a aduce atingere celui de al cincilea paragraf, în COH sunt incluse și tranzacțiile executate de firmele de investiții care furnizează servicii de administrare a portofoliului în contul unor fonduri de investiții.

În COH sunt incluse și tranzacțiile rezultate din consultanța de investiții în privința căreia o firmă de investiții nu calculează K-AUM.

Din COH sunt excluse tranzacțiile efectuate de firma de investiții care rezultă din administrarea portofoliului de investiții al unui client, în cazul în care firma de investiții calculează deja K-AUM în ceea ce privește investițiile clientului respectiv sau în cazul în care activitatea respectivă se referă la delegarea către firma de investiții a administrării activelor care nu contribuie la AUM ale respectivei firme de investiții în temeiul articolului 17 alineatul (2).

Din COH sunt excluse tranzacțiile executate de firma de investiții în nume propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client.

La m determinarea COH, firmele de investiții pot exclude orice ordin care nu a fost executat, în cazul în care neexecutarea este rezultatul anulării în timp util a ordinului de către client.

(3) În cazul în care o firmă de investiții tratează ordinele clienților de mai puțin de șase luni sau atunci când a făcut acest lucru o perioadă mai lungă ca firmă de investiții mică și neinterconectată, aceasta utilizează pentru calcularea K-COH datele istorice privind COH pentru perioada prevăzută la alineatul (1), de îndată ce aceste date devin disponibile. Autoritatea competentă poate înlocui punctele de date istorice care lipsesc cu date de reglementare determinate pe baza previziunilor de afaceri ale firmei de investiții, prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE.

CAPITOLUL 3

Factorii K aferenți RtM

Articolul 21

Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtM

(1) Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtM pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții care efectuează tranzacții pe cont propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client, este fie K-NPR calculat în conformitate cu articolul 22, fie K-CMG calculat în conformitate cu articolul 23.

(2) Firmele de investiții își administrează portofoliul de tranzacționare în conformitate cu partea a treia titlul I capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtM se aplică tuturor pozițiilor din portofoliul de tranzacționare, care includ, în special, poziții pe instrumente de datorie (inclusiv instrumente care sunt poziții din securitizare), instrumente de capital, organisme de plasament colectiv (OPC), valută și aur și mărfuri (inclusiv certificate de emisii).

(4) În scopul calculării cerinței pe baza factorilor K aferenți RtM, o firmă de investiții include și alte poziții decât pozițiile din portofoliul de tranzacționare în cazul în care acestea dau naștere unor riscuri de schimb valutar sau riscului de marfă.

Articolul 22

Calcularea factorului K-NPR

În scopul calculării K-NPR, cerința de fonduri proprii pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții care efectuează tranzacții pe cont propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client, se calculează cu ajutorul uneia dintre următoarele metode:

- (a) abordarea standardizată prevăzută în partea a treia titlul IV capitolele 2, 3 și 4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (b) abordarea standardizată alternativă prevăzută în partea a treia titlul IV capitolul 1a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (c) abordarea alternativă bazată pe modele interne prevăzută în partea a treia titlul IV capitolul 1b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 23

Calcularea factorului K-CMG

(1) În sensul articolului 21, autoritatea competentă îi permite unei firme de investiții să calculeze factorul K-CMG pentru toate pozițiile care fac obiectul compensării, sau pe bază de portofoliu, în cazul în care întregul portofoliu face obiectul compensării sau al constituirii marjei, în următoarele condiții:

- (a) firma de investiții nu face parte dintr-un grup care cuprinde o instituție de credit;
- (b) compensarea și decontarea acestor tranzacții au loc sub responsabilitatea unui membru compensator al unui CPCC, iar respectivul membru compensator este o instituție de credit sau o firmă de investiții menționată la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, iar tranzacțiile sunt compensate la nivel central în cadrul unui CPCC sau sunt decontate într-un alt mod pe baza principiului „livrare-contra-plată”, sub responsabilitatea respectivului membru compensator;
- (c) calcularea marjei totale solicitate de membrul compensator se bazează pe un model de marjă al membrului compensator;
- (d) firma de investiții a demonstrat autorității competente că alegerea de a calcula RtM cu K-CMG este justificată de anumite criterii, care pot include natura activităților principale ale firmei de investiții, care sunt, în principal, activități de tranzacționare care fac obiectul compensării și al constituirii marjei sub responsabilitatea unui membru compensator, precum și faptul că alte activități desfășurate de firma de investiții sunt ne semnificative în comparație cu respectivele activități principale; și
- (e) autoritatea competentă a apreciat că alegerea portofoliului (portofoliilor) care face (fac) obiectul K-CMG nu a fost făcută cu scopul inițierii arbitrajului de reglementare cu privire la cerințele de fonduri proprii într-o manieră disproporționată sau neadekvată din punct de vedere prudential.

În sensul literei (c) de la primul paragraf, autoritatea competentă efectuează o evaluare periodică pentru a confirma că acest model de marjă conduce la cerințe de marjă care reflectă caracteristicile de risc ale produselor pe care le tranzacționează firmele de investiții și ia în considerare intervalul dintre colectările marjelor, lichiditatea pe piață și posibilitatea unor modificări pe durata tranzacției.

Cerințele de marjă sunt suficiente pentru a acoperi pierderile care pot rezulta din cel puțin 99 % dintre variațiile expunerilor într-un interval de timp adecvat, cu o perioadă de deținere de cel puțin două zile lucrătoare. Modelele de marjă utilizate de membrul compensator respectiv pentru efectuarea unui apel în marjă menționate la litera (c) de la primul paragraf de la prezentul alineat sunt concepute întotdeauna pentru a atinge un nivel de prudență similar celui impus de dispozițiile privind cerințele de marjă de la articolul 41 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(2) K-CMG este al treilea cel mai mare quantum al marjei totale cerute zilnic de membrul compensator din partea firmei de investiții pe parcursul ultimelor trei luni, înmulțit cu un factor de 1,3.

(3) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modul de calcul al quantumului marjei totale cerute și metoda de calcul al K-CMG, astfel cum se menționează la alineatul (2), în special atunci când K-CMG se aplică pe bază de portofoliu, precum și condițiile pentru îndeplinirea dispozițiilor de la alineatul (1) litera (e).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

CAPITOLUL 4

Factorii K aferenți RtF

Articolul 24

Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtF

Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtF se determină prin următoarea formulă:

$$K\text{-TCD} + K\text{-DTF} + K\text{-CON}$$

unde:

K-TCD este egal cu cuantumul calculat în conformitate cu articolul 26;

K-DTF este egal cu DTF determinat în conformitate cu articolul 33, înmulțit cu coeficientul corespunzător stabilit la articolul 15 alineatul (2); și

K-CON este egal cu cuantumul calculat în conformitate cu articolul 39.

K-TCD și K-CON se calculează pe baza tranzacțiilor înregistrate în portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții care tranzacționează pe cont propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client.

K-DTF se calculează pe baza tranzacțiilor înregistrate în portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții care tranzacționează pe cont propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client, și a tranzacțiilor pe care firma de investiții le încheie prin executarea ordinelor în contul clienților, în nume propriu.

Secțiunea 1

Starea de nerambursare a contrapărții la tranzacționare

Articolul 25

Domeniu de aplicare

(1) Prezenta secțiune se aplică următoarelor contracte și tranzacții:

(a) contractelor derivate enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția:

(i) contractelor derivate compensate direct sau indirect prin intermediul unei contrapărți centrale (CPC), dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- pozițiile și activele firmei de investiții legate de contractele respective sunt evidențiate distinct și separate, atât la nivelul membrului compensator, cât și al CPC-ului, de pozițiile și activele membrului compensator și ale celorlalți clienți ai membrului compensator respectiv și, ca urmare a acestei distincții și separări, pozițiile și activele respective sunt indisponibile, conform dreptului intern, în cazul în care membrul compensator ori unul sau mai mulți dintre clienții săi intră în stare de nerambursare sau în insolvență;
- legislația, reglementările, normele și acordurile contractuale aplicabile membrului compensator ori care sunt obligatorii pentru acesta facilitează transferul pozițiilor clientului legate de contractele respective și al garanțiilor reale aferente către un alt membru compensator în perioada de risc de marjă aplicabilă, în cazul în care membrul compensator inițial intră în stare de nerambursare sau în insolvență;
- firma de investiții a obținut un aviz juridic independent, scris și motivat care concluzionează că, în cazul unei acțiuni în instanță, firma de investiții nu ar suporta pierderi ca urmare a insolvenței membrului său compensator sau a oricăruia dintre clienții membrului compensator respectiv;

- (ii) contractelor derivate tranzacționate la bursă;
- (iii) contractelor derivate deținute pentru a acoperi riscurile unei poziții a firmei de investiții care rezultă dintr-o activitate din afara portofoliului de tranzacționare;
- (b) tranzacțiilor cu termen lung de decontare;
- (c) tranzacțiilor de răscumpărare;
- (d) operațiunilor de dare sau luare cu împrumut de titluri de valoare sau de mărfuri;
- (e) tranzacțiilor de creditare în marjă;
- (f) oricărui alt tip de SFT;
- (g) creditelor și împrumuturilor menționate în secțiunea B punctul 2 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, în cazul în care firma de investiții efectuează tranzacția în numele clientului sau primește și transmite ordinul fără a-l executa.

În sensul literei (a) punctul (i) de la primul paragraf, contractele derivate compensate direct sau indirect printr-o CPCC sunt considerate a îndeplini condițiile de la litera respectivă.

- (2) Tranzacțiile cu următoarele tipuri de contrapărți sunt excluse din calculul factorului K-TCD:
  - (a) administrațiile centrale și băncile centrale, atunci când expunerile-suport ar primi o pondere de risc de 0 % în temeiul articolului 114 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
  - (b) băncile multilaterale de dezvoltare enumerate la articolul 117 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
  - (c) organizațiile internaționale enumerate la articolul 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (3) Sub rezerva aprobării prealabile de către autoritățile competente, o firmă de investiții poate exclude din domeniul de aplicare al calculului K-TCD tranzacțiile cu o contraparte care este întreprinderea-mamă, filiala sa, o filială a întreprinderii sale mamă sau o întreprindere legată printr-o relație în sensul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE. Autoritățile competente acordă aprobarea dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
  - (a) contrapartea este o instituție de credit, o firmă de investiții sau o instituție financiară care face obiectul unor cerințe prudențiale adecvate;
  - (b) contrapartea este inclusă în aceeași arie de consolidare prudențială ca și firma de investiții, conform metodei consolidării globale, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau cu articolul 7 din prezentul regulament, sau contrapartea și firma de investiții sunt supravegheate în vederea conformității cu testul capitalului la nivel de grup în conformitate cu articolul 8 din prezentul regulament;
  - (c) contrapartea face obiectul aceluiași proceduri pentru evaluarea, măsurarea și controlul riscurilor ca și firma de investiții;
  - (d) contrapartea este situată în același stat membru ca și firma de investiții;
  - (e) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide a datoriilor de către contraparte firmei de investiții.
- (4) Prin derogare de la prezenta secțiune, o firmă de investiții poate, sub rezerva aprobării din partea autorității competente, să calculeze valoarea expunerii contractelor derivate enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și a tranzacțiilor menționate la alineatul (1) literele (b)-(f) din prezentul articol prin aplicarea uneia dintre metodele prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunea 3, 4 sau 5 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și să calculeze cerințele de fonduri proprii aferente prin înmulțirea valorii expunerii cu factorul de risc definit pentru fiecare tip de contraparte astfel cum este prevăzut în tabelul 2 de la articolul 26 din prezentul regulament.

Firmele de investiții incluse în supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pot calcula cerința de fonduri proprii aferentă prin înmulțirea cu 8 % a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor, calculate în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 secțiunea 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

- (5) Atunci când aplică derogarea de la alineatul (4) din prezentul articol, firmele de investiții aplică, de asemenea, un factor de ajustare a evaluării creditului (CVA) înmulțind cerința de fonduri proprii, calculată în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol, cu CVA calculat în conformitate cu articolul 32.

În loc să aplice factorul de multiplicare a factorului CVA, firmele de investiții incluse în supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pot calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de ajustare a evaluării creditului în conformitate cu partea a treia titlul VI din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 26

Calcularea factorului K-TCD

În scopul calculării factorului K-TCD, cerința de fonduri proprii se determină prin următoarea formulă:

$$\text{Cerința de fonduri proprii} = \alpha \cdot \text{EV} \cdot \text{RF} \cdot \text{CVA}$$

unde:

$\alpha = 1,2$;

EV = valoarea expunerii calculată în conformitate cu articolul 27;

RF = factorul de risc definit pentru fiecare tip de contraparte astfel cum este prevăzut în tabelul 2; și

CVA = ajustarea evaluării creditului calculată în conformitate cu articolul 32.

Tabelul 2

Tip de contraparte	Factor de risc
Administrații centrale, bănci centrale și entități din sectorul public	1,6 %
Instituții de credit și firme de investiții	1,6 %
Alte contrapărți	8 %

Articolul 27

Calcularea valorii expunerii

Valoarea expunerii se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$\text{Valoarea expunerii} = \text{Max}(0; \text{RC} + \text{PFE} - \text{C})$$

unde:

RC = costul de înlocuire, astfel cum este determinat la articolul 28;

PFE = expunerea viitoare potențială, astfel cum este determinată la articolul 29; și

C = garanțiile reale, astfel cum sunt determinate la articolul 30.

Costul de înlocuire (RC) și garanțiile reale (C) se aplică tuturor tranzacțiilor menționate la articolul 25.

Expunerea viitoare potențială (PFE) se aplică numai contractelor derivate.

O firmă de investiții poate calcula o singură valoare a expunerii la nivelul de compensare pentru toate tranzacțiile care fac obiectul unui acord de compensare contractuală, sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 31. În cazul în care una dintre aceste condiții nu este îndeplinită, firma de investiții tratează fiecare tranzacție ca și cum ar fi propriul set de compensare.

Articolul 28

Costul de înlocuire (RC)

Costul de înlocuire menționat la articolul 27 se determină după cum urmează:

- (a) pentru contractele derivate, RC se determină ca fiind CMV;
- (b) pentru tranzacțiile cu termen lung de decontare, RC se determină ca fiind valoarea de decontare a numerarului de plătit sau de primit de către firma de investiții la decontare; o creanță urmează să fie tratată ca valoare pozitivă, iar o datorie urmează să fie tratată ca valoare negativă;

- (c) pentru tranzacțiile de răscumpărare și pentru operațiunile de dare sau luare cu împrumut de titluri sau de mărfuri, RC se determină ca fiind valoarea numerarului dat sau luat cu împrumut; numerarul dat cu împrumut de firma de investiții urmează să fie tratat ca valoare pozitivă, iar numerarul luat cu împrumut de firma de investiții urmează să fie tratat ca valoare negativă;
- (d) pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, în cazul cărora ambele segmente ale tranzacției sunt titluri de valoare, RC este determinat de CMV a titlului de valoare dat cu împrumut de firma de investiții; CMV se majorează utilizându-se ajustarea de volatilitate corespunzătoare din tabelul 4 de la articolul 30;
- (e) pentru tranzacțiile de creditare în marjă și creditele și împrumuturile menționate la articolul 25 alineatul (1) litera (g), RC este determinat de valoarea contabilă a activului în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

Articolul 29

Expunerea viitoare potențială

(1) Expunerea viitoare potențială (PFE) menționată la articolul 27 se calculează pentru fiecare instrument financiar derivat ca produsul dintre:

- (a) valoarea noțională efectivă (EN) a tranzacției stabilită în conformitate cu alineatele (2)-(6) din prezentul articol; și
- (b) factorul impus de autoritățile de supraveghere (SF) stabilit în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

(2) Valoarea noțională efectivă (EN) este produsul dintre valoarea noțională, calculată în conformitate cu alineatul (3), durata acesteia, calculată în conformitate cu alineatul (4), și factorul delta de supraveghere aferent, calculat în conformitate cu alineatul (6).

(3) Valoarea noțională, cu excepția cazului în care este precizată în mod clar și este fixă până la scadență, se determină după cum urmează:

- (a) pentru contractele derivate pe cursul de schimb, valoarea noțională este definită ca fiind valoarea noțională a segmentului în valută al contractului, convertită în moneda națională; în cazul în care ambele segmente ale unui instrument financiar derivat pe cursul de schimb sunt exprimate în alte monede decât moneda națională, valoarea noțională a fiecărui segment este convertită în moneda națională, luându-se în considerare ca valoare noțională cea mai mare dintre valorile în moneda națională obținute;
- (b) pentru contractele derivate pe titluri de capital și pe mărfuri, pentru certificatele de emisii și pentru instrumentele financiare derivate pe certificate de emisii, valoarea noțională este definită ca fiind produsul dintre prețul de piață al unei unități de instrument și numărul de unități care fac obiectul tranzacției;
- (c) pentru tranzacțiile cu rezultate multiple care depind de o anumită stare a lucrurilor, inclusiv pentru opțiunile digitale sau contractele forward cu rambursare condiționată (*target redemption forward*), o firmă de investiții calculează valoarea noțională pentru fiecare stare a lucrurilor și utilizează cea mai mare valoare obținută;
- (d) în cazul în care valoarea noțională se calculează printr-o formulă pe baza valorilor de piață, firma de investiții utilizează CMV pentru a determina valoarea noțională a tranzacției;
- (e) pentru swapurile noționale variabile, cum ar fi swapurile cu amortizare și swapurile cu acumulare, firmele de investiții utilizează valoarea noțională medie pe parcursul duratei de viață rămase a contractului swap ca valoare noțională a tranzacției;
- (f) swapurile cu efect de levier se convertesc la valoarea noțională a swapului echivalent care nu utilizează efectul de levier, astfel încât atunci când toate ratele incluse în swap sunt înmulțite cu un anumit factor, valoarea noțională indicată se înmulțește cu factorul aplicat ratelor dobânzii pentru a determina valoarea noțională;
- (g) pentru un contract derivat cu schimburi multiple de principal, valoarea noțională se înmulțește cu numărul de schimburi de principal prevăzute în contractul derivat pentru a determina valoarea noțională.

(4) Valoarea noțională a contractelor pe rata dobânzii și a contractelor de instrumente financiare derivate de credit pentru perioada rămasă (exprimată în ani) până la scadența acestor contracte se ajustează în funcție de durata calculată prin următoarea formulă:

$$\text{Durata} = (1 - \exp(-0,05 \cdot \text{perioada până la scadență})) / 0,05$$

Pentru alte contracte derivate decât contractele pe rata dobânzii și contractele de instrumente financiare derivate de credit, durata este egală cu 1.

(5) Scadența contractului este ultima dată la care contractul mai poate fi executat.

În cazul în care instrumentul financiar derivat se raportează la valoarea unui alt instrument pe rata dobânzii sau de credit, perioada de timp se stabilește în funcție de instrumentul-suport.

Pentru opțiuni, scadența este ultima dată de exercitare contractuală, astfel cum se precizează în contract.

Pentru un contract derivat care este structurat astfel încât, la anumite date, orice expunere restantă este decontată, iar termenul sunt revizuite astfel încât valoarea justă a contractului să fie zero, scadența reziduală este egală cu perioada rămasă până la data următoarei revizuirii a termenelor.

(6) Factorul delta de supraveghere al opțiunilor și al swaptionurilor poate fi calculat de către firma de investiții însăși, utilizând un model adecvat, sub rezerva aprobării de către autoritățile competente. Modelul estimează rata de variație a valorii opțiunii în cazul unor fluctuații minore ale prețului de piață al suportului. Pentru alte tranzacții decât cele cu opțiuni și swaptionuri sau în cazul în care niciun model nu a fost aprobat de către autoritățile competente, factorul delta este egal cu 1.

(7) Factorul impus de autoritățile de supraveghere (FS) pentru fiecare clasă de active se stabilește în conformitate cu tabelul următor:

Tabelul 3

Clasa de active	Factor impus de autoritățile de supraveghere
Rata dobânzii	0,5 %
Schimb valutar	4 %
Credit	1 %
Acțiuni cu un singur emitent	32 %
Indici pe acțiuni	20 %
Mărfuri și certificate de emisii	18 %
Altele	32 %

(8) Expunerea viitoare potențială a unui set de compensare este egală cu produsul dintre suma expunerilor viitoare potențiale ale tuturor tranzacțiilor incluse în setul de compensare și:

(a) 0,42 pentru seturile de compensare formate din tranzacții cu contrapărți financiare și nefinanciare pentru care au loc schimburi bilaterale de garanții reale cu contrapartea, dacă acest lucru este necesar, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(b) 1 pentru alte seturi de compensare.

Articolul 30

Garanții reale

(1) Toate garanțiile reale atât pentru tranzacțiile bilaterale, cât și pentru tranzacțiile compensate menționate la articolul 25 fac obiectul unor ajustări de volatilitate, în conformitate cu tabelul următor:

Tabelul 4

Clasa de active		Ajustare de volatilitate pentru tranzacții de răscumpărare	Ajustare de volatilitate pentru alte tranzacții
Titluri de datorie emise de administrații centrale sau bănci centrale	≤ 1 an	0,707 %	1 %
	> 1 an ≤ 5 ani	2,121 %	3 %
	> 5 ani	4,243 %	6 %
Titluri de datorie emise de alte entități	≤ 1 an	1,414 %	2 %
	> 1 an ≤ 5 ani	4,243 %	6 %
	> 5 ani	8,485 %	12 %
Poziții din securitizare	≤ 1 an	2,828 %	4 %
	> 1 an ≤ 5 ani	8,485 %	12 %
	> 5 ani	16,970 %	24 %
Titluri de capital cotate și obligațiuni convertibile		14,143 %	20 %
Alte titluri de valoare și mărfuri		17,678 %	25 %
Aur		10,607 %	15 %
Numerar		0	0 %

În sensul tabelului 4, pozițiile din securitizare nu includ și pozițiile din rescuritizare.

Autoritățile competente pot modifica ajustarea de volatilitate pentru anumite tipuri de mărfuri pentru care există niveluri diferite de volatilitate a prețurilor. Acestea informează ABE în legătură cu astfel de decizii și cu motivele care determină modificările.

(2) Valoarea garanțiilor reale se determină ca fiind:

- (a) în sensul articolului 25 alineatul (1) literele (a), (e) și (g), valoarea garanțiilor reale primite de firma de investiții de la contrapartea acesteia, redusă în conformitate cu tabelul 4;
- (b) pentru tranzacțiile menționate la articolul 25 alineatul (1) literele (b), (c), (d) și (f), suma dintre CMV a segmentului reprezentat de titlul de valoare și valoarea netă a garanțiilor reale depuse sau primite de firma de investiții.

Pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, în cazul cărora ambele segmente ale tranzacției sunt titluri de valoare, garanțiile reale sunt determinate de CMV a titlului de valoare luat cu împrumut de firma de investiții.

În cazul în care firma de investiții achiziționează sau a dat cu împrumut titlul de valoare, CMV a titlului de valoare este considerată o valoare negativă și este redusă la o valoare negativă mai mare, utilizându-se ajustarea de volatilitate din tabelul 4. În cazul în care firma de investiții vinde sau a luat cu împrumut titlul de valoare, CMV a titlului de valoare este considerată o valoare pozitivă și este redusă, utilizându-se ajustarea de volatilitate din tabelul 4.

În cazul în care diferite tipuri de tranzacții fac obiectul unui acord de compensare contractuală, sub rezerva îndeplinii condițiilor prevăzute la articolul 31, ajustările de volatilitate aplicabile „altor tranzacții” din tabelul 4 se aplică valorilor calculate în temeiul literelor (a) și (b) de la primul paragraf pentru fiecare emitent în parte, în cadrul fiecărei clase de active.

(3) În cazul în care există o neconcordanță de monede între tranzacție și garanțiile reale primite sau depuse, se aplică o ajustare de volatilitate suplimentară pentru neconcordanța de monede egală cu 8 %.

Articolul 31

Compensare

În sensul prezentei secțiuni, o firmă de investiții poate, în primul rând, să trateze contractele perfect corespondente incluse într-un acord de compensare ca și cum ar fi un singur contract cu un principal noțional echivalent cu veniturile nete, în al doilea rând, poate compensa alte tranzacții care fac obiectul unei novații în temeiul căreia toate obligațiile dintre firma de investiții și contrapartea acesteia sunt automat amalgamate, în așa fel încât novația înlocuiește, din punct de vedere juridic, obligațiile brute anterioare cu o singură valoare netă, iar în al treilea rând, poate compensa alte tranzacții în cazul în care firma de investiții se asigură că sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) un contract de compensare cu contrapartea sau un alt acord care creează o obligație juridică unică acoperă toate tranzacțiile incluse, astfel încât firma de investiții ar avea fie dreptul de a primi, fie obligația de a plăti numai soldul net al valorilor pozitive și negative marcate la piață ale tranzacțiilor individuale incluse în cazul în care o contraparte nu își respectă obligațiile ca urmare a oricăreia dintre următoarele situații:
  - (i) stare de nerambursare;
  - (ii) faliment;
  - (iii) lichidare; sau
  - (iv) circumstanțe similare;
- (b) contractul de compensare nu conține nicio clauză care, în cazul intrării unei contrapărți în stare de nerambursare, îi permite unei contrapărți care nu se află în stare de nerambursare să efectueze numai plăți limitate sau să nu efectueze nicio plată în favoarea contrapărții aflate în stare de nerambursare, chiar dacă aceasta din urmă este un creditor net;
- (c) firma de investiții a obținut un aviz juridic independent, scris și motivat conform căruia, în cazul contestării în instanță a acordului de compensare, creanțele și obligațiile firmei de investiții ar fi echivalente cu cele menționate la litera (a) în conformitate cu următorul regim juridic:
  - (i) legislația din jurisdicția în care este înregistrată contrapartea;
  - (ii) în cazul în care este implicată o sucursală străină a unei contrapărți, legislația din jurisdicția în care este situată sucursala;
  - (iii) legislația care reglementează tranzacțiile individuale inclusă în acordul de compensare; sau
  - (iv) legislația care reglementează contractele ori acordurile necesare pentru efectuarea compensării.

Articolul 32

Ajustarea evaluării creditului

În sensul prezentei secțiunii, CVA înseamnă o ajustare la cursul mediu al pieței a portofoliului de tranzacții încheiate cu o contraparte care reflectă CMV a riscului de credit pe care îl reprezintă contraparta pentru firma de investiții, dar nu reflectă CMV a riscului de credit pe care îl reprezintă firma de investiții pentru contraparte.

CVA este 1,5 pentru toate tranzacțiile, cu excepția următoarelor tranzacții, pentru care CVA este 1:

- (a) tranzacțiile cu contrapărți nefinanciare, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, sau cu contrapărți nefinanciare stabilite într-o țară terță, în cazul în care tranzacțiile respective nu depășesc pragul de compensare precizat la articolul 10 alineatele (3) și (4) din regulamentul respectiv;
- (b) tranzacțiile intragrup, astfel cum sunt prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (c) tranzacțiile cu termen lung de decontare;
- (d) SFT, inclusiv tranzacțiile de creditare în marjă, cu excepția cazului în care autoritatea competentă stabilește că expunerile firmei de investiții la riscul CVA care rezultă din aceste tranzacții sunt semnificative; și
- (e) creditele și împrumuturile menționate la articolul 25 alineatul (1) litera (g).

Secțiunea 2

Fluxul zilnic de tranzacționare

Articolul 33

Determinarea DTF în scopul calculării factorului K-DTF

(1) În scopul calculării K-DTF, DTF este media mobilă a valorii fluxurilor zilnice totale de tranzacționare, determinată pe parcursul fiecărei zile lucrătoare pentru ultimele nouă luni, excluzând cele mai recente trei luni.

DTF este media aritmetică a valorilor zilnice înregistrate în cele șase luni rămase.

K-DTF se calculează în prima zi lucrătoare a fiecărei luni.

(2) DTF se determină prin însumarea valorii absolute a tranzacțiilor de cumpărare și a valorii absolute a tranzacțiilor de vânzare, atât pentru tranzacțiile în numerar, cât și pentru instrumentele financiare derivate, în conformitate cu următoarele principii:

- (a) pentru tranzacțiile în numerar, valoarea este cuantumul plătit sau primit pentru fiecare tranzacție;
- (b) pentru instrumentele financiare derivate, valoarea tranzacției este valoarea noțională a contractului.

Valoarea noțională a instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii se ajustează pentru perioada rămasă (exprimată în ani) până la scadența respectivelor contracte. Valoarea noțională se înmulțește cu durata calculată prin următoarea formulă:

Durata = perioada (exprimată în ani) până la scadență / 10

(3) Din DTF sunt excluse tranzacțiile executate de o firmă de investiții cu scopul de a furniza servicii de administrare a portofoliului în contul unor fonduri de investiții.

În DTF sunt incluse și tranzacțiile executate de o firmă de investiții în nume propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client.

(4) În cazul în care o firmă de investiții a avut un flux zilnic de tranzacționare de mai puțin de nouă luni, aceasta utilizează pentru calculul K-DTF datele istorice privind DTF pentru perioada prevăzută la alineatul (1), de îndată ce aceste date devin disponibile. Autoritatea competentă poate înlocui punctele de date istorice care lipsesc cu date de reglementare determinate pe baza previziunilor de afaceri ale firmei de investiții, prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE.

CAPITOLUL 5

Obiective de mediu și sociale

Articolul 34

Tratamentul prudentțial al activelor expuse la activități care sunt asociate cu obiective de mediu sau sociale

- (1) După consultarea Comitetului european pentru risc sistemic, ABE evaluează, pe baza datelor disponibile și a constatărilor Grupului de experți la nivel înalt pentru finanțele sustenabile din cadrul Comisiei, dacă tratamentul prudentțial specific al activelor expuse unor activități asociate în mod substanțial cu obiective de mediu sau sociale, sub forma unor factori K ajustați sau a unor coeficienți K ajustați, ar fi justificat din punct de vedere prudentțial. În special, ABE analizează următoarele aspecte:
- (a) opțiunile metodologice pentru evaluarea expunerilor de clase de active la activități asociate în mod substanțial cu obiective de mediu sau sociale;
  - (b) profilurile specifice de risc ale activelor expuse la activități asociate în mod substanțial cu obiective de mediu sau sociale;
  - (c) riscurile legate de deprecierea activelor ca urmare a unor modificări ale reglementărilor, de exemplu pentru atenuarea schimbărilor climatice;
  - (d) efectele potențiale asupra stabilității financiare ale tratamentului prudentțial specific al activelor expuse la activități asociate în mod substanțial cu obiective de mediu sau sociale.
- (2) ABE transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport cuprinzând constatările sale până la 26 decembrie 2021.
- (3) Pe baza raportului menționat la alineatul (2), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă.

PARTEA A PATRA

RISCU DE CONCENTRARE

Articolul 35

Obligația de monitorizare

- (1) Firmele de investiții își monitorizează și își controlează riscul de concentrare în conformitate cu prezenta parte, prin proceduri administrative și contabile riguroase și prin mecanisme de control intern solide.
- (2) În sensul prezentei părți, termenii „instituție de credit” și „firmă de investiții” includ întreprinderile publice sau private, inclusiv sucursalele acestor întreprinderi, cu condiția ca respectivele întreprinderi, dacă ar fi stabilite în Uniune, să fie instituții de credit sau firme de investiții, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, și cu condiția ca respectivele întreprinderi să fi fost autorizate într-o țară terță care aplică cerințe de supraveghere prudentțială și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

Articolul 36

Calcularea valorii expunerii

- (1) Firmele de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) calculează valoarea expunerii față de un client sau față de un grup de clienți aflați în legătură, în sensul prezentei părți, prin însumarea următoarelor elemente:
- (a) excedentul pozitiv al pozițiilor lungi față de pozițiile scurte ale firmei de investiții pe toate instrumentele financiare din portofoliul de tranzacționare emise de clientul în cauză, poziția netă a fiecărui instrument fiind calculată în conformitate cu dispozițiile menționate la articolul 22 literele (a), (b) și (c);

- (b) valoarea expunerii contractelor și tranzacțiilor menționate la articolul 25 alineatul (1) cu clientul în cauză, calculată conform metodei prevăzute la articolul 27.

În sensul literei (a) de la primul paragraf, o firmă de investiții care, în scopul aplicării cerinței calculate pe baza factorilor K aferenți RtM, calculează cerințele de fonduri proprii pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare în conformitate cu abordarea specificată la articolul 23 calculează poziția netă în scopul riscului de concentrare al pozițiilor respective în conformitate cu dispozițiile menționate la articolul 22 litera (a).

În sensul literei (b) de la primul paragraf de la prezentul alineat, o firmă de investiții care, în scopul aplicării factorului K-TCD, calculează cerințele de fonduri proprii aplicând metodele menționate la articolul 25 alineatul (4) din prezentul regulament calculează valoarea expunerii contractelor și tranzacțiilor menționate la articolul 25 alineatul (1) din prezentul regulament aplicând metodele prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunea 3, 4 sau 5 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

- (2) Valoarea expunerii față de un grup de clienți aflați în legătură se calculează prin însumarea expunerilor față de clienții individuali din cadrul grupului, care sunt tratate ca o singură expunere.

- (3) Pentru a calcula valoarea expunerii față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură, o firmă de investiții ia toate măsurile rezonabile pentru a identifica activele-suport ale tranzacțiilor relevante și contrapartea expunerilor-suport.

Articolul 37

Limitele cu privire la riscul de concentrare și excedentul valorii expunerii

- (1) Pentru o firmă de investiții, limita cu privire la riscul de concentrare pentru valoarea expunerii față de un client individual sau față de un grup de clienți aflați în legătură este de 25 % din fondurile proprii.

În cazul în care respectivul client individual este o instituție de credit sau o firmă de investiții ori în cazul în care un grup de clienți aflați în legătură include una sau mai multe instituții de credit sau firme de investiții, limita cu privire la riscul de concentrare este valoarea cea mai mare dintre 25 % din fondurile proprii ale firmei de investiții și 150 de milioane EUR, cu condiția ca limita cu privire la riscul de concentrare pentru suma valorilor expunerilor față de toți clienții aflați în legătură care nu sunt instituții de credit sau firme de investiții să rămână 25 % din fondurile proprii ale firmei de investiții.

În cazul în care suma de 150 de milioane EUR este mai mare decât 25 % din fondurile proprii ale firmei de investiții, limita cu privire la riscul de concentrare nu depășește 100 % din fondurile proprii ale firmei de investiții.

- (2) În cazul depășirii limitelor menționate la alineatul (1), o firmă de investiții respectă obligația de notificare prevăzută la articolul 38 și îndeplinește o cerință de fonduri proprii aferentă excedentului valorii expunerii în conformitate cu articolul 39.

Firmele de investiții calculează excedentul valorii expunerii față de un client individual sau față de un grup de clienți aflați în legătură în conformitate cu următoarea formulă:

$$\text{excedentul valorii expunerii} = EV - L$$

unde:

EV = valoarea expunerii calculată conform metodei prevăzute la articolul 36; și

L = limita cu privire la riscul de concentrare stabilită la alineatul (1) de la prezentul articol.

- (3) Valoarea expunerii față de un client individual sau față de un grup de clienți aflați în legătură nu depășește:
- 500 % din fondurile proprii ale firmei de investiții, în cazul în care au trecut cel mult 10 zile de la înregistrarea excedentului;
  - în total, 600 % din fondurile proprii ale firmei de investiții, pentru orice excedent care se menține mai mult de 10 zile.

Articolul 38

Obligația de notificare

- (1) În cazul depășirii limitelor menționate la articolul 37, o firmă de investiții notifică autorităților competente, fără întârziere, excedentul, numele clientului individual în cauză și, dacă este cazul, numele grupului de clienți aflați în legătură în cauză.

(2) Autoritățile competente îi pot acorda firmei de investiții o perioadă limitată de timp pentru a se conforma limitei menționate la articolul 37.

Articolul 39

Calcularea factorului K-CON

(1) Cerința de fonduri proprii calculată pe baza factorului K-CON este cuantumul agregat al cerinței de fonduri proprii calculate pentru fiecare client sau grup de clienți aflați în legătură ca fiind cerința de fonduri proprii de pe rândul corespunzător din coloana 1 a tabelului 6 pentru o parte a excedentului individual total înmulțită cu:

- (a) 200 % în cazul în care excedentul nu s-a menținut mai mult de 10 zile;
- (b) după ce a trecut perioada de 10 zile calculată de la data la care s-a înregistrat excedentul, factorul corespunzător din coloana 2 a tabelului 6, prin repartizarea fiecărei tranșe din excedent pe rândul corespunzător din coloana 1 a tabelului 6.

(2) Cerința de fonduri proprii aferentă excedentului menționat la alineatul (1) se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$\text{OFRE} = \frac{\text{OFR}}{\text{EV}} \cdot \text{EVE}$$

unde:

CFPE = cerința de fonduri proprii aferentă excesului;

CFP = cerința de fonduri proprii aferentă expunerilor față de un client individual sau față de grupuri de clienți aflați în legătură, calculată prin însumarea cerințelor de fonduri proprii aferente expunerilor față de clienții individuali din cadrul grupului, care sunt tratate ca o singură expunere;

EV = valoarea expunerii calculată conform metodei prevăzute la articolul 36;

EVE = excedentul valorii expunerii calculat conform metodei prevăzute la articolul 37 alineatul (2).

În scopul calculării factorului K-CON, cerințele de fonduri proprii aferente expunerilor care rezultă din excedentul pozitiv al pozițiilor lungi față de pozițiile scurte ale unei firme de investiții pe toate instrumentele financiare din portofoliul de tranzacționare emise de clientul în cauză, poziția netă a fiecărui instrument fiind calculată în conformitate cu dispozițiile menționate la articolul 22 literele (a), (b) și (c), includ doar cerințe pentru risc specifice.

O firmă de investiții care, în scopul aplicării cerinței calculate pe baza factorilor K aferenți RtM, calculează cerințele de fonduri proprii pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare în conformitate cu abordarea specificată la articolul 23 calculează cerința de fonduri proprii aferentă expunerii în scopul riscului de concentrare al pozițiilor respective în conformitate cu dispozițiile menționate la articolul 22 litera (a).

Tabelul 6

Coloana 1: Excedentul valorii expunerii exprimat ca procent din fondurile proprii	Coloana 2: Factori
Până la 40 %	200 %
Între 40 % și 60 %	300 %
Între 60 % și 80 %	400 %
Între 80 % și 100 %	500 %
Între 100 % și 250 %	600 %
Peste 250 %	900 %

*Articolul 40***Proceduri menite să împiedice eludarea de către firmele de investiții a cerinței de fonduri proprii calculate pe baza factorului K-CON**

- (1) Firmele de investiții nu transferă temporar expunerile care depășesc limita prevăzută la articolul 37 alineatul (1) către o altă societate, indiferent dacă aceasta face sau nu parte din același grup, și nu realizează tranzacții artificiale prin care să închidă respectivele expuneri în perioada de 10 zile menționată la articolul 39 și să creeze expuneri noi.
- (2) Firmele de investiții mențin sisteme care asigură raportarea imediată către autoritățile competente a oricărui transfer astfel cum se menționează la alineatul (1).

*Articolul 41***Excluderi**

- (1) Următoarele expuneri sunt excluse de la aplicarea cerințelor stabilite la articolul 37:
- (a) expunerile care sunt deduse în totalitate din fondurile proprii ale unei firme de investiții;
  - (b) expunerile înregistrate în cursul normal al decontării serviciilor de plată, a tranzacțiilor valutare, a tranzacțiilor cu titluri de valoare și a furnizării de transferuri monetare;
  - (c) expunerile care constituie creanțe asupra:
    - (i) administrațiilor centrale, băncilor centrale, entităților din sectorul public, organizațiilor internaționale sau băncilor multilaterale de dezvoltare și expunerile garantate de astfel de persoane sau care pot fi atribuite unor astfel de persoane, în cazul în care respectivelor expuneri li se atribuie o pondere de risc de 0 % în conformitate cu articolele 114-118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
    - (ii) administrațiilor regionale și autorităților locale ale țărilor membre ale Spațiului Economic European (SEE);
    - (iii) contrapărților centrale și contribuțiilor la fondurile de garantare ale acestora.
- (2) Autoritățile competente pot excepta integral sau parțial de la aplicarea articolului 37 următoarele expuneri:
- (a) obligațiunile garantate;
  - (b) expunerile asumate de o firmă de investiții față de întreprinderea-mamă a acesteia, față de alte filiale ale întreprinderii-mamă respective sau față de propriile filiale, în măsura în care întreprinderile respective sunt supravegheate pe bază consolidată în conformitate cu articolul 7 din prezentul regulament sau cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sunt supravegheate în vederea asigurării conformității cu testul capitalului la nivel de grup în conformitate cu articolul 8 din prezentul regulament sau sunt supravegheate în conformitate cu standarde echivalente în vigoare într-o țară terță, și cu condiția să fie respectate următoarele condiții:
    - (i) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de capital sau a rambursării rapide a datoriilor de către întreprinderea-mamă; și
    - (ii) procedurile pentru evaluarea, măsurarea și controlul riscurilor aplicate de întreprinderea-mamă includ entitatea din sectorul financiar.

*Articolul 42***Exceptare pentru comercianții de mărfuri și de certificate de emisii**

- (1) Dispozițiile prezentei părți nu se aplică comercianților de mărfuri și de certificate de emisii atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) cealaltă contraparte este o contraparte nefinanciară;
  - (b) ambele contrapărți fac obiectul unor proceduri centralizate adecvate pentru evaluarea, măsurarea și controlul riscurilor;
  - (c) se poate considera că tranzacția respectivă reduce riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei a contrapărții nefinanciare ori a grupului respectiv.
- (2) Firmele de investiții informează autoritatea competentă înainte de a se prevala de exceptarea menționată la alineatul (1).

PARTEA A CINCEA

LICHIDITATE

Articolul 43

Cerința de lichiditate

(1) Firmele de investiții dețin active lichide echivalente cu cel puțin o treime din cerința calculată pe baza cheltuielilor generale fixe în conformitate cu articolul 13 alineatul (1).

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, autoritățile competente pot excepta firmele de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) de la aplicarea primului paragraf de la prezentul alineat și informează în mod corespunzător ABE cu privire la acest lucru.

În sensul primului paragraf, activele lichide sunt oricare dintre următoarele, fără restricții în ceea ce privește componența lor:

- (a) activele menționate la articolele 10-13 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, sub rezerva aceluiași condiții referitoare la criteriile de eligibilitate și aceluiași marje de ajustare aplicabile precum cele prevăzute la articolele respective;
- (b) activele menționate la articolul 15 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, până la o valoare absolută de 50 de milioane EUR sau suma echivalentă în moneda națională, sub rezerva aceluiași condiții referitoare la criteriile de eligibilitate, cu excepția pragului de 500 de milioane EUR menționat la articolul 15 alineatul (1) din respectivul regulament și aceluiași marje de ajustare aplicabile precum cele prevăzute la articolul respectiv;
- (c) instrumentele financiare care nu se încadrează la literele (a) și (b) de la prezentul paragraf, tranzacționate într-un loc de tranzacționare, pentru care există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și la articolele 1-5 din Regulamentul delegat (UE) 2017/567 al Comisiei ⁽²⁶⁾, și care fac obiectul unei marje de ajustare de 55 %;
- (d) depozitele negrevate de sarcini pe termen scurt la o instituție de credit.

(2) Numerarul, depozitele pe termen scurt și instrumentele financiare care aparțin clienților, chiar dacă sunt deținute în numele firmei de investiții, nu sunt tratate drept active lichide în sensul alineatului (1).

(3) În sensul alineatului (1) din prezentul articol, firmele de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din prezentul regulament și firmele de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din prezentul regulament, dar care nu desfășoară niciuna dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE pot include în activele lor lichide și creanțele comerciale, precum și onorariile sau comisioanele de primit în termen de 30 de zile, dacă creanțele respective îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) reprezintă cel mult o treime din cerințele de lichiditate minime menționate la alineatul (1) din prezentul articol;
- (b) nu sunt luate în considerare la calculul niciunei cerințe de lichiditate suplimentare impuse de autoritatea competentă pentru riscuri specifice firmei în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (k) din Directiva (UE) 2019/2034;
- (c) fac obiectul unei marje de ajustare de 50 %.

(4) În sensul celui de al doilea paragraf de la alineatul (1), ABE, în consultare cu ESMA, emite orientări care precizează în detaliu criteriile pe care autoritățile competente le pot lua în considerare atunci când acordă firmelor de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) o scutire de la cerința de lichiditate.

Articolul 44

Reducerea temporară a cerinței de lichiditate

(1) Firmele de investiții pot, în circumstanțe excepționale și după obținerea aprobării autorității competente, să diminueze cuantumul activelor lichide deținute.

⁽²⁶⁾ Regulamentul delegat (UE) 2017/567 al Comisiei din 18 mai 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește definițiile, transparența, comprimarea portofoliilor și măsurile de supraveghere privind intervenția asupra produselor și pozițiile (JO L 87, 31.3.2017, p. 90).

(2) Conformitatea cu cerința de lichiditate prevăzută la articolul 43 alineatul (1) se restabilește în termen de 30 de zile de la diminuarea inițială.

Articolul 45

Garanții acordate clienților

Firmele de investiții își majorează activele lichide cu 1,6 % din cuantumul total al garanțiilor acordate clienților.

PARTEA A ȘASEA

PUBLICAREA DE INFORMAȚII DE CĂTRE FIRMELE DE INVESTIȚII

Articolul 46

Domeniu de aplicare

(1) Firmele de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) fac publice informațiile menționate în prezenta parte la data la care își publică situațiile financiare anuale.

(2) Firmele de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) și care emit instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar fac publice informațiile prevăzute la articolele 47, 49 și 50 la data la care își publică situațiile financiare anuale.

(3) În cazul în care o firmă de investiții nu mai îndeplinește condițiile pentru a se califica drept o firmă mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1), aceasta face publice informațiile prevăzute în prezenta parte începând cu exercițiul financiar următor exercițiului financiar în care nu a mai îndeplinit condițiile respective.

(4) Firmele de investiții pot stabili mediul de informare și locul care sunt adecvate pentru a respecta efectiv cerințele de publicare prevăzute la alineatele (1) și (2). În măsura în care acest lucru este posibil, toate informațiile se publică utilizând același mediu de informare sau în același loc. Dacă informații identice sau similare sunt publicate utilizând două sau mai multe medii de informare, în fiecare dintre acestea se include o trimitere la informațiile asemănătoare din celelalte medii de informare.

Articolul 47

Obiective și politici în materie de gestionare a riscurilor

Firmele de investiții își fac publice obiectivele și politicile în materie de gestionare a riscurilor pentru fiecare categorie de risc prevăzută în părțile a treia, a patra și a cincea în conformitate cu articolul 46, incluzând un rezumat al strategiilor și proceselor de gestionare a riscurilor respective și o declarație concisă privind riscurile aprobată de organul de conducere al firmei de investiții, în care este descris pe scurt profilul de risc general al firmei de investiții asociat strategiei de afaceri.

Articolul 48

Guvernanță

Firmele de investiții fac publice următoarele informații privind mecanismele de guvernanță internă, în conformitate cu articolul 46:

- (a) numărul de mandate deținute de membrii organului de conducere;
- (b) politica privind diversitatea în materie de selecție a membrilor organului de conducere, obiectivele acestuia și orice țintă relevantă stabilită în cadrul politicii respective, precum și măsura în care au fost atinse obiectivele și țintele respective;
- (c) dacă firma de investiții a înființat sau nu un comitet de risc distinct și de câte ori s-a întrunit comitetul de risc într-un an.

*Articolul 49***Fonduri proprii**

- (1) Firmele de investiții fac publice următoarele informații privind fondurile lor proprii, în conformitate cu articolul 46:
- (a) o reconciliere integrală a elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, a elementelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, a elementelor de fonduri proprii de nivel 2 și a filtrelor prudențiale și deducerilor aplicate fondurilor proprii ale firmei de investiții cu bilanțul din situațiile financiare auditate ale firmei de investiții;
  - (b) o descriere a principalelor caracteristici ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 emise de firma de investiții;
  - (c) o descriere a tuturor restricțiilor aplicate la calcularea fondurilor proprii în conformitate cu prezentul regulament, precum și a instrumentelor și a deducerilor cărora li se aplică aceste restricții.
- (2) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica modele pentru publicarea de informații în conformitate cu alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 26 iunie 2021.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

*Articolul 50***Cerințe de fonduri proprii**

Firmele de investiții fac publice următoarele informații referitoare la conformitatea lor cu cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (1) din prezentul regulament și la articolul 24 din Directiva (UE) 2019/2034, în conformitate cu articolul 46 din prezentul regulament:

- (a) un rezumat al metodei aplicate de firma de investiții în vederea evaluării adecvării capitalului său intern în scopul susținerii activităților curente și viitoare;
- (b) la cererea autorității competente, rezultatele procesului de evaluare a adecvării capitalului intern al firmei de investiții, inclusiv componența fondurilor proprii suplimentare pe baza procesului de supraveghere, astfel cum este menționat la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034;
- (c) cerințele calculate pe baza factorilor K sub formă agregată pentru RtM, RtF și RtC, pe baza sumei factorilor K aplicabili, în conformitate cu articolul 15 din prezentul regulament; și
- (d) cerința pe baza cheltuielilor generale fixe, determinată în conformitate cu articolul 13 din prezentul regulament.

*Articolul 51***Politica și practicile de remunerare**

Firmele de investiții fac publice următoarele informații referitoare la politica și practicile lor de remunerare, inclusiv aspecte legate de neutralitatea de gen și de diferența de remunerare între femei și bărbați, pentru acele categorii de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmei de investiții, în conformitate cu articolul 46:

- (a) cele mai importante caracteristici de proiectare ale sistemului de remunerare, inclusiv nivelul remunerației variabile și criteriile de acordare a remunerației variabile, politica de remunerare sub formă de instrumente, politica de raportare și criteriile de intrare în drepturi;
- (b) raporturile dintre remunerația fixă și cea variabilă, stabilite în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) din Directiva (UE) 2019/2034;
- (c) informații cantitative agregate privind remunerarea, prezentate separat pentru membrii conducerii superioare și membrii personalului ale căror acțiuni au un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmei de investiții, cu indicarea următoarelor elemente:
  - (i) cuantumul remunerației acordate în exercițiul financiar respectiv, defalcat în remunerație fixă, incluzând o descriere a componentelor fixe, și remunerație variabilă, precum și numărul de beneficiari;
  - (ii) cuantumul și formele remunerației variabile acordate, defalcat în numerar, acțiuni, instrumente legate de acțiuni și alte tipuri de instrumente, indicând separat partea plătită în avans și partea raportată;

- (iii) cuantumul remunerației reportate acordate pentru perioadele de performanță anterioare, defalcat în cuantumul datorat aferent exercițiului financiar și cuantumul datorat aferent exercițiilor următoare;
  - (iv) cuantumul remunerației reportate datorate aferente exercițiului financiar care este plătită în cursul exercițiului financiar și este redusă prin intermediul ajustărilor de performanță;
  - (v) remunerația variabilă garantată acordată în cursul exercițiului financiar și numărul beneficiarilor acestei remunerații;
  - (vi) plățile compensatorii acordate în perioadele anterioare care au fost plătite în cursul exercițiului financiar;
  - (vii) cuantumul plăților compensatorii acordate în cursul exercițiului financiar, defalcat în sume plătite în avans și sume reportate, numărul de beneficiari ai respectivelor plăți și cea mai mare plată care i-a fost acordată unei singure persoane;
- (d) informații din care să reiasă dacă firma de investiții beneficiază sau nu de derogarea prevăzută la articolul 32 alineatul (4) din Directiva (UE) 2019/2034.

În sensul literei (d) de la primul paragraf, firmele de investiții care beneficiază de o astfel de derogare indică dacă aceasta a fost acordată în temeiul articolului 32 alineatul (4) litera (a) sau (b) din Directiva (UE) 2019/2034 ori în temeiul ambelor litere. De asemenea, firmele indică pentru care dintre principiile de remunerare aplică derogarea (derogările), numărul de membri ai personalului care beneficiază de derogare (derogări) și remunerațiile totale ale acestora, defalcate în remunerații fixe și remunerații variabile.

Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁷⁾.

Articolul 52

Politica de investiții

- (1) Statele membre se asigură că firmele de investiții care nu îndeplinesc criteriile menționate la articolul 32 alineatul (4) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034 fac publice următoarele informații în conformitate cu articolul 46 din prezentul regulament:
- (a) proporția din drepturile de vot aferentă acțiunilor deținute direct sau indirect de firma de investiții, defalcată pe state membre și pe sectoare;
  - (b) o descriere completă a comportamentului de vot cu ocazia adunărilor generale ale întreprinderilor în cadrul cărora sunt deținute acțiuni în conformitate cu alineatul (2), o explicație a voturilor și proporția propunerilor înaintate de organul administrativ sau de conducere al întreprinderii pe care firma de investiții le-a aprobat; și
  - (c) o explicație privind recurgerea la consilieri de vot;
  - (d) orientările privind votul referitoare la întreprinderile în cadrul cărora sunt deținute acțiuni în conformitate cu alineatul (2).

Cerința de publicare de informații menționată la litera (b) de la primul paragraf nu se aplică în cazul în care dispozițiile contractuale ale tuturor acționarilor reprezentați de firma de investiții la reuniunea acționarilor nu autorizează firma de investiții să voteze în numele lor, cu excepția cazului în care acționarii dau ordine de vot expres după primirea ordinii de zi a reuniunii.

(2) Firma de investiții menționată la alineatul (1) respectă dispozițiile de la alineatul respectiv doar în raport cu fiecare întreprindere ale cărei acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și doar cu privire la acele acțiuni care acordă drepturi de vot, în cazul în care proporția drepturilor de vot deținute direct sau indirect de firma de investiții depășește pragul de 5 % din totalul drepturilor de vot anexate acțiunilor emise de întreprindere. Drepturile de vot se calculează pe baza ansamblului acțiunilor care acordă drepturi de vot, chiar dacă exercitarea drepturilor de vot respective este suspendată.

(3) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modelele pentru publicarea de informații în conformitate cu alineatul (1).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 iunie 2021.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

⁽²⁷⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

*Articolul 53***Riscurile legate de factorii de mediu, sociali și de guvernare**

Începând cu 26 decembrie 2022, firmele de investiții care nu îndeplinesc criteriile menționate la articolul 32 alineatul (4) din Directiva (UE) 2019/2034 publică informații privind riscurile legate de factorii de mediu, sociali și de guvernare, inclusiv riscurile fizice și riscurile de tranziție, astfel cum sunt definite în raportul menționat la articolul 35 din Directiva (UE) 2019/2034.

Informațiile menționate la primul paragraf se publică o dată în primul an și ulterior o dată la doi ani.

PARTEA A ȘAPTEA

RAPORTAREA DE CĂTRE FIRMELE DE INVESTIȚII*Articolul 54***Cerințe de raportare**

(1) Firmele de investiții raportează trimestrial autorităților competente toate informațiile următoare:

- (a) nivelul și structura fondurilor proprii;
- (b) cerințele de fonduri proprii;
- (c) calcularea cerințelor de fonduri proprii;
- (d) nivelul activității în ceea ce privește respectarea condițiilor stabilite la articolul 12 alineatul (1), inclusiv defalcarea bilanțului și a veniturilor în funcție de serviciul de investiții și de factorul K aplicabil;
- (e) riscul de concentrare;
- (f) cerințele de lichiditate.

Prin derogare de la primul paragraf, firmele de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) prezintă astfel de rapoarte anual.

(2) Informațiile specificate la alineatul (1) litera (e) includ următoarele niveluri de risc și sunt raportate autorităților competente cel puțin o dată pe an:

- (a) nivelul riscului de concentrare asociat stării de nerambursare a contrapărților și pozițiilor din portofoliul de tranzacționare, atât pentru fiecare contraparte, cât și la nivel agregat;
- (b) nivelul riscului de concentrare cu privire la instituțiile de credit, firmele de investiții și alte entități la care sunt deținute fonduri ale clienților;
- (c) nivelul riscului de concentrare cu privire la instituțiile de credit, firmele de investiții și alte entități la care sunt depozitate titluri de valoare ale clienților;
- (d) nivelul riscului de concentrare cu privire la instituțiile de credit la care este depus numerarul propriu al firmei de investiții;
- (e) nivelul riscului de concentrare aferent veniturilor;
- (f) nivelul riscului de concentrare descris la literele (a)-(e), calculat prin luarea în considerare, în plus față de expunerile care rezultă din pozițiile din portofoliul de tranzacționare, și a activelor și elementelor extrabilanțiere care nu sunt înregistrate în portofoliul de tranzacționare.

În sensul prezentului alineat, termenii „instituție de credit” și „firmă de investiții” includ întreprinderi publice sau private, inclusiv sucursalele acestor întreprinderi, cu condiția ca respectivele întreprinderi, dacă ar fi stabilite în Uniune, să fie instituții de credit sau firme de investiții, astfel cum sunt definite în prezentul regulament și cu condiția ca respectivele întreprinderi să fi fost autorizate într-o țară terță care aplică cerințe de supraveghere prudențială și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, o firmă de investiții care îndeplinește condițiile pentru a se califica drept o firmă de investiții mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1) nu are obligația de a raporta informațiile specificate la alineatul (1) litera (e) de la prezentul articol și, în măsura în care s-a acordat o exceptare în conformitate cu articolul 43 alineatul (1) al doilea paragraf, nici informațiile specificate la alineatul (1) litera (f) de la prezentul articol.

(3) În scopul cerințelor de raportare prevăzute la prezentul articol, ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare prin care se precizează:

(a) formatele;

(b) datele de raportare și definițiile și instrucțiunile conexe care descriu modul de utilizare a formatelor respective.

Proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf sunt concise și proporționale cu natura, sfera și complexitatea activităților firmelor de investiții, ținând seama de diferențele în ceea ce privește nivelul de detaliere a informațiilor prezentate de o firmă de investiții care îndeplinește condițiile pentru a se califica drept o firmă mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1).

ABE elaborează proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf până la 26 decembrie 2020.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la paragraful respectiv, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 55

Cerințe de raportare pentru anumite firme de investiții inclusiv în scopul pragurilor menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament și la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Firmele de investiții care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE verifică lunar valoarea activelor lor totale și raportează trimestrial informațiile respective autorității competente dacă valoarea totală a activelor consolidate ale firmei de investiții, calculată ca medie a ultimelor 12 luni, este mai mare sau egală cu 5 miliarde EUR. Autoritatea competentă informează ABE cu privire la acest lucru.

(2) În cazul în care o firmă de investiții menționată la alineatul (1) face parte dintr-un grup în care una sau mai multe întreprinderi sunt firme de investiții care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, toate aceste firme de investiții din grup verifică lunar valoarea activelor lor totale, dacă valoarea totală a activelor consolidate ale grupului, calculată ca medie a ultimelor 12 luni, este mai mare sau egală cu 5 miliarde EUR. Firmele de investiții respective se informează reciproc, o dată pe lună, cu privire la activele lor totale și raportează trimestrial totalul activelor lor consolidate autorităților competente relevante. Autoritățile competente informează ABE cu privire la acest lucru.

(3) În cazul în care media activelor lunare totale ale firmelor de investiții menționate la alineatele (1) și (2), calculată ca medie a ultimelor 12 luni, atinge unul dintre pragurile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament sau la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ABE informează cu privire la acest fapt firmele de investiții în cauză și autoritățile competente, inclusiv autoritățile competente pentru acordarea autorizației în conformitate cu articolul 8a din Directiva 2013/36/UE.

(4) În cazul în care, în urma examinării efectuate în temeiul articolului 36 din Directiva (UE) 2019/2034, se constată că o firmă de investiții menționată la alineatul (1) de la prezentul articol ar putea prezenta un risc sistemic, astfel cum se menționează la articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente informează fără întârziere ABE în legătură cu rezultatele examinării respective.

(5) În consultare cu ESMA, ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a detalia obligația de a furniza informații autorităților competente relevante menționate la alineatele (1) și (2), pentru a permite o monitorizare eficace a pragurilor stabilite la articolul 8a alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2013/36/UE.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

PARTEA A OPTA

ACTE DELEGATE

Articolul 56

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 25 decembrie 2019.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 4 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

PARTEA A NOUA

DISPOZIȚII TRANZITORII, RAPOARTE, REEXAMINĂRI ȘI MODIFICĂRI

TITLUL I

DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul 57

Dispoziții tranzitorii

- (1) Articolele 43-51 li se aplică comercianților de mărfuri și de certificate de emisii de la 26 iunie 2026.
- (2) Până la 26 iunie 2026 sau până la data aplicării în ceea ce privește instituțiile de credit a abordării standardizate alternative prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 1a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și a abordării alternative bazate pe modele interne prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 1b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, luându-se în considerare data mai târzie, o firmă de investiții aplică, în scopul calculării factorului K-NPR, cerințele prevăzute în partea a treia titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/630.
- (3) Prin derogare de la articolul 11 alineatul (1) literele (a) și (c), firmele de investiții pot aplica cerințe de fonduri proprii mai scăzute pentru o perioadă de cinci ani începând cu 26 iunie 2021, egale cu:
  - (a) dublul cerinței de fonduri proprii relevante în temeiul părții a treia titlul I capitolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sub rezerva articolului 93 alineatul (1) din respectivul regulament, în ceea ce privește nivelurile capitalului inițial prevăzute în titlul IV din Directiva 2013/36/UE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2019/878, care li s-ar fi aplicat dacă firma de investiții ar fi continuat să facă obiectul cerințelor de fonduri proprii prevăzute în respectivul regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/630; sau

- (b) dublul cerinței de capital aplicabile calculate pe baza cheltuielilor generale fixe prevăzute la articolul 13 din prezentul regulament, în cazul în care firma de investiții nu exista la 26 iunie 2021 sau înainte de această dată.
- (4) Prin derogare de la articolul 11 alineatul (1) litera (b), firmele de investiții pot aplica cerințe de fonduri proprii mai scăzute pentru o perioadă de cinci ani începând cu 26 iunie 2021, după cum urmează:
- (a) firmele de investiții care au făcut exclusiv obiectul unei cerințe de capital inițial înainte de 26 iunie 2021 își pot limita cerințele de fonduri proprii la dublul cerinței de capital inițial prevăzute în titlul IV din Directiva (UE) 2019/878, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843, cu excepția articolului 31 alineatul (1) literele (b) și (c) și, respectiv, a articolului 31 alineatul (2) din directiva menționată;
- (b) firmele de investiții care existau înainte de 26 iunie 2021 își pot limita cerințele de capital minim permanent la cele prevăzute la articolul 93 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/876, în ceea ce privește nivelurile capitalului inițial prevăzute în titlul IV din Directiva 2013/36/UE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2019/878, pe care le-ar fi aplicat dacă firma de investiții ar fi continuat să facă obiectul regulamentului respectiv, sub rezerva unei majorări anuale a cuantumului respectivelor cerințe de cel puțin 5 000 EUR în cursul perioadei de cinci ani;
- (c) firmele de investiții care existau înainte de 26 iunie 2021, care nu sunt autorizate să presteze serviciile auxiliare menționate la punctul 1 din secțiunea B a anexei I la Directiva 2014/65/UE, care prestează numai unul sau mai multe dintre serviciile și activitățile de investiții menționate la punctele 1, 2, 4 și 5 din secțiunea A a anexei I la directiva menționată, care nu sunt autorizate să dețină fonduri sau titluri de valoare aparținând clienților și care, prin urmare, nu pot deveni în niciun moment debitoare față de respectivii clienți își pot limita cerința de capital minim permanent la cel puțin 50 000 EUR, sub rezerva unei majorări anuale de cel puțin 5 000 EUR în cursul perioadei de cinci ani.
- (5) Derogările prevăzute la alineatul (4) încetează să se aplice în cazul în care autorizația acordată firmei de investiții este prelungită la 26 iunie 2021 sau după această dată, astfel încât este necesar un cuantum mai mare al capitalului inițial, în conformitate cu articolul 9 din Directiva (UE) 2019/2034.
- (6) Prin derogare de la articolul 11, firmele de investiții care existau înainte de 25 decembrie 2019 și care fie tranzacționează în cont propriu pe piețe de contracte futures financiare sau de opțiuni ori de alte instrumente derivate și pe piețe monetare având ca scop unic acoperirea pozițiilor luate pe piețele de instrumente financiare derivate, fie tranzacționează pentru contul altor membri de pe acele piețe și care beneficiază de garanții din partea membrilor compensatori ai acelorași piețe, atunci când responsabilitatea asigurării executării contractelor încheiate de astfel de firme de investiții este asumată de membrii compensatori de pe aceleași piețe, își pot limita cerințele de fonduri proprii, pentru o perioadă de cinci ani începând cu 26 iunie 2021, la cel puțin 250 000 EUR, sub rezerva unei majorări anuale de cel puțin 100 000 EUR în cursul perioadei de cinci ani.

Indiferent dacă o firmă de investiții menționată la prezentul alineat utilizează sau nu derogarea menționată la primul paragraf, alineatul (4) litera (a) nu se aplică unei astfel de firme de investiții.

Articolul 58

Derogare pentru întreprinderile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Firmele de investiții care, la 25 decembrie 2026, îndeplinesc condițiile de la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și nu au fost încă autorizate ca instituții de credit în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2013/36/UE continuă să facă obiectul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE.

Articolul 59

Derogare pentru firmele de investiții menționate la articolul 1 alineatul (2)

O firmă de investiții care, la 25 decembrie 2019, îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament continuă să facă obiectul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE.

TITLUL II

RAPOARTE ȘI REEXAMINĂRI

Articolul 60

Clauza de reexaminare

(1) Până la 26 iunie 2024, Comisia, după consultarea ABE și a ESMA, efectuează o reexaminare și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit de o propunere legislativă, dacă este cazul, cu privire la cel puțin următoarele:

- (a) condițiile în care firmele de investiții sunt considerate firme de investiții mici și neinterconectate în conformitate cu articolul 12;
- (b) metodele de determinare a factorilor K menționați în partea a treia titlul II, inclusiv consultanța de investiții care intră în domeniul de aplicare al AUM, și la articolul 39;
- (c) coeficienții menționați la articolul 15 alineatul (2);
- (d) metoda utilizată pentru calcularea K-CMG, nivelul cerințelor de fonduri proprii care rezultă din K-CMG în comparație cu K-NPR și calibrarea factorului multiplicator prevăzute la articolul 23;
- (e) dispozițiile prevăzute la articolele 43, 44 și 45 și, în special, cele privind eligibilitatea pentru cerința de lichiditate în ceea ce privește activele lichide menționate la articolul 43 alineatul (1) literele (a), (b) și (c);
- (f) dispozițiile prevăzute în secțiunea 1 din partea a treia titlul II capitolul 4;
- (g) aplicarea părții a treia în cazul comercianților de mărfuri și de certificate de emisii;
- (h) modificarea definiției „instituției de credit” din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prin articolul 62 alineatul (3) litera (a) din prezentul regulament și eventualele consecințe negative nedorite;
- (i) dispozițiile prevăzute la articolele 47 și 48 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și alinierea acestora la un cadru coerent pentru servicii financiare echivalente;
- (j) pragurile menționate la articolul 12 alineatul (1);
- (k) aplicarea în cazul firmelor de investiții a standardelor din partea a treia titlul IV capitolele 1a și 1b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (l) metoda de măsurare a valorii unui instrument derivat prevăzută la articolul 20 alineatul (2) litera (b) și la articolul 33 alineatul (2) litera (b) și caracterul adecvat al introducerii unui indicator alternativ și/sau a unei calibrări alternative;
- (m) dispozițiile prevăzute în partea a doua, în special în ceea ce privește permisiunea ca alte instrumente sau fonduri să se califice drept fonduri proprii în temeiul articolului 9 alineatul (4), precum și posibilitatea de a acorda permisiunea pentru firmele de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1);
- (n) condițiile pentru aplicarea de către firmele de investiții a cerințelor Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament;
- (o) dispoziția prevăzută la articolul 1 alineatul (5);
- (p) relevanța aplicării cerințelor de publicare prevăzute la articolul 52 din prezentul regulament în cazul altor sectoare, inclusiv în cazul firmelor de investiții menționate la articolul 1 alineatele (2) și (5) din prezentul regulament și în cazul instituțiilor de credit astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Până la 31 decembrie 2021, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la necesitățile de resurse rezultate din asumarea de noi competențe și atribuții de către ESMA în conformitate cu articolul 64 din prezentul regulament, inclusiv posibilitatea ca ESMA să perceapă taxe de înregistrare firmelor din țări terțe înregistrate de ESMA în conformitate cu articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

TITLUL III

MODIFICĂRI ALE ALTOR REGULAMENTE

Articolul 61

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1093/2010

La articolul 4 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 se adaugă următorul punct:

„(viii) în ceea ce privește Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului (**), autoritățile competente, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 5 din respectiva directivă.

(*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

(**) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64).”

Articolul 62

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012”.

2. La articolul 2 se adaugă următorul alineat:

„(5) La aplicarea dispozițiilor prevăzute la articolul 1 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*) cu privire la firmele de investiții menționate la respectivele alineate, autoritățile competente, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 5 din Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului (**), tratează firmele de investiții respective ca și când acestea ar fi «instituții» în sensul prezentului regulament.

(*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

(**) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64).”

3. La articolul 4, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. «instituție de credit» înseamnă o întreprindere a cărei activitate constă în oricare dintre următoarele:

- (a) atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public și acordarea de credite în cont propriu;
- (b) desfășurarea oricăreia dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), în cazul în care este îndeplinită una dintre condițiile următoare, dar întreprinderea nu este un comerciant de mărfuri și de certificate de emisii, un organism de plasament colectiv sau o întreprindere de asigurare:
  - (i) valoarea totală a activelor consolidate ale întreprinderii este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR;
  - (ii) valoarea totală a activelor întreprinderii este mai mică de 30 de miliarde EUR, întreprinderea face parte dintr-un grup, iar valoarea totală a activelor consolidate ale tuturor întreprinderilor din grupul respectiv, care la nivel individual au active totale mai mici de 30 de miliarde EUR și care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR; sau

(iii) valoarea totală a activelor întreprinderii este mai mică de 30 de miliarde EUR, întreprinderea face parte dintr-un grup, iar valoarea totală a activelor consolidate ale tuturor întreprinderilor din grup care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR, în cazul în care supraveghetorul consolidant, în consultare cu colegiul de supraveghetori, decide astfel pentru a contracara eventualele riscuri de eludare și eventualele riscuri la adresa stabilității financiare a Uniunii;

în înțelesul literei (b) punctele (ii) și (iii), în cazul în care întreprinderea face parte dintr-un grup dintr-o țară terță, activele totale ale fiecărei sucursale a grupului dintr-o țară terță autorizate în Uniune sunt incluse în valoarea totală combinată a activelor tuturor întreprinderilor din grup;

(*) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).”;

(b) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. «firmă de investiții» înseamnă o firmă de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE care este autorizată în conformitate cu directiva respectivă, excluzând instituțiile de credit;”;

(c) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. «instituție» înseamnă o instituție de credit autorizată în temeiul articolului 8 din Directiva 2013/36/UE sau o întreprindere astfel cum este menționată la articolul 8a alineatul (3) din respectiva directivă;”;

(d) punctul 4 se elimină;

(e) punctul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„26. «instituție financiară» înseamnă o întreprindere, alta decât o instituție și alta decât un holding pur industrial, a cărei activitate principală constă în dobândirea de dețineri sau în desfășurarea uneia sau a mai multor activități enumerate la punctele 2-12 și punctul 15 din anexa I la Directiva 2013/36/UE, inclusiv o firmă de investiții, o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă, o societate de investiții holding, o instituție de plată în sensul Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului (*) și o societate de administrare a activelor, dar cu excluderea holdingurilor de asigurare și a holdingurilor mixte de asigurare, astfel cum sunt definite la articolul 212 alineatul (1) literele (f) și (g) din Directiva 2009/138/CE;

(*) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).”;

(f) punctul 29a se înlocuiește cu următorul text:

„29a. «firmă de investiții-mamă dintr-un stat membru» înseamnă o întreprindere-mamă dintr-un stat membru care este o firmă de investiții;”;

(g) punctul 29b se înlocuiește cu următorul text:

„29b. «firmă de investiții-mamă din UE» înseamnă o întreprindere-mamă din UE care este o firmă de investiții;”;

(h) punctul 51 se înlocuiește cu următorul text:

„51. «capital inițial» înseamnă quantumul și tipurile de fonduri proprii prevăzute la articolul 12 din Directiva 2013/36/UE;”;

(i) punctul 60 se înlocuiește cu următorul text:

„60. «instrument asimilat numerarului» înseamnă un certificat de depozit, o obligațiune, inclusiv o obligațiune garantată, sau orice alt instrument nesubordonat, care a fost emis de o instituție sau de o firmă de investiții, pentru care instituția sau firma de investiții a primit deja plata completă și care urmează să fie rambursat necondiționat de către instituție sau firma de investiții la valoarea sa nominală;”;

(j) la punctul 72, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) este o piață reglementată sau o piață dintr-o țară terță considerată a fi echivalentă cu o piață reglementată în conformitate cu procedura stabilită la articolul 25 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2014/65/UE;”;

(k) se adaugă următorul punct:

„150. «comerciant de mărfuri și de certificate de emisii» înseamnă o întreprindere a cărei activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiții sau în desfășurarea de activități de investiții legate de instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau de contractele derivate pe mărfuri menționate la punctele 5, 6, 7, 9 și 10, de instrumentele financiare derivate pe certificate de emisii menționate la punctul 4 sau de certificatele de emisii menționate la punctul 11 din secțiunea C a anexei I la Directiva 2014/65/UE;”.

4. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Instituțiile respectă obligațiile stabilite în partea a șasea și la articolul 430 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament pe bază individuală.

Următoarelor instituții nu li se impune să respecte articolul 413 alineatul (1) și cerințele de raportare privind lichiditatea aferente prevăzute în partea a șaptea A din prezentul regulament:

(a) instituțiile care sunt, de asemenea, autorizate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(b) instituțiile care sunt, de asemenea, autorizate în conformitate cu articolul 16 și cu articolul 54 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*), cu condiția să nu efectueze transformări semnificative ale scadenței; și

(c) instituțiile care sunt desemnate în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, cu condiția ca:

(i) activitățile lor să se limiteze la oferirea de servicii de tip bancar, astfel cum se menționează în secțiunea C a anexei la respectivul regulament, depozitarilor centrali de titluri de valoare autorizați în conformitate cu articolul 16 din regulamentul respectiv; și

(ii) să nu efectueze transformări semnificative ale scadenței.

(*) Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Instituțiile pentru care autoritățile competente au exercitat derogarea prevăzută la articolul 7 alineatul (1) sau (3) din prezentul regulament și instituțiile care sunt, de asemenea, autorizate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 nu sunt obligate să respecte obligațiile prevăzute în partea a șaptea și cerințele de raportare privind indicatorul efectului de levier asociate prevăzute în partea a șaptea A din prezentul regulament, pe bază individuală.”

5. Se introduce următorul articol în partea întâi titlul II capitolul 2 secțiunea 1:

„Articolul 10a

Aplicarea cerințelor prudențiale pe bază consolidată în cazul în care firmele de investiții sunt întreprinderi-mamă

În scopul aplicării prezentului capitol, firmele de investiții sunt considerate a fi societăți financiare holding-mamă dintr-un stat membru sau societăți financiare holding-mamă din Uniune în cazul în care aceste firme de investiții sunt întreprinderi-mamă ale unei instituții sau ale unei firme de investiții care face obiectul prezentului regulament, care este menționată la articolul 1 alineatul (2) sau (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033.”

6. La articolul 11, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Instituțiile-mamă din UE respectă partea a șasea și articolul 430 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament pe baza situației lor consolidate în cazul în care grupul include una sau mai multe instituții de credit sau firme de investiții care sunt autorizate să furnizeze serviciile de investiții și să desfășoare activitățile de investiții menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE.

În cazul în care s-a acordat o derogare în temeiul articolului 8 alineatele (1)-(5), instituțiile și, dacă este cazul, societățile financiare holding sau societățile financiare holding mixte care fac parte dintr-un subgrup de lichiditate respectă partea a șasea și articolul 430 alineatul (1) punctul (d) din prezentul regulament pe bază consolidată sau pe bază subconsolidată la nivelul subgrupului de lichiditate.”

7. Articolele 15, 16 și 17 se elimină.

8. La articolul 81 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) filiala este una dintre următoarele:

- (i) o instituție;
- (ii) o întreprindere care, în temeiul dreptului intern aplicabil, face obiectul cerințelor prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE;
- (iii) o societate financiară holding intermediară sau o societate financiară holding mixtă intermediară care intră sub incidența cerințelor prezentului regulament pe bază subconsolidată, sau o societate holding de investiții intermediară care intră sub incidența cerințelor Regulamentului (UE) 2019/2033 pe bază consolidată;
- (iv) o firmă de investiții;
- (v) o societate financiară holding intermediară dintr-o țară terță, cu condiția ca respectiva societate financiară holding intermediară să facă obiectul unor cerințe prudențiale la fel de stringente precum cele aplicate instituțiilor de credit din țara terță respectivă și cu condiția ca Comisia să fi adoptat o decizie, în conformitate cu articolul 107 alineatul (4), stabilind faptul că cerințele prudențiale respective sunt cel puțin echivalente cu cele din prezentul regulament;”.

9. La articolul 82, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) filiala este una dintre următoarele:

- (i) o instituție;
- (ii) o întreprindere care, în temeiul dreptului intern aplicabil, face obiectul cerințelor prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE;
- (iii) o societate financiară holding intermediară sau o societate financiară holding mixtă intermediară care intră sub incidența cerințelor prezentului regulament pe bază subconsolidată, sau o societate holding de investiții intermediară care intră sub incidența cerințelor Regulamentului (UE) 2019/2033 pe bază consolidată;
- (iv) o firmă de investiții;
- (v) o societate financiară holding intermediară dintr-o țară terță, cu condiția ca respectiva societate financiară holding intermediară să facă obiectul unor cerințe prudențiale la fel de stringente precum cele aplicate instituțiilor de credit din țara terță respectivă și cu condiția ca Comisia să fi adoptat o decizie, în conformitate cu articolul 107 alineatul (4), stabilind faptul că cerințele prudențiale respective sunt cel puțin echivalente cu cele din prezentul regulament;”.

10. Articolul 84 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile determină cuantumul intereselor minoritare ale unei filiale inclus în fondurile proprii de nivel 1 de bază consolidate scăzând din interesele minoritare ale respectivei întreprinderi produsul dintre cuantumul menționat la litera (a) și procentul menționat la litera (b), după cum urmează:

(a) fonduri proprii de nivel 1 de bază ale filialei minus cel mai mic dintre următoarele cuantumuri:

- (i) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale filialei respective necesar pentru respectarea următoarelor:
  - în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă, a cerințelor menționate la articolul 500 din prezentul regulament și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1 de bază,
  - în cazul în care filiala este o firmă de investiții, în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2033 și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1 de bază;

- (ii) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 de bază consolidate aferente filialei respective care este necesar pe bază consolidată pentru respectarea, în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă, a cerințelor menționate la articolul 500 din prezentul regulament și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1 de bază;
- (b) interesele minoritare ale filialei exprimate ca procent din totalitatea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale respectivei întreprinderi, plus conturile de prime de emisiune, rezultatul reportat și alte rezerve aferente.”;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) În cazul în care o autoritate competentă acordă o derogare de la aplicarea cerințelor prudențiale pe bază individuală, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din prezentul regulament, sau, după caz, astfel cum este prevăzut la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2019/2033, interesele minoritare din cadrul filialelor cărora li se aplică derogarea nu sunt recunoscute drept fonduri proprii la nivel subconsolidat sau la nivel consolidat, după caz.”
11. Articolul 85 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) Instituțiile determină cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 eligibile ale unei filiale incluse în fondurile proprii consolidate scăzând din fondurile proprii de nivel 1 eligibile ale respectivei întreprinderi produsul dintre cuantumul menționat la litera (a) și procentul menționat la litera (b), după cum urmează:
- (a) fondurile proprii de nivel 1 ale filialei minus cel mai mic dintre următoarele cantumuri:
- (i) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 aferente filialei necesar pentru respectarea următoarelor:
- în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă, a cerințelor menționate la articolul 500 din prezentul regulament și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1;
  - în cazul în care filiala este o firmă de investiții, în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2033 și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1;
- (ii) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 consolidate aferente filialei care este necesar pe bază consolidată pentru respectarea, în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă, a cerințelor menționate la articolul 500 din prezentul regulament și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1;
- (b) fondurile proprii de nivel 1 eligibile ale filialei exprimate ca procent din totalitatea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 ale respectivei întreprinderi, plus conturile de prime de emisiune, rezultatul reportat și alte rezerve aferente.”;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) În cazul în care o autoritate competentă acordă o derogare de la aplicarea cerințelor prudențiale pe bază individuală, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din prezentul regulament, sau, după caz, astfel cum este prevăzut la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2019/2033, instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 din cadrul filialelor cărora li se aplică derogarea nu sunt recunoscute drept fonduri proprii la nivel subconsolidat sau la nivel consolidat, după caz.”
12. Articolul 87 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) Instituțiile determină cuantumul fondurilor proprii eligibile ale unei filiale incluse în fondurile proprii consolidate scăzând din fondurile proprii eligibile ale respectivei întreprinderi produsul dintre cuantumul menționat la litera (a) și procentul menționat la litera (b), după cum urmează:

- (a) fondurile proprii ale filialei minus cel mai mic dintre următoarele cantumuri:
- (i) cantumul fondurilor proprii ale filialei necesar pentru respectarea următoarelor:
    - în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă, a cerințelor menționate la articolul 500 din prezentul regulament și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe;
    - în cazul în care filiala este o firmă de investiții, în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2033 și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe;
  - (ii) cantumul fondurilor proprii aferente filialei care este necesar pe bază consolidată pentru respectarea, în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă, a cerințelor menționate la articolul 500 din prezentul regulament și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe;
- (b) fondurile proprii eligibile ale întreprinderii, exprimate ca procent din totalitatea instrumentelor de fonduri proprii ale filialei, incluse în elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și în elementele de fonduri proprii de nivel 2, plus conturile de prime de emisiune, rezultatul reportat și alte rezerve aferente.”;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) În cazul în care o autoritate competentă acordă o derogare de la aplicarea cerințelor prudențiale pe bază individuală, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din prezentul regulament, sau, după caz, astfel cum este prevăzut la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2019/2033, instrumentele de fonduri proprii din cadrul filialelor cărora li se aplică derogarea nu sunt recunoscute drept fonduri proprii la nivel subconsolidat sau la nivel consolidat, după caz.”
13. Articolul 93 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (3) se elimină;
  - (b) alineatele (4), (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:
    - „(4) În cazul în care controlul asupra unei instituții care se încadrează în categoria menționată la alineatul (2) este preluat de o altă persoană fizică sau juridică decât cea care deținea anterior controlul instituției, cantumul fondurilor proprii ale instituției respective trebuie să atingă nivelul de capital inițial cerut.
    - (5) În cazul fuziunii a două sau mai multe instituții care se încadrează în categoria menționată la alineatul (2), cantumul fondurilor proprii ale instituției rezultat în urma fuziunii nu trebuie să scadă sub cantumul total al fondurilor proprii ale instituțiilor care au fuzionat, calculat la data fuziunii, atât timp cât cantumul de capital inițial cerut nu a fost atins.
    - (6) În cazul în care autoritățile competente consideră că este necesară aplicarea cerinței prevăzute la alineatul (1) pentru a se asigura solvabilitatea unei instituții, dispozițiile prevăzute la alineatele (2), (4) și (5) nu se aplică.”
14. În partea a treia titlul I capitolul 1, secțiunea 2 (articolele 95-98) se elimină cu efect de la 26 iunie 2026.
15. La articolul 119, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:
- „(5) Expunerile față de instituții financiare autorizate și supravegheate de autoritățile competente și care fac obiectul unor cerințe prudențiale comparabile celor aplicate instituțiilor în ceea ce privește soliditatea sunt tratate ca expuneri față de instituții.
- În sensul prezentului alineat, cerințele prudențiale prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/2033 sunt considerate a fi comparabile cu cele aplicate instituțiilor în ceea ce privește soliditatea.”
16. La articolul 162 alineatul (3) al doilea paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) expuneri față de instituții sau firme de investiții provenind din decontarea obligațiilor în monedă străină;”.
17. Articolul 197 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:
    - „(c) titluri de datorie care sunt emise de instituții sau de firme de investiții și au o evaluare a creditului efectuată de o ECAI, pe care ABE a asociat-o cu nivelul 3 de calitate a creditului sau cu un nivel superior, în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor față de instituții, prevăzute la capitolul 2;”;

- (b) la alineatul (4), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:
- „(4) O instituție poate utiliza titluri de datorie emise de alte instituții sau de firme de investiții și care nu au o evaluare a creditului efectuată de o ECAI drept garanții reale eligibile, în cazul în care aceste titluri de datorie îndeplinesc toate criteriile următoare:”.
18. La articolul 200, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:
- „(c) instrumentele emise de o instituție terță sau de o firmă de investiții, care urmează să fie răscumpărate de către respectiva instituție sau de către respectiva firmă de investiții la cerere.”
19. La articolul 202, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:
- „O instituție poate utiliza instituții, firme de investiții, întreprinderi de asigurare și reasigurare și agenții de creditare a exportului ca furnizori eligibili de protecție nefinanțată a creditului care se califică pentru tratamentul prevăzut la articolul 153 alineatul (3), dacă acestea îndeplinesc toate condițiile următoare:”.
20. La articolul 224, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:
- „(6) Pentru titlurile de datorie care nu beneficiază de rating emise de instituții sau firme de investiții și care satisfac criteriile de eligibilitate prevăzute la articolul 197 alineatul (4), ajustarea de volatilitate este aceeași ca și pentru titlurile emise de instituții sau de societăți având o evaluare externă a creditului asociată cu nivelul 2 sau 3 de calitate a creditului.”
21. La articolul 227 alineatul (3), se introduce următoarea literă:
- „(ba) firme de investiții;”.
22. La articolul 243 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „În cazul creanțelor comerciale, primul paragraf litera (b) nu se aplică în cazul în care riscul de credit al acestor creanțe comerciale este acoperit integral de o protecție a creditului eligibilă în conformitate cu capitolul 4, cu condiția ca, în acest caz, furnizorul de protecție să fie o instituție, o firmă de investiții, o societate de asigurare sau o societate de reasigurare.”
23. La articolul 382 alineatul (4), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) tranzacțiile din interiorul grupului, după cum sunt prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, cu excepția situației în care statele membre adoptă dispoziții de drept intern care prevăd separarea structurală a activităților din cadrul unui grup bancar, în care caz autoritățile competente pot cere includerea în cerințele de fonduri proprii a tranzacțiilor din interiorul grupului efectuate între entități separate din punct de vedere structural;”.
24. Articolul 388 se elimină.
25. La articolul 395, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) O instituție nu poate să înregistreze o expunere față de un client sau grup de clienți aflați în legătură a cărei valoare depășește 25 % din fondurile sale proprii de nivel 1, după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 339-403. În cazul în care clientul este o instituție sau o firmă de investiții sau în cazul în care un grup de clienți aflați în legătură include una sau mai multe instituții sau firme de investiții, valoarea respectivă nu poate depăși 25 % din fondurile proprii ale instituției sau 150 de milioane EUR, luându-se în considerare valoarea cea mai mare, cu condiția ca suma valorilor expunerilor, după luarea în calcul a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403, față de toți clienții aflați în legătură care nu sunt instituții, să nu depășească 25 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției.”
26. La articolul 402, alineatul (3) se modifică după cum urmează:
- (a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) contrapartea este o instituție sau o firmă de investiții;”;
- (b) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:
- „(e) instituția raportează autorităților competente, în conformitate cu articolul 394, cuantumul total al expunerilor față de fiecare instituție sau firmă de investiții care sunt tratate în conformitate cu prezentul alineat.”
27. La articolul 412, alineatul (4a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(4a) Actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) se aplică instituțiilor.”
28. La articolul 422 alineatul (8) litera (a), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:
- „(i) o instituție-mamă sau o instituție-filială a instituției sau o firmă de investiții-mamă sau o firmă de investiții-filială a instituției sau o altă filială a aceleiași instituții-mamă sau firme de investiții-mamă;”.
29. La articolul 428a, litera (d) se elimină.

30. La articolul 430b, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) De la data aplicării actului delegat menționat la articolul 461a, instituțiile de credit care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 94 alineatul (1) și nici condițiile prevăzute la articolul 325a alineatul (1) raportează, pentru toate pozițiile din portofoliul lor de tranzacționare și toate pozițiile din afara portofoliului lor de tranzacționare vizate de riscuri valutare sau de marfă, rezultatele calculelor întemeiate pe utilizarea abordării standardizate alternative prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 1a, pe aceeași bază pe care instituțiile respective raportează obligațiile prevăzute la articolul 92 alineatul (3) litera (b) punctul (i) și litera (c).”

31. La articolul 456 alineatul (1), literele (f) și (g) se elimină.

32. Articolul 493 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la 26 iunie 2021, dispozițiile privind expunerile mari prevăzute la articolele 387-403 din prezentul regulament nu se aplică firmelor de investiții a căror activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții legate de instrumentele financiare prevăzute la secțiunea C punctele 5, 6, 7, 9, 10 și 11 din anexa I la Directiva 2014/65/UE și căroră Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) nu li se aplica la 31 decembrie 2006.

(*) Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).”;

(b) alineatul (2) se elimină.

33. Articolul 498 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Până la 26 iunie 2021, dispozițiile privind cerințele de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament nu se aplică firmelor de investiții a căror activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții legate de instrumentele financiare prevăzute la secțiunea C punctele 5, 6, 7, 9, 10 și 11 din anexa I la Directiva 2014/65/UE și căroră Directiva 2004/39/CE nu li se aplica la 31 decembrie 2006.”

34. La articolul 508, alineatele (2) și (3) se elimină.

35. În anexa I, litera (d) de la punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„(d) efecte de comerț andosate care nu poartă numele unei alte instituții sau firme de investiții;”

36. Anexa III se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 3, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) acestea nu reprezintă o obligație a unei instituții sau firme de investiții sau a uneia dintre entitățile afiliate ale acesteia;”

(b) la punctul 5, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) acestea nu reprezintă o obligație a unei instituții sau firme de investiții sau a uneia dintre entitățile afiliate ale acesteia;”

(c) la punctul 6, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) acestea nu reprezintă o creanță asupra unei entități special constituite în scopul securitizării, asupra unei instituții sau firme de investiții sau asupra oricăreia dintre entitățile afiliate ale acesteia;”

(d) punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. valori mobiliare, altele decât cele menționate la punctele 3-6, care se califică pentru o pondere de risc de 50 % sau mai bună, în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau care beneficiază de un rating intern conform căruia au o calitate a creditului echivalentă și nu reprezintă o creanță asupra unei entități special constituite în scopul securitizării, asupra unei instituții sau firme de investiții sau asupra oricăreia dintre entitățile afiliate ale acesteia;”

(e) punctul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„11. acțiuni ordinare tranzacționate la bursă, compensate la nivel central care fac parte dintr-un indice pe acțiuni principal denumite în moneda națională a statului membru și care nu sunt emise de o instituție sau firmă de investiții sau de oricare dintre filialele acesteia.”

Articolul 63

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 600/2014

Regulamentul (UE) nr. 600/2014 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 se introduce următorul alineat:

„(4a) Titlul VII capitolul 1 din prezentul regulament se aplică, de asemenea, firmelor din țări terțe care furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în cadrul Uniunii.”

2. La titlul III, titlul se înlocuiește cu următorul text:

„TRANSPARENȚĂ PENTRU OPERATORII INDEPENDENȚI ȘI PENTRU FIRMELE DE INVESTIȚII CARE EFECTUEAZĂ TRANZACȚII EXTRABURSIERE ȘI RĂGIMUL PASURILOR DE COTARE PENTRU OPERATORII INDEPENDENȚI”.

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 17a

Pasuri de cotare

Cotațiile comunicate de operatorii independenți, variațiile de preț și prețurile de executare ale acestor cotații sunt conforme cu pasurile de cotare stabilite în conformitate cu articolul 49 din Directiva 2014/65/UE.

Aplicarea de pasuri de cotare nu împiedică operatorii independenți să coreleze ordinele de dimensiuni mari cu punctul de mijloc dintre prețul actual de vânzare și cel de cumpărare.”

4. Articolul 46 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se adaugă următoarea literă:

„(d) firma a instituit mecanismele și procedurile necesare pentru raportarea informațiilor prevăzute la alineatul (6a).”;

(b) la alineatul (4), al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre pot permite firmelor din țări terțe să furnizeze servicii de investiții sau să desfășoare activități de investiții împreună cu servicii auxiliare pentru contrapărțile eligibile și clienții profesionali în sensul secțiunii I din anexa II la Directiva 2014/65/UE pe teritoriul lor în conformitate cu regimurile naționale atunci când nu a fost adoptată nicio decizie a Comisiei în conformitate cu articolul 47 alineatul (1), în cazul în care o astfel de decizie a fost adoptată dar nu mai este în vigoare sau în cazul în care serviciile sau activitățile în cauză nu fac obiectul deciziei.”;

(c) la alineatul (5), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că, în cazul în care o contraparte eligibilă sau un client profesional în sensul secțiunii I din anexa II la Directiva 2014/65/UE care este stabilit sau situat pe teritoriul Uniunii inițiază, la inițiativa sa exclusivă, furnizarea unui serviciu de investiții sau desfășurarea unei activități de investiții de către o firmă dintr-o țară terță, prezentul articol nu se aplică furnizării serviciului sau desfășurării activității respective de către firma din țara terță pentru persoana în cauză și nici relației legate în mod specific de furnizarea serviciului sau desfășurarea activității respective. Fără a aduce atingere relațiilor din interiorul unui grup, situația în care o firmă dintr-o țară terță, inclusiv prin intermediul unei entități care acționează în numele acesteia sau care are legături strânse cu o astfel de firmă dintr-o țară terță sau cu orice altă persoană care acționează în numele unei astfel de entități, contactează clienți sau clienți potențiali din Uniune nu se consideră a fi un serviciu furnizat la inițiativa exclusivă a clientului. O inițiativă a unor astfel de clienți nu îndreptățește firma din țara terță să comercializeze noi categorii de produse de investiții sau de servicii de investiții către acea persoană.”;

(d) se introduc următoarele alineate:

„(6a) Firmele din țări terțe care furnizează servicii sau desfășoară activități în conformitate cu prezentul articol informează anual ESMA cu privire la următoarele aspecte:

- (a) amploarea și domeniul de aplicare al serviciilor furnizate și al activităților desfășurate de firme în Uniune, inclusiv distribuția geografică între statele membre;
- (b) pentru firmele care desfășoară activitatea menționată la punctul 3 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, expunerea lor minimă, medie și maximă lunară la contrapărți din UE;
- (c) pentru firmele care furnizează serviciile menționate la punctul 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, valoarea totală a instrumentelor financiare care provin de la contrapărți din UE și care au fost subscrise sau plasate cu angajament ferm în ultimele 12 luni;
- (d) cifra de afaceri și valoarea agregată a activelor corespunzătoare serviciilor și activităților menționate la litera (a);
- (e) dacă s-au luat măsuri de protecție a investitorilor, precum și o descriere detaliată a acestora;
- (f) politica de gestionare a riscurilor și măsurile aplicate de firmă pentru furnizarea serviciilor și desfășurarea activităților menționate la litera (a);
- (g) mecanismele de guvernanță, inclusiv persoanele care dețin funcții-cheie pentru activitățile firmei în Uniune;
- (h) orice alte informații necesare pentru a permite ESMA sau autorităților competente să își îndeplinească sarcinile în conformitate cu prezentul regulament.

ESMA comunică autorităților competente ale statelor membre informațiile primite în conformitate cu prezentul alineat în cazul în care o firmă dintr-o țară terță furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în conformitate cu prezentul articol.

Atunci când este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor ESMA sau ale autorităților competente în conformitate cu prezentul regulament, ESMA poate, inclusiv la cererea autorității competente a statelor membre în care o firmă dintr-o țară terță furnizează servicii de investiții sau efectuează activități de investiții în conformitate cu prezentul articol, să solicite firmelor din țări terțe care furnizează servicii sau desfășoară activități în conformitate cu prezentul articol să furnizeze orice alte informații suplimentare referitoare la operațiunile lor.

(6b) În cazul în care o firmă dintr-o țară terță furnizează servicii sau desfășoară activități în conformitate cu prezentul articol, aceasta păstrează, la dispoziția ESMA, datele referitoare la toate ordinele și toate tranzacțiile din Uniune cu instrumente financiare pe care le-a desfășurat, pe cont propriu sau în numele unui client, pentru o perioadă de cinci ani.

La cererea autorității competente a unui stat membru în care o firmă dintr-o țară terță furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în conformitate cu prezentul articol, ESMA accesează datele relevante păstrate la dispoziția sa în conformitate cu primul paragraf și pune aceste date la dispoziția autorității competente solicitante.

(6c) În cazul în care o firmă dintr-o țară terță nu cooperează în cadrul unei investigații sau al unei inspecții la fața locului efectuate în conformitate cu articolul 47 alineatul (2) sau nu respectă o cerere din partea ESMA în conformitate cu alineatul (6a) sau (6b) din prezentul articol în timp util și într-o manieră adecvată, ESMA poate retrage înregistrarea acesteia sau poate interzice sau restrânge temporar activitățile sale în conformitate cu articolul 49.”;

(e) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În consultare cu ABE, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze informațiile pe care firma solicitantă din țara terță trebuie să le furnizeze în cererea sa de înregistrare menționată la alineatul (4), precum și informațiile care trebuie raportate în conformitate cu alineatul (6a).

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 septembrie 2021.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(f) se adaugă următorul alineat:

„(8) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare prin care să specifice formatul în care trebuie prezentată cererea de înregistrare menționată la alineatul (4) și în care trebuie raportate informațiile menționate la alineatul (6a).

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 26 septembrie 2019.

Se conferă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

5. Articolul 47 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 51 alineatul (2), o decizie referitoare la o țară terță care să ateste că regimul juridic și de supraveghere al respectivei țări terțe asigură toate condițiile următoare:

- (a) faptul că firmele autorizate în țara terță respectivă respectă cerințe de natură prudențială, organizatorică și de conduită profesională obligatorii din punct de vedere juridic care au efect echivalent cu cerințele stabilite în prezentul regulament, în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*), în Directiva 2013/36/UE, în Directiva 2014/65/UE și în Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului (**), precum și în măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul respectivelor acte legislative;
- (b) faptul că firmele autorizate în țara terță respectivă fac obiectul unei supravegheri și al unui control eficace al aplicării care asigură conformitatea cu cerințele aplicabile, de natură prudențială, organizatorică și de conduită profesională, obligatorii din punct de vedere juridic; și
- (c) faptul că în cadrul juridic al respectivei țări terțe se prevede un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea firmelor de investiții autorizate conform regimurilor juridice ale unor țări terțe.

În cazul în care este probabil ca amploarea și sfera de cuprindere a serviciilor furnizate și ale activităților desfășurate de firme din țări terțe în cadrul Uniunii în urma adoptării deciziei menționate la primul paragraf să fie de importanță sistemică pentru Uniune, cerințele de natură prudențială, organizatorică și de conduită profesională obligatorii din punct de vedere juridic menționate la primul paragraf nu pot fi considerate ca având efect echivalent cu cerințele prevăzute în actele menționate la paragraful respectiv decât după o evaluare detaliată și aprofundată. În acest sens, Comisia evaluează și ține cont și de convergența în materie de supraveghere dintre țara terță în cauză și Uniune.

(1a) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 50 pentru a completa prezentul regulament prin precizarea circumstanțelor în care este probabil ca amploarea și sfera de cuprindere a serviciilor furnizate și a activităților desfășurate de firme din țări terțe în Uniune în urma adoptării deciziei de echivalare menționate la alineatul (1) să fie de importanță sistemică pentru Uniune.

În cazul în care este probabil ca amploarea și sfera de cuprindere a serviciilor furnizate și a activităților desfășurate de firme din țări terțe să fie de importanță sistemică pentru Uniune, Comisia poate adăuga condiții operaționale specifice la deciziile de echivalare, care ar asigura faptul că ESMA și autoritățile naționale competente dispun de instrumentele necesare pentru a preveni arbitrajul de reglementare și a monitoriza activitățile firmelor de investiții din țări terțe înregistrate în conformitate cu articolul 46 alineatul (2) în ceea ce privește serviciile furnizate și activitățile desfășurate în Uniune, asigurând faptul că respectivele firme îndeplinesc:

- (a) cerințele care au un efect echivalent cu cerințele menționate la articolele 20 și 21;
- (b) cerințele de raportare care au un efect echivalent cu cerințele menționate la articolul 26, în cazul în care aceste informații nu pot fi obținute direct și în mod continuu printr-un memorandum de înțelegere cu autoritatea competentă din țara terță;
- (c) cerințele care au un efect echivalent cu cel al obligației de tranzacționare menționate la articolele 23 și 28, dacă este cazul.

Atunci când adoptă decizia menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia ia în calcul dacă o țară terță este identificată ca fiind o jurisdicție fiscală necooperantă în temeiul politicii relevante a Uniunii sau ca fiind o țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849.

(1b) Cadrul prudențial, organizatoric și de conduită profesională al unei țări terțe poate fi considerat ca având efect echivalent dacă îndeplinește în totalitate următoarele condiții:

- (a) firmele care furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în țara terță respectivă fac în permanență obiectul autorizării și al unei supravegheri și al unui control eficace al aplicării;

- (b) firmele care furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în țara terță respectivă fac obiectul unor cerințe de capital suficiente și, în special, firmele care furnizează servicii sau desfășoară activitățile menționate la punctul 3 sau 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE fac obiectul unor cerințe de capital comparabile cu cele pe care le-ar aplica dacă ar fi stabilite în Uniune;
- (c) firmele care furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în țara terță respectivă fac obiectul unor cerințe corespunzătoare aplicabile acționarilor și membrilor organelor de conducere ale acestora;
- (d) firmele care furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții fac obiectul unor cerințe de conduită profesională și organizatorice adecvate;
- (e) transparența și integritatea pieței sunt garantate prin prevenirea abuzului de piață sub forma utilizării abuzive a informațiilor privilegiate și a manipulării pieței.

În scopul alineatului (1a) din prezentul articol, atunci când evaluează echivalența normelor unei țări terțe în ceea ce privește obligația de tranzacționare prevăzută la articolele 23 și 28, Comisia evaluează, de asemenea, dacă cadrul juridic al țării terțe prevede criteriile pentru desemnarea locurilor de tranzacționare ca fiind eligibile pentru respectarea obligației de tranzacționare care au un efect similar cu cele prevăzute în prezentul regulament sau în Directiva 2014/65/UE.

- (*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).
- (**) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) mecanismul pentru schimbul de informații dintre ESMA și autoritățile competente ale țărilor terțe în cauză, inclusiv accesul la toate informațiile solicitate de ESMA referitoare la firmele din afara Uniunii autorizate în țările terțe și, dacă este cazul, modalitățile punerii în continuare de către ESMA a informațiilor respective la dispoziția autorităților competente ale statelor membre;”;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) procedurile privind coordonarea activităților de supraveghere, inclusiv investigațiile și inspecțiile la fața locului pe care ESMA le poate desfășura în cooperare cu autoritățile competente ale statelor membre în care firma dintr-o țară terță furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în conformitate cu articolul 46, dacă acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor ESMA sau ale autorităților competente în conformitate cu prezentul regulament, după informarea corespunzătoare în acest sens a autorității competente a țării terțe.”;

(iii) se adaugă următoarea literă:

„(d) procedurile privind o cerere de informații în temeiul articolului 46 alineatele (6a) și (6b) pe care ESMA o poate adresa unei firme dintr-o țară terță înregistrate în conformitate cu articolul 46 alineatul (2).”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(5) ESMA monitorizează evoluțiile în materie de reglementare și de supraveghere, evoluțiile practicilor de punere în aplicare și alte evoluții relevante ale pieței din țările terțe pentru care Comisia a adoptat decizii de echivalare în temeiul alineatului (1), pentru a verifica dacă condițiile pe baza cărora au fost luate deciziile respective sunt îndeplinite în continuare. ESMA transmite anual Comisiei un raport confidențial cuprinzând constatările sale. În cazul în care ESMA consideră acest lucru oportun, ESMA poate consulta ABE cu privire la raport.

Raportul reflectă, de asemenea, tendințele observate pe baza datelor colectate în conformitate cu articolul 46 alineatul (6a), în special în ceea ce privește firmele care furnizează servicii sau desfășoară activități menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE.

(6) Pe baza raportului menționat la alineatul (5), Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cel puțin o dată pe an. Raportul include o listă a deciziilor de echivalare luate sau retrase de Comisie în anul de raportare, precum și orice măsuri luate de ESMA în temeiul articolului 49 și furnizează motivele care au stat la baza deciziilor și măsurilor respective.

Raportul Comisiei include informații privind monitorizarea evoluțiilor în materie de reglementare și de supraveghere, a practicilor de punere în aplicare și a altor evoluții relevante ale pieței în țările terțe pentru care au fost adoptate decizii de echivalare. Raportul evaluează, de asemenea, modul în care a evoluat furnizarea transfrontalieră de servicii de investiții de către firme din țări terțe, în general, și, în special, în ceea ce privește serviciile și activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE. Raportul include, de asemenea, în timp util, informații privind evaluările de echivalență în curs de desfășurare pe care Comisia le întreprinde în legătură cu o țară terță.”

6. Articolul 49 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 49

Măsuri care trebuie luate de ESMA

(1) ESMA poate interzice sau poate restricționa temporar furnizarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții cu sau fără servicii auxiliare de către o firmă dintr-o țară terță, în conformitate cu articolul 46 alineatul (1), în cazul în care firma din țara terță nu a respectat o interdicție sau restricție impusă de ESMA sau ABE în conformitate cu articolele 40 și 41 sau de o autoritate competentă în conformitate cu articolul 42 sau nu a respectat o cerere din partea ESMA în conformitate cu articolul 46 alineatele (6a) și (6b) în timp util și într-o manieră corespunzătoare sau în cazul în care firma din țara terță nu cooperează în cadrul unei investigații sau al unei inspecții la fața locului efectuate în conformitate cu articolul 47 alineatul (2).

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), ESMA retrage înregistrarea unei firme dintr-o țară terță din registrul stabilit în conformitate cu articolul 48 în cazul în care ESMA a sesizat autoritatea competentă din țara terță, iar respectiva autoritate competentă nu a luat măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii sau buna funcționare a piețelor din Uniune sau nu a reușit să demonstreze că firma din țara terță îndeplinește cerințele care îi sunt aplicabile în țara terță respectivă sau condițiile în care a fost adoptată o decizie în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) și în cazul în care se aplică una dintre următoarele situații:

(a) ESMA are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, incluzând, dar fără a se limita la informațiile anuale furnizate în conformitate cu articolul 46 alineatul (6a), să considere că prin furnizarea de servicii de investiții și desfășurarea de activități de investiții în Uniune firma dintr-o țară terță acționează într-un mod care prejudiciază în mod evident interesele investitorilor ori buna funcționare a piețelor;

(b) ESMA are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, incluzând, dar fără a se limita la informațiile anuale furnizate în conformitate cu articolul 46 alineatul (6a), să considere că, prin furnizarea de servicii de investiții și desfășurarea de activități de investiții în Uniune, firma dintr-o țară terță a încălcat în mod grav dispozițiile care îi sunt aplicabile în țara terță respectivă și pe baza cărora Comisia a adoptat decizia în conformitate cu articolul 47 alineatul (1).

(3) ESMA informează în timp util autoritatea competentă din țara terță cu privire la intenția sa de a lua măsuri în conformitate cu alineatul (1) sau (2).

Pentru a decide măsurile adecvate care trebuie luate în conformitate cu prezentul articol, ESMA ține seama de natura și de gravitatea riscului pe care îl prezintă pentru investitori și de buna funcționare a piețelor din Uniune, având în vedere următoarele criterii:

(a) durata și frecvența riscului apărut;

(b) dacă riscul a evidențiat deficiențe grave sau sistemice în procedurile firmei din țara terță;

(c) dacă riscul a facilitat sau a dat naștere unor infracțiuni de natură financiară sau dacă acestea din urmă pot fi puse în alt mod pe seama riscului;

(d) dacă riscul a apărut cu intenție sau din neglijență.

ESMA informează fără întârziere Comisia și firma în cauză din țara terță cu privire la orice măsură adoptată în conformitate cu alineatul (1) sau (2) și publică decizia sa pe propriul site de internet.

Comisia evaluează în ce măsură condițiile în care a fost adoptată o decizie în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) persistă în ceea ce privește țara terță în cauză.”

7. La articolul 52 se adaugă următorul alineat:

„(13) Până la 31 decembrie 2020, ESMA evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din asumarea competențelor și atribuțiilor sale în conformitate cu articolul 64 din Regulamentul (UE) 2019/2033 și prezintă un raport cu privire la respectiva evaluare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.”

8. La articolul 54, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Firmele din țări terțe pot continua furnizarea de servicii și desfășurarea de activități în statele membre în conformitate cu regimurile naționale timp de trei ani de la adoptarea de către Comisie a unei decizii privind țara terță în cauză în conformitate cu articolul 47. Serviciile și activitățile care nu fac obiectul unei astfel de decizii pot fi furnizate în continuare în conformitate cu regimul național.”

Articolul 64

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 806/2014

La articolul 12a din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁸⁾, se adaugă următorul alineat:

„(3) În conformitate cu articolul 65 din Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*), trimerile la articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 din prezentul regulament în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii pe bază individuală ale firmelor de investiții menționate la articolul 2 litera (c) din prezentul regulament și care nu sunt firmele de investiții menționate la articolul 1 alineatul (2) sau alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033 se interpretează după cum urmează:

- (a) trimerile la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 referitoare la cerința privind rata fondurilor proprii totale din prezentul regulament constituie trimeri la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033;
- (b) trimerile la articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 referitoare la cuantumul total al expunerii la risc din prezentul regulament constituie trimeri la cerința aplicabilă de la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 înmulțită cu 12,5.

În conformitate cu articolul 65 din Directiva (UE) 2019/2033 a Parlamentului European și a Consiliului (**), trimerile la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE din prezentul regulament referitoare la cerințele de fonduri proprii suplimentare aferente firmelor de investiții menționate la articolul 2 litera (c) din prezentul regulament și care nu sunt firme de investiții astfel cum sunt menționate la articolul 1 alineatul (2) sau (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033 se interpretează ca trimeri la articolul 40 din Directiva (UE) 2019/2033.

(*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

(**) Directiva (UE) 2019/2033 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).”

PARTEA A ZECEA

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 65

Trimeri la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în alte acte juridice ale Uniunii

În ceea ce privește cerințele prudențiale ale firmelor de investiții, trimerile la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 din alte acte ale Uniunii se interpretează ca trimeri la prezentul regulament.

(28) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

*Articolul 66***Intrare în vigoare și data aplicării**

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Se aplică de la 26 iunie 2021.
- (3) În pofida alineatului (2):
  - (a) punctele 2 și 3 de la articolul 63 se aplică de la 26 martie 2020;
  - (b) punctul 30 de la articolul 62 se aplică de la 25 decembrie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 27 noiembrie 2019.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
T. TUPPURAINEN

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2019/2034 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 27 noiembrie 2019

privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) O supraveghere prudențială solidă face parte integrantă din condițiile de reglementare în care instituțiile financiare furnizează servicii în interiorul Uniunii. Firmele de investiții intră, împreună cu instituțiile de credit, sub incidența Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ în ceea ce privește tratamentul și supravegherea prudențială, în timp ce autorizarea lor și alte cerințe organizatorice și de conduită sunt stabilite în Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾.
- (2) Regimurile prudențiale existente prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE se bazează în mare măsură pe versiunile succesive ale standardelor internaționale de reglementare stabilite pentru marile grupuri bancare de către Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară și abordează doar parțial riscurile specifice inerente diverselor activități desfășurate de un număr mare de firme de investiții. Vulnerabilitățile și riscurile specifice inerente firmelor de investiții respective ar trebui, prin urmare, să fie abordate mai în detaliu prin intermediul unor mecanisme prudențiale eficiente, adecvate și proporționale la nivelul Uniunii, care să contribuie la asigurarea unor condiții de concurență echitabile pe întregul teritoriu al Uniunii, să garanteze o supraveghere prudențială eficace, ținând totodată sub control costurile de conformitate, precum și să asigure un nivel suficient de capital pentru riscurile aferente firmelor de investiții.
- (3) Printr-o supraveghere prudențială solidă ar trebui să se asigure că firmele de investiții sunt gestionate în mod ordonat și în interesul clienților lor. Supravegherea prudențială ar trebui să țină cont de posibilitatea ca firmele de investiții și clienții lor să își asume riscuri excesive, precum și de diferitele grade de risc pe care și-l asumă și pe care îl prezintă firmele de investiții. În egală măsură, o asemenea supraveghere prudențială ar trebui să vizeze evitarea impunerii unor sarcini administrative disproporționate firmelor de investiții. Totodată, această supraveghere prudențială ar trebui să permită găsirea unui echilibru între garantarea siguranței și solidității firmelor de investiții și evitarea unor costuri excesive, care le-ar putea submina viabilitatea afacerii.

⁽¹⁾ JO C 378, 19.10.2018, p. 5.

⁽²⁾ JO C 262, 25.7.2018, p. 35.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 noiembrie 2019.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽⁶⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

- (4) Multe dintre cerințele care decurg din cadrul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE sunt concepute astfel încât să abordeze riscurile comune cu care se confruntă instituțiile de credit. Prin urmare, cerințele existente sunt, în mare măsură, calibrate pentru a menține capacitatea de creditare a instituțiilor de credit de la un ciclu economic la altul și pentru a proteja deponenții și contribuabilii de o eventuală intrare în dificultate, și nu pentru a aborda totalitatea diverselor profiluri de risc ale firmelor de investiții. Firmele de investiții nu au portofolii mari de credite acordate persoanelor fizice și întreprinderilor și nu atrag depozite. Deși probabilitatea ca intrarea lor în dificultate să producă efecte negative asupra stabilității financiare globale este mai mică decât în cazul instituțiilor de credit, firmele de investiții prezintă totuși un risc ce trebuie preîntâmpinat printr-un cadru solid. Riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă majoritatea firmelor de investiții diferă astfel în mod substanțial de riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă instituțiile de credit, iar această diferență ar trebui să se reflecte clar în cadrul prudențial al Uniunii.
- (5) Diferențele dintre statele membre în ceea ce privește aplicarea cadrului prudențial existent pun în pericol condițiile de concurență echitabile pentru firmele de investiții din cadrul Uniunii, îngreunând accesul investitorilor la noi oportunități și la modalități mai bune de gestionare a riscurilor. Aceste diferențe rezultă din complexitatea generală a aplicării cadrului prudențial în cazul unor firme de investiții diferite, în funcție de serviciile pe care acestea le furnizează, atunci când unele autorități naționale adaptează sau simplifică aplicarea în legislația sau practica națională. Având în vedere faptul că în cadrul prudențial existent nu sunt abordate toate riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă anumite tipuri de firme de investiții, în unele state membre au fost aplicate majorări de capital importante pentru anumite firme de investiții. Pentru a se asigura armonizarea supravegherii prudențiale a firmelor de investiții din întreaga Uniune ar trebui instituite dispoziții uniforme care să abordeze aceste riscuri.
- (6) Prin urmare, este necesar un regim prudențial specific pentru firmele de investiții care, date fiind dimensiunea și gradul lor de interconectare cu alți actori financiari și economici, nu sunt sistemice. În schimb, firmele de investiții sistemice ar trebui să facă în continuare obiectul cadrului prudențial existent prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE. Aceste firme de investiții sunt o subclasă a firmelor de investiții cărora li se aplică în prezent cadrul prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE și care nu beneficiază de derogări specifice de la niciuna dintre cerințele de principiu prevăzute în acest cadru. Firmele de investiții cele mai mari și mai interconectate au modele de afaceri și profiluri de risc similare cu cele ale instituțiilor de credit semnificative. Ele furnizează servicii similare celor oferite de bănci și subscriu riscuri la o scară semnificativă. În plus, firmele de investiții sistemice sunt suficient de mari și au modele de afaceri și profiluri de risc care reprezintă o amenințare la fel de importantă pentru funcționarea stabilă și ordonată a piețelor financiare ca și instituțiile de credit mari. Prin urmare, este oportun ca firmele de investiții respective să rămână sub incidența dispozițiilor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE.
- (7) Este posibil ca firmele de investiții care tranzacționează pe cont propriu, care subscriu instrumente financiare ori plasează instrumente financiare cu angajament ferm la o scară semnificativă sau care sunt membri compensatori în cadrul contrapărților centrale să aibă modele de afaceri și profiluri de risc similare cu cele ale instituțiilor de credit. Având în vedere dimensiunea și activitățile lor, este posibil ca astfel de firme de investiții să prezinte riscuri pentru stabilitatea financiară comparabile cu riscurile prezentate de instituțiile de credit. Autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a le impune să facă în continuare obiectul aceluiași tratament prudențial ca cel prevăzut pentru instituțiile de credit care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și să respecte în continuare cerințele în materie de supraveghere prudențială prevăzute în Directiva 2013/36/UE.
- (8) În unele state membre, autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea prudențială a firmelor de investiții ar putea fi diferite de autoritățile competente în materie de supraveghere a conduitei. Prin urmare, este necesar să se creeze un mecanism de cooperare și de schimb de informații între aceste autorități pentru a se asigura armonizarea supravegherii prudențiale a firmelor de investiții din întreaga Uniune, care se desfășoară în mod eficace și cu promptitudine.
- (9) O firmă de investiții poate efectua tranzacții prin intermediul unui membru compensator dintr-un alt stat membru. Într-o astfel de situație, ar trebui instituit un mecanism pentru schimbul de informații între autoritățile competente relevante din diferite state membre. Un astfel de mecanism ar trebui să permită schimbul de informații între autoritatea competentă în ceea ce privește supravegherea prudențială a firmei de investiții și fie autoritatea care supraveghează membrul compensator, fie autoritatea care supraveghează contrapartea centrală cu privire la modelul și parametrii utilizați pentru calcularea cerințelor de marjă ale firmei de investiții, în cazul în care o astfel de metodă de calcul este utilizată drept bază pentru determinarea cerințelor de fonduri proprii ale firmei de investiții.

- (10) Pentru a promova armonizarea standardelor și a practicilor în materie de supraveghere în cadrul Uniunii, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾ (ABE), în strânsă cooperare cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾ (ESMA), ar trebui să își mențină competența principală în ceea ce privește coordonarea și convergența practicilor de supraveghere în domeniul supravegherii prudențiale exercitate asupra firmelor de investiții în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară (SESF).
- (11) Nivelul de capital inițial pe care trebuie să îl dețină o firmă de investiții ar trebui să se bazeze pe serviciile și pe activitățile pe care firma de investiții este autorizată să le presteze și, respectiv, să le desfășoare, în conformitate cu Directiva 2014/65/UE. Posibilitatea ca statele membre să reducă nivelul obligatoriu de capital inițial în situații specifice, astfel cum se prevede în Directiva 2013/36/UE, pe de o parte, și punerea inegală în aplicare a directivei respective, pe de altă parte, au condus la o situație în care nivelul obligatoriu de capital inițial diferă pe teritoriul Uniunii. Pentru a pune capăt acestei fragmentări, ar trebui ca nivelul obligatoriu de capital inițial să fie armonizat pentru toate firmele de investiții din Uniune. În vederea diminuării obstacolelor la intrarea pe piață care există în prezent pentru sistemele alternative de tranzacționare (MTF) și pentru sistemele organizate de tranzacționare (OTF), capitalul inițial al firmelor de investiții care exploatează un MTF sau un OTF ar trebui stabilit la nivelul menționat în prezenta directivă. În cazul în care unei firme de investiții autorizate să exploateze un OTF i s-a acordat permisiunea de a se implica și în tranzacționarea pe cont propriu în condițiile prevăzute la articolul 20 din Directiva 2014/65/UE, capitalul inițial al acesteia ar trebui stabilit la nivelul menționat în prezenta directivă.
- (12) Deși firmele de investiții nu ar trebui să mai fie cuprinse în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 575/2013 sau al Directivei 2013/36/UE, anumite concepte utilizate în contextul actelor legislative respective ar trebui să își păstreze sensul bine definit. Pentru a permite și a facilita interpretarea consecventă a acestor concepte în actele juridice ale Uniunii, atunci când sunt folosite, trimiterile din astfel de acte la capitalul inițial al firmelor de investiții, la competențele de supraveghere ale autorităților competente în cazul firmelor de investiții, la procesul de evaluare a adecvării capitalului intern al firmelor de investiții, la procesul de supraveghere și evaluare desfășurat de autoritățile competente în cazul firmelor de investiții, precum și la dispozițiile în materie de guvernanta și de remunerare aplicabile firmelor de investiții ar trebui să fie interpretate ca trimiteri la dispozițiile corespunzătoare din prezenta directivă.
- (13) Buna funcționare a pieței interne impune ca responsabilitatea supravegherii prudențiale a unei firme de investiții, în special a solvabilității și a solidității financiare ale acesteia, să revină autorității competente din statul său membru de origine. Pentru a realiza o supraveghere eficace a firmelor de investiții și în alte state membre în care acestea prestează servicii sau au o sucursală, ar trebui să se asigure cooperarea strânsă și schimbul de informații cu autoritățile competente din aceste state membre.
- (14) În scopuri legate de informare și de supraveghere și, în special, pentru a asigura stabilitatea sistemului financiar, autoritățile competente din statele membre gazdă ar trebui să aibă posibilitatea, de la caz la caz, de a efectua verificări la fața locului, de a inspecta activitățile sucursalelor aparținând firmelor de investiții de pe teritoriul lor și de a solicita informații privind activitatea acestor sucursale. Măsurile de supraveghere pentru sucursalele în cauză ar trebui totuși să rămână în responsabilitatea statului membru de origine.
- (15) Pentru a proteja informațiile sensibile din punct de vedere comercial, autoritățile competente ar trebui să respecte normele privind secretul profesional atunci când își desfășoară sarcinile de supraveghere și atunci când fac schimb de informații confidențiale.
- (16) Pentru a consolida supravegherea prudențială a firmelor de investiții și protecția oferită clienților firmelor de investiții, auditorii ar trebui să efectueze verificarea cu imparțialitate și să raporteze imediat autorităților competente faptele care pot avea efecte grave asupra situației financiare a unei firme de investiții sau a organizării sale administrative și contabile.

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

- (17) În sensul prezentei directive, datele cu caracter personal ar trebui să fie prelucrate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾ și cu Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾. În special, în cazul în care prezenta directivă permite schimburi de date cu caracter personal cu țări terțe, ar trebui să se aplice dispozițiile relevante din capitolul V din Regulamentul (UE) 2016/679 și capitolul V din Regulamentul (UE) 2018/1725.
- (18) Pentru a garanta respectarea obligațiilor prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹¹⁾, statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni administrative și alte măsuri administrative care să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Pentru a garanta că sancțiunile administrative au un efect de descurajare, acestea ar trebui publicate, cu excepția anumitor situații bine definite. Pentru a permite clienților și investitorilor să ia o decizie în cunoștință de cauză cu privire la opțiunile lor de investiții, clienții și investitorii respectivi ar trebui să aibă acces la informații privind sancțiunile administrative și alte măsuri administrative impuse firmelor de investiții.
- (19) Pentru a depista încălcările dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive și încălcările Regulamentului (UE) 2019/2033, statele membre ar trebui să aibă competențele de investigare necesare și să instituie mecanisme rapide și eficace de raportare a încălcărilor potențiale sau efective.
- (20) Firmele de investiții care nu sunt considerate mici și neinterconectate ar trebui să aibă la dispoziție capital intern care să fie adecvat în ceea ce privește cantitatea, calitatea și distribuirea pentru a acoperi riscurile specifice la care sunt sau pot fi expuse. Autoritățile competente ar trebui să se asigure că firmele de investiții dispun de strategii și procese adecvate pentru a evalua și a menține caracterul adecvat al capitalului lor intern. Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să solicite și firmelor de investiții mici și neinterconectate să aplice cerințe similare, dacă este cazul.
- (21) Competențele de supraveghere și evaluare ar trebui să rămână în continuare un important instrument de reglementare care să le permită autorităților competente să evalueze elementele calitative, inclusiv governanța și controalele interne, procesele și procedurile de gestionare a riscurilor și, acolo unde este necesar, să stabilească cerințe suplimentare, în special cu privire la cerințele de fonduri proprii și de lichiditate, mai ales pentru firmele de investiții care nu sunt considerate ca fiind mici și neinterconectate, dar și pentru firmele de investiții mici și neinterconectate atunci când autoritatea competentă consideră că acest lucru este justificat și adecvat.
- (22) Principiul egalității de remunerare între lucrătorii de sex masculin și cei de sex feminin, pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare, este prevăzut la articolul 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Principiul respectiv ar trebui să fie aplicat în mod consecvent de către firmele de investiții. Pentru a alinia remunerarea la profilul de risc al firmelor de investiții și pentru a garanta condiții de concurență echitabile, firmele de investiții ar trebui să facă obiectul unor principii clare privind mecanismele de governanță corporativă și al unor norme privind remunerarea care să fie neutre din punctul de vedere al genului și care să țină cont de diferențele dintre instituțiile de credit și firmele de investiții. Firmele de investiții mici și neinterconectate ar trebui totuși să fie scutite de la aplicarea acestor norme, întrucât dispozițiile referitoare la remunerare și governanța corporativă prevăzute în Directiva 2014/65/UE sunt suficient de cuprinzătoare pentru aceste tipuri de firme de investiții.
- (23) În mod similar, în raportul Comisiei din 28 iulie 2016 referitor la evaluarea normelor privind remunerarea prevăzute de Directiva 2013/36/UE și de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 s-a demonstrat că cerințele privind reportarea și plata sub formă de instrumente prevăzute în Directiva 2013/36/UE nu sunt adecvate în cazul firmelor de investiții de mici dimensiuni și complexitate scăzută sau al personalului cu un nivel scăzut de remunerație variabilă. Pentru asigurarea convergenței în materie de supraveghere și a unor condiții de concurență echitabile, sunt necesare criterii clare, coerente și armonizate de identificare a firmelor de investiții și a persoanelor care sunt scutite de la îndeplinirea acestor cerințe. Având în vedere rolul important pe care persoanele cu venituri ridicate îl au în conducerea activităților și privind performanța pe termen lung a firmelor de investiții, ar trebui să se asigure o supraveghere eficace a practicilor și tendințelor în materie de remunerare în ceea ce privește aceste persoane. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să monitorizeze remunerarea persoanelor cu venituri ridicate.

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

- (24) De asemenea, este adecvat să se ofere o anumită flexibilitate în ceea ce privește modul în care firmele de investiții utilizează instrumente fără numerar la plata remunerației variabile, cu condiția ca aceste instrumente să fie eficiente în atingerea obiectivului de a alinia interesele personalului cu interesele diferitelor părți interesate, precum acționarii și creditorii, și să contribuie la alinierea remunerației variabile cu profilul de risc al firmei de investiții.
- (25) Veniturile firmelor de investiții sub formă de taxe, comisioane și alte câștiguri în ceea ce privește furnizarea de diverse servicii de investiții sunt extrem de volatile. Limitarea componentei variabile a remunerației la o parte din componenta fixă a remunerației ar afecta capacitatea firmei de investiții de a scădea remunerația în perioadele în care înregistrează venituri reduse și ar putea conduce la o creștere a bazei de costuri fixe ale firmei de investiții, ceea ce ar putea, la rândul său, să conducă la apariția unor riscuri pentru capacitatea firmei de investiții de a rezista în perioadele de recesiune economică sau de venituri reduse. Pentru a evita aceste riscuri, ar trebui ca firmelor de investiții care nu sunt sistemice să nu li se impună un singur raport maxim între componentele variabile și cele fixe ale remunerației. În schimb, firmele de investiții respective ar trebui să își stabilească ele însele raportul adecvat. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să pună în aplicare în dreptul intern măsuri concepute pentru a impune firmelor de investiții cerințe mai stricte în ceea ce privește raportul maxim dintre componentele variabile și cele fixe ale remunerației. În plus, prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să impună un astfel de raport maxim în cazul tuturor firmelor de investiții sau al anumitor tipuri de firme de investiții.
- (26) Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să adopte o abordare mai strictă cu privire la remunerare în cazul în care firmele de investiții primesc sprijin financiar public extraordinar.
- (27) În statele membre sunt utilizate diferite structuri de guvernare. În majoritatea cazurilor este folosită o structură unitară sau duală de conducere. Definițiile stabilite în prezenta directivă au obiectivul de a cuprinde toate structurile existente, fără a exprima vreo preferință pentru o anumită structură. Definițiile au caracter pur funcțional și vizează stabilirea de norme care să asigure un anumit rezultat, indiferent de dispozițiile de drept intern în domeniul societăților aplicabile instituțiilor din fiecare stat membru. Prin urmare, definițiile nu ar trebui să aducă atingere repartizării generale a competențelor în conformitate cu dispozițiile de drept intern în domeniul societăților.
- (28) Organele de conducere ar trebui să aibă funcții executive și de supraveghere. Competențele și structura organelor de conducere diferă de la un stat membru la altul. În statele membre în care structura organelor de conducere constă dintr-un singur nivel, un consiliu de administrație unic îndeplinește de obicei sarcini de conducere și de supraveghere. În statele membre în care există un sistem bazat pe două niveluri, funcția de supraveghere este exercitată de un consiliu de supraveghere separat, care nu are funcții executive, iar acestea din urmă sunt exercitate de un consiliu de administrație separat care este responsabil și răspunzător pentru gestionarea curentă a întreprinderii. Astfel, diferitelor entități din cadrul organului de conducere le sunt atribuite sarcini diferite.
- (29) Ca răspuns la cererea tot mai mare a publicului de a se asigura transparență fiscală și pentru a promova responsabilitatea corporativă a firmelor de investiții, este oportun să se prevadă că firmele de investiții, cu excepția celor care se încadrează în categoria firmelor mici și neinterconectate, au obligația de a publica anual anumite informații, inclusiv cu privire la profiturile înregistrate, la impozitele achitate și la toate subvențiile publice primite.
- (30) Pentru a aborda riscurile la nivelul grupurilor formate numai din firme de investiții, metoda consolidării prudențiale prevăzută în Regulamentul (UE) 2019/2033 ar trebui, în cazul grupurilor respective, să fie însoțită de un test al capitalului la nivel de grup pentru structurile de grup mai simple. Stabilirea supraveghetorului grupului ar trebui totuși, în ambele cazuri, să se bazeze pe aceleași principii care se aplică în cazul supravegherii pe bază consolidată, în conformitate cu Directiva 2013/36/UE. Pentru a asigura o bună cooperare, elementele principale ale măsurilor de coordonare și, în special, cerințele de informare în situații de urgență sau mecanismele de cooperare și de coordonare ar trebui să fie similare cu elementele de bază ale coordonării aplicabile în contextul cadrului unic de reglementare pentru instituțiile de credit.
- (31) Comisia ar trebui să poată transmite Consiliului recomandări în vederea negocierii de acorduri între Uniune și țările terțe în vederea exercitării concrete a supravegherii în materie de asigurare a conformității cu testul capitalului la nivel de grup pentru firmele de investiții ale căror întreprinderi-mamă sunt stabilite în țări terțe, precum și pentru firmele de investiții care își desfășoară activitatea în țări terțe și ale căror întreprinderi-mamă sunt stabilite în Uniune. În plus, statele membre și ABE ar trebui, de asemenea, să poată institui acorduri de cooperare cu țările terțe în vederea îndeplinirii sarcinilor lor de supraveghere.

- (32) În vederea asigurării securității juridice și a evitării unor suprapuneri între cadrul prudential actual aplicabil atât instituțiilor de credit, cât și firmelor de investiții și prezenta directivă, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2013/36/UE ar trebui modificate pentru a elimina firmele de investiții din domeniul lor de aplicare. Cu toate acestea, firmele de investiții care fac parte dintr-un grup bancar ar trebui să rămână sub incidența dispozițiilor din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și din Directiva 2013/36/UE care sunt relevante pentru grupul bancar, cum ar fi normele privind consolidarea prudentială prevăzute la articolele 11-24 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și dispozițiile cu privire la întreprinderea-mamă din UE intermediară menționată la articolul 21b din Directiva 2013/36/UE.
- (33) Este necesar să se precizeze etapele pe care întreprinderile trebuie să le parcurgă pentru a verifica dacă se încadrează în definiția unei instituții de credit, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și dacă, prin urmare, trebuie să obțină o autorizație de instituție de credit. Întrucât anumite firme de investiții desfășoară deja activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, este necesar, de asemenea, să se asigure claritate în ceea ce privește continuitatea oricărei autorizații acordate pentru aceste activități. În special, este esențial ca autoritățile competente să se asigure că tranziția de la cadrul actual la cel nou oferă suficientă securitate în materie de reglementare pentru firmele de investiții.
- (34) Pentru a se asigura o supraveghere eficace, este important ca întreprinderile care întrunesc condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să solicite o autorizație de instituție de credit. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica sancțiuni întreprinderilor care nu solicită autorizația respectivă.
- (35) Prin modificarea definiției conceptului de „instituție de credit” din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prin Regulamentul (UE) 2019/2033, acest concept poate să cuprindă, de la data intrării în vigoare a celui din urmă regulament menționat, firmele de investiții care își desfășoară deja activitatea pe baza unei autorizații eliberate în conformitate cu Directiva 2014/65/UE. Acestor întreprinderi ar trebui să li se permită să continue să funcționeze în temeiul autorizației lor ca firme de investiții până la acordarea autorizației de instituție de credit. Firmele de investiții respective ar trebui să depună o cerere de autorizare ca instituții de credit cel mai târziu atunci când media activelor lor lunare totale este mai mare sau egală cu oricare dintre pragurile stabilite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pentru o perioadă de 12 luni consecutive. În cazul în care firmele de investiții ating oricare dintre pragurile stabilite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 la data intrării în vigoare a prezentei directive, media activelor lor lunare totale ar trebui să fie calculată luând în considerare cele 12 luni consecutive anterioare acestei date. Firmele de investiții respective ar trebui să solicite autorizarea ca instituții de credit în termen de un an și o zi de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
- (36) Modificarea definiției conceptului de „instituție de credit” din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prin Regulamentul (UE) 2019/2033 poate afecta, de asemenea, întreprinderile care au solicitat deja autorizarea ca firme de investiții în conformitate cu Directiva 2014/65/UE și ale căror cereri sunt încă pendinte. Aceste cereri ar trebui să fie transferate către autoritățile competente în temeiul Directivei 2013/36/UE și să fie tratate în conformitate cu dispozițiile privind autorizarea stabilite în directiva respectivă în cazul în care activele totale preconizate ale întreprinderii au o valoare egală sau mai mare decât oricare dintre pragurile stabilite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (37) Întreprinderile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui, de asemenea, să facă obiectul tuturor cerințelor privind accesul la activitatea instituțiilor de credit prevăzute în titlul III din Directiva 2013/36/UE, inclusiv al dispozițiilor referitoare la retragerea autorizației în conformitate cu articolul 18 din directiva respectivă. Articolul 18 din directiva respectivă ar trebui totuși modificat pentru a se asigura că autoritățile competente pot să retragă autorizația acordată unei instituții de credit în cazul în care aceasta folosește autorizația exclusiv pentru a se implica în activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și are timp de cinci ani consecutivi active medii totale sub pragurile prevăzute la litera respectivă.
- (38) În temeiul articolului 39 din Directiva 2014/65/UE, firmele din țări terțe care furnizează servicii financiare în Uniune intră sub incidența regimurilor naționale care pot necesita înființarea unei sucursale într-un stat membru. Pentru a facilita monitorizarea și evaluarea regulată a activităților desfășurate de firmele din țări terțe prin intermediul sucursalelor din Uniune, autoritățile competente ar trebui să fie informate cu privire la amploarea și sfera de cuprindere a serviciilor și activităților desfășurate pe teritoriul lor prin intermediul sucursalelor respective.

- (39) Trimiterile specifice din Directivele 2009/65/CE ⁽¹²⁾, 2011/61/UE ⁽¹³⁾ și 2014/59/UE ⁽¹⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului la dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale Directivei 2013/36/UE care vor înceta să se aplice firmelor de investiții începând cu data aplicării prezentei directive și a Regulamentului (UE) 2019/2033 ar trebui să fie interpretate ca trimiteri la dispozițiile corespunzătoare din prezenta directivă și din Regulamentul (UE) 2019/2033.
- (40) În cooperare cu ESMA, ABE a elaborat, pe baza unei analize de fond detaliate, a colectării de date și a consultărilor, un raport privind un regim prudential adaptat pentru toate firmele de investiții care nu sunt sistemice, ce servește drept bază pentru revizuirea cadrului prudential aplicabil firmelor de investiții.
- (41) Pentru a asigura aplicarea armonizată a prezentei directive, ABE ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza criteriile în baza cărora anumitor firme de investiții să li se aplice Regulamentul (UE) nr. 575/2013, a preciza informațiile care ar trebui să facă obiectul schimbului dintre autoritățile competente din statele membre de origine și cele din statele membre gazdă în contextul supravegherii, pentru a stabili modul în care firmele de investiții ar trebui să evalueze dimensiunea activităților lor în sensul cerințelor de guvernanta internă și, în special, pentru a evalua dacă acestea constituie firme de investiții mici și neinterconectate. Standardele tehnice de reglementare ar trebui, de asemenea, să precizeze categoriile de personal care au activități profesionale cu impact semnificativ asupra profilului de risc al firmelor în sensul dispozițiilor privind remunerarea și să precizeze instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 care pot fi considerate drept remunerație variabilă. În sfârșit, standardele tehnice de reglementare ar trebui să precizeze elementele care permit evaluarea anumitor riscuri de lichiditate, aplicarea cerințelor de fonduri proprii suplimentare de către autoritățile competente, precum și funcționarea colegiilor de supraveghetori. Comisia ar trebui să completeze prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare elaborate de ABE prin acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Comisia și ABE ar trebui să se asigure că respectivele standarde tehnice de reglementare pot fi aplicate de către toate firmele de investiții vizate într-un mod care este proporțional cu natura, amploarea și complexitatea acelor firme de investiții și cu activitățile lor.
- (42) Comisia ar trebui, de asemenea, împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ABE privind schimbul de informații între autoritățile competente și cerințele de publicare ale autorităților competente și standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ESMA prin acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din și cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (43) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentei directive și pentru a se ține seama de evoluțiile de pe piețele financiare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei pentru a completa prezenta directivă prin clarificarea definițiilor prevăzute în prezenta directivă și prin aducerea de clarificări privind capitalul intern și evaluările de risc ale firmelor de investiții și privind competențele de supraveghere și evaluare ale autorităților competente. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁵⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

⁽¹²⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽¹³⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

⁽¹⁵⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (44) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume instituirea unui cadru prudențial eficace și proporțional pentru a se asigura că firmele de investiții care sunt autorizate să opereze pe teritoriul Uniunii își desfășoară activitatea pe o bază financiară solidă și sunt gestionate în mod ordonat, inclusiv în interesul clienților lor, nu poate fi realizat în mod suficient de către statele membre, ci, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (45) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ⁽¹⁶⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește norme privind:

- (a) capitalul inițial al firmelor de investiții;
- (b) competențele și instrumentele pentru supravegherea prudențială a firmelor de investiții de către autoritățile competente;
- (c) supravegherea prudențială a firmelor de investiții de către autoritățile competente într-o manieră coerentă cu normele stabilite în Regulamentul (UE) 2019/2033;
- (d) cerințele de publicare pentru autoritățile competente în domeniul reglementării și supravegherii prudențiale a firmelor de investiții.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică firmelor de investiții autorizate și supravegheate în temeiul Directivei 2014/65/UE.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), titlurile IV și V din prezenta directivă nu se aplică firmelor de investiții menționate la articolul 1 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033 care sunt supravegheate pentru respectarea cerințelor prudențiale în temeiul titlurilor VII și VIII din Directiva 2013/36/UE în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2019/2033.

Articolul 3

Definiții

- (1) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:
  1. „întreprindere prestatoare de servicii auxiliare” înseamnă o întreprindere a cărei activitate principală constă în deținerea sau administrarea de bunuri, administrarea de servicii de prelucrare a datelor sau o activitate similară care este auxiliară activității principale a uneia sau mai multor firme de investiții;

⁽¹⁶⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

2. „autorizare” înseamnă autorizarea unei firme de investiții în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2014/65/UE;
3. „sucursală” înseamnă o sucursală astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 30 din Directiva 2014/65/UE;
4. „legături strânse” înseamnă legături strânse astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 35 din Directiva 2014/65/UE;
5. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate sau un organism public al unui stat membru care este recunoscut oficial și abilitat în temeiul dreptului intern să supravegheze firmele de investiții în conformitate cu prezenta directivă, ca parte a sistemului de supraveghere existent în statul membru respectiv;
6. „comerciant de mărfuri și de certificate de emisii” înseamnă un comerciant de mărfuri și de certificate de emisii astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 150 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
7. „control” înseamnă relația care există între o întreprindere-mamă și o filială, astfel cum este descrisă la articolul 22 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁷⁾ sau în standardele contabile care se aplică unei firme de investiții în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁸⁾, sau o relație de aceeași natură între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere;
8. „conformitatea cu testul capitalului la nivel de grup” înseamnă respectarea de către o întreprindere-mamă a unui grup de firme de investiții a cerințelor prevăzute la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
9. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
10. „instrumente financiare derivate” înseamnă instrumente financiare derivate astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 29 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁹⁾;
11. „instituție financiară” înseamnă o instituție financiară astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
12. „politică de remunerare neutră din punctul de vedere al genului” înseamnă o politică de remunerare neutră din punctul de vedere al genului astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) punctul 65 din Directiva 2013/36/UE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁰⁾;
13. „grup” înseamnă un grup astfel cum este definit la articolul 2 punctul 11 din Directiva 2013/34/UE;
14. „situație consolidată” înseamnă o situație consolidată astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
15. „supraveghetorul grupului” înseamnă autoritatea competentă responsabilă cu supravegherea conformității cu testul capitalului la nivel de grup a firmelor de investiții-mamă din Uniune și a firmelor de investiții controlate de societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau de societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune;
16. „stat membru de origine” înseamnă un stat membru de origine astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 55 litera (a) din Directiva 2014/65/UE;
17. „stat membru gazdă” înseamnă un stat membru gazdă astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 56 din Directiva 2014/65/UE;
18. „capital inițial” înseamnă capitalul necesar pentru autorizarea ca firmă de investiții, cuantumul și tipul de capital inițial fiind specificate la articolele 9 și 11;
19. „firmă de investiții” înseamnă o firmă de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE;
20. „grup de firme de investiții” înseamnă un grup de firme de investiții astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 25 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
21. „societate de investiții holding” înseamnă o societate de investiții holding astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 23 din Regulamentul (UE) 2019/2033;

⁽¹⁷⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

⁽²⁰⁾ Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului (JO L 150, 7.6.2019, p. 253).

22. „servicii și activități de investiții” înseamnă servicii și activități de investiții astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE;
  23. „organ de conducere” înseamnă un organ de conducere astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 36 din Directiva 2014/65/UE;
  24. „organ de conducere în funcția sa de supraveghere” înseamnă organul de conducere în cursul exercitării rolului său de supraveghere și monitorizare a procesului decizional al conducerii;
  25. „societate financiară holding mixtă” înseamnă un holding financiar mixt astfel cum este definit la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾;
  26. „societate holding cu activitate mixtă” înseamnă o întreprindere-mamă, alta decât o societate financiară holding, o societate de investiții holding, o instituție de credit, o firmă de investiții sau o societate financiară holding mixtă în sensul Directivei 2002/87/CE, ale cărei filiale includ cel puțin o firmă de investiții;
  27. „conducere superioară” înseamnă conducerea superioară astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 37 din Directiva 2014/65/UE;
  28. „întreprindere-mamă” înseamnă o întreprindere-mamă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 32 din Directiva 2014/65/UE;
  29. „filială” înseamnă o filială astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 33 din Directiva 2014/65/UE;
  30. „risc sistemic” înseamnă risc sistemic astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 10 din Directiva 2013/36/UE;
  31. „firmă de investiții-mamă din Uniune” înseamnă o firmă de investiții-mamă din Uniune astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 56 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
  32. „societate de investiții holding-mamă din Uniune” înseamnă o societate de investiții holding-mamă din Uniune astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 57 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
  33. „societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune” înseamnă o societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 58 din Regulamentul (UE) 2019/2033.
- (2) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 58, pentru a completa prezenta directivă prin clarificarea definițiilor prevăzute la alineatul (1), astfel încât:
- (a) să se asigure aplicarea uniformă a prezentei directive;
  - (b) să se țină seama, la punerea în aplicare a prezentei directive, de evoluțiile de pe piețele financiare.

TITLUL II

AUTORITĂȚI COMPETENTE

Articolul 4

Desemnarea și atribuțiile autorităților competente

- (1) Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente care îndeplinesc funcțiile și atribuțiile prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) 2019/2033. Statele membre informează Comisia, ABE și ESMA în legătură cu această desemnare și, în cazul în care sunt desemnate mai multe autorități competente, comunică funcțiile și atribuțiile fiecărei autorități competente.
- (2) Statele membre se asigură că autoritățile competente supraveghează activitățile firmelor de investiții și, atunci când este cazul, activitățile societăților de investiții holding și ale societăților financiare holding mixte pentru a verifica respectarea cerințelor prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) 2019/2033.

⁽²¹⁾ Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

(3) Statele membre se asigură că autoritățile competente dețin toate competențele necesare, inclusiv competența de a efectua verificări la fața locului în conformitate cu articolul 14, pentru a obține informațiile necesare în scopul de a verifica respectarea de către firmele de investiții și, atunci când este cazul, de către societățile de investiții holding și societățile financiare holding mixte a cerințelor prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) 2019/2033, precum și pentru a investiga eventualele încălcări ale acestor cerințe.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de cunoștințele de specialitate, resursele, capacitatea operațională, competențele și independența necesare pentru îndeplinirea funcțiilor legate de supravegherea prudențială, de investigațiile și de sancțiunile prevăzute în prezenta directivă.

(5) Statele membre impun firmelor de investiții obligația de a furniza autorităților lor competente toate informațiile necesare pentru ca acestea să poată evalua respectarea de către firmele de investiții a dispozițiilor naționale care transpun prezenta directivă și respectarea dispozițiilor Regulamentului (UE) 2019/2033. Mecanismele de control intern și procedurile administrative și contabile ale firmelor de investiții permit autorităților competente să verifice în orice moment respectarea dispozițiilor respective.

(6) Statele membre se asigură că firmele de investiții își înregistrează toate tranzacțiile și își documentează sistemele și procesele care fac obiectul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033 într-un mod care să le permită autorităților competente să evalueze în orice moment respectarea dispozițiilor naționale care transpun prezenta directivă și respectarea dispozițiilor Regulamentului (UE) 2019/2033.

Articolul 5

Dreptul autorităților competente de a le impune anumitor firme de investiții să se supună cerințelor Regulamentului (UE) nr. 575/2013

(1) Autoritățile competente pot decide să aplice cerințele Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în temeiul articolului 1 alineatul (2) primul paragraf litera (c) din Regulamentul (UE) 2019/2033 unei firme de investiții care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE în cazul în care valoarea totală a activelor consolidate ale firmei de investiții, calculată ca medie a ultimelor 12 luni, este mai mare sau egală cu 5 miliarde EUR și sunt îndeplinite unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

- (a) respectivele activități desfășurate de firma de investiții au o asemenea amploare încât, dacă firma intră în dificultate sau este în curs de a intra în dificultate, acest lucru ar putea conduce la un risc sistemic;
- (b) firma de investiții este un membru compensator, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
- (c) autoritatea competentă consideră că acest lucru este justificat în raport cu dimensiunea, natura, amploarea și complexitatea activităților firmei de investiții în cauză, luând în considerare principiul proporționalității și având în vedere unul sau mai mulți dintre următorii factori:
  - (i) importanța firmei de investiții pentru economia Uniunii sau a statului membru relevant;
  - (ii) importanța activităților transfrontaliere ale firmei de investiții;
  - (iii) gradul de interconectare a firmei de investiții cu sistemul financiar.

(2) Alineatul (1) nu se aplică comercianților de mărfuri și de certificate de emisii, organismelor de plasament colectiv sau întreprinderilor de asigurare.

(3) În cazul în care o autoritate competentă decide să aplice cerințele Regulamentului (UE) nr. 575/2013 unei firme de investiții în conformitate cu alineatul (1), firma de investiții respectivă este supravegheată pentru respectarea cerințelor prudențiale în temeiul titlurilor VII și VIII din Directiva 2013/36/UE.

(4) În cazul în care o autoritate competentă decide să revoce o decizie luată în conformitate cu alineatul (1), aceasta informează firma de investiții fără întârziere.

Orice decizie adoptată de o autoritate competentă în temeiul alineatului (1) încetează să se aplice în cazul în care o firmă de investiții nu mai respectă pragul menționat la alineatul respectiv, calculat pe o perioadă de 12 luni consecutive.

(5) Autoritățile competente informează fără întârziere ABE cu privire la orice decizie luată în temeiul alineatelor (1), (3) și (4).

(6) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza criteriile stabilite la alineatul (1) literele (a) și (b) și asigură aplicarea consecventă a acestora.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la al doilea paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 6

Cooperarea în cadrul unui stat membru

(1) Autoritățile competente cooperează strâns cu autoritățile sau organismele publice din statul lor membru care sunt responsabile cu supravegherea instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare. Statele membre impun autorităților competente respective și autorităților sau organismelor publice respective obligația de a face schimb, fără întârziere, de orice informații esențiale sau relevante pentru exercitarea funcțiilor și atribuțiilor lor.

(2) Autoritățile competente care sunt diferite de cele desemnate în conformitate cu articolul 67 din Directiva 2014/65/UE instituie un mecanism care asigură cooperarea cu autoritățile respective și schimbul de orice informații relevante pentru exercitarea funcțiilor și atribuțiilor lor.

Articolul 7

Cooperarea în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară

(1) În exercitarea atribuțiilor care le revin, autoritățile competente iau în considerare convergența instrumentelor și a practicilor de supraveghere în punerea în aplicare a dispozițiilor juridice adoptate în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033.

(2) Statele membre se asigură că:

- (a) autoritățile competente, ca părți la SESF, cooperează în spiritul încrederii și al respectului deplin și reciproc, în special pentru a asigura schimbul între ele și alte părți la SESF de informații pertinente, fiabile și exhaustive;
- (b) autoritățile competente participă la activitățile ABE și, dacă este cazul, la activitățile colegiilor de supraveghetori menționate la articolul 48 din prezenta directivă și la articolul 116 din Directiva 2013/36/UE;
- (c) autoritățile competente depun toate eforturile necesare pentru a asigura respectarea ghidurilor și recomandărilor emise de ABE în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și pentru a da curs avertizărilor și recomandărilor emise de Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²²⁾;
- (d) autoritățile competente cooperează îndeaproape cu CERS;
- (e) sarcinile și competențele conferite autorităților competente nu împiedică asupra îndeplinirii atribuțiilor care le revin respectivelor autorități competente în calitate de membri ai ABE ori ai CERS sau în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033.

Articolul 8

Dimensiunea europeană a supravegherii

În exercitarea atribuțiilor generale care le revin, autoritățile competente din fiecare stat membru iau în calcul în mod corespunzător efectul potențial al deciziilor lor asupra stabilității sistemului financiar din alte state membre în cauză, precum și pentru Uniune în ansamblu și, în special, în situații de urgență, pe baza informațiilor disponibile la momentul respectiv.

⁽²²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

TITLUL III

CAPITALUL INIȚIAL

Articolul 9

Capitalul inițial

- (1) Capitalul inițial al unei firme de investiții impus în temeiul articolului 15 din Directiva 2014/65/UE pentru ca aceasta să fie autorizată să furnizeze oricare dintre serviciile de investiții sau să desfășoare oricare dintre activitățile de investiții menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE este de 750 000 EUR.
- (2) Capitalul inițial al unei firme de investiții impus în temeiul articolului 15 din Directiva 2014/65/UE pentru ca aceasta să fie autorizată să furnizeze oricare dintre serviciile de investiții sau să desfășoare oricare dintre activitățile de investiții menționate la punctele 1, 2, 4, 5 și 7 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE în cazul în care firma de investiții respectivă nu este autorizată să dețină fonduri sau valori mobiliare ale clienților este de 75 000 EUR.
- (3) Capitalul inițial al unei firme de investiții impus în temeiul articolului 15 din Directiva 2014/65/UE în cazul altor firme de investiții decât cele menționate la alineatele (1),(2) și (4) din prezentul articol este de 150 000 EUR.
- (4) Capitalul inițial al unei firme de investiții autorizate să furnizeze serviciile de investiții sau să desfășoare activitățile de investiții menționate la punctul 9 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, în cazul în care firma de investiții respectivă se angajează sau este autorizată să tranzacționeze pe cont propriu, este de 750 000 EUR.

Articolul 10

Trimiterile la capitalul inițial din Directiva 2013/36/UE

Trimiterile la nivelurile capitalului inițial prevăzute la articolul 9 din prezenta directivă se interpretează, începând cu 26 iunie 2021, ca înlocuind trimiterile din alte acte juridice ale Uniunii la nivelurile de capital inițial stabilite de Directiva 2013/36/UE, după cum urmează:

- (a) trimiterile la capitalul inițial al firmelor de investiții de la articolul 28 din Directiva 2013/36/UE se interpretează ca trimiteri la articolul 9 alineatul (1) din prezenta directivă;
- (b) trimiterile la capitalul inițial al firmelor de investiții de la articolele 29 și 31 din Directiva 2013/36/UE se interpretează ca trimiteri la articolul 9 alineatul (2), (3) sau (4) din prezenta directivă, în funcție de tipurile de servicii și de activități de investiții ale firmei de investiții în cauză;
- (c) trimiterile la capitalul inițial de la articolul 30 din Directiva 2013/36/UE se interpretează ca trimiteri la articolul 9 alineatul (1) din prezenta directivă.

Articolul 11

Structura capitalului inițial

Capitalul inițial al unei firme de investiții este constituit în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) 2019/2033.

TITLUL IV

SUPRAVEGHERE PRUDENȚIALĂ

CAPITOLUL 1

Principii de supraveghere prudențială

Secțiunea 1

Competențele și atribuțiile statului membru de origine și ale statului membru gazdă

Articolul 12

Competența autorităților competente din statul membru de origine și din statul membru gazdă

Supravegherea prudențială a firmelor de investiții este responsabilitatea autorităților competente din statul membru de origine, fără a aduce atingere dispozițiilor prezentei directive care conferă responsabilitate autorităților competente din statul membru gazdă.

Articolul 13

Cooperarea dintre autoritățile competente din state membre diferite

(1) Autoritățile competente din state membre diferite cooperează strâns în scopul exercitării atribuțiilor care le revin în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033, în special prin schimbul imediat de informații privind firmele de investiții, care să includă următoarele elemente:

- (a) informații privind structura de administrare și de proprietate a firmei de investiții;
- (b) informații privind respectarea de către firma de investiții a cerințelor de fonduri proprii;
- (c) informații privind respectarea de către firma de investiții a cerințelor privind riscul de concentrare și a cerințelor de lichiditate;
- (d) informații privind procedurile administrative și contabile și mecanismele de control intern ale firmei de investiții;
- (e) orice alți factori relevanți care ar putea influența riscul prezentat de firma de investiții.

(2) Autoritățile competente din statul membru de origine transmit imediat autorităților competente din statul membru gazdă orice informații și constatări cu privire la problemele și riscurile potențiale prezentate de o firmă de investiții pentru protecția clienților sau stabilitatea sistemului financiar din statul membru gazdă pe care le-au identificat în cursul supravegherii activităților firmei de investiții.

(3) Autoritățile competente din statul membru de origine acționează pe baza informațiilor furnizate de către autoritățile competente din statul membru gazdă, luând toate măsurile necesare pentru a evita sau a remedia problemele și riscurile potențiale menționate la alineatul (2). La cerere, autoritățile competente din statul membru de origine explică în detaliu autorităților competente din statul membru gazdă modul în care au luat în considerare informațiile și constatările transmise de autoritățile competente din statul membru gazdă.

(4) În cazul în care, după comunicarea informațiilor și a constatărilor menționate la alineatul (2), autoritățile competente din statul membru gazdă consideră că autoritățile competente din statul membru de origine nu au luat măsurile necesare menționate la alineatul (3), autoritățile competente din statul membru gazdă pot, după ce au informat în prealabil autoritățile competente din statul membru de origine, ABE și ESMA, să ia măsurile adecvate pentru a proteja clienții pentru care sunt prestate serviciile sau pentru a proteja stabilitatea sistemului financiar.

Autoritățile competente pot sesiza ABE cu privire la cazurile în care o cerere de colaborare, în special o cerere în vederea schimbului de informații, a fost respinsă sau nu a primit un răspuns într-un termen rezonabil. În astfel de cazuri, ABE poate, fără a aduce atingere articolului 258 din TFUE, să acționeze în conformitate cu competențele conferite acesteia în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. ABE poate de asemenea să acorde asistență din proprie inițiativă autorităților competente, în vederea ajungerii la un acord privind schimbul de informații în temeiul prezentului articol, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul respectiv.

(5) Autoritățile competente din statul membru de origine care nu sunt de acord cu măsurile luate de autoritățile competente din statul membru gazdă pot să sesizeze ABE; aceasta acționează în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Atunci când acționează în conformitate cu articolul menționat, ABE adoptă o decizie în termen de o lună.

(6) În scopul evaluării condiției de la articolul 23 alineatul (1) primul paragraf litera (c) din Regulamentul (UE) 2019/2033, autoritatea competentă a statului membru de origine al unei firme de investiții poate solicita autorității competente din statul membru de origine al unui membru compensator să furnizeze informații cu privire la modelul și parametrii de marjă utilizați pentru calcularea cerinței de marjă a firmei de investiții în cauză.

(7) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza cerințele privind tipul și natura informațiilor menționate la prezentul articol alineatele (1) și (2).

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(8) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formulare, modele și proceduri standard pentru cerințele referitoare la schimbul de informații în scopul facilitării supravegherii firmelor de investiții.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(9) ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice menționate la alineatele (7) și (8) până la 26 iunie 2021.

Articolul 14

Verificări la fața locului și inspecții ale sucursalelor stabilite în alt stat membru

(1) Statele membre gazdă adoptă dispoziții care prevăd că, în cazul în care o firmă de investiții autorizată în alt stat membru își desfășoară activitățile prin intermediul unei sucursale, autoritățile competente din statul membru de origine pot, după ce au informat autoritățile competente din statul membru gazdă, să desfășoare ele înseși, sau prin intermediari pe care îi numesc în acest scop, verificări la fața locului ale informațiilor menționate la articolul 13 alineatul (1) și să inspecteze sucursalele respective.

(2) În scopuri de supraveghere și atunci când consideră că este relevant din motive de stabilitate a sistemului financiar în statul membru gazdă, autoritățile competente din statul membru gazdă au competența de a efectua, de la caz la caz, verificări la fața locului și inspecții ale activităților desfășurate de sucursalele firmelor de investiții pe teritoriul lor și de a solicita unei sucursale informații cu privire la activitățile sale.

Înainte de a desfășura aceste verificări și inspecții, autoritățile competente din statul membru gazdă consultă, fără întârziere, autoritățile competente din statul membru de origine.

În cel mai scurt timp posibil după încheierea acestor verificări și inspecții, autoritățile competente din statul membru gazdă comunică autorităților competente din statul membru de origine informațiile obținute și constatările care sunt relevante pentru evaluarea riscurilor legate de firma de investiții în cauză.

Secțiunea 2

Secretul profesional și obligația de raportare

Articolul 15

Secretul profesional și schimbul de informații confidențiale

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente și toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente respective, inclusiv persoanele menționate la articolul 76 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE, fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional în sensul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033.

Informațiile confidențiale pe care aceste autorități competente și persoane le obțin în cursul îndeplinirii atribuțiilor lor pot fi divulgate numai într-o formă prescurtată sau agregată, cu condiția ca nicio firmă de investiții și nicio persoană să nu poată fi identificată, fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal.

În cazul în care firma de investiții a fost declarată în stare de faliment sau este lichidată forțat, informațiile confidențiale care nu privesc terțe părți pot fi divulgate în cadrul unor proceduri civile sau comerciale dacă această divulgare este necesară pentru derularea procedurilor respective.

(2) Autoritățile competente utilizează informațiile confidențiale colectate, schimbate sau transmise în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033 numai pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin și, în special, în următoarele scopuri:

- (a) pentru a monitoriza normele prudențiale prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) 2019/2033;
- (b) pentru a impune sancțiuni;
- (c) în cadrul unor căi de atac administrative împotriva unor decizii ale autorităților competente;
- (d) în cadrul acțiunilor în justiție inițiate în temeiul articolului 23.

(3) Persoanele fizice și juridice și alte organisme, altele decât autoritățile competente, care primesc informații confidențiale în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033 utilizează aceste informații numai în scopurile prevăzute în mod expres de către autoritatea competentă sau în conformitate cu dreptul intern.

(4) Autoritățile competente pot face schimb de informații confidențiale în scopurile menționate la alineatul (2), pot preciza în mod expres modul în care trebuie tratate informațiile respective și pot limita în mod expres orice transmitere ulterioară a informațiilor respective.

(5) Obligația prevăzută la alineatul (1) nu împiedică autoritățile competente să transmită Comisiei informații confidențiale atunci când informațiile respective sunt necesare pentru exercitarea competențelor Comisiei.

(6) Autoritățile competente pot furniza informații confidențiale ABE, ESMA, CERS, băncilor centrale ale statelor membre, Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) și Băncii Centrale Europene în capacitatea lor de autorități monetare și, dacă este cazul, autorităților publice responsabile pentru supravegherea sistemelor de plată și de decontare, atunci când informațiile respective sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor acestora.

Articolul 16

Acorduri de cooperare cu țări terțe pentru schimbul de informații

În scopul îndeplinirii sarcinilor de supraveghere care le revin în temeiul prezentei directive sau al Regulamentului (UE) 2019/2033 și în scopul de a face schimb de informații, autoritățile competente, ABE și ESMA pot, în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sau, după caz, cu articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, să încheie acorduri de cooperare cu autoritățile de supraveghere din țări terțe, precum și cu autorități sau organisme din țări terțe responsabile pentru următoarele sarcini, cu condiția ca informațiile comunicate să facă obiectul unor garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele prevăzute la articolul 15 din prezenta directivă:

- (a) supravegherea instituțiilor financiare și a piețelor financiare, inclusiv supravegherea entităților financiare autorizate să funcționeze ca contrapărți centrale în cazul în care contrapărțile centrale au fost recunoscute în temeiul articolului 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²³⁾;
- (b) procedurile de lichidare sau de faliment ale firmelor de investiții și proceduri similare;
- (c) supravegherea organismelor care intervin în procedurile de lichidare sau de faliment ale firmelor de investiții sau în proceduri similare;
- (d) efectuarea auditului statutar al instituțiilor financiare sau al instituțiilor care administrează sisteme de compensare;
- (e) supravegherea persoanelor însărcinate cu efectuarea auditului statutar al conturilor instituțiilor financiare;

⁽²³⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

- (f) supravegherea persoanelor care sunt active pe piețe de comercializare a certificatelor de emisii în scopul asigurării unei imagini de ansamblu consolidate asupra piețelor financiare și spot;
- (g) supravegherea persoanelor care sunt active pe piețele instrumentelor financiare derivate pe mărfuri agricole în scopul asigurării unei imagini de ansamblu consolidate asupra piețelor financiare și spot.

Articolul 17

Obligațiile persoanelor responsabile cu controlul conturilor anuale și consolidate

Statele membre adoptă dispoziții care prevăd că orice persoană care este autorizată în conformitate cu Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁴⁾ și care îndeplinește în cadrul unei firme de investiții sarcinile prevăzute la articolul 73 din Directiva 2009/65/CE sau la articolul 34 din Directiva 2013/34/UE sau orice altă sarcină statutară are obligația de a informa cu promptitudine autoritățile competente în legătură cu orice fapt sau decizie privind respectiva firmă de investiții sau o întreprindere având legături strânse cu respectiva firmă de investiții, care:

- (a) constituie o încălcare gravă a actelor cu putere de lege sau a actelor administrative stabilite în temeiul prezentei directive;
- (b) poate compromite continuitatea funcționării firmei de investiții respective sau
- (c) poate conduce la refuzul certificării conturilor sau la formularea anumitor rezerve.

Secțiunea 3

Sancțiuni, competențe de investigare și dreptul la o cale de atac

Articolul 18

Sancțiuni administrative și alte măsuri administrative

(1) Fără a aduce atingere competențelor de supraveghere menționate în titlul IV capitolul 2 secțiunea 4 din prezenta directivă, inclusiv competențelor de investigare și competențelor autorităților competente de a impune măsuri corective, precum și dreptului statelor membre de a prevedea și a impune sancțiuni penale, statele membre stabilesc norme privind sancțiunile administrative și alte măsuri administrative și se asigură că autoritățile lor competente au competența să impună astfel de sancțiuni și măsuri cu privire la încălcări ale dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive și ale Regulamentului (UE) 2019/2033, inclusiv în cazul în care o firmă de investiții:

- (a) nu instituie mecanismele de guvernare internă, astfel cum se prevede la articolul 26;
- (b) nu raportează informațiile sau furnizează informații incomplete sau inexacte privind respectarea obligației de îndeplinire a cerințelor de fonduri proprii prevăzute în articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033 autorităților competente, încălcând articolul 54 alineatul (1) litera (b) din respectivul regulament;
- (c) nu transmite autorităților competente, încălcând articolul 54 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) 2019/2033, informații privind riscul de concentrare sau furnizează informații incomplete sau inexacte;
- (d) este expusă unui risc de concentrare care depășește limitele stabilite la articolul 37 din Regulamentul (UE) 2019/2033, fără a aduce atingere articolelor 38 și 39 din regulamentul menționat;
- (e) nu își îndeplinește în mod repetat sau constant obligația de a dispune de active lichide, încălcând articolul 43 din Regulamentul (UE) 2019/2033, fără a aduce atingere articolului 44 din regulamentul menționat;
- (f) nu transmite informații sau furnizează informații incomplete sau inexacte, încălcând dispozițiile prevăzute în partea a șasea a Regulamentului (UE) 2019/2033;
- (g) efectuează plăți către deținătorii instrumentelor incluse în fondurile sale proprii în cazurile în care articolul 28, 52 sau 63 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 interzice astfel de plăți către deținătorii de instrumente incluse în fonduri proprii;
- (h) este găsită vinovată de o încălcare gravă a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁵⁾;

⁽²⁴⁾ Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).

⁽²⁵⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și

- (i) permite uneia sau mai multor persoane care nu respectă articolul 91 din Directiva 2013/36/UE să devină sau să rămână membri ai organului de conducere.

Statele membre care nu stabilesc norme privind sancțiunile administrative pentru încălcări care fac obiectul dreptului penal intern îi comunică Comisiei dispozițiile de drept penal relevante.

Sancțiunile administrative și alte măsuri administrative trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Sancțiunile administrative și alte măsuri administrative menționate la alineatul (1) primul paragraf includ următoarele:

- (a) o declarație publică în care se indică persoana fizică sau juridică, firma de investiții, societatea de investiții holding sau societatea financiară holding mixtă responsabilă și natura încălcării;
- (b) un ordin prin care i se cere persoanei fizice sau juridice responsabile să înceteze comportamentul respectiv și să se abțină de la repetarea comportamentului respectiv;
- (c) o interdicție temporară de a exercita funcții în cadrul firmei de investiții impusă membrilor organului de conducere al firmei de investiții sau oricărei alte persoane fizice considerate responsabile;
- (d) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni administrative pecuniare de până la 10 % din valoarea totală netă anuală a cifrei de afaceri, care include venitul brut constând în dobânzile de primit și alte venituri similare, venitul rezultat din acțiuni și alte titluri cu randament fix sau variabil, precum și comisioanele sau taxele percepute de întreprindere în exercițiul financiar precedent;
- (e) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni administrative pecuniare de până la dublul cuantumului profiturilor obținute sau al pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în cazul în care aceste profituri sau pierderi pot fi calculate;
- (f) în cazul unei persoane fizice, sancțiuni administrative pecuniare în valoare de până la 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este moneda euro, de o valoare echivalentă în moneda națională la 25 decembrie 2019.

În cazul în care o întreprindere menționată la litera (d) din primul paragraf este o filială, venitul brut relevant este venitul brut rezultat din conturile consolidate ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang din exercițiul financiar precedent.

Statele membre se asigură că în cazul în care o firmă de investiții încalcă dispozițiile naționale de transpunere a prezentei directive sau încalcă dispozițiile Regulamentului (UE) 2019/2033, autoritatea competentă poate aplica sancțiuni administrative membrilor organului de conducere și altor persoane fizice care, în temeiul dreptului intern, sunt responsabile de încălcare.

(3) Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul sancțiunilor administrative sau al altor măsuri administrative menționate la alineatul (1) și nivelul sancțiunilor administrative pecuniare, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de responsabilitate al persoanelor fizice sau juridice responsabile de încălcare;
- (c) capacitatea financiară a persoanelor fizice sau juridice responsabile de încălcare, inclusiv cifra de afaceri totală a persoanelor juridice sau venitul anual al persoanelor fizice;
- (d) importanța profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de persoanele juridice responsabile de încălcare;
- (e) orice pierderi suferite de terți ca urmare a încălcării;
- (f) nivelul de cooperare cu autoritățile competente relevante;
- (g) încălcările anterioare comise de persoanele fizice sau juridice responsabile de încălcare;
- (h) orice posibile consecințe sistematice ale încălcării.

*Articolul 19***Competențe de investigare**

Statele membre se asigură că autoritățile competente au toate competențele de colectare a informațiilor și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor, inclusiv:

- (a) competența de a solicita informații de la următoarele persoane fizice sau juridice:
  - (i) firme de investiții stabilite în statul membru în cauză;
  - (ii) societăți de investiții holding stabilite în statul membru în cauză;
  - (iii) societăți financiare holding mixte stabilite în statul membru în cauză;
  - (iv) societăți holding cu activitate mixtă stabilite în statul membru în cauză;
  - (v) persoane care aparțin entităților menționate la punctele (i)-(iv);
  - (vi) părți terțe către care entitățile menționate la punctele (i)-(iv) au externalizat anumite funcții sau activități operaționale;
- (b) competența de a efectua toate investigațiile necesare în legătură cu orice persoană menționată la litera (a) care este stabilită sau se află în statul membru în cauză, inclusiv dreptul:
  - (i) de a solicita prezentarea de documente de către persoanele menționate la litera (a);
  - (ii) de a examina evidențele și registrele persoanelor menționate la litera (a) și de a obține copii ale acestora sau extrase din acestea;
  - (iii) de a obține explicații scrise sau orale de la persoanele menționate la litera (a) sau de la reprezentanții ori personalul acestora;
  - (iv) de a interviua orice altă persoană relevantă în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;
- (c) competența de a efectua toate inspecțiile necesare la sediile comerciale ale persoanelor juridice menționate la litera (a) și ale oricăror alte întreprinderi incluse în supravegherea respectării testului capitalului la nivel de grup, în cazul în care autoritatea competentă este supraveghetorul grupului, sub rezerva notificării prealabile a celorlalte autorități competente în cauză.

*Articolul 20***Publicarea sancțiunilor administrative și a altor măsuri administrative**

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile competente publică, fără întârzieri nejustificate, pe site-ul lor web oficial toate sancțiunile administrative și alte măsuri administrative impuse în conformitate cu articolul 18 împotriva cărora nu s-a introdus sau nu se mai poate introduce nicio cale de atac. Publicarea respectivă include informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanei fizice sau juridice împotriva căreia se aplică sancțiunea sau măsura. Informațiile se publică numai după ce persoana în cauză a fost informată cu privire la sancțiunile sau măsurile respective și în măsura în care publicarea este necesară și proporțională.
- (2) În cazul în care statele membre permit publicarea sancțiunilor administrative sau a altor măsuri administrative impuse în conformitate cu articolul 18 împotriva cărora s-a introdus o cale de atac, autoritățile competente publică, de asemenea, pe site-urile lor web oficiale, informații privind stadiul în care se află calea de atac și rezultatul acesteia.
- (3) Autoritățile competente publică sancțiunile administrative sau alte măsuri administrative impuse în conformitate cu articolul 18 cu titlu anonim în oricare dintre următoarele circumstanțe:
  - (a) sancțiunea sau măsura a fost aplicată unei persoane fizice, iar publicarea datelor cu caracter personal ale persoanei respective se dovedește a fi disproporționată;
  - (b) publicarea ar pune în pericol o anchetă penală în curs de desfășurare sau stabilitatea piețelor financiare;
  - (c) publicarea ar cauza un prejudiciu disproporționat firmelor de investiții sau persoanelor fizice implicate.

(4) Autoritățile competente se asigură că informațiile publicate în temeiul prezentului articol rămân pe site-ul lor web oficial pentru o perioadă de cel puțin cinci ani. Datele cu caracter personal pot fi păstrate pe site-ul web oficial al autorității competente numai dacă păstrarea acestora este autorizată în temeiul normelor aplicabile în materie de protecție a datelor.

Articolul 21

Raportarea sancțiunilor către ABE

Autoritățile competente transmit ABE informații privind sancțiunile și alte măsuri administrative impuse în temeiul articolului 18, privind orice cale de atac introdusă împotriva respectivelor sancțiuni și alte măsuri administrative și privind soluționarea acesteia. ABE menține o bază de date centralizată cuprinzând sancțiunile administrative și alte măsuri administrative care i-au fost aduse la cunoștință, exclusiv în scopul schimburilor de informații dintre autoritățile competente. Această bază de date poate fi accesată numai de autoritățile competente și ESMA și este actualizată în mod regulat, cel puțin o dată pe an.

ABE menține un site web cu linkuri către sancțiunile administrative și alte măsuri administrative aplicate în conformitate cu articolul 18 și indică perioada pentru care fiecare stat membru publică sancțiunile administrative și alte măsuri administrative.

Articolul 22

Raportarea încălcărilor

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente stabilesc mecanisme eficiente și fiabile pentru a permite raportarea cu promptitudine către autoritățile competente a încălcărilor potențiale sau reale ale dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive și ale dispozițiilor Regulamentului (UE) 2019/2033.

Aceste mecanisme includ următoarele:

- (a) proceduri specifice pentru preluarea, tratarea și monitorizarea acestor rapoarte, inclusiv instituirea unor canale de comunicație sigure;
- (b) protecția adecvată împotriva represaliilor, discriminării sau altor tipuri de tratament inechitabil aplicate de firma de investiții împotriva angajaților săi care raportează încălcări comise în cadrul firmei de investiții;
- (c) protecția datelor cu caracter personal ale persoanei care raportează încălcarea, precum și ale persoanei fizice suspectate că este responsabilă de încălcarea respectivă, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679;
- (d) norme clare care să asigure faptul că este garantată confidențialitatea în toate cazurile în ceea ce privește persoana care raportează încălcările comise în cadrul firmei de investiții, cu excepția cazului în care dreptul intern impune divulgarea în contextul unor investigații suplimentare sau al unor proceduri administrative sau judiciare ulterioare.

(2) Statele membre impun firmelor de investiții obligația de a institui proceduri adecvate privind raportarea de către angajați a încălcărilor, la nivel intern, prin intermediul unui canal specific independent. Procedurile respective pot fi prevăzute de către partenerii sociali cu condiția ca aceste proceduri să asigure aceeași protecție ca cea menționată la alineatul (1) literele (b), (c) și (d).

Articolul 23

Dreptul la o cale de atac

Statele membre se asigură că deciziile și măsurile adoptate în temeiul Regulamentului (UE) 2019/2033 sau în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă fac obiectul dreptului la o cale de atac.

CAPITOLUL 2

Procesul de control

Secțiunea 1

Procesul de evaluare a adecvării capitalului intern și a riscurilor interne*Articolul 24***Capital intern și active lichide**

(1) Firmele de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 dispun de mecanisme, strategii și procese solide, eficiente și cuprinzătoare pentru a evalua și menține în permanență cuantumul, tipurile și repartizarea capitalului intern și ale activelor lichide pe care le consideră adecvate pentru a acoperi natura și nivelul riscurilor pe care le pot prezenta pentru alții și la care înseși firmele de investiții sunt sau ar putea fi expuse.

(2) Mecanismele, strategiile și procesele menționate la alineatul (1) sunt adecvate și proporționale în raport cu natura, amploarea și complexitatea activităților desfășurate de firma de investiții în cauză. Acestea sunt supuse unor controale interne regulate.

Autoritățile competente pot solicita firmelor de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 să aplice cerințele prevăzute la prezentul articol în măsura în care autoritățile competente consideră că acest lucru este necesar.

Secțiunea 2

Guvernanța internă, transparența, tratamentul riscurilor și remunerarea*Articolul 25***Domeniul de aplicare al prezentei secțiuni**

(1) Prezenta secțiune nu se aplică în cazul în care, pe baza articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, o firmă de investiții stabilește că îndeplinește toate condițiile pentru a se califica drept firmă de investiții mică și neinterconectată prevăzute la articolul respectiv.

(2) În cazul în care o firmă de investiții care nu a îndeplinit toate condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 îndeplinește ulterior condițiile respective, prezenta secțiune încetează să se aplice numai după o perioadă de șase luni de la data îndeplinirii condițiilor respective. Prezenta secțiune încetează să se aplice unei firme de investiții după perioada respectivă numai în cazul în care firma de investiții a continuat să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 fără întreruperi în perioada respectivă și dacă firma de investiții a notificat acest lucru autorității competente în consecință.

(3) În cazul în care stabilește că nu mai îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, o firmă de investiții notifică acest lucru autorității competente și se conformează dispozițiilor din prezenta secțiune în termen de 12 luni de la data la care a avut loc evaluarea respectivă.

(4) Statele membre impun firmelor de investiții obligația de a aplica dispozițiile prevăzute la articolul 32 în cazul remunerațiilor acordate pentru serviciile furnizate sau pentru performanțele obținute în cursul exercițiului financiar care urmează celui în care a avut loc evaluarea menționată la alineatul (3).

În cazul în care se aplică prezenta secțiune și articolul 8 din Regulamentul (UE) 2019/2033, statele membre se asigură că prezenta secțiune se aplică firmelor de investiții pe bază individuală.

În cazul în care se aplică prezenta secțiune și consolidarea prudențială astfel cum este menționată la articolul 7 din Regulamentul (UE) 2019/2033, statele membre se asigură că prezenta secțiune se aplică firmelor de investiții pe bază individuală și pe bază consolidată.

Prin derogare de la al treilea paragraf, prezenta secțiune nu se aplică filialelor care sunt incluse în situația consolidată care sunt stabilite în țări terțe, în cazul în care întreprinderea-mamă din Uniune poate demonstra autorităților competente că aplicarea prezentei secțiuni este ilegală în temeiul dreptului țării terțe în care sunt stabilite filialele respective.

Articolul 26

Guvernanța internă

(1) Statele membre se asigură că firmele de investiții dispun de mecanisme de guvernanță solide care includ toate elementele următoare:

- (a) o structură organizatorică clară, cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente;
- (b) procese eficiente de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care sunt sau pot fi expuse firmele de investiții respective sau riscurile pe care acestea le prezintă sau le pot prezenta pentru alții;
- (c) mecanisme adecvate de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase;
- (d) politici și practici de remunerare care să promoveze și să fie în concordanță cu o gestionare adecvată și eficace a riscurilor.

Politicile și practicile de remunerare menționate la primul paragraf litera (d) sunt neutre din punctul de vedere al genului.

(2) La stabilirea mecanismelor menționate la alineatul (1), trebuie luate în considerare criteriile prevăzute la articolele 28-33.

(3) Mecanismele menționate la alineatul (1) sunt adecvate și proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente modelului de afaceri și activităților desfășurate de firma de investiții.

(4) ABE, în consultare cu ESMA, emite ghiduri privind aplicarea mecanismelor de guvernanță menționate la alineatul (1).

ABE, în consultare cu ESMA, emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu privire la politici de remunerare neutre din punctul de vedere al genului pentru firmele de investiții.

În termen de doi ani de la data publicării ghidurilor respective, ABE publică un raport privind aplicarea de politici de remunerare neutre din punctul de vedere al genului de către firmele de investiții pe baza informațiilor colectate de autoritățile competente.

Articolul 27

Raportarea pentru fiecare țară în parte

(1) Statele membre impun firmelor de investiții care dețin o sucursală sau o filială care este o instituție financiară, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, într-un stat membru sau într-o țară terță, alta decât cea în care a fost acordată autorizația firmei de investiții, obligația de a prezenta anual următoarele informații, pentru fiecare stat membru și pentru fiecare țară terță:

- (a) denumirea, natura activităților și localizarea oricărei filiale și sucursale;
- (b) cifra de afaceri;
- (c) numărul de angajați în echivalent normă întreagă;
- (d) profitul sau pierderea înainte de impozitare;
- (e) impozitul pe profit sau pierdere;
- (f) subvențiile publice primite.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt auditate în conformitate cu Directiva 2006/43/CE și, dacă este posibil, sunt anexate la situațiile financiare anuale sau la situațiile financiare consolidate ale firmei de investiții respective, după caz.

Articolul 28

Rolul organului de conducere în gestionarea riscurilor

- (1) Statele membre se asigură că organul de conducere al firmei de investiții aprobă și examinează periodic strategiile și politicile referitoare la apetitul pentru risc al firmei de investiții și la gestionarea, monitorizarea și diminuarea riscurilor la care firma de investiții este sau poate fi expusă, ținând seama de mediul macroeconomic și de ciclul economic al firmei de investiții.
- (2) Statele membre se asigură că organul de conducere acordă suficient timp pentru ca aspectele menționate la alineatul (1) să poată fi luate în considerare în mod adecvat și că acesta alocă resurse adecvate pentru gestionarea tuturor riscurilor semnificative la care este expusă firma de investiții.
- (3) Statele membre se asigură că firma de investiții stabilește linii de raportare către organul de conducere pentru toate riscurile semnificative și toate politicile de gestionare a riscurilor, precum și pentru orice modificări aduse acestora.
- (4) Statele membre impun tuturor firmelor de investiții care nu îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 32 alineatul (4) litera (a) să instituie un comitet de risc compus din membri ai organului de conducere care nu dețin funcții executive în cadrul firmei de investiții în cauză.

Membrii comitetului de risc menționat la primul paragraf trebuie să aibă cunoștințele, competențele și expertiza adecvate pentru a înțelege pe deplin, a gestiona și a monitoriza strategia de risc și apetitul pentru risc ale firmei de investiții. Aceștia se asigură că comitetul de risc consiliază organul de conducere cu privire la apetitul pentru risc și strategia de risc generale urmărite în prezent sau preconizate de firma de investiții și sprijină organul de conducere în monitorizarea punerii în aplicare a strategiei respective de către conducerea superioară. Organul de conducere are responsabilitatea generală cu privire la strategiile și politicile de risc ale firmei de investiții.

- (5) Statele membre se asigură că organul de conducere în funcția sa de supraveghere și comitetul de risc al organului de conducere respectiv, dacă a fost instituit un astfel de comitet de risc, au acces la informații privind riscurile la care firma de investiții este sau ar putea fi expusă.

Articolul 29

Tratamentul riscurilor

- (1) Autoritățile competente se asigură că firmele de investiții dispun de strategii, politici, procese și sisteme solide pentru identificarea, măsurarea, gestionarea și monitorizarea următoarelor elemente:
  - (a) sursele și efectele semnificative ale riscului pentru clienți și orice impact semnificativ asupra fondurilor proprii;
  - (b) sursele și efectele semnificative ale riscului pentru piață și orice impact semnificativ asupra fondurilor proprii;
  - (c) sursele și efectele semnificative ale riscului pentru firma de investiții, în special cele care pot diminua nivelul fondurilor proprii disponibile;
  - (d) riscul de lichiditate de-a lungul unui set corespunzător de orizonturi de timp, inclusiv intrazilnic, astfel încât să se asigure că firma de investiții menține niveluri adecvate ale resurselor lichide, inclusiv în ceea ce privește abordarea surselor semnificative ale riscurilor menționate la literele (a), (b) și (c).

Strategiile, politicile, procesele și sistemele trebuie să fie proporționale cu complexitatea, profilul de risc, obiectul de activitate al firmei de investiții și toleranța la risc stabilite de organul de conducere și să reflecte importanța firmei de investiții în fiecare stat membru în care aceasta își desfășoară activitatea.

În sensul primului paragraf litera (a) și al paragrafului al doilea, autoritățile competente iau în considerare legislația națională care reglementează segregarea aplicabilă fondurilor clienților deținute de o firmă de investiții.

În sensul primului paragraf litera (a), firmele de investiții iau în considerare deținerea unei asigurări de răspundere civilă profesională ca instrument eficace în gestionarea riscurilor.

În sensul primului paragraf litera (c), sursele semnificative ale riscului pentru firma de investiții însăși includ, dacă acest lucru este relevant, modificări semnificative ale valorii contabile a activelor, inclusiv a creanțelor asupra agenților delegați, intrarea în dificultate a clienților sau a contrapărților, poziții în instrumente financiare, monede străine și mărfuri și obligații față de sisteme de pensii cu prestații predefinite.

Firmele de investiții acordă atenția cuvenită oricărui impact semnificativ asupra fondurilor proprii în cazul în care astfel de riscuri nu sunt reflectate în mod corespunzător de cerințele de fonduri proprii calculate în temeiul articolului 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(2) În cazul în care firmele de investiții sunt nevoite să înceapă un proces de lichidare sau să își înceteze activitatea, autoritățile competente solicită firmelor de investiții ca, ținând seama de viabilitatea și de sustenabilitatea strategiilor și a modelelor lor de afaceri, să acorde atenția cuvenită cerințelor și resurselor necesare care sunt realiste în ceea ce privește calendarul și menținerea fondurilor proprii și ale resurselor lichide, pe tot parcursul procesului de ieșire de pe piață.

(3) Prin derogare de la articolul 25, alineatul (1) literele (a), (c) și (d) din prezentul articol se aplică firmelor de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58 în vederea completării prezentei directive pentru a se asigura că strategiile, politicile, procesele și sistemele firmelor de investiții sunt solide. În acest sens, Comisia ține cont de evoluțiile de pe piețele financiare, în special de apariția unor noi produse financiare, de evoluțiile standardelor contabile, precum și de evoluțiile care facilitează convergența practicilor de supraveghere.

Articolul 30

Politici de remunerare

(1) Statele membre se asigură că, la stabilirea și aplicarea politicilor lor de remunerare pentru categorii de personal care includ membrii conducerii superioare, personalul cu competențe pentru asumarea de riscuri, personalul care deține funcții de control, precum și pentru orice angajat care beneficiază de o remunerație totală cel puțin egală cu cea mai mică remunerație primită de către membrii conducerii superioare sau de personalul cu competențe pentru asumarea de riscuri a cărui activitate profesională are un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmei de investiții sau al activelor pe care le administrează, firmele de investiții respectă următoarele principii:

- (a) politica de remunerare este documentată clar și proporțională cu dimensiunea, organizarea internă și natura, precum și cu sfera și complexitatea activităților firmei de investiții;
- (b) politica de remunerare este o politică de remunerare neutră din punctul de vedere al genului;
- (c) politica de remunerare este coerentă cu o gestionare adecvată și eficace a riscurilor și promovează o astfel de gestionare;
- (d) politica de remunerare este conformă cu strategia și obiectivele de afaceri ale firmei de investiții și ia în considerare, de asemenea, efectele pe termen lung ale deciziilor de investiții luate;
- (e) politica de remunerare include măsuri menite să evite conflictele de interese, încurajează comportamentul responsabil în afaceri și promovează conștientizarea riscurilor și asumarea prudentă a riscurilor;
- (f) organul de conducere al firmei de investiții în funcția sa de supraveghere adoptă și revizuieste periodic politica de remunerare și își asumă responsabilitatea generală pentru supravegherea punerii în aplicare a acestei politici;
- (g) punerea în aplicare a politicii de remunerare face obiectul unei evaluări interne centrale și independente, efectuată de către funcțiile de control cel puțin o dată pe an;
- (h) membrii personalului care dețin funcții de control sunt independenți de unitățile operaționale pe care le supraveghează, dețin autoritatea corespunzătoare și sunt remunerați în funcție de realizarea obiectivelor legate de funcțiile lor, indiferent de performanțele sectoarelor operaționale pe care le controlează;
- (i) remunerarea funcționarilor cu rang superior cu atribuții de gestionare a riscurilor și de asigurare a conformității este supravegheată direct de către comitetul de remunerare menționat la articolul 33 sau, în cazul în care nu a fost instituit un astfel de comitet, de către organul de conducere în funcția sa de supraveghere;
- (j) politica de remunerare, care ține cont de normele naționale de stabilire a salariilor, face o distincție clară între criteriile aplicate pentru stabilirea următoarelor elemente:
  - (i) remunerația fixă de bază, care reflectă în primul rând experiența profesională relevantă și responsabilitatea organizațională, astfel cum sunt prevăzute în fișa postului unui angajat, ca parte a termenilor de angajare a acestuia;
  - (ii) remunerația variabilă, care reflectă performanțele sustenabile și adaptate la risc ale unui angajat, precum și performanțele care depășesc fișa postului angajatului respectiv;
- (k) componenta fixă reprezintă o proporție suficient de mare din remunerația totală, astfel încât să permită aplicarea unei politici complet flexibile privind componentele de remunerație variabilă, care să includă posibilitatea de a nu plăti nicio componentă de remunerație variabilă.

(2) În sensul alineatului (1) litera (k), statele membre se asigură că firmele de investiții stabilesc raporturile adecvate între componenta variabilă și componenta fixă a remunerației totale în politicile lor de remunerare, ținând seama de activitățile economice ale firmei de investiții și de riscurile asociate, precum și de impactul diferitelor categorii de personal menționate la alineatul (1) asupra profilului de risc al firmei de investiții.

(3) Statele membre se asigură că firmele de investiții stabilesc și aplică principiile menționate la alineatul (1) într-un mod care să fie adecvat în raport cu dimensiunea și organizarea lor internă, precum și cu natura, sfera și complexitatea activităților lor.

(4) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza criteriile adecvate pentru identificarea categoriilor de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmei de investiții, astfel cum sunt menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. ABE și ESMA iau în considerare Recomandarea 2009/384/CE a Comisiei ⁽²⁶⁾, precum și ghidurile existente privind remunerarea în temeiul Directivelor 2009/65/CE, 2011/61/UE și 2014/65/UE și urmăresc minimizarea divergențelor față de dispozițiile existente.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 iunie 2021.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 31

Firmele de investiții care beneficiază de sprijin financiar public extraordinar

Statele membre se asigură că, în cazul în care o firmă de investiții beneficiază de sprijin financiar public extraordinar, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 28 din Directiva 2014/59/UE:

- (a) firma de investiții respectivă nu plătește nicio remunerație variabilă membrilor organului de conducere;
- (b) în cazul în care remunerația variabilă plătită personalului care nu constă în membri ai organului de conducere ar fi incompatibilă cu menținerea de către o firmă de investiții a unei baze de capital solide și cu ieșirea în timp util a acesteia de sub sprijinul financiar public extraordinar, remunerația variabilă se limitează la o parte din veniturile nete.

Articolul 32

Remunerația variabilă

(1) Statele membre se asigură că orice remunerație variabilă acordată și plătită de către o firmă de investiții categoriilor de personal menționate la articolul 30 alineatul (1) îndeplinește toate cerințele următoare în aceleași condiții ca cele prevăzute la articolul 30 alineatul (3):

- (a) în cazul în care remunerația variabilă este legată de performanțe, valoarea totală a remunerației variabile se bazează pe o evaluare combinată a performanței individuale, a performanței unității operaționale în cauză și a rezultatelor globale ale firmei de investiții;
- (b) la evaluarea performanței individuale sunt luate în considerare atât criteriile financiare, cât și criteriile nefinanciare;
- (c) evaluarea performanței menționate la litera (a) se bazează pe o perioadă multianuală, ținând seama de ciclul economic al firmei de investiții și de riscurile specifice activității acesteia;
- (d) remunerația variabilă nu afectează capacitatea firmei de investiții de a asigura o bază de capital solidă;
- (e) nu este permisă remunerația variabilă garantată, cu excepția celei acordate pentru personalul nou-angajat, numai pentru primul an de angajare și în cazul în care firma de investiții are o bază solidă de capital;
- (f) plățile aferente încetării anticipate a unui contract de muncă reflectă performanțele obținute în timp de către persoana în cauză și nu recompensează incapacitatea sau abaterile profesionale;
- (g) pachetele salariale care sunt legate de compensarea sau preluarea drepturilor convenite în temeiul contractelor încheiate pentru perioade de angajare precedente sunt aliniate la interesele pe termen lung ale firmei de investiții;

⁽²⁶⁾ Recomandarea Comisiei din 30 aprilie 2009 privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare (JO L 120, 15.5.2009, p. 22).

- (h) măsurarea performanțelor utilizată ca bază pentru a calcula ansamblurile de componente variabile ale remunerației trebuie să țină seama de toate tipurile de riscuri actuale și viitoare, precum și de costul capitalului și al lichidității impuse în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/2033;
- (i) alocarea componentelor variabile ale remunerației în cadrul firmei de investiții ține seama, de asemenea, de toate tipurile de riscuri actuale și viitoare;
- (j) cel puțin 50 % din remunerația variabilă trebuie să fie reprezentată de oricare dintre următoarele instrumente:
- (i) acțiuni sau participații echivalente, în funcție de structura juridică a firmei de investiții în cauză;
  - (ii) instrumente legate de acțiuni sau instrumente echivalente fără numerar, în funcție de structura juridică a firmei de investiții în cauză;
  - (iii) instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2 sau alte instrumente care pot fi convertite integral în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau a căror valoare poate fi redusă și care reflectă în mod adecvat calitatea creditului firmei de investiții în condiții de continuitate a activității;
  - (iv) instrumente fără numerar care reflectă instrumentele portofoliilor administrate;
- (k) prin derogare de la litera (j), în cazul în care o firmă de investiții nu emite niciunul dintre instrumentele menționate la litera respectivă, autoritățile competente pot aproba utilizarea unor mecanisme alternative care îndeplinesc aceleași obiective;
- (l) cel puțin 40 % din remunerația variabilă este reportată pe o perioadă cuprinsă între trei și cinci ani, după caz, în funcție de ciclul economic al firmei de investiții, de natura activității acesteia, de riscurile aferente acesteia și de activitățile persoanei în cauză, cu excepția cazului în care valoarea remunerației variabile este deosebit de ridicată, situație în care proporția remunerației variabile care trebuie reportată este de cel puțin 60 %;
- (m) remunerația variabilă este redusă cu până la 100 % în cazul în care performanța financiară a firmei de investiții este slabă sau negativă, inclusiv prin aplicarea mecanismelor de tip *malus* sau de recuperare (*clawback*) care fac obiectul criteriilor stabilite de firmele de investiții vizând în special situațiile în care persoana în cauză:
- (i) a participat la o conduită care a avut ca rezultat pierderi semnificative pentru firma de investiții sau a fost responsabilă de o astfel de conduită;
  - (ii) este considerată ca nemaîndeplinind cerințele de competență profesională și probitate morală;
- (n) beneficiile discreționare de tipul pensiilor sunt alinate la strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele pe termen lung ale firmei de investiții.
- (2) În sensul alineatului (1), statele membre se asigură că:
- (a) persoanele menționate la articolul 30 alineatul (1) nu utilizează strategii de acoperire personală sau asigurări legate de remunerație și de răspundere pentru a submina principiile menționate la alineatul (1);
  - (b) remunerația variabilă nu este plătită prin vehicule sau metode financiare care favorizează nerespectarea prezentei directive sau a Regulamentului (UE) 2019/2033.
- (3) În sensul alineatului (1) litera (j), instrumentele menționate la litera respectivă fac obiectul unei politici de conservare adecvate concepute în așa fel încât să alinieze stimulentele oferite persoanelor la interesele pe termen lung ale firmei de investiții, precum și ale creditorilor și clienților acesteia. Statele membre sau autoritățile competente ale acestora pot impune restricții cu privire la tipul acestor instrumente și la caracteristicile lor sau pot interzice utilizarea anumitor instrumente pentru remunerația variabilă.

În sensul alineatului (1) litera (l), remunerația variabilă reportată nu se dobândește mai rapid decât pe o bază proporțională.

În sensul alineatului (1) litera (n), în cazul în care raporturile contractuale ale unui angajat cu firma de investiții încetează înainte ca acesta să împlinească vârsta de pensionare, beneficiile discreționare de tipul pensiilor se rețin de către firma de investiții timp de cinci ani sub forma instrumentelor menționate la litera (j). Atunci când un angajat ajunge la vârsta de pensionare și se pensionează, beneficiile discreționare de tipul pensiilor sunt plătite angajatului în cauză sub forma instrumentelor menționate la litera (j), sub rezerva respectării a unei perioade de reținere de cinci ani.

- (4) Alineatul (1) literele (j) și (l) și alineatul (3) al treilea paragraf nu se aplică:
- (a) unei firme de investiții ale cărei active bilanțiere și extrabilanțiere au în medie o valoare mai mică sau egală cu 100 de milioane EUR în perioada de patru ani imediat anterioară unui exercițiu financiar dat;
  - (b) unei persoane a cărei remunerație variabilă anuală nu depășește 50 000 EUR și nu reprezintă mai mult de un sfert din remunerația anuală totală a persoanei respective.

- (5) Prin derogare de la alineatul (4) litera (a), un stat membru poate ridica pragul menționat la litera respectivă, cu condiția ca firma de investiții să îndeplinească următoarele criterii:
- (a) firma de investiții să nu fie, în statul membru în care este stabilită, una dintre cele mai mari trei firme de investiții din punctul de vedere al valorii totale a activelor;
  - (b) firma de investiții să nu facă obiectul unor obligații sau să facă obiectul unor obligații simplificate legate de planificarea redresării și a rezoluției în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2014/59/UE;
  - (c) volumul operațiunilor bilanțiere și extrabilanțiere ale unei firme de investiții legate de portofoliul de tranzacționare să fie mai mic sau egal cu 150 de milioane EUR;
  - (d) volumul operațiunilor bilanțiere și extrabilanțiere ale unei firme de investiții cu instrumente financiare derivate să fie mai mic sau egal cu 100 de milioane EUR;
  - (e) pragul să nu depășească 300 de milioane EUR; și
  - (f) ridicarea pragului să fie oportună, ținând seama de natura și sfera activităților firmei de investiții, de organizarea ei internă și, după caz, de caracteristicile grupului din care face parte.
- (6) Prin derogare de la alineatul (4) litera (a), un stat membru poate reduce pragul menționat la litera respectivă, cu condiția ca reducerea pragului să fie oportună, ținând seama de natura și sfera activităților firmei de investiții, de organizarea ei internă și, după caz, de caracteristicile grupului din care face parte.
- (7) Prin derogare de la alineatul (4) litera (b), un stat membru poate decide că membrii personalului care au dreptul la o remunerație variabilă anuală situată sub pragul și ponderea menționate la litera respectivă nu fac obiectul exceptării prevăzute în aceasta din cauza specificităților pieței naționale în ceea ce privește practicile de remunerare sau din cauza naturii responsabilităților și a profilului postului respectivilor membri ai personalului.
- (8) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza clasele de instrumente care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (j) punctul (iii) și pentru a preciza posibilele mecanisme alternative prevăzute la alineatul (1) litera (k).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 iunie 2021.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

- (9) ABE, în consultare cu ESMA, adoptă orientări pentru facilitarea punerii în aplicare a alineatelor (4), (5) și (6) și asigură aplicarea lor consecventă.

Articolul 33

Comitetul de remunerare

- (1) Statele membre se asigură că firmele de investiții care nu îndeplinesc criteriile enunțate la articolul 32 alineatul (4) litera (a) instituie un comitet de remunerare. Acest comitet de remunerare este echilibrat din perspectiva genului și exercită o judecată competentă și independentă cu privire la politicile și practicile de remunerare și la stimulentele create în vederea gestionării riscurilor, a capitalului și a lichidității. Comitetul de remunerare poate fi instituit la nivel de grup.
- (2) Statele membre se asigură că comitetul de remunerare răspunde de elaborarea deciziilor privind remunerarea, inclusiv a deciziilor care au implicații asupra riscurilor și asupra gestionării riscurilor firmei de investiții în cauză și care trebuie luate de organul de conducere. Președintele și membrii comitetului de remunerare sunt membri ai organului de conducere care nu dețin funcții executive în cadrul firmei de investiții în cauză. Atunci când legislația națională prevede reprezentarea personalului în organul de conducere, comitetul de remunerare include unul sau mai mulți reprezentanți ai personalului.
- (3) La elaborarea deciziilor menționate la alineatul (2), comitetul de remunerare ține seama de interesul public și de interesele pe termen lung ale acționarilor, investitorilor și altor părți interesate ale firmei de investiții.

Articolul 34

Supravegherea politicilor de remunerare

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile competente colectează informațiile publicate în conformitate cu articolul 51 primul paragraf literele (c) și (d) din Regulamentul (UE) 2019/2033, precum și informațiile furnizate de firmele de investiții cu privire la diferența de remunerare între femei și bărbați și utilizează aceste informații pentru a compara tendințele și practicile de remunerare.

Autoritățile competente transmit informațiile respective către ABE.

(2) ABE utilizează informațiile primite de la autoritățile competente în conformitate cu alineatele (1) și (4) pentru a compara tendințele și practicile de remunerare la nivelul Uniunii.

(3) ABE, în consultare cu ESMA, emite ghiduri privind aplicarea de politici de remunerare solide. Aceste ghiduri iau în considerare cel puțin cerințele menționate la articolele 30-33 și principiile privind politicile de remunerare solide prevăzute în Recomandarea 2009/384/CE.

(4) Statele membre se asigură că firmele de investiții transmit autorităților competente informații privind numărul persoanelor fizice din fiecare firmă de investiții a căror remunerație este mai mare sau egală cu 1 milion EUR pentru fiecare exercițiu financiar, defalcate pe intervale valorice de 1 milion EUR, inclusiv informații privind responsabilitățile de serviciu, sectorul operațional în cauză, precum și principalele elemente ale salariului, primele, indemnizațiile pe termen lung și contribuția la pensie.

Statele membre se asigură că firmele de investiții furnizează autorităților competente, la cerere, cifrele reprezentând remunerația totală a fiecărui membru al organului de conducere sau al conducerii superioare.

Autoritățile competente transmit informațiile menționate la primul și al doilea paragraf către ABE, care le publică la nivel agregat pentru fiecare stat membru de origine, într-un format de raportare comun. ABE, în consultare cu ESMA, poate elabora ghiduri pentru facilitarea punerii în aplicare a prezentului alineat și pentru asigurarea consecvenței informațiilor colectate.

Articolul 35

Raportul ABE privind riscurile de mediu, sociale și de guvernanză

ABE elaborează un raport privind introducerea de criterii tehnice referitoare la expunerile la activități asociate în mod substanțial cu obiectivele de mediu, sociale și de guvernanză (ESG) în procesul de analiză de supraveghere și evaluare, cu scopul de a evalua posibilele surse și efecte ale acestor riscuri asupra firmelor de investiții, ținând seama de actele juridice aplicabile ale Uniunii în domeniul taxonomiei ESG.

Raportul ABE menționat la primul paragraf cuprinde cel puțin următoarele:

- (a) o definiție a riscurilor ESG, inclusiv a riscurilor fizice și a riscurilor legate de tranziția către o economie mai durabilă și inclusiv, în ceea ce privește riscurile de tranziție, a riscurilor legate de deprecierea activelor ca urmare a modificărilor aduse reglementărilor, a criteriilor calitative și cantitative și a indicatorilor relevanți pentru evaluarea acestor riscuri, precum și o metodologie pentru a evalua posibilitatea ca aceste riscuri să apară pe termen scurt, mediu sau lung și posibilitatea ca aceste riscuri să aibă un impact financiar semnificativ asupra unei firme de investiții;
- (b) o evaluare a posibilității ca concentrările semnificative ale anumitor active să crească riscurile ESG, inclusiv riscurile fizice și riscurile de tranziție pentru o firmă de investiții;
- (c) o descriere a proceselor prin intermediul cărora o firmă de investiții poate identifica, evalua și gestiona riscurile ESG, inclusiv riscurile fizice și riscurile de tranziție;
- (d) criteriile, parametrii și indicatorii prin intermediul cărora autoritățile de supraveghere și firmele de investiții pot evalua impactul riscurilor ESG pe termen scurt, mediu și lung în cadrul procesului de analiză de supraveghere și evaluare.

ABE înaintează Parlamentului European, Consiliului și Comisiei raportul cuprinzând constatările sale până la 26 decembrie 2021.

Pe baza raportului respectiv, ABE poate adopta, dacă este cazul, ghiduri pentru introducerea de criterii referitoare la riscurile ESG pentru procesul de analiză de supraveghere și evaluare care să ia în considerare constatările raportului ABE menționat la prezentul articol.

Secțiunea 3

Procesul de analiză de supraveghere și evaluare

Articolul 36

Analiză de supraveghere și evaluare

(1) Autoritățile competente analizează, în măsura în care este relevant și necesar și ținând seama de dimensiunea, profilul de risc și modelul de afaceri ale firmei de investiții, dispozițiile, strategiile, procesele și mecanismele puse în aplicare de firmele de investiții pentru a se conforma prezentei directive și Regulamentului (UE) 2019/2033 și evaluează următoarele elemente, după caz și dacă este relevant, pentru a asigura gestionarea și acoperirea adecvată a riscurilor firmelor de investiții:

- (a) riscurile menționate la articolul 29;
- (b) distribuirea geografică a expunerilor firmei de investiții;
- (c) modelul de afaceri al firmei de investiții;
- (d) evaluarea riscului sistemic, ținând seama de identificarea și măsurarea riscului sistemic în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sau de recomandările CERS;
- (e) riscurile pentru securitatea rețelelor și a sistemelor informatice ale firmelor de investiții, pentru a asigura confidențialitatea, integritatea și disponibilitatea proceselor, datelor și activelor acestora;
- (f) expunerea firmei de investiții la riscul de rată a dobânzii rezultat din activități din afara portofoliului de tranzacționare;
- (g) mecanismele de guvernare ale firmei de investiții și capacitatea membrilor organului de conducere de a-și exercita atribuțiile.

În sensul prezentului alineat, dacă firmele de investiții dețin o asigurare de răspundere civilă profesională, autoritățile competente iau în considerare în mod corespunzător acest lucru.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente stabilesc frecvența și intensitatea analizei și evaluării menționate la alineatul (1) ținând seama de dimensiunea, natura, amploarea și complexitatea activităților desfășurate de firmele de investiții în cauză și, după caz, de importanța sistemică a acestora, precum și de principiul proporționalității.

Autoritățile competente decid, de la caz la caz, dacă și în ce formă se efectuează analiza și evaluarea cu privire la firmele de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, numai în cazul în care consideră necesar, având în vedere dimensiunea, natura, amploarea și complexitatea activităților firmelor de investiții respective.

În sensul primului paragraf, se ia în considerare legislația națională care reglementează segregarea aplicabilă fondurilor clienților deținute de firmele de investiții.

(3) La efectuarea analizei și evaluării menționate la alineatul (1) litera (g), autoritățile competente au acces la ordinele de zi, procesele-verbale și documentele justificative ale reuniunilor organului de conducere și ale comitetelor acestuia, precum și la rezultatele evaluării interne sau externe a performanțelor organului de conducere.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58 pentru a completa prezenta directivă pentru a garanta faptul că dispozițiile, strategiile, procesele și mecanismele firmelor de investiții asigură o gestionare și acoperire adecvată a riscurilor acestora. În acest sens, Comisia ține cont de evoluțiile de pe piețele financiare, în special de apariția unor noi produse financiare, de evoluțiile standardelor contabile, precum și de evoluțiile care facilitează convergența practicilor de supraveghere.

Articolul 37

Analiza continuă a autorizării utilizării modelelor interne

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente analizează în mod regulat și cel puțin o dată la trei ani respectarea de către firmele de investiții a cerințelor privind autorizarea utilizării modelelor interne, astfel cum se menționează la articolul 22 din Regulamentul (UE) 2019/2033. Autoritățile competente au în vedere, în special, modificările activității firmelor de investiții și punerea în aplicare a modelelor interne respective în cazul produselor noi și analizează și evaluează dacă firma de investiții utilizează tehnici și practici corect elaborate și actualizate în ceea ce privește modelele interne respective. Autoritățile competente se asigură că deficiențele semnificative identificate de modelele interne

ale firmelor de investiții în ceea ce privește acoperirea riscurilor sunt corectate sau iau măsuri pentru atenuarea consecințelor acestor deficiențe, inclusiv prin impunerea unor majorări de capital sau a unor factori de multiplicare mai ridicați.

(2) În cazul în care, pentru modelele interne de calculare a riscului pentru piață, depășiri numeroase, astfel cum sunt menționate la articolul 366 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, indică faptul că modelele interne nu sunt sau nu mai sunt suficient de precise, autoritățile competente revocă autorizarea utilizării modelelor interne sau impun măsuri adecvate pentru a se asigura că modelele interne sunt îmbunătățite cu promptitudine într-un interval de timp fix.

(3) În cazul în care o firmă de investiții căreia i s-a acordat autorizarea de a utiliza modele interne nu mai îndeplinește cerințele pentru aplicarea modelelor interne respective, autoritățile competente solicită firmei de investiții fie să demonstreze că efectul neîndeplinirii cerințelor în cauză este nesemnificativ, fie să prezinte un plan și un termen pentru asigurarea conformării cu aceste cerințe. Autoritățile competente solicită îmbunătățirea planului prezentat atunci când este puțin probabil ca acesta să aibă drept rezultat conformarea deplină sau când termenul este inadecvat.

În cazul în care este puțin probabil ca firma de investiții să se conformeze până la termenul prevăzut sau nu a demonstrat în mod satisfăcător că efectul neconformării este nesemnificativ, statele membre se asigură că autoritățile competente revocă autorizarea utilizării modelelor interne sau limitează această autorizare la domeniile de activitate conforme sau la domeniile de activitate în care conformarea poate fi asigurată într-un termen corespunzător.

(4) ABE analizează modelele interne ale firmelor de investiții și modul în care firmele de investiții care utilizează modele interne abordează riscuri sau expuneri similare. Aceasta informează ESMA în acest sens.

Pentru a promova coerența, eficiența și eficacitatea practicilor în materie de supraveghere, ABE elaborează, pe baza analizei respective și în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ghiduri care să conțină criteriile de referință privind modul în care firmele de investiții trebuie să utilizeze modelele interne, precum și modul în care respectivele modele interne trebuie să se aplice în cazul unor riscuri sau expuneri similare.

Statele membre încurajează autoritățile competente să țină seama de respectivele analize și ghiduri în scopul analizei menționate la alineatul (1).

Secțiunea 4

Măsuri și competențe de supraveghere

Articolul 38

Măsuri de supraveghere

Autoritățile competente impun firmelor de investiții să întreprindă, într-un stadiu incipient, măsurile necesare în vederea abordării următoarelor probleme:

- (a) o firmă de investiții nu îndeplinește cerințele prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) 2019/2033;
- (b) autoritățile competente dețin dovezi conform cărora este probabil ca o firmă de investiții să încalce dispozițiile naționale de transpunere a prezentei directive sau dispozițiile Regulamentului (UE) 2019/2033 în următoarele 12 luni.

Articolul 39

Competențe de supraveghere

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de competențele de supraveghere necesare pentru a interveni în exercitarea funcțiilor lor în activitatea firmelor de investiții într-un mod eficace și proporțional.

(2) În sensul articolului 36, al articolului 37 alineatul (3) și al articolului 38 și în vederea aplicării Regulamentului (UE) 2019/2033, autoritățile competente dispun de următoarele competențe:

- (a) de a impune firmelor de investiții să dețină fonduri proprii, în plus față de cerințele stabilite la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033, în condițiile enunțate la articolul 40 din prezenta directivă, sau să ajusteze fondurile proprii și activele lichide necesare în cazul unei modificări semnificative a activității economice a firmelor de investiții respective;
  - (b) de a impune consolidarea dispozițiilor, a proceselor, a mecanismelor și a strategiilor puse în aplicare în conformitate cu articolele 24 și 26;
  - (c) de a impune firmelor de investiții să prezinte, în termen de un an, un plan pentru revenirea la conformarea cu cerințele de supraveghere prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) 2019/2033, de a stabili un termen-limită pentru punerea în aplicare a planului respectiv și de a solicita îmbunătățirea planului respectiv în ceea ce privește domeniul de aplicare și termenul-limită;
  - (d) de a impune firmelor de investiții să aplice o anumită politică de constituire de provizioane sau un anumit tratament al activelor în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii;
  - (e) de a restrânge sau a limita activitățile, operațiunile sau rețeaua firmelor de investiții ori de a solicita cesiunea activităților care prezintă riscuri excesive pentru soliditatea financiară a unei firme de investiții;
  - (f) de a impune reducerea riscului inerent activităților, produselor și sistemelor firmelor de investiții, inclusiv a celui inerent activităților externalizate;
  - (g) de a impune firmelor de investiții limitarea remunerației variabile la un anumit procent din veniturile nete atunci când remunerația respectivă nu este în concordanță cu menținerea unei baze de capital solide;
  - (h) de a impune firmelor de investiții utilizarea profiturilor lor nete pentru a-și consolida fondurile proprii;
  - (i) de a restricționa sau a interzice distribuirile sau plățile sub formă de dobânzi ale unei firme de investiții către acționari, asociați sau deținători de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, atunci când restricția sau interdicția respectivă nu constituie un eveniment de nerambursare pentru firma de investiții;
  - (j) de a impune cerințe de raportare suplimentare sau cerințe de raportare mai frecventă, în plus față de cele enunțate în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) 2019/2033, inclusiv raportarea privind situația capitalurilor și a pozițiilor de lichiditate;
  - (k) de a impune cerințe de lichiditate specifice în conformitate cu articolul 42;
  - (l) de a solicita publicarea de informații suplimentare;
  - (m) de a solicita firmelor de investiții să reducă riscurile pentru securitatea rețelelor și a sistemelor informatice ale firmelor de investiții, pentru a asigura confidențialitatea, integritatea și disponibilitatea proceselor, a datelor și a activelor acestora.
- (3) În sensul alineatului (2) litera (j), autoritățile competente pot impune firmelor de investiții cerințe de raportare suplimentare sau cerințe de raportare mai frecventă numai dacă informațiile care trebuie raportate nu sunt duplicate și dacă se îndeplinește una dintre condițiile următoare:
- (a) se aplică unul dintre cazurile menționate la articolul 38 literele (a) și (b);
  - (b) autoritatea competentă consideră că este necesar să strângă dovezile menționate la articolul 38 litera (b);
  - (c) informațiile suplimentare sunt necesare în scopul procesului de analiză de supraveghere și evaluare menționat la articolul 36.

Informațiile sunt considerate duplicate atunci când autoritatea competentă dispune deja de informații identice sau de informații care sunt în mare măsură identice sau când aceste informații pot fi produse de către autoritatea competentă ori pot fi obținute de către aceeași autoritate competentă prin alte mijloace decât printr-o cerință de raportare a informațiilor respective de către firma de investiții. O autoritate competentă nu solicită informații suplimentare în cazul în care informațiile respective se află la dispoziția autorității competente într-un format sau la un nivel de granularitate diferit față de informațiile suplimentare care trebuie raportate, iar formatul sau nivelul de granularitate diferit nu împiedică autoritatea competentă să producă informații care sunt în mare măsură similare.

Articolul 40

Cerința de fonduri proprii suplimentare

- (1) Autoritățile competente impun cerința de fonduri proprii suplimentare menționată la articolul 39 alineatul (2) litera (a) numai în cazul în care, pe baza analizelor efectuate în conformitate cu articolele 36 și 37, constată că o firmă de investiții se află în una dintre următoarele situații:
- (a) firma de investiții este expusă la riscuri sau la elemente de risc sau prezintă riscuri pentru alții, care sunt semnificative și nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite în mod suficient de cerința de fonduri proprii, în special de cerințele calculate pe baza factorilor K, prevăzute în partea a treia sau a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033;

- (b) firma de investiții nu îndeplinește cerințele enunțate la articolele 24 și 26 și este puțin probabil ca alte măsuri de supraveghere să îmbunătățească suficient dispozițiile, procesele, mecanismele și strategiile într-un termen adecvat;
- (c) ajustările referitoare la evaluarea prudentă a portofoliului de tranzacționare sunt insuficiente pentru a permite firmei de investiții să își vândă sau să își acopere pozițiile într-un termen scurt fără a suporta pierderi semnificative în condiții normale de piață;
- (d) analiza efectuată în conformitate cu articolul 37 arată că nerespectarea cerințelor pentru aplicarea modelelor interne autorizate va avea probabil ca rezultat niveluri necorespunzătoare de capital;
- (e) firma de investiții nu reușește în mod repetat să stabilească sau să mențină un nivel adecvat de fonduri proprii suplimentare, astfel cum se prevede la articolul 41.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a) din prezentul articol, se consideră că riscurile sau elementele de risc nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite în mod suficient de cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia și a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033 numai atunci când cuantumurile, tipurile și repartizarea capitalului considerate adecvate de către autoritatea competentă în urma analizei de supraveghere a evaluării desfășurate de firmele de investiții în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din prezenta directivă sunt mai mari decât cerința de fonduri proprii pentru firma de investiții prevăzută în partea a treia sau a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033.

În sensul primului paragraf, capitalul considerat a fi adecvat poate include riscuri sau elemente de risc care sunt excluse în mod explicit de la cerința de fonduri proprii prevăzută în partea a treia sau a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(3) Autoritățile competente stabilesc nivelul fondurilor proprii suplimentare impus în temeiul articolului 39 alineatul (2) litera (a) ca fiind diferența dintre capitalul considerat adecvat în temeiul prezentului articol alineatul (2) și cerința de fonduri proprii prevăzută în partea a treia sau a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(4) Autoritățile competente impun firmelor de investiții să îndeplinească cerința de fonduri proprii suplimentare menționată la articolul 39 alineatul (2) litera (a) cu fonduri proprii, sub rezerva următoarelor condiții:

- (a) cel puțin trei sferturi din cerința de fonduri proprii suplimentare trebuie îndeplinită cu fonduri proprii de nivel 1;
- (b) cel puțin trei sferturi din fondurile proprii de nivel 1 trebuie să fie constituite din fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (c) aceste fonduri proprii nu se utilizează pentru a îndeplini vreuna dintre cerințele de fonduri proprii stabilite la articolul 11 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(5) Autoritățile competente motivează în scris decizia de a impune o cerință de fonduri proprii suplimentare, astfel cum este menționată la articolul 39 alineatul (2) litera (a), prin descrierea clară a evaluării complete a elementelor menționate la prezentul articol alineatele (1)-(4). Aceasta include, în cazul enunțat la prezentul articol alineatul (1) litera (d), o expunere explicită a motivelor pentru care nivelul de capital stabilit în conformitate cu articolul 41 alineatul (1) nu mai este considerat suficient.

(6) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze modul în care se măsoară riscurile și elementele de risc menționate la alineatul (2), inclusiv riscurile sau elementele de risc care sunt excluse în mod explicit din cerințele de fonduri proprii prevăzute în partea a treia sau a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033.

ABE se asigură că proiectele de standarde tehnice de reglementare includ indicatori calitativi de orientare pentru cuantumurile fondurilor proprii suplimentare menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a), ținând seama de gama de modele de afaceri și forme juridice diferite pe care le pot asuma firmele de investiții, și sunt proporționale având în vedere:

- (a) sarcinile de punere în aplicare ce revin firmelor de investiții și autorităților competente;
- (b) posibilitatea ca nivelul mai ridicat al cerințelor de fonduri proprii care se aplică atunci când firmele de investiții nu folosesc modele interne să justifice impunerea de cerințe de fonduri proprii mai reduse atunci când se evaluează riscurile și elementele de risc în conformitate cu alineatul (2).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 iunie 2021.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate în primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(7) Autoritățile competente pot impune firmelor de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 o cerință de fonduri proprii suplimentare, în conformitate cu alineatele (1)-(6), pe baza unei evaluări de la caz la caz și în cazul în care autoritatea competentă consideră că acest lucru este justificat.

Articolul 41

Orientări privind fondurile proprii suplimentare

(1) Ținând seama de principiul proporționalității și proporțional cu dimensiunea, importanța sistemică, natura, amploarea și complexitatea activităților firmelor de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, autoritățile competente pot solicita acestor firme de investiții să dispună de niveluri de fonduri proprii care, în temeiul articolului 24, sunt în suficientă măsură mai ridicate decât cerințele stabilite în partea a treia din Regulamentul (UE) 2019/2033 și în prezenta directivă, inclusiv cerințele de fonduri proprii suplimentare menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a), pentru a se asigura că fluctuațiile economice ciclice nu conduc la o încălcare a acestor cerințe și nu amenință capacitatea firmei de investiții de a își lichida și înceta activitatea într-un mod ordonat.

(2) Autoritățile competente analizează, dacă este cazul, nivelul de fonduri proprii stabilit de fiecare firmă de investiții care nu îndeplinește condițiile pentru a se califica drept firmă de investiții mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, și, după caz, comunică firmei de investiții în cauză concluziile acestei analize, inclusiv eventualele așteptări legate de ajustarea nivelului de fonduri proprii stabilit în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol. O astfel de comunicare include data până la care autoritatea competentă solicită ca ajustarea să fie finalizată.

Articolul 42

Cerințe de lichiditate specifice

(1) Autoritățile competente impun cerințele de lichiditate specifice menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (k) din prezenta directivă numai în cazul în care, pe baza analizelor efectuate în conformitate cu articolele 36 și 37 din prezenta directivă, concluzionează că o firmă de investiții care nu îndeplinește condițiile pentru a se califica drept firmă de investiții mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 sau care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, dar nu a fost scutită de la îndeplinirea cerinței de lichiditate în conformitate cu articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 se află în una dintre următoarele situații:

- (a) firma de investiții este expusă la riscul de lichiditate sau la elemente de risc de lichiditate care sunt semnificative și nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite în mod suficient de cerința de lichiditate prevăzută în partea a cincea din Regulamentul (UE) 2019/2033;
- (b) firma de investiții nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 24 și 26 din prezenta directivă și este puțin probabil ca alte măsuri administrative să îmbunătățească suficient dispozițiile, procesele, mecanismele și strategiile într-un termen adecvat;

(2) În sensul alineatului (1) litera (a) din prezentul articol, se consideră că riscul de lichiditate sau elementele de risc de lichiditate nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite în mod suficient de cerința de lichiditate prevăzută în partea a cincea din Regulamentul (UE) 2019/2033 numai atunci când cuantumul și tipurile de lichiditate considerate adecvate de către autoritatea competentă în urma analizei de supraveghere a evaluării desfășurate de firmele de investiții în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din prezenta directivă sunt mai mari decât cerința de lichiditate pentru firma de investiții, prevăzută în partea a cincea din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(3) Autoritățile competente stabilesc nivelul de lichiditate specific impus în temeiul articolului 39 alineatul (2) litera (k) din prezenta directivă ca fiind diferența dintre lichiditatea considerată adecvată în temeiul prezentului articol alineatul (2) și cerința de lichiditate prevăzută în partea a cincea din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(4) Autoritățile competente impun firmelor de investiții să îndeplinească cerințele specifice privind lichiditățile menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (k) din prezenta directivă cu activele lichide astfel cum se prevede la articolul 43 din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(5) Autoritățile competente motivează în scris decizia de a impune o cerință de lichiditate specifică, astfel cum este menționată la articolul 39 alineatul (2) litera (k), prin descrierea clară a evaluării complete a elementelor menționate la prezentul articol alineatele (1)-(3).

(6) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza, într-un mod adecvat dimensiunii, structurii și organizării interne a firmelor de investiții, precum și naturii, sferei și complexității activităților lor, modul în care se măsoară riscul de lichiditate și elementele de risc de lichiditate menționate la alineatul (2).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 iunie 2021.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 43

Cooperarea cu autoritățile de rezoluție

Autoritățile competente notifică autorităților de rezoluție relevante orice cerință de fonduri proprii suplimentare impusă în temeiul articolului 39 alineatul (2) litera (a) din prezenta directivă pentru o firmă de investiții care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/59/UE și cu privire la eventualele așteptări legate de ajustarea menționată la articolul 41 alineatul (2) din prezenta directivă în ceea ce privește firma de investiții respectivă.

Articolul 44

Cerințe de publicare

Statele membre se asigură că autoritățile competente au competența de a:

- (a) solicita firmelor de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 și firmelor de investiții menționate la articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/2033 să publice informațiile menționate la articolul 46 din Regulamentul (UE) 2019/2033 de mai multe ori pe an și să stabilească termene pentru această publicare;
- (b) să solicite firmelor de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 și firmelor de investiții menționate la articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/2033 să utilizeze mijloace și spații de informare specifice, în special site-urile de internet ale firmelor de investiții, pentru alte publicații decât situațiile financiare;
- (c) să solicite întreprinderilor-mamă să publice anual, fie integral, fie prin trimiteri la informații echivalente, o descriere a structurii juridice, precum și a guvernancei și a structurii organizatorice a grupului de firme de investiții, în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) din prezenta directivă și cu articolul 10 din Directiva 2014/65/UE.

Articolul 45

Obligația de a informa ABE

- (1) Autoritățile competente informează ABE în legătură cu:
  - (a) procesul lor de analiză și evaluare menționat la articolul 36;
  - (b) metodologia utilizată pentru luarea deciziilor menționate la articolele 39, 40 și 41;
  - (c) nivelul sancțiunilor administrative stabilit de statele membre, menționate la articolul 18.

ABE transmite ESMA informațiile menționate la prezentul alineat.

- (2) ABE, în consultare cu ESMA, evaluează informațiile puse la dispoziție de autoritățile competente pentru dezvoltarea coerenței procesului de analiză de supraveghere și evaluare. Pentru a-și finaliza evaluarea, ABE, după consultarea ESMA, poate solicita informații suplimentare din partea autorităților competente, în mod proporțional și în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

ABE publică pe site-ul său de internet informațiile agregate menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (c).

ABE prezintă anual Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la gradul de convergență al aplicării prezentului capitol în statele membre. ABE efectuează evaluări *inter pares* în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, atunci când acest lucru este necesar. Aceasta informează ESMA în legătură cu astfel de evaluări *inter pares*.

ABE și ESMA emit ghiduri destinate autorităților competente în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și, după caz, cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, pentru a preciza într-un mod adecvat dimensiunii, structurii și organizării interne a firmelor de investiții, precum și naturii, sferei și complexității activităților lor, procedurile și metodologiile comune pentru procesul de analiză de supraveghere și evaluare menționat la alineatul (1) și pentru evaluarea tratamentului riscurilor menționat la articolul 29 din prezenta directivă.

CAPITOLUL 3

Supravegherea grupurilor de firme de investiții

Secțiunea 1

Supravegherea grupurilor de firme de investiții pe bază consolidată și supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup

Articolul 46

Stabilirea supraveghetorului grupului

- (1) Statele membre se asigură că, atunci când un grup de firme de investiții este condus de o firmă de investiții-mamă din Uniune, supravegherea pe bază consolidată sau supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup se exercită de către autoritatea competentă a respectivei firme de investiții-mamă din Uniune.
- (2) Statele membre se asigură că, atunci când întreprinderea-mamă a unei firme de investiții este o societate de investiții holding-mamă din Uniune sau o societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune, supravegherea pe bază consolidată sau supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup se exercită de către autoritatea competentă a firmei de investiții respective.
- (3) Statele membre se asigură că, atunci când două sau mai multe firme de investiții autorizate în două sau mai multe state membre au aceeași societate de investiții holding-mamă din Uniune sau aceeași societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune, supravegherea pe bază consolidată sau supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup se exercită de către autoritatea competentă a firmei de investiții autorizate din statul membru în care este stabilită societatea de investiții holding sau societatea financiară holding mixtă.
- (4) Statele membre se asigură că, atunci când întreprinderile-mamă a două sau mai multe firme de investiții autorizate în două sau mai multe state membre cuprind mai multe societăți de investiții holding sau societăți financiare holding mixte ale căror sedii centrale se află în state membre diferite, iar în fiecare dintre aceste state există o firmă de investiții, supravegherea pe bază consolidată sau supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup se exercită de către autoritatea competentă a firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului.
- (5) Statele membre se asigură că, atunci când două sau mai multe firme de investiții autorizate în Uniune au aceeași societate de investiții holding-mamă din Uniune sau aceeași societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune și niciuna dintre aceste firme de investiții nu a fost autorizată în statul membru în care a fost înființată societatea de investiții holding sau societatea financiară holding mixtă, supravegherea pe bază consolidată sau supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup se exercită de către autoritatea competentă a firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului.
- (6) Autoritățile competente pot, de comun acord, să renunțe la criteriile menționate la alineatele (3), (4) și (5) atunci când aplicarea acestora nu ar fi adecvată pentru o supraveghere eficace pe bază consolidată sau o supraveghere eficace a conformării cu testul capitalului la nivel de grup, având în vedere firmele de investiții respective și importanța activităților lor în statele membre relevante, și să desemneze o altă autoritate competentă să efectueze supravegherea pe bază consolidată sau supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup. În astfel de cazuri, înainte de a adopta o astfel de decizie, autoritățile competente oferă societății de investiții holding-mamă din Uniune, societății financiare holding mixte-mamă din Uniune sau firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului, după caz, ocazia de a-și exprima opinia cu privire la decizia pe care intenționează să o adopte. Autoritățile competente notifică Comisiei și ABE orice astfel de decizie.

Articolul 47

Cerințe de informare în situații de urgență

Atunci când survine o situație de urgență, inclusiv o situație astfel cum este prezentată la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sau o situație în care se manifestă evoluții negative ale piețelor, care ar putea pune în pericol lichiditatea pieței și stabilitatea sistemului financiar din oricare dintre statele membre în care au fost autorizate entități ale unui grup de firme de investiții, supraveghetorul grupului, stabilit în conformitate cu articolul 46 din prezenta directivă, avertizează ABE, CERS și autoritățile competente relevante, cât mai curând posibil, în conformitate cu capitolul 1 secțiunea 2 din prezentul titlu, și comunică toate informațiile esențiale pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin acestora.

Articolul 48

Colegiile de supraveghetori

(1) Statele membre se asigură că supraveghetorul grupului stabilit în conformitate cu articolul 46 din prezenta directivă poate, dacă este cazul, să instituie colegii de supraveghetori pentru a facilita îndeplinirea sarcinilor menționate la prezentul articol și pentru a asigura coordonarea și cooperarea cu autoritățile de supraveghere relevante din țările terțe, în special în cazul în care acest lucru este necesar în scopul aplicării articolului 23 alineatul (1) primul paragraf litera (c) și articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/2033 pentru a face schimburi de informații relevante privind modelul de marjă cu autoritățile de supraveghere ale contrapărților centrale calificate (CPCC) și pentru a actualiza aceste informații.

(2) Colegiile de supraveghetori elaborează un cadru care să le permită supraveghetorului grupului, ABE și celorlalte autorități competente să îndeplinească următoarele sarcini:

- (a) sarcinile menționate la articolul 47;
- (b) coordonarea cererilor de informații în cazul în care acest lucru este necesar pentru facilitarea supravegherii pe bază consolidată, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
- (c) coordonarea cererilor de informații, în cazul în care mai multe autorități competente ale firmelor de investiții care fac parte din același grup trebuie să solicite fie autorității competente a statului membru de origine al unui membru compensator, fie autorității competente a CPCC-ului informații privind modelul de marjă și parametrii utilizați pentru calcularea cerinței de marjă a firmelor de investiții relevante;
- (d) schimbul de informații între toate autoritățile competente și schimbul de informații cu ABE, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, și cu ESMA, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010;
- (e) ajungerea la un acord între autoritățile competente referitor la delegarea voluntară a sarcinilor și a responsabilităților, după caz;
- (f) sporirea eficienței supravegherii prin evitarea pe cât posibil a dublării inutile a cerințelor de supraveghere.

(3) După caz, colegiile de supraveghetori pot fi instituite, de asemenea, atunci când filialele unui grup de firme de investiții aflat sub conducerea unei firme de investiții din Uniune, a unei societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau a unei societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune sunt situate într-o țară terță.

(4) ABE participă, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, la reuniunile colegiilor de supraveghetori.

(5) Următoarele autorități fac parte din colegiul de supraveghetori:

- (a) autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unui grup de firme de investiții aflat sub conducerea unei firme de investiții din Uniune, a unei societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau a unei societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune;
- (b) după caz, autoritățile de supraveghere din țări terțe, sub rezerva unor cerințe de confidențialitate care să fie echivalente, în opinia tuturor autorităților competente, cu cerințele stabilite în capitolul 1 secțiunea 2 din prezentul titlu.

(6) Supraveghetorul grupului stabilit în temeiul articolului 46 prezidează reuniunile colegiului de supraveghetori și adoptă decizii. În prealabil, supraveghetorul grupului le transmite tuturor membrilor colegiului de supraveghetori toate informațiile legate de organizarea unor astfel de reuniuni, de principalele subiecte care urmează să fie discutate, precum și de activitățile care urmează să fie examinate. Supraveghetorul grupului îi informează, de asemenea, pe deplin și în timp util, pe toți membrii colegiului de supraveghetori în legătură cu deciziile adoptate în cadrul acestor reuniuni și cu acțiunile întreprinse.

În momentul adoptării deciziilor, supraveghetorul grupului ține seama de relevanța activității de supraveghere care urmează să fie planificată sau coordonată de către autoritățile menționate la alineatul (5).

Înființarea și funcționarea colegiilor de supraveghetori este formalizată prin acorduri scrise.

(7) În cazul în care nu este de acord cu o decizie adoptată de supraveghetorul grupului în ceea ce privește funcționarea colegiilor de supraveghetori, oricare dintre autoritățile competente vizate poate sesiza ABE și îi poate solicita asistența în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

În conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE poate de asemenea să acorde asistență, din proprie inițiativă, autorităților competente în cazul unui dezacord în legătură cu funcționarea colegiilor de supraveghetori menționat la prezentul articol.

(8) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condițiile în care colegiile de supraveghetori își exercită sarcinile menționate la alineatul (1).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 iunie 2021.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 49

Cerințe în materie de cooperare

(1) Statele membre se asigură că supraveghetorul grupului și autoritățile competente menționate la articolul 48 alineatul (5) își comunică reciproc toate informațiile relevante necesare, inclusiv:

- (a) identificarea structurii juridice și de governanță a grupului de firme de investiții, inclusiv a structurii sale organizatorice, acoperind toate entitățile reglementate și nereglementate, filialele nereglementate și întreprinderile-mamă, precum și a autorităților competente ale entităților reglementate din cadrul grupului de firme de investiții;
- (b) procedurile de colectare de informații de la firmele de investiții dintr-un grup de firme de investiții și de verificare a acestor informații;
- (c) eventualele evoluții negative înregistrate de firmele de investiții sau de alte entități dintr-un grup de firme de investiții, care ar putea afecta grav firmele de investiții;
- (d) eventualele sancțiuni semnificative și măsuri excepționale luate de autoritățile competente în conformitate cu dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă;
- (e) impunerea unei cerințe de fonduri proprii specifice în temeiul articolului 39 din prezenta directivă.

(2) Autoritățile competente și supraveghetorul grupului pot sesiza ABE, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, atunci când unele informații relevante au fost comunicate în conformitate cu alineatul (1) cu întârzieri nejustificate sau atunci când o cerere de cooperare care vizează în special schimbul de informații relevante a fost respinsă sau atunci când unei astfel de cereri nu i s-a dat curs într-un interval de timp rezonabil.

ABE poate, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și din proprie inițiativă, să acorde autorităților competente asistență în vederea dezvoltării unor practici de cooperare consecutive.

(3) Statele membre se asigură că, înainte de a adopta o decizie care poate fi importantă pentru sarcinile de supraveghere ale altor autorități competente, autoritățile competente se consultă reciproc cu privire la:

- (a) modificările structurii acționariatului, organizatorice sau de conducere a firmelor de investiții din cadrul unui grup de firme de investiții, care necesită aprobarea sau autorizarea autorităților competente;
- (b) sancțiunile semnificative impuse firmelor de investiții de către autoritățile competente sau orice alte măsuri excepționale luate de autoritățile respective; și
- (c) cerințele specifice de fonduri proprii impuse în conformitate cu articolul 39.

(4) Supraveghetorul grupului este consultat atunci când urmează să fie impuse sancțiuni semnificative sau urmează să fie aplicate orice alte măsuri excepționale de către autoritățile competente, astfel cum se menționează la alineatul (3) litera (b).

(5) Prin derogare de la alineatul (3), o autoritate competentă nu este obligată să consulte alte autorități competente în situații de urgență sau atunci când o astfel de consultare ar putea pune în pericol eficacitatea deciziilor sale, caz în care autoritatea competentă informează fără întârziere celelalte autorități competente în cauză cu privire la decizia de a nu le consulta.

*Articolul 50***Verificarea informațiilor referitoare la entitățile aflate în alte state membre**

(1) Statele membre se asigură că, atunci când o autoritate competentă dintr-un stat membru trebuie să verifice informațiile privind firmele de investiții, societățile de investiții holding, societățile financiare holding mixte, instituțiile financiare, întreprinderile prestatoare de servicii auxiliare, societățile holding cu activitate mixtă sau filialele acestora care se află într-un alt stat membru, inclusiv filialele care sunt societăți de asigurare, și adresează o solicitare în acest sens, autoritățile competente relevante din acest alt stat membru efectuează această verificare în conformitate cu alineatul (2).

(2) Autoritățile competente care au primit o cerere în temeiul alineatului (1) iau una dintre următoarele măsuri:

- (a) efectuează verificarea ele însele, în limitele competențelor lor;
- (b) acordă autorităților competente care au făcut cererea permisiunea să efectueze verificarea;
- (c) solicită unui auditor sau unui expert să efectueze verificarea în mod imparțial și să raporteze rezultatele cu promptitudine.

În sensul literelor (a) și (c), autoritățile competente care au formulat cererea pot participa la verificare.

*Secțiunea 2***Societăți de investiții holding, societăți financiare holding mixte și societăți holding cu activitate mixtă***Articolul 51***Includerea societăților holding în supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup**

Statele membre se asigură că societățile de investiții holding și societățile financiare holding mixte sunt incluse în supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup.

*Articolul 52***Calificarea directorilor**

Statele membre cer ca membrii organului de conducere al unei societăți de investiții holding sau al unei societăți financiare holding mixte să aibă o reputație suficient de bună și cunoștințele, competențele și experiența necesară pentru a exercita în mod eficace aceste atribuții, având în vedere rolul specific al unei societăți de investiții holding sau al unei societăți financiare holding mixte.

*Articolul 53***Societăți holding cu activitate mixtă**

(1) Statele membre adoptă dispoziții care prevăd că, în cazul în care întreprinderea-mamă a unei firme de investiții este o societate holding cu activitate mixtă, autoritățile competente responsabile de supravegherea firmei de investiții:

- (a) pot cere ca societatea holding cu activitate mixtă să le furnizeze orice informație care ar putea fi relevantă pentru supravegherea firmei de investiții respective;
- (b) pot supraveghea tranzacții între firma de investiții și societatea holding cu activitate mixtă și filialele acestora din urmă și pot impune ca firma de investiții să dispună de procese adecvate de gestionare a riscurilor și de mecanisme de control intern adecvate, inclusiv de proceduri riguroase de raportare și de contabilitate, în vederea identificării, măsurării, monitorizării și controlării tranzacțiilor respective.

(2) Statele membre adoptă dispoziții care prevăd că autoritățile lor competente pot efectua sau au efectuat ele însele sau prin inspectori externi verificări la fața locului pentru a verifica informațiile primite de la societățile holding cu activitate mixtă și de la filialele acestora.

Articolul 54

Sancțiuni

În conformitate cu capitolul 2 secțiunea 3 din prezentul titlu, statele membre se asigură că se pot impune societăților de investiții holding, societăților financiare holding mixte și societăților holding cu activitate mixtă, sau managerilor responsabili ai acestora, sancțiuni administrative sau alte măsuri administrative menite să pună capăt sau să combată încălcările actelor cu putere de lege și ale actelor administrative de transpunere a prezentului capitol.

Articolul 55

Evaluarea supravegherii exercitate de țări terțe și alte tehnici de supraveghere

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care două sau mai multe firme de investiții care sunt filiale ale aceleiași întreprinderi-mamă, al cărei sediu central se află într-o țară terță, nu fac obiectul unei supravegheri eficiente la nivel de grup, autoritatea competentă evaluează dacă firmele de investiții sunt supuse, de către autoritatea de supraveghere din țara terță, unei supravegheri echivalente cu supravegherea stabilită în prezenta directivă și în partea I din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(2) În cazul în care evaluarea menționată la alineatul (1) din prezentul articol concluzionează că nu se aplică o astfel de supraveghere echivalentă, statele membre permit aplicarea unor tehnici de supraveghere corespunzătoare care să îndeplinească obiectivele supravegherii în conformitate cu articolul 7 sau 8 din Regulamentul (UE) 2019/2033. Aceste tehnici de supraveghere sunt stabilite de către autoritatea competentă care ar fi supraveghetorul grupului dacă întreprinderea-mamă ar fi fost stabilită în Uniune, după consultarea celorlalte autorități competente implicate. Orice măsură luată în conformitate cu prezentul alineat se notifică celorlalte autorități competente implicate, ABE și Comisiei.

(3) Autoritatea competentă care ar fi supraveghetorul grupului dacă întreprinderea-mamă ar fi stabilită în Uniune poate, în special, să solicite înființarea unei societăți de investiții holding sau a unei societăți financiare holding mixte în cadrul Uniunii, precum și aplicarea articolului 7 sau 8 din Regulamentul (UE) 2019/2033 respectivei societăți de investiții holding sau societății financiare holding mixte.

Articolul 56

Cooperarea cu autoritățile de supraveghere din țările terțe

Comisia poate transmite recomandări Consiliului fie la cererea unui stat membru, fie din proprie inițiativă în vederea negocierii, cu una sau mai multe țări terțe, a unor acorduri privind mijloacele de supraveghere a conformării cu testul capitalului la nivel de grup în cazul următoarelor firme de investiții:

- (a) firmele de investiții a căror întreprindere-mamă are sediul central într-o țară terță;
- (b) firmele de investiții stabilite într-o țară terță a căror întreprindere-mamă are sediul central în Uniune.

TITLUL V

PUBLICAREA INFORMAȚIILOR DE CĂTRE AUTORITĂȚILE COMPETENTE

Articolul 57

Cerințe de publicare

- (1) Autoritățile competente publică integral următoarele informații:
  - (a) textul actelor cu putere de lege și al actelor administrative și recomandările generale adoptate în statul membru respectiv în temeiul prezentei directive;
  - (b) modalitățile de exercitare a opțiunilor și drepturilor disponibile în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033;

- (c) criteriile generale și metodologiile utilizate în procesul de supraveghere și de evaluare menționat la articolul 36 din prezenta directivă;
- (d) datele statistice agregate cu privire la aspectele principale ale punerii în aplicare a prezentei directive și a Regulamentului (UE) 2019/2033 în propriul stat membru, inclusiv numărul și natura măsurilor de supraveghere luate în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (a) din prezenta directivă, precum și a sancțiunilor administrative aplicate în conformitate cu articolul 18 din prezenta directivă.
- (2) Informațiile publicate în conformitate cu alineatul (1) trebuie să fie suficient de cuprinzătoare și exacte pentru a permite efectuarea unei comparații relevante între modurile în care autoritățile competente din diferite state membre aplică alineatul (1) literele (b), (c) și (d).
- (3) Informațiile se publică într-un format unitar și se actualizează periodic. Informațiile în cauză trebuie să fie accesibile la o adresă electronică unică.
- (4) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formatul, structura, conținutul și data publicării anuale a informațiilor enumerate la alineatul (1).

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

- (5) ABE înaintea Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (4) până la 26 iunie 2021.

TITLUL VI

ACTE DELEGATE

Articolul 58

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2), articolul 29 alineatul (4) și articolul 36 alineatul (4) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani începând cu 25 decembrie 2019.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (2), la articolul 29 alineatul (4) și la articolul 36 alineatul (4) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (2), al articolului 29 alineatul (4) și al articolului 36 alineatul (4) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

TITLUL VII

MODIFICĂRI ADUSE ALTOR DIRECTIVE

Articolul 59

Modificarea Directivei 2002/87/CE

La articolul 2 din Directiva 2002/87/CE, punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. «norme sectoriale» înseamnă actele juridice ale Uniunii privind supravegherea prudențială a entităților reglementate, în special Regulamentele (UE) nr. 575/2013 (*) și (UE) 2019/2033 (**) ale Parlamentului European și ale Consiliului și Directivele 2009/138/CE, 2013/36/UE (***), 2014/65/UE (****) și (UE) 2019/2034 (*****) ale Parlamentului European și ale Consiliului.

(*) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

(***) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

(****) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

(*****) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64).”

Articolul 60

Modificarea Directivei 2009/65/CE

La articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/65/CE, subpunctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

„(iii) indiferent de suma la care se aplică cerințele respective, fondurile proprii ale societății de administrare nu pot fi niciodată mai mici decât suma stabilită la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).”

Articolul 61

Modificarea Directivei 2011/61/UE

La articolul 9 din Directiva 2011/61/UE, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Independent de alineatul (3), valoarea fondurilor proprii ale AFIA nu este niciodată inferioară valorii prevăzute la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).”

Articolul 62

Modificări ale Directivei 2013/36/UE

Directiva 2013/36/UE se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE”.

2. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește norme privind:

- (a) accesul la activitatea instituțiilor de credit;
  - (b) competențele și instrumentele pentru supravegherea prudențială a instituțiilor de credit de către autoritățile competente;
  - (c) supravegherea prudențială a instituțiilor de credit de către autoritățile competente într-o manieră coerentă cu normele stabilite în Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
  - (d) cerințele de publicare pentru autoritățile competente în domeniul reglementării și supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit.”
3. Articolul 2 se modifică după cum urmează:
    - (a) alineatele (2) și (3) se elimină;
    - (b) la alineatul (5), punctul 1 se elimină;
    - (c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Entitățile menționate la alineatul (5) punctele 3-24 din prezentul articol sunt tratate ca instituții financiare în sensul articolului 34 și al titlului VII capitolul 3.”
  4. La articolul 3 alineatul (1) se elimină punctul 4.
  5. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Coordonarea în cadrul statelor membre

Statele membre în care există mai multe autorități competente pentru supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare iau măsurile necesare pentru a organiza coordonarea între aceste autorități.”

6. Se introduce următorul articol:

„Articolul 8a

Cerințe specifice pentru autorizarea instituțiilor de credit menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Statele membre prevăd obligația întreprinderilor menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care au obținut deja o autorizație în temeiul titlului II din Directiva 2014/65/UE de a solicita o autorizație în conformitate cu articolul 8 cel târziu la data la care are loc oricare dintre următoarele evenimente:

- (a) media activelor totale lunare, calculată pe o perioadă de 12 luni consecutive, este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR; sau
- (b) media activelor totale lunare, calculată pe o perioadă de 12 luni consecutive, este mai mică de 30 de miliarde EUR și întreprinderea face parte dintr-un grup în cadrul căruia valoarea totală a activelor consolidate ale tuturor întreprinderilor din grup, care în mod individual au active a căror valoare totală este mai mică de 30 de miliarde EUR și care desfășoară oricare dintre activitățile menționate în secțiunea A punctele 3 și 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR, ambele cuantumuluri fiind calculate ca medie pe o perioadă de 12 luni consecutive.

(2) Întreprinderile menționate la alineatul (1) din prezentul articol pot desfășura în continuare activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 până la obținerea autorizației menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, întreprinderile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care la 24 decembrie 2019 desfășoară activități ca firme de investiții autorizate în temeiul Directivei 2014/65/UE, trebuie să solicite o autorizație în conformitate cu articolul 8 din prezenta directivă până la 27 decembrie 2020.

(4) Atunci când, după primirea informațiilor în conformitate cu articolul 95a din Directiva 2014/65/UE, autoritatea competentă stabilește că o întreprindere trebuie să fie autorizată ca instituție de credit în conformitate cu articolul 8 din prezenta directivă, aceasta informează întreprinderea și autoritatea competentă în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din Directiva 2014/65/UE și preia responsabilitatea procedurii de autorizare de la data respectivei notificări.

(5) În cazuri de reautorizare, autoritatea de autorizare competentă se asigură că procesul este cât mai raționalizat posibil și că informațiile din autorizațiile existente sunt luate în considerare.

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) informațiile pe care întreprinderea trebuie să le furnizeze autorităților competente în cererea de autorizare, inclusiv programul de activitate prevăzut la articolul 10;

(b) metodologia pentru calcularea pragurilor menționate la alineatul (1).

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf literele (a) și (b), în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.”

7. La articolul 18 se introduce următoarea literă:

„(aa) își utilizează autorizația exclusiv pentru a participa la activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și pentru o perioadă de cinci ani consecutivi media activelor sale totale este inferioară pragurilor prevăzute la articolul respectiv;”.

8. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) ABE publică pe site-ul său web și actualizează, cel puțin o dată pe an, o listă cu denumirile tuturor instituțiilor de credit care au primit autorizație.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3a) Lista menționată la alineatul (2) de la prezentul articol include denumirile întreprinderilor menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și identifică respectivele instituții de credit ca atare. Lista respectivă precizează, de asemenea, orice modificări în comparație cu versiunea anterioară a listei.”

9. La articolul 21b, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În sensul prezentului articol:

(a) valoarea totală a activelor din Uniune ale grupului din țara terță este suma următoarelor elemente:

(i) valoarea totală a activelor fiecărei instituții din Uniune din cadrul grupului dintr-o țară terță, astfel cum rezultă din bilanțurile sale consolidate sau, în cazul în care bilanțul instituției nu este consolidat, din bilanțul său individual; și

(ii) valoarea totală a activelor fiecărei sucursale a grupului din țara terță, autorizată în Uniune în conformitate cu prezenta directivă, cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*) sau cu Directiva 2014/65/UE;

(b) termenul «instituție» include, de asemenea, firmele de investiții.

(*) Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).”

10. Titlul IV se elimină.

11. La articolul 51 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile competente ale unui stat membru gazdă pot solicita supraveghetorului consolidant, în cazul în care se aplică articolul 112 alineatul (1), sau autorităților competente ale statului membru de origine să considere o sucursală a unei instituții de credit ca fiind semnificativă.”

12. La articolul 53, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Dispozițiile de la alineatul (1) nu împiedică autoritățile competente să facă schimb de informații sau să transmită informații către CERS, ABE și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, ESMA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*) în conformitate cu prezenta directivă, cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (**), cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, cu articolele 31, 35 și 36 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și cu articolele 31 și 36 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, cu Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului (***) și cu alte directive aplicabile instituțiilor de credit. Informațiile respective fac obiectul alineatului (1).

(*) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(**) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

(***) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p.64).”

13. La articolul 66 alineatul (1) se introduce următoarea literă:

„(aa) desfășurarea a cel puțin uneia dintre activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și atingerea pragului indicat la articolul respectiv fără a avea o autorizație ca instituție de credit;”

14. La articolul 76 alineatul (5), al șaselea paragraf se elimină.

15. La articolul 86, alineatul (11) se înlocuiește cu următorul text:

„(11) Autoritățile competente se asigură că instituțiile dispun de planuri de redresare privind lichiditatea care stabilesc strategii adecvate și măsuri de punere în aplicare corespunzătoare pentru a rezolva problema eventualei lipse de lichidități, inclusiv în ceea ce privește succursalele stabilite într-un alt stat membru. Autoritățile competente se asigură că planurile respective sunt testate de instituții cel puțin o dată pe an, actualizate pe baza rezultatelor scenariilor alternative menționate la alineatul (8), raportate conducerii superioare și aprobate de aceasta, astfel încât politicile și procesele interne să poată fi ajustate în consecință. Instituțiile iau măsurile operaționale necesare în avans pentru a se asigura că planurile de redresare privind lichiditatea pot fi puse în aplicare imediat. Printre aceste măsuri operaționale se numără asigurarea disponibilității imediate a garanțiilor pentru finanțare de la banca centrală. Aceasta include asigurarea disponibilității garanției în moneda unui alt stat membru, dacă este cazul, sau în moneda unei țări terțe față de care instituția are expuneri și, dacă este necesar din punct de vedere operațional, pe teritoriul unui stat membru gazdă sau al unei țări terțe față de moneda căreia are expuneri.”

16. La articolul 110, alineatul (2) se elimină.

17. Articolul 111 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 111

Stabilirea supraveghetorului consolidant

(1) În cazul în care o întreprindere-mamă este o instituție de credit-mamă dintr-un stat membru sau o instituție de credit-mamă din UE, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă care supraveghează instituția de credit-mamă respectivă în statul membru sau instituția de credit-mamă respectivă din UE pe bază individuală.

În cazul în care o întreprindere-mamă este o firmă de investiții-mamă dintr-un stat membru sau o firmă de investiții-mamă din UE și niciuna dintre filialele acesteia nu este o instituție de credit, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă care supraveghează respectiva firmă de investiții-mamă din statul membru sau respectiva firmă de investiții-mamă din UE pe bază individuală.

În cazul în care o întreprindere-mamă este o firmă de investiții-mamă dintr-un stat membru sau o firmă de investiții-mamă din UE și cel puțin una dintre filialele acesteia este o instituție de credit, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă a instituției de credit sau, în cazul în care există mai multe instituții de credit, de către autoritatea competentă a instituției de credit cu cel mai mare total al bilanțului.

(2) În cazul în care instituția de credit sau firma de investiții are ca întreprindere-mamă o societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru, o societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru, o societate financiară holding-mamă din UE sau o societate financiară holding mixtă-mamă din UE, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă care supraveghează instituția de credit sau firma de investiții pe bază individuală.

(3) Dacă două sau mai multe instituții de credit sau firme de investiții autorizate în Uniune au ca instituție-mamă aceeași societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru, aceeași societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru, aceeași societate financiară holding-mamă din UE sau aceeași societate financiară holding mixtă-mamă din UE, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către:

- (a) autoritatea competentă a instituției de credit în cazul în care există o singură instituție de credit în cadrul grupului;
- (b) autoritatea competentă a instituției de credit cu cel mai mare total al bilanțului, în cazul în care există mai multe instituții de credit în cadrul grupului; sau
- (c) autoritatea competentă a firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului, în cazul în care grupul nu include nicio instituție de credit.

(4) În cazul în care consolidarea este impusă în temeiul articolului 18 alineatul (3) sau (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă a instituției de credit cu cel mai mare total al bilanțului sau, în cazul în care grupul nu cuprinde nicio instituție de credit, de către autoritatea competentă a firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului.

(5) Prin derogare de la alineatul (1) al treilea paragraf, alineatul (3) litera (b) și alineatul (4), în cazul în care o autoritate competentă supraveghează pe bază individuală mai multe instituții de credit din cadrul unui grup, supraveghetorul consolidant este autoritatea competentă care supraveghează pe bază individuală una sau mai multe instituții de credit din cadrul grupului, în cazul în care suma totalurilor bilanțurilor instituțiilor de credit supravegheate respective este mai mare decât cea corespunzătoare instituțiilor de credit supravegheate pe bază individuală de orice altă autoritate competentă.

Prin derogare de la alineatul (3) litera (c), în cazul în care o autoritate competentă supraveghează pe bază individuală mai mult de o firmă de investiții din cadrul unui grup, supraveghetorul consolidant este autoritatea competentă care supraveghează pe bază individuală una sau mai multe firme de investiții din cadrul grupului cu cel mai mare total al bilanțului cumulat.

(6) În cazuri speciale, autoritățile competente pot, de comun acord, să renunțe la aplicarea criteriilor menționate la alineatele (1), (3) și (4) și să desemneze o altă autoritate competentă pentru a exercita supravegherea pe bază consolidată în cazul în care aplicarea acestora ar fi inadecvată, având în vedere instituțiile de credit sau firmele de investiții vizate și importanța relativă a activităților lor din statele membre relevante sau necesitatea de a asigura continuitatea supravegherii pe bază consolidată de către aceeași autoritate competentă. În astfel de cazuri, instituției-mamă din UE, societății financiare holding-mamă din UE, societății financiare holding mixte-mamă din UE sau instituției de credit sau firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului, după caz, i se va acorda ocazia de a-și exprima opinia înainte de luarea deciziei de către autoritățile competente.

(7) Autoritățile competente adresează fără întârziere o notificare Comisiei și ABE cu privire la orice acord care intră sub incidența alineatului (6).”

18. La articolul 114 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care survine o situație de urgență, inclusiv o situație prezentată la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sau o situație în care se manifestă evoluții negative ale piețelor, care ar putea pune în pericol lichiditatea pieței și stabilitatea sistemului financiar din oricare dintre statele membre în care au fost autorizate entități ale unui grup sau în care s-au înființat sucursale semnificative în conformitate cu articolul 51, supraveghetorul consolidant avertizează cât mai curând posibil, cu respectarea titlului VII capitolul 1 secțiunea 2 din prezenta directivă și, după caz, a titlului IV capitolul 1 secțiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034, ABE și autoritățile menționate la articolul 58 alineatul (4) și articolul 59 și comunică toate informațiile esențiale pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora. Obligațiile respective se aplică tuturor autorităților competente.”

19. Articolul 116 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritățile competente care participă la activitatea colegiilor de supraveghetori și ABE cooperează îndeaproape. Cerințele de confidențialitate prevăzute în titlul VII capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă și, după caz, în titlul IV capitolul 1 secțiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034 nu împiedică autoritățile competente să schimbe informații confidențiale în cadrul colegiilor de supraveghetori. Înființarea și funcționarea colegiilor de supraveghetori nu aduce atingere drepturilor și responsabilităților autorităților competente în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013.”;

(b) la alineatul (6), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții-mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding-mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding mixte-mamă din UE și autoritățile competente dintr-un stat membru gazdă în care s-au înființat sucursale semnificative, astfel cum sunt descrise la articolul 51, băncile centrale din cadrul SEBC, după caz, și autoritățile de supraveghere din țări terțe, dacă este cazul și sub rezerva unor cerințe de confidențialitate care sunt, în opinia tuturor autorităților competente, echivalente cu cerințele din titlul VII capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă, și, după caz, din titlul IV capitolul I secțiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034, pot face parte din colegiile de supraveghetori.”;

(c) la alineatul (9), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Supraveghetorul consolidant, sub rezerva cerințelor de confidențialitate din titlul VII capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă, și, după caz, din titlul IV capitolul 1 secțiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034, informează ABE cu privire la activitățile colegiului de supraveghetori, inclusiv în situații de urgență, și îi comunică acesteia toate informațiile care prezintă o relevanță deosebită în sensul convergenței în domeniul supravegherii.”

20. La articolul 125, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Informațiile primite în cadrul supravegherii pe bază consolidată și, în special, orice schimburi de informații între autoritățile competente prevăzute în prezenta directivă fac obiectul unor cerințe privind secretul profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 53 alineatul (1) din prezenta directivă, în cazul instituțiilor de credit, sau la articolul 15 din Directiva (UE) 2019/2034.”

21. La articolul 128, se elimină al cincilea paragraf.

22. La articolul 129, se elimină alineatele (2), (3) și (4).

23. La articolul 130, se elimină alineatele (2), (3) și (4).

24. La articolul 143 alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) fără a aduce atingere dispozițiilor din titlul VII capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă și, după caz, dispozițiilor din titlul IV capitolul 1 secțiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034, date statistice agregate privind aspecte esențiale ale punerii în aplicare a cadrului prudențial în fiecare stat membru, inclusiv numărul și natura măsurilor de supraveghere luate în conformitate cu articolul 102 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, precum și a sancțiunilor administrative aplicate în conformitate cu articolul 65 din prezenta directivă.”

Articolul 63

Modificări ale Directivei 2014/59/UE

Directiva 2014/59/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. «firmă de investiții» înseamnă o firmă de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 22 din Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*) care face obiectul cerinței privind capitalul inițial prevăzute la articolul 9 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului (**).

(*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

(**) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64).”

2. La articolul 45, se adaugă următorul alineat:

„(3) În conformitate cu articolul 65 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2019/2033, trimerile la articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 din prezenta directivă în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii pe bază individuală ale firmelor de investiții menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 din prezenta directivă și care nu sunt firme de investiții menționate la articolul 1 alineatul (2) sau (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033 se interpretează astfel:

(a) trimerile la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 referitoare la rata capitalului total din prezenta directivă se referă la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033;

(b) trimerile la articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 referitoare la cuantumul total al expunerii la risc din prezenta directivă se referă la cerința aplicabilă de la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 înmulțită cu 12,5.

În conformitate cu articolul 65 din Directiva (UE) 2019/2034, trimerile din prezenta directivă la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE referitoare la cerințele de fonduri proprii suplimentare pentru firmele de investiții menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 din prezenta directivă și care nu sunt firmele de investiții menționate la articolul 1 alineatul (2) sau alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033 se interpretează ca trimeri la articolul 40 din Directiva 2019/2034.”

Articolul 64

Modificări ale Directivei 2014/65/UE

Directiva 2014/65/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 8, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) nu mai îndeplinește condițiile în care a fost acordată autorizația, precum respectarea condițiilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

(*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).”

2. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Dotarea cu capital inițial

Statele membre veghează ca autoritățile competente să elibereze autorizația doar în cazul în care firma de investiții în cauză are capital inițial suficient conform cerințelor articolului 9 din Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului (*), ținând seama de natura serviciului sau a activității de investiții.

(*) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64).”

3. Articolul 41 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 41

Acordarea autorizației

(1) Autoritatea competentă a statului membru în care societatea dintr-o țară terță și-a înființat sau intenționează să își înființeze sucursala acordă autorizația numai în cazul în care constată că:

(a) sunt îndeplinite condițiile de la articolul 39; și

(b) sucursala societății dintr-o țară terță va putea să respecte dispozițiile menționate la alineatele (2) și (3).

Autoritatea competentă informează societatea dintr-o țară terță, în termen de șase luni de la data depunerii unei cereri complete, dacă i s-a acordat sau nu autorizația.

(2) Sucursala societății dintr-o țară terță autorizată în conformitate cu alineatul (1) respectă obligațiile stabilite la articolele 16-20, 23, 24, 25 și 27, la articolul 28 alineatul (1) și la articolele 30, 31 și 32 din prezenta directivă și la articolele 3-26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, precum și măsurile adoptate în conformitate cu aceste dispoziții și face obiectul supravegherii de către autoritatea competentă din statul membru unde a fost acordată autorizația.

Statele membre nu impun obligații suplimentare în ceea ce privește organizarea și funcționarea sucursalei pentru aspectele reglementate de prezenta directivă și nu oferă sucursalelor societăților din țări terțe un tratament mai favorabil decât societăților din Uniune.

Statele membre se asigură că autoritățile competente notifică anual ESMA lista sucursalelor societăților din țări terțe care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor.

ESMA publică anual o listă a sucursalelor din țări terțe care își desfășoară activitatea în Uniune, inclusiv numele societății dintr-o țară terță din care face parte sucursala.

(3) Sucursala societății dintr-o țară terță care este autorizată în conformitate cu alineatul (1) raportează anual autorității competente menționate la alineatul (2) următoarele informații:

- (a) amploarea și sfera de cuprindere ale serviciilor și activităților desfășurate de sucursala din statul membru respectiv;
- (b) în cazul societăților dintr-o țară terță care desfășoară activitatea menționată la punctul 3 din secțiunea A a anexei I, expunerea lor lunară minimă, medie și maximă la contrapărți din UE;
- (c) în cazul societăților dintr-o țară terță care furnizează unul sau ambele servicii menționate la punctul 6 din secțiunea A a anexei I, valoarea totală a instrumentelor financiare care provin de la contrapărți din UE și care au fost subscrise sau plasate cu angajament ferm în ultimele 12 luni;
- (d) cifra de afaceri și valoarea agregată a activelor corespunzătoare serviciilor și activităților menționate la litera (a);
- (e) o descriere detaliată a măsurilor de protecție a investitorilor de care beneficiază clienții sucursalei, inclusiv a drepturilor clienților care rezultă din sistemul de compensare a investitorilor menționat la articolul 39 alineatul (2) litera (f);
- (f) politica lor de gestionare a riscurilor și măsurile aplicate de sucursală pentru serviciile și activitățile menționate la litera (a);
- (g) mecanismele de guvernare, inclusiv persoanele care dețin funcții-cheie pentru activitățile sucursalei;
- (h) orice altă informație pe care autoritatea competentă o consideră necesară pentru facilitarea monitorizării cuprinzătoare a activităților sucursalei.

(4) La cerere, autoritățile competente comunică ESMA următoarele informații:

- (a) toate autorizațiile pentru sucursalele autorizate în conformitate cu alineatul (1) și eventualele modificări ulterioare ale acestor autorizații;
- (b) amploarea și sfera de cuprindere ale serviciilor și activităților desfășurate de o sucursală autorizată din statul membru respectiv;
- (c) cifra de afaceri și activele totale corespunzătoare serviciilor și activităților menționate la litera (b);
- (d) numele grupului dintr-o țară terță din care face parte o sucursală autorizată.

(5) Autoritățile competente menționate la alineatul (2) din prezentul articol, autoritățile competente ale entităților care fac parte din același grup ca sucursalele societăților din țări terțe autorizate în conformitate cu alineatul (1), ESMA și ABE cooperează îndeaproape pentru a se asigura că toate activitățile grupului respectiv în Uniune sunt supuse unei supravegheri cuprinzătoare, coerente și eficiente, în conformitate cu prezenta directivă, cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014, cu Regulamentul (UE) 2019/2033, cu Directiva 2013/36/UE și cu Directiva (UE) 2019/2034.

(6) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza formatul în care trebuie raportate informațiile menționate la alineatele (3) și (4).

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 26 septembrie 2020.

Se conferă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010."

4. Articolul 42 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 42

Furnizarea de servicii la inițiativa exclusivă a clientului

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care un client de retail sau un client profesional în sensul secțiunii II din anexa II, stabilit sau situat pe teritoriul Uniunii, inițiază la inițiativa sa exclusivă furnizarea unui serviciu sau exercitarea unei activități de investiții de către o societate dintr-o țară terță, cerința privind autorizația prevăzută la articolul 39 nu se aplică furnizării serviciului sau exercitării activității respective de către societatea din țara terță pentru persoana în cauză, inclusiv unei relații legate în mod specific de furnizarea serviciului sau exercitarea activității respective.

Fără a aduce atingere relațiilor intragrup, în cazul în care o societate dintr-o țară terță, inclusiv prin intermediul unei entități care acționează în numele acesteia sau care are legături strânse cu o astfel de societate dintr-o țară terță sau cu orice altă persoană care acționează în numele unei astfel de entități, contactează clienți sau clienți potențiali din Uniune, aceasta nu se consideră a fi un serviciu furnizat la inițiativa exclusivă a clientului.

(2) O inițiativă a unui client astfel cum se menționează la alineatul (1) nu îndreptățește societatea dintr-o țară terță să comercializeze noi categorii de produse de investiții sau de servicii de investiții către respectivul client în alt mod decât prin sucursală, în cazul în care înființarea acesteia este necesară în conformitate cu dreptul intern.”

5. La articolul 49, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre impun piețelor reglementate să adopte regimuri de pasuri de cotare în ceea ce privește acțiunile, certificatele de depozit, fondurile tranzacționate la bursă, certificatele și alte instrumente financiare similare, precum și în cazul oricărui alt instrument financiar pentru care sunt elaborate standarde tehnice de reglementare în conformitate cu alineatul (4). Aplicarea de pasuri de cotare nu împiedică piețele reglementate să coreleze ordinele de dimensiuni mari la punctul de mijloc între prețul actual de cumpărare și cel de vânzare.”

6. La articolul 81 alineatul (3), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) pentru a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile de acces la activitatea firmelor de investiții și pentru a facilita controlul condițiilor de exercitare a acestei activități, procedurile administrative și contabile și mecanismele de control intern;”.

7. Se introduce următorul articol:

„Articolul 95a

Dispoziția tranzitorie privind autorizarea instituțiilor de credit menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Autoritățile competente informează autoritatea competentă menționată la articolul 8 din Directiva 2013/36/UE în cazul în care activele totale preconizate ale unei întreprinderi care a solicitat autorizația în temeiul titlului II din prezenta directivă înainte de 25 decembrie 2019 pentru a desfășura activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I au o valoare mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR și notifică solicitantul în acest sens.”

TITLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 65

Trimiteri la Directiva 2013/36/UE din alte acte ale Uniunii

În sensul supravegherii prudențiale și al rezoluției firmelor de investiții, trimerile la Directiva 2013/36/UE din alte acte ale Uniunii se interpretează ca trimeri la prezenta directivă.

*Articolul 66***Revizuire**

Până la 26 iunie 2024, Comisia, în strânsă cooperare cu ABE și ESMA, prezintă un raport, însoțit de o propunere legislativă dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului, cu privire la:

- (a) dispozițiile privind remunerarea din prezenta directivă și din Regulamentul (UE) 2019/2033, precum și din Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE, cu scopul de a asigura condiții de concurență echitabile pentru toate firmele de investiții care își desfășoară activitatea în Uniune, inclusiv aplicarea respectivelor dispoziții;
- (b) caracterul adecvat al cerințelor de raportare și de publicare prevăzute de prezenta directivă și de Regulamentul (UE) 2019/2033, ținând seama de principiul proporționalității;
- (c) o evaluare care ține seama de raportul ABE menționat la articolul 35 și de taxonomia privind finanțarea sustenabilă și care stabilește dacă:
  - (i) riscurile ESG trebuie luate în considerare pentru guvernarea internă a unei firme de investiții;
  - (ii) riscurile ESG trebuie luate în considerare pentru politica de remunerare a unei firme de investiții;
  - (iii) riscurile ESG trebuie luate în considerare pentru tratarea riscurilor;
  - (iv) riscurile ESG trebuie incluse în procesul de supraveghere și evaluare;
- (d) eficacitatea mecanismelor privind schimbul de informații prevăzute de prezenta directivă;
- (e) cooperarea Uniunii și a statelor membre cu țările terțe în ceea ce privește aplicarea prezentei directive și a Regulamentului (UE) 2019/2033;
- (f) punerea în aplicare a prezentei directive și a Regulamentului (UE) 2019/2033 în cazul firmelor de investiții pe baza structurii juridice sau a formei lor de proprietate;
- (g) posibilitatea ca firmele de investiții să prezinte un risc de perturbare a sistemului financiar cu consecințe negative grave pentru sistemul financiar și economia reală și instrumente macroprudențiale adecvate pentru a face față acestui risc și pentru a înlocui cerințele de la articolul 36 alineatul (1) litera (d) din prezenta directivă;
- (h) condițiile în care autoritățile competente pot să aplice firmelor de investiții, în conformitate cu articolul 5 din prezenta directivă, cerințele Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

*Articolul 67***Transpunere**

(1) Până la 26 iunie 2021, statele membre adoptă și publică măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la acestea.

Statele membre aplică aceste măsuri începând cu 26 iunie 2021. Cu toate acestea, statele membre aplică măsuri necesare pentru a se conforma cu articolul 64 punctul 5 începând cu 26 martie 2020.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) De la intrarea în vigoare a prezentei directive, statele membre asigură informarea Comisiei în timp util pentru ca aceasta să își poată prezenta observațiile cu privire la orice proiect de act cu putere de lege sau de act administrativ pe care intenționează să îl adopte în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Statele membre transmit Comisiei și ABE textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

În cazul în care documentele care însoțesc notificarea măsurilor de transpunere furnizate de statele membre nu sunt suficiente pentru a evalua pe deplin respectarea de către dispozițiile de transpunere a anumitor dispoziții din prezenta directivă, Comisia poate solicita statelor membre, fie la cererea ABE în vederea îndeplinirii sarcinilor sale în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, fie din proprie inițiativă, să furnizeze informații mai detaliate referitoare la transpunerea și la punerea în aplicare a dispozițiilor respective și a prezentei directive.

*Articolul 68***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 69***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 27 noiembrie 2019.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
T. TUPPURAINEN

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2019/2035 AL COMISIEI

din 28 iunie 2019

de completare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele pentru unitățile care dețin animale terestre și incubatoare, precum și pentru trasabilitatea anumitor animale terestre deținute și a ouălor pentru incubație

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”) ⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (5), articolul 87 alineatul (3), articolul 94 alineatul (3), articolul 97 alineatul (2), articolul 101 alineatul (3), articolul 106 alineatul (1), articolul 118 alineatele (1) și (2), articolul 119 alineatul (1) și articolul 122 alineatul (2), articolul 271 alineatul (2) și articolul 279 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) 2016/429 stabilește norme de prevenire și control al bolilor care sunt transmisibile la animale sau la oameni, inclusiv, printre altele, norme pentru unitățile care dețin animale terestre și incubatoare, precum și pentru trasabilitatea anumitor animale terestre deținute și a ouălor pentru incubație în interiorul Uniunii. De asemenea, Regulamentul (UE) 2016/429 acordă Comisiei competența de a adopta, prin intermediul actelor delegate, norme de completare a anumitor elemente neesențiale din acest regulament. În consecință, pentru a asigura buna funcționare a sistemului în noul cadru juridic instituit de Regulamentul (UE) 2016/429, este necesar să se adopte aceste norme de completare.
- (2) Mai precis, prezentul regulament ar trebui să stabilească norme de completare a normelor stabilite în partea IV titlul I capitolele 1 și 2 din Regulamentul (UE) 2016/429 în ceea ce privește obligația de înregistrare a transportatorilor care transportă anumite animale terestre deținute, altele decât unghiulele, autorizarea unităților care dețin animale terestre ce prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea animală și incubatoare, registrele de transportatori și de unități de animale terestre deținute și de ouă pentru incubație, care trebuie ținute de autoritățile competente, obligațiile operatorilor de ținere a evidențelor, precum și cerințele de trasabilitate pentru animalele terestre deținute și pentru ouăle pentru incubație. În plus, Regulamentul (UE) 2016/429 împuternicește Comisia să stabilească norme pentru a asigura faptul că partea IV din regulament este aplicată în mod corect pentru deplasări ale animalelor de companie, altele decât deplasările necomerciale. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să stabilească norme privind aceste deplasări.
- (3) „Ouăle pentru incubație” se încadrează în definiția „materialului germinativ” stabilită la articolul 4 punctul 28 din Regulamentul (UE) 2016/429 și, prin urmare, sunt supuse normelor stabilite în regulamentul în cauză pentru materialul germinativ. În același timp, cerințele de sănătate animală stabilite în prezentul regulament pentru păsări de curte și păsări captive ar trebui să se aplice, de asemenea, ouălor pentru incubație ale acestor păsări și, prin urmare, ouăle pentru incubație și unitățile care le furnizează ar trebui să fie incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO L 84, 31.3.2016, p. 1.

- (4) Deși normele de completare stabilite în prezentul regulament ar trebui să fie aplicate pentru toate animalele terestre deținute, există anumite populații de cai deținute în condiții de sălbăticie sau semisălbăticie în zone definite din Uniune, care nu depind în totalitate de controlul uman pentru a supraviețui și a se reproduce și, prin urmare, cerințele de trasabilitate stabilite în prezentul regulament nu se pot aplica pe deplin acestor animale. Așadar, prezentul regulament ar trebui să clarifice faptul că, deși normele de sănătate animală stabilite în cadrul Regulamentului (UE) 2016/429 se aplică, în general, pentru aceste animale din specii ecvidee domestice, sunt necesare anumite derogări specifice, deoarece nu este posibil ca cerințele de identificare a animalelor terestre deținute să se aplice pentru caii care trăiesc în afara controlului uman.
- (5) În plus, normele stabilite în prezentul regulament ar trebui să completeze normele stabilite în partea IX din Regulamentul (UE) 2016/429 în ceea ce privește măsurile tranzitorii pentru protejarea drepturilor dobândite și a așteptărilor legitime ale părților interesate care rezultă din acte preexistente ale Uniunii.
- (6) Normele stabilite în prezentul regulament sunt legate în mod substanțial de operatorii care transportă sau dețin animale terestre sau ouă pentru incubație și se aplică acestor operatori. Prin urmare, în vederea asigurării coerenței, a simplității și pentru aplicarea eficace a acestora, precum și pentru a evita duplicarea lor, normele ar trebui să fie stabilite într-un singur act și nu dispersate într-o serie de acte separate, care să cuprindă numeroase referințe încrucișate. Această abordare este, de asemenea, în concordanță cu unul dintre principalele obiective ale Regulamentului (UE) 2016/429, și anume acela de a simplifica normele de sănătate animală ale Uniunii și, astfel, de a le face mai transparente și mai ușor de aplicat.
- (7) Articolul 87 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/429 împuternicește Comisia să specifice tipurile de transportatori, alții decât cei care transportă unghulate deținute între statele membre sau între un stat membru și o țară terță, a căror activitate de transport implică riscuri specifice și semnificative pentru anumite specii de animale, și să prevadă cerințele privind informațiile pe care trebuie să le respecte acești transportatori pentru a putea fi înregistrați în conformitate cu articolul 93 din Regulamentul (UE) 2016/429. Prin urmare, pentru a permite autorității competente să efectueze supravegherea în mod eficient și să prevină, să controleze și să eradicizeze bolile transmisibile ale animalelor, este oportun să se stabilească, în prezentul regulament, o listă a celorlalte tipuri de transportatori precum și norme pentru furnizarea de informații de către aceștia în scopul înregistrării la autoritatea competentă.
- (8) Articolul 94 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/429 prevede că unghulatele deținute pot fi deplasate în alt stat membru numai dacă aceste animale au fost colectate în unități autorizate de autoritatea competentă în conformitate cu regulamentul în cauză. Articolul 94 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/429 împuternicește Comisia să adopte acte delegate care să prevadă derogări de la cerința de a solicita autorității competente autorizarea pentru anumite tipuri de unități, în cazul în care unitățile respective prezintă un risc nesemnificativ.
- (9) Având în vedere situația specifică a ecvideelor care nu sunt deținute întotdeauna în scopul producției de alimente, ci adesea în scopuri de agrement și sportive și ținând cont de faptul că, în majoritatea cazurilor, aceste animale sunt pur și simplu adunate la o unitate pentru a fi deplasate în alt stat membru, în scopuri precum participarea la expoziții, la evenimente sportive, culturale sau similare, este oportun să se prevadă, în prezentul regulament, o derogare de la cerințele ca operatorii acestor unități să solicite autorizarea de către autoritatea competentă, deoarece unitățile respective prezintă un risc nesemnificativ pentru sănătatea animală și nu se aplică nicio perioadă de reședință în cazul bolilor listate pentru ecvidee.
- (10) Articolul 94 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2016/429 prevede că ouăle pentru incubație pot fi deplasate în alt stat membru numai dacă provin de la o unitate autorizată de autoritatea competentă în conformitate cu regulamentul în cauză. Ouăle pentru incubație ale păsărilor de curte sau ale altor păsări captive se încadrează în definiția ouălor pentru incubație prevăzută la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2016/429 și, prin urmare, operatorii unităților care produc aceste ouă, ce urmează să fie deplasate în alt stat membru, trebuie să solicite autorității competente autorizarea unității lor.
- (11) Totuși, incubatoarele pentru păsări captive nu prezintă același risc pentru sănătate în ceea ce privește răspândirea bolilor listate pe care îl prezintă incubatoarele pentru păsări de curte. Importanța și volumul producției de pui de păsări captive și de ouă pentru incubație ale acestor păsări sunt mult mai mici decât cele ale păsărilor de curte pentru producție agricolă. În plus, circuitele comerciale ale producției de păsări de curte și de păsări captive, în special în ceea ce privește ouăle pentru incubație, sunt diferite, iar contactul dintre acestea este limitat. Prin urmare, riscul de răspândire a bolilor listate la păsările de curte de la transporturile de pui și ouă de incubație de păsări captive este limitat. În consecință, prezentul regulament ar trebui să prevadă o derogare de la cerințele ca operatorii de incubatoare pentru păsări captive să solicite autorizarea de către autoritatea competentă.

- (12) Articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/429 prevede că unghiile deținute, păsările de curte și ouăle pentru incubație pot fi deplasate în alt stat membru numai dacă aceste animale sau ouăle pentru incubație au fost colectate în unități autorizate de autoritatea competentă în conformitate cu regulamentul în cauză sau provin de la astfel de unități. În plus, articolul 95 din Regulamentul (UE) 2016/429 prevede că animalele terestre deținute într-o unitate cu statut de unitate izolată pot fi deplasate la sau de la unitatea lor numai dacă a fost obținută o aprobare a acestui statut de la autoritatea competentă în conformitate cu regulamentul în cauză. Autoritatea competentă poate să autorizeze unitățile respective numai dacă acestea îndeplinesc anumite cerințe, în legătură cu carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate, supravegherea, instalațiile și echipamentele, personalul și medicii veterinari, precum și cu supravegherea de către autoritatea competentă. Articolul 97 alineatul (2) din regulamentul în cauză prevede adoptarea de către Comisie a unor acte delegate care să stabilească norme de completare pentru autorizarea unităților luând în considerare aceste cerințe.
- (13) Cerințele stabilite în prezentul regulament pentru autorizarea unităților respective ar trebui să ia în considerare experiența dobândită ca urmare a aplicării normelor stabilite în Directivele 64/432/CEE ⁽⁷⁾, 92/65/CEE ⁽⁸⁾ și 2009/158/CE ⁽⁴⁾ ale Consiliului. Aceste directive se abrogă prin Regulamentul (UE) 2016/429 cu efect din 21 aprilie 2021.
- (14) Articolul 94 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/429 prevede adoptarea de către Comisie a actelor delegate care stabilesc celelalte tipuri de unități pentru animale terestre deținute care trebuie să fie autorizate, de asemenea, de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) din regulamentul menționat. Un număr tot mai mare de câini, pisici și dihori domestici care provin de la diferite unități sau câini, pisici și dihori domestici care au fost rătașiți, sălbaticiți, pierduți, abandonați sau confiscați sunt colectați în unități în scopul grupării acestora într-un transport înainte de a fi deplasați în alt stat membru. Directiva 92/65/CEE definește deja cerințele de sănătate animală aplicabile deplasării acestor animale în alt stat membru. Cu toate acestea, pentru a efectua o supraveghere adecvată și pentru a aplica măsuri preventive de sănătate pe baza respectării anumitor cerințe cu privire la statutul sanitar al animalelor din statul membru în cauză, prezentul regulament ar trebui să prevadă ca unitățile respective să solicite autorizarea de către autoritatea competentă și, de asemenea, să stabilească cerințe pentru acordarea acestei autorizări.
- (15) Regulamentul (CE) nr. 1255/97 al Consiliului ⁽⁵⁾ stabilește cerințele de sănătate animală care trebuie respectate de operatorii punctelor de control care solicită autorizarea autorității competente. Aceste cerințe ar trebui să fie menținute, dar actualizate în prezentul regulament, deoarece s-au dovedit a fi eficace în ceea ce privește prevenirea răspândirii bolilor animalelor în interiorul Uniunii.
- (16) În majoritatea cazurilor, reproducția bondarilor se desfășoară în unități izolate de mediul exterior care fac obiectul unor măsuri de biosecuritate de nivel înalt și unor controale ale autorității competente, acestea fiind controlate în vederea depistării bolilor. Atunci când aceste unități sunt recunoscute și supravegheate de autoritatea competentă, este puțin probabil să fie infestate cu gândacul mic de stup, spre deosebire de coloniile în aer liber. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să prevadă ca aceste unități să fie autorizate și supravegheate de autoritatea competentă și să stabilească cerințele pentru acordarea acestei autorizări.
- (17) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 139/2013 al Comisiei ⁽⁶⁾ stabilește condițiile de sănătate animală pentru importurile anumitor păsări în Uniune și condițiile de carantină pentru aceste importuri. În special, regulamentul stabilește condițiile pentru autorizarea de către autoritatea competentă a unităților și a centrelor de carantină pentru aceste păsări. Pentru a evita multiplicarea normelor aplicabile unităților de carantină pentru diferite specii de animale terestre, prezentul regulament ar trebui să păstreze fondul acestor cerințe, dar să le adapteze, astfel încât să poată fi aplicate mai multor specii de animale terestre.

⁽⁷⁾ Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine (JO L 121, 29.7.1964, p. 1977/64).

⁽⁸⁾ Directiva 92/65/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute la capitolul I din anexa A la Directiva 90/425/CEE (JO L 268, 14.9.1992, p. 54).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/158/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație (JO L 343, 22.12.2009, p. 74).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1255/97 al Consiliului din 25 iunie 1997 privind criteriile comunitare prevăzute pentru puncte de control și de modificare a planului de itinerar prevăzut în anexa la Directiva 91/628/CEE (JO L 174, 2.7.1997, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 139/2013 al Comisiei din 7 ianuarie 2013 de stabilire a condițiilor de sănătate animală pentru importurile anumitor păsări în Uniune și a condițiilor de carantină (JO L 47, 20.2.2013, p. 1).

- (18) Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (7) stabilește norme de sănătate publică și de sănătate animală pentru subprodusele de origine animală și produsele derivate, pentru a preveni și a minimiza riscurile pentru sănătatea publică și animală generate de aceste produse și în special pentru a proteja siguranța lanțului alimentar și furajer. În special, regulamentul stabilește norme privind colectarea, transportul, depozitarea, manipularea, prelucrarea și utilizarea și eliminarea subproduselor de origine animală, inclusiv a animalelor ucise pentru a eradica bolile epizootice, pentru a le împiedica să prezinte un risc pentru sănătatea animală și publică. Regulamentul (CE) nr. 1069/2009, împreună cu o serie de măsuri de punere în aplicare, adoptate conform regulamentului în cauză, prevăd un cadru general pentru eliminarea animalelor moarte. La autorizarea unităților în conformitate cu articolele 97 și 99 din Regulamentul (UE) 2016/429, autoritatea competentă ar trebui să asigure faptul că solicitantii respectă normele stabilite în cadrul Regulamentului (CE) nr. 1069/2009.
- (19) Articolul 101 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/429 prevede că autoritățile competente stabilesc și mențin actualizate registre cu unitățile și operatorii înregistrați și autorizați de către acestea, iar registrele respective sunt puse la dispoziția Comisiei și a autorităților competente din alte state membre. Din motive de transparență, registrele menționate ar trebui să fie, de asemenea, puse la dispoziția publicului.
- (20) În plus, articolul 101 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/429 prevede adoptarea de către Comisie a unor acte delegate care să stabilească informațiile detaliate ce trebuie să fie incluse în registrele ținute de autoritatea competentă și disponibilitatea publică a registrelor de unități autorizate. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să stabilească obligațiile de informare ale autorității competente cu privire la aceste registre.
- (21) Articolele 102-105 din Regulamentul (UE) 2016/429 stabilesc cerințele privind informațiile minime care trebuie să fie înregistrate de către operatorii de unități și transportatorii înregistrați sau autorizați de autoritatea competentă, iar articolul 106 prevede stabilirea de către Comisie a unor norme de completare a acestor obligații de ținere a evidențelor. Operatorii de unități și transportatorii au cunoștințe directe despre animalele terestre deținute și aflate în grija lor, iar atunci când animalele urmează să fie deplasate, aceștia au obligația de a furniza autorității competente anumite informații în scopul certificării sănătății animale sau al trasabilității animalelor și, prin urmare, aceste informații trebuie să fie ușor accesibile autorității competente. Așadar, prezentul regulament ar trebui să stabilească norme privind informațiile care trebuie să fie înregistrate de anumiți operatori de unități și transportatori în plus față de prevederile impuse deja conform Regulamentului (UE) 2016/429.
- (22) Articolele 112-115 din Regulamentul (UE) 2016/429 prevăd ca operatorii care dețin bovine, ovine, caprine, porcine și ecvidee să identifice fiecare animal printr-un mijloc fizic de identificare și să garanteze că respectivele animale sunt însoțite de un document de identificare sau de circulație atunci când sunt deplasate și să transmită informațiile, conform cerințelor, într-o bază de date electronică ținută de autoritatea competentă. În plus, articolul 117 din Regulamentul (UE) 2016/429 prevede ca operatorii care dețin alte animale terestre decât bovine, ovine, caprine, porcine și ecvidee să identifice fiecare animal printr-un mijloc fizic de identificare și să garanteze că respectivele animale sunt însoțite de un document de identificare sau de circulație atunci când astfel de norme au fost adoptate de Comisie conform articolului 118 din regulament.
- (23) Articolul 118 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/429 împuternicește Comisia să stabilească cerințe detaliate pentru mijloacele de identificare a animalelor terestre deținute și normele pentru documentele de identificare și de circulație pentru aceste animale, precum și norme detaliate pentru bazele de date electronice prevăzute în regulamentul în cauză pentru bovinele, ovinele, caprinele, porcinele și ecvideele deținute și norme privind schimbul de date electronice între bazele de date electronice ale statelor membre pentru bovinele deținute. În plus, articolul 118 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/429 împuternicește Comisia să stabilească cerințe pentru mijloacele alternative de identificare pentru animalele terestre deținute, precum și exonerările și dispozițiile speciale pentru anumite categorii de astfel de animale și dispozițiile specifice pentru documentele de identificare și de circulație pentru aceste animale și, de asemenea, norme privind identificarea și înregistrarea animalelor terestre deținute după intrarea lor în Uniune.
- (24) În plus, articolul 119 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/429 împuternicește Comisia să stabilească norme privind derogările pentru operatori de la anumite cerințe de identificare și înregistrare stabilite în regulament. Articolul 122 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/429 împuternicește Comisia să stabilească cerințe de trasabilitate pentru materialul germinativ provenind de la animalele terestre deținute din alte specii decât bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee.

(7) Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală) (JO L 300, 14.11.2009, p. 1).

Înainte de adoptarea Regulamentului (UE) 2016/429, normele Uniunii privind identificarea și înregistrarea bovinelor, ovinelor, caprinelor, porcinelor și ecvideelor erau prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾, în Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului ⁽⁹⁾, în Directiva 2008/71/CE a Consiliului ⁽¹⁰⁾ și în Directiva 2009/156/CE a Consiliului ⁽¹¹⁾. Regulamentul (UE) 2016/429 abrogă și înlocuiește aceste patru acte începând cu 21 aprilie 2021. Aceste patru acte stabilesc normele privind mijloacele de identificare, documentele de identificare sau circulație și bazele de date electronice. Acestea prevăd, de asemenea, perioadele pentru aplicarea mijloacelor de identificare ale animalelor deținute respective de către operatori. În plus, acestea au prevăzut, de asemenea, o serie de derogări și exonerări cu privire la mijloacele de identificare și documentele de circulație fără a compromite trasabilitatea animalelor deținute. Normele stabilite în aceste acte s-au dovedit a fi eficace pentru asigurarea trasabilității bovinelor, ovinelor, caprinelor, porcinelor și ecvideelor deținute. În consecință, principalele elemente ale acestor norme ar trebui să se păstreze, însă ar trebui să fie actualizate pentru a lua în considerare experiența practică dobândită în urma aplicării lor, precum și progresul tehnic actual. Noile perioade pentru aplicarea de către operatori a mijloacelor de identificare pe animalele terestre deținute ar trebui să fie prevăzute de către Comisie într-un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 120 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/429.

- (25) Pentru a asigura faptul că ecvideele care intră în Uniune sunt identificate doar în conformitate cu normele Uniunii după intrarea lor în Uniune și în cazul în care acestea rămân în Uniune, este necesar să se facă trimitere în prezentul regulament la regimul vamal stabilit în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾.
- (26) Înainte de adoptarea Regulamentului (UE) 2016/429, normele Uniunii privind trasabilitatea câinilor, pisicilor și dihorilor domestici deținuți, precum și a păsărilor captive erau prevăzute în Directiva 92/65/CEE. Normele stabilite în această directivă s-au dovedit a fi eficace pentru asigurarea trasabilității acestor animale. În consecință, principalele elemente ale acestor norme ar trebui să se păstreze, însă ar trebui să fie actualizate pentru a lua în considerare experiența practică dobândită în urma aplicării lor, precum și progresul tehnic actual.
- (27) În plus, Directiva 92/65/CEE prevede că, pentru a face obiectul schimburilor, câinii, pisicile și dihorii domestici ar trebui să fie însoțiți de același document de identificare ca cel pentru circulația necomercială a animalelor de companie prevăzut la articolul 6 litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾. Prin urmare, această normă ar trebui să fie păstrată în prezentul regulament.
- (28) Înainte de adoptarea Regulamentului (UE) 2016/429, normele Uniunii privind trasabilitatea ouălor pentru incubare erau prevăzute în Directiva 2009/158/CE. Sistemul actual în ceea ce privește marcarea ouălor pentru incubare este bine stabilit. În consecință, principalele elemente ale acestor norme ar trebui să se păstreze în prezentul regulament, însă ar trebui să fie adaptate în contextul cadrului Regulamentului (UE) 2016/429.
- (29) Înainte de adoptarea Regulamentului (UE) 2016/429, normele Uniunii privind trasabilitatea animalelor terestre deținute în circuri ambulante și numere cu animale erau prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1739/2005 al Comisiei ⁽¹⁴⁾. Normele stabilite în regulamentul respectiv s-au dovedit, de asemenea, a fi eficace pentru asigurarea trasabilității animalelor terestre deținute în circuri ambulante și numere cu animale. În consecință, principalele elemente ale acestor norme ar trebui să se păstreze, însă ar trebui să fie actualizate pentru a lua în considerare experiența practică dobândită în urma aplicării lor.
- (30) Regulamentul (UE) 2016/429 prevede că normele speciale privind bolile pentru prevenirea și controlul bolilor se aplică bolilor listate menționate în anexa II la regulamentul în cauză, care includ infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis* și infecția cu complexul *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae* și *M. tuberculosis*). Articolul 9 din Regulamentul (UE) 2016/429 prevede norme pentru prevenirea și controlul bolilor care se aplică diferitelor categorii de boli listate. Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1882 al Comisiei ⁽¹⁵⁾ prevede că normele pentru prevenirea și controlul bolilor care se aplică în cazul bolilor listate, menționate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/429 trebuie să se aplice categoriilor de boli listate în cazul speciilor listate și al grupurilor de

⁽⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, 11.8.2000, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE (JO L 5, 9.1.2004, p. 8).

⁽¹⁰⁾ Directiva 2008/71/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind identificarea și înregistrarea porcinelor (JO L 213, 8.8.2008, p. 31).

⁽¹¹⁾ Directiva 2009/156/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează circulația și importul de ecvidee provenind din țări terțe (JO L 192, 23.7.2010, p. 1).

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind circulația necomercială a animalelor de companie și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 (JO L 178, 28.6.2013, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1739/2005 al Comisiei din 21 octombrie 2005 de stabilire a condițiilor de sănătate animală privind circulația animalelor de circ între statele membre (JO L 279, 22.10.2005, p. 47).

⁽¹⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1882 al Comisiei din 3 decembrie 2018 privind aplicarea anumitor norme de prevenire și control al bolilor în cazul categoriilor de boli listate și de stabilire a unei liste a speciilor și a grupurilor de specii care prezintă un risc considerabil de răspândire a bolilor listate respective (JO L 308, 4.12.2018, p. 21).

specii listate menționate în anexa la regulamentul de punere în aplicare. Camelidele și cervidele deținute sunt enumerate în anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1882 ca specii susceptibile la aceste infecții. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să stabilească norme armonizate privind trasabilitatea pentru aceste animale.

- (31) Având în vedere situația unică a creșterii a renilor, care este strâns legată de patrimoniul cultural al populației saami din nordul Europei, statele membre ar trebui să poată să mențină regimuri specifice pentru mijloacele de identificare stabilite pentru renii deținuți de pe teritoriul lor. În consecință, prezentul regulament ar trebui să prevadă un regim specific pentru identificarea acestor animale.
- (32) În ceea ce privește ecvideele, articolul 114 din Regulamentul (UE) 2016/429 prevede că operatorii trebuie să se asigure că ecvideele sunt identificate în mod individual printr-un document unic de identificare pe viață completat corect. În plus, articolul 120 alineatul (2) din regulamentul menționat prevede adoptarea de către Comisie a unor acte de punere în aplicare privind anumite cerințe referitoare la documentul respectiv. Deoarece normele referitoare la documentul unic de identificare pe viață sunt în prezent prevăzute împreună cu normele de sănătate animală din cardul legislativ al Regulamentului (UE) 2016/429, este necesar să se țină cont de cerințele privind identificarea acestor animale prevăzute în alte legi ale Uniunii. În special, ar trebui să se țină cont de Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁶⁾, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/262 al Comisiei ⁽¹⁷⁾, Regulamentul (UE) 2016/1012 al Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁸⁾, Regulamentul delegat (UE) 2017/1940 al Comisiei ⁽¹⁹⁾ și Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁰⁾. Această necesitate de raționalizare a normelor Uniunii este importantă în special pentru ecvidee, deoarece acestea sunt utilizate pentru o gamă largă de scopuri, inclusiv pentru evenimente sportive, pentru reproducție și ca hrană. În plus, utilizarea acestora poate varia în funcție de etapa lor de viață și, prin urmare, este important ca documentul unic de identificare pe viață să fie valabil pentru mai multe utilizări. Mai mult, dispozițiile tranzitorii prevăzute în prezentul regulament trebuie să țină cont de perioadele de aplicare a acestor cinci acte pentru a se asigura coordonarea normelor aplicabile ale Uniunii.
- (33) În vederea aplicării uniforme a legislației Uniunii cu privire la trasabilitatea animalelor terestre deținute și pentru a asigura claritatea și transparența acestora, Regulamentul (CE) nr. 509/1999 al Comisiei ⁽²¹⁾, Regulamentul (CE) nr. 2680/1999 al Comisiei ⁽²²⁾, Decizia 2000/678/CE a Comisiei ⁽²³⁾, Decizia 2001/672/CE a Comisiei ⁽²⁴⁾, Regulamentul (CE) nr. 911/2004 al Comisiei ⁽²⁵⁾, Decizia 2004/764/CE a Comisiei ⁽²⁶⁾, Regulamentul (CE) nr. 644/2005 al Comisiei ⁽²⁷⁾, Regulamentul (CE) nr. 1739/2005, Decizia 2006/28/CE a Comisiei ⁽²⁸⁾, Decizia 2006/968/CE a Comisiei ⁽²⁹⁾, Decizia 2009/712/CE a Comisiei ⁽³⁰⁾ și Regulamentul de punere în aplicare (UE)

⁽¹⁶⁾ Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare (JO L 311, 28.11.2001, p. 1).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/262 al Comisiei din 17 februarie 2015 de stabilire, în temeiul Directivelor 90/427/CEE și 2009/156/CE ale Consiliului, a unor norme privind metodele de identificare a ecvideelor (Regulamentul privind pașapoartele ecvideelor) (JO L 59, 3.3.2015, p. 1).

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) 2016/1012 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind condițiile zootehnice și genealogice aplicabile ameliorării animalelor de reproducție de rasă pură, a porcilor de reproducție hibridi și a materialului germinativ provenit de la acestea, comerțului cu acestea și introducerii lor în Uniune și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 652/2014 și a Directivelor 89/608/CEE și 90/425/CEE ale Consiliului, precum și de abrogare a anumitor acte în sectorul ameliorării animalelor („Regulamentul privind ameliorarea animalelor”) (JO L 171, 29.6.2016, p. 66).

⁽¹⁹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2017/1940 al Comisiei din 13 iulie 2017 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește conținutul și formatul certificatelor zootehnice emise pentru animalele de reproducție de rasă pură din specia ecvideelor incluse într-un document de identificare unic valabil pe durata vieții ecvideelor (JO L 275, 25.10.2017, p. 1).

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE (JO L 4, 7.1.2019, p. 43).

⁽²¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 509/1999 al Comisiei din 8 martie 1999 privind prelungirea termenului maxim prevăzut pentru aplicarea de crotalii bizonilor (specia *Bison bison* spp.) (JO L 60, 9.3.1999, p. 53).

⁽²²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2680/1999 al Comisiei din 17 decembrie 1999 de aprobare a unui sistem de identificare pentru taurii destinați evenimentelor culturale și sportive (JO L 326, 18.12.1999, p. 16).

⁽²³⁾ Decizia 2000/678/CE a Comisiei din 23 octombrie 2000 de stabilire a normelor detaliate pentru înregistrarea exploatațiilor în baze de date naționale pentru porcine astfel cum se prevede în Directiva 64/432/CEE a Consiliului (JO L 281, 7.11.2000, p. 16).

⁽²⁴⁾ Decizia 2001/672/CE a Comisiei din 20 august 2001 de stabilire a unor reguli speciale aplicabile deplasărilor de bovine către locurile de pășunat pe timp de vară din zonele montane (JO L 235, 4.9.2001, p. 23).

⁽²⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 911/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de punere în aplicare a dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului privind crotaliile, pașapoartele și registrele exploatațiilor (JO L 163, 30.4.2004, p. 65).

⁽²⁶⁾ Decizia 2004/764/CE a Comisiei din 22 octombrie 2004 privind prelungirea termenului maxim prevăzut pentru aplicarea crotaliilor pe anumite bovine din rezervațiile naturale din Țările de Jos (JO L 339, 16.11.2004, p. 9).

⁽²⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 644/2005 al Comisiei din 27 aprilie 2005 de autorizare a unui sistem special de identificare pentru bovinele deținute în scop cultural sau istoric în spațiile autorizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 107, 28.4.2005, p. 18).

⁽²⁸⁾ Decizia 2006/28/CE a Comisiei din 18 ianuarie 2006 privind prelungirea termenului maxim prevăzut pentru aplicarea de crotalii pe anumite bovine (JO L 19, 24.1.2006, p. 32).

⁽²⁹⁾ Decizia 2006/968/CE a Comisiei din 15 decembrie 2006 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 21/2004 al Consiliului în ceea ce privește orientările și procedurile de identificare electronică a animalelor din speciile ovină și caprină (JO L 401, 30.12.2006, p. 41).

⁽³⁰⁾ Decizia 2009/712/CE a Comisiei din 18 septembrie 2009 de punere în aplicare a Directivei 2008/73/CE a Consiliului în ceea ce privește paginile de internet informative care conțin liste de unități și laboratoare aprobate de statele membre în conformitate cu legislația comunitară din domeniul veterinar și zootehnic (JO L 247, 19.9.2009, p. 13).

2015/262 ar trebui să fie abrogate de prezentul regulament. Totuși, pentru a asigura o tranziție fără dificultăți la noul cadru juridic pentru operatorii de circuri ambulante și numere cu animale, documentele de circulație și de identificare într-un format în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1739/2005 ar trebui să rămână aplicabile până la o dată care urmează să fie stabilită de către Comisie într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 120 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/429 în ceea ce privește formatul documentelor de circulație și de identificare pentru animalele terestre deținute în circuri ambulante și numere cu animale.

- (34) Directiva 2001/82/CE prevede norme specifice pentru ecvidee referitoare la tratamentul ecvideelor de la care se obțin produse alimentare în ceea ce privește medicamentele de uz veterinar, în cazul în care aceste ecvidee sunt identificate în conformitate cu legislația Uniunii și marcate în mod specific în documentul lor de identificare ca nefiind destinate sacrificării în vederea consumului uman. Aceste norme sunt în prezent prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/6, care abrogă și înlocuiește Directiva 2001/82/CE. Regulamentul (UE) 2019/6 se aplică începând cu 28 ianuarie 2022, adică după data aplicării Regulamentului (UE) 2016/429. Însă cele două documente sunt interconectate, deoarece articolul 109 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/6 prevede adoptarea de către Comisie a actelor delegate de completare a regulamentului menționat în ceea ce privește informațiile care trebuie incluse în documentul unic de identificare pe viață prevăzut în Regulamentul (UE) 2016/429, în scopul obligațiilor de ținere a evidențelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/6. În plus, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/262 prevede norme privind identificarea ecvideelor, inclusiv norme privind documentele de identificare a acestor animale, specificând faptul că sistemul Uniunii de identificare a ecvideelor conține, printre altele, un document unic de identificare pe viață. În fine, Regulamentul (UE) 2016/1012 prevede, de asemenea, norme privind identificarea ecvideelor. Acesta prevede adoptarea de către Comisie a actelor de punere în aplicare care prevăd modele de formular tip pentru documentul unic de identificare pe viață.
- (35) Pentru a evita sarcinile administrative și financiare inutile pentru operatorii ecvideelor deținute și pentru autoritățile competente, documentul unic de identificare pe viață a ecvideelor prevăzut în prezent în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/262 ar trebui să rămână aplicabil până la o dată care urmează să fie stabilită de Comisie într-un act de punere în aplicare în conformitate cu articolul 120 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/429 și articolul 109 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/6 în ceea ce privește formatul documentului unic de identificare pe viață pentru ecvideele deținute.
- (36) Articolul 271 din Regulamentul (UE) 2016/429 prevede perioada de tranziție la noul cadru juridic, prevăzut în actul respectiv, pentru operatorii în ceea ce privește identificarea bovinelor, ovinelor, caprinelor și porcinelor deținute și împuternicește Comisia să scurteze perioada de tranziție.
- (37) Pentru a asigura o tranziție fără dificultăți la noul cadru juridic instituit prin Regulamentul (UE) 2016/429 pentru operatorii care dețin animale terestre în ceea ce privește identificarea și înregistrarea acestor animale și la noul cadru juridic în ceea ce privește normele de sănătate animală pentru deplasarea respectivelor animale, normele prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice începând cu aceeași dată de la care se aplică cele stabilite în Regulamentul (UE) 2016/429.
- (38) Pentru a asigura o tranziție fără dificultăți la noul cadru juridic pentru operatorii de unități care dețin animale terestre, înregistrate sau autorizate în conformitate cu Directivele 64/432/CEE și 92/65/CEE, cu Regulamentele (CE) nr. 1760/2000 și (CE) nr. 21/2004 și cu Directivele 2008/71/CE, 2009/156/CE și 2009/158/CE, ar trebui să se considere că acestea au fost înregistrate sau autorizate în conformitate cu prezentul regulament. Statele membre ar trebui să asigure faptul că operatorii respectivi respectă toate normele prevăzute în prezentul regulament.

- (39) Pentru a asigura o tranziție fără dificultăți la noul cadru juridic, bovinele, ovinele, caprinele, porcinele, ecvideele, camelidele și cervidele, precum și psitacidele, identificate și înregistrate înainte de data aplicării prezentului regulament, ar trebui să fie considerate ca fiind identificate și înregistrate în conformitate cu prezentul regulament și că acestea sunt eligibile pentru deplasare în interiorul Uniunii.
- (40) Prezentul regulament ar trebui să se aplice începând cu 21 aprilie 2021, în concordanță cu data aplicării Regulamentului (UE) 2016/429,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament completează normele stabilite în Regulamentul (UE) 2016/429 cu privire la:
- (a) unitățile înregistrate și autorizate pentru animale terestre deținute și ouă pentru incubație;
  - (b) cerințele de trasabilitate pentru următoarele animale terestre deținute:
    - (i) bovine, ovine, caprine, porcine, ecvidee, camelide și cervide (ungulate);
    - (ii) câini, pisici și dihori domestici;
    - (iii) păsări captive;
    - (iv) ouă pentru incubație;
    - (v) animale terestre deținute în circuri ambulante și numere cu animale.
- (2) Partea II titlul I capitolul 1 stabilește cerințele pentru înregistrarea transportatorilor de câini, pisici și dihori domestici deținuți, precum și de păsări de curte, care transportă aceste animale între statele membre sau între un stat membru și o țară terță.
- (3) Partea II titlul I capitolul 2 prevede derogări, pentru operatorii de unități pentru operațiuni de colectare a anumitor ecvidee și operatorii de incubatoare de păsări captive, de la cerința de a solicita autorizarea de către autoritatea competentă.

De asemenea, acest capitol stabilește cerințele pentru autorizarea următoarelor tipuri de unități:

- (a) unități pentru operațiuni de colectare a unguțelor și a păsărilor de curte, din care animalele menționate urmează să fie deplasate într-un alt stat membru sau care primesc animalele menționate dintr-un alt stat membru;
- (b) incubatoare, din care ouăle pentru incubație sau puii de o zi de păsări de curte urmează să fie deplasați într-un alt stat membru;
- (c) unități care dețin păsări de curte, din care păsările de curte destinate altor scopuri decât sacrificarea sau depunerea de ouă pentru incubație sunt deplasate într-un alt stat membru.

Aceste cerințe se referă la izolare și alte măsuri de biosecuritate, măsuri de supraveghere, instalații și echipamente, personal și supravegherea de către autoritatea competentă.

- (4) Partea II titlul I capitolul 3 stabilește cerințele pentru autorizarea următoarelor tipuri de unități:
- (a) centre de colectare de câini, pisici și dihori domestici, din care animalele menționate urmează să fie deplasate într-un alt stat membru;
  - (b) adăposturi de animale pentru câini, pisici și dihori domestici, din care animalele menționate urmează să fie deplasate într-un alt stat membru;
  - (c) puncte de control;
  - (d) unități de producție izolate de mediul exterior pentru bondari, din care animalele menționate urmează să fie deplasate într-un alt stat membru;
  - (e) unități de carantină pentru animale terestre deținute, altele decât primatelor, din care animalele menționate urmează să fie deplasate în cadrul aceluiași stat membru sau într-un alt stat membru.

Aceste cerințe se referă la carantină, izolare și alte măsuri de biosecuritate, măsuri de supraveghere și control, instalații și echipamente, precum și la supravegherea de către medicul veterinar.

(5) Partea II titlul I capitolul 4 stabilește cerințele pentru autorizarea unităților izolate, din care animalele terestre deținute urmează să fie deplasate în cadrul aceluiași stat membru sau într-un alt stat membru în ceea ce privește carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate, măsurile de supraveghere și control, instalațiile și echipamentele, precum și cu supravegherea de către medicul veterinar.

(6) Partea II titlul II capitolul 1 stabilește obligațiile de informare ale autorității competente cu privire la registrele sale de:

- (a) unități de animale terestre deținute;
- (b) incubatoare;
- (c) transportatori de ungulate deținute, de câini, pisici și dihori domestici deținuți, precum și păsări de curte, care transportă aceste animale între statele membre sau între un stat membru și o țară terță;
- (d) operatori care efectuează operațiuni de colectare pentru ungulatele deținute și păsări de curte, independent de o unitate.

(7) Partea II titlul II capitolul 2 stabilește obligația de informare a autorității competente cu privire la registrele de unități autorizate menționate în partea II titlul I capitolele 2, 3 și 4.

(8) Partea II titlul III capitolul 1 stabilește obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor, în plus față de cele prevăzute la articolul 102 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/429 pentru următoarele tipuri de unități înregistrate sau autorizate:

- (a) toate unitățile care dețin animale terestre;
- (b) unitățile care dețin:
  - (i) bovine, ovine, caprine și porcine;
  - (ii) ecvidee;
  - (iii) păsări de curte și păsări captive;
  - (iv) câini, pisici și dihori domestici;
  - (v) albine melifere;
- (c) circuri ambulante și numere cu animale;
- (d) adăposturi de animale pentru câini, pisici și dihori domestici;
- (e) puncte de control;
- (f) unități de carantină pentru alte animale terestre deținute decât primatele;
- (g) unități izolate.

(9) Partea II titlul III capitolul 2 stabilește obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de incubatoare înregistrate sau autorizate, în plus față de cele prevăzute la articolul 103 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/429.

(10) Partea II titlul III capitolul 3 stabilește obligațiile de ținere a evidențelor ale transportatorilor înregistrați, în plus față de cele prevăzute la articolul 104 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/429.

(11) Partea II titlul III capitolul 4 stabilește obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor care efectuează operațiuni de colectare, în plus față de cele prevăzute la articolul 105 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/429, pentru:

- (a) operatorii de unități înregistrate sau autorizate pentru operațiunile de colectare de ungulate deținute și păsări de curte;
- (b) operatorii care efectuează operațiuni de colectare pentru ungulatele deținute și păsări de curte, independent de o unitate;
- (c) operatorii de centre de colectare de câini, pisici și dihori domestici, înregistrate la autoritatea competentă.

(12) Partea III titlurile I-IV stabilește cerințele de trasabilitate pentru animalele deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee, inclusiv mijloacele de identificare, documentația și bazele de date electronice.

(13) Partea III titlul V capitolul 1 stabilește cerințele de trasabilitate pentru câini, pisici și dihori domestici deținuți, inclusiv cele pentru animalele de companie atunci când acestea sunt deplasate într-un alt stat membru în alte scopuri decât cele necomerciale.

- (14) Partea III titlul V capitolul 2 stabilește cerințele de trasabilitate pentru camelide și cervide deținute.
- (15) Partea III titlul V capitolul 3 stabilește cerințele de trasabilitate pentru păsările captivate deținute.
- (16) Partea III titlul V capitolul 4 stabilește cerințele de trasabilitate pentru animalele terestre deținute în circuri ambulante și numere cu animale.
- (17) Partea III titlul VI stabilește cerințele de trasabilitate pentru ouă pentru incubație.
- (18) Partea III titlul VII stabilește cerințele de trasabilitate pentru bovine, ovine, caprine, porcine, ecvidee, cervide și camelide deținute, după intrarea lor în Uniune.
- (19) Partea IV stabilește anumite măsuri tranzitorii cu privire la Directivele 64/432/CEE și 92/65/CEE, la Regulamentele (CE) nr. 1760/2000, (CE) nr. 21/2004 și (CE) nr. 1739/2005, la Directivele 2008/71/CE, 2009/156/CE și 2009/158/CE și la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/262 în legătură cu:
- înregistrarea și autorizarea unităților;
  - identificarea animalelor terestre deținute;
  - documentele de circulație și de identificare pentru animalele terestre deținute în circuri ambulante și numere cu animale;
  - documentul unic de identificare pe viață al ecvideelor.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- „câine” înseamnă un animal deținut din specia *Canis lupus*;
- „pisică” înseamnă un animal deținut din specia *Felis silvestris*;
- „dihor domestic” înseamnă un animal deținut din specia *Mustela putorius furo*;
- „tip de transport” înseamnă modul în care se efectuează transportul, cum ar fi transportul rutier, feroviar, aerian sau pe apă;
- „mijloc de transport” înseamnă vehicule rutiere sau feroviare, nave și aeronave;
- „pui de o zi” înseamnă toate păsările de curte în vârstă de mai puțin de 72 de ore;
- „centru de colectare de câini, pisici și dihori domestici” înseamnă o unitate în care aceste animale, care au același statut sanitar, sunt colectate de la mai multe unități;
- „adăpost de animale” înseamnă o unitate în care sunt deținute animale terestre care au fost răătăcite, sălbăticate, pierdute, abandonate sau confiscate, al căror statut sanitar este posibil să nu fie cunoscut pentru toate la data intrării în unitate;
- „puncte de control” înseamnă punctele de control menționate în Regulamentul (CE) nr. 1255/97;
- „unitate de producție izolată de mediul exterior” înseamnă o unitate în care structurile acesteia împreună cu măsurile sale stricte de biosecuritate asigură o izolare eficace a producției de animale față de instalațiile asociate și de mediu;
- „bondar” înseamnă un animal din speciile care aparțin genului *Bombus*;
- „primate” înseamnă animalele din speciile care aparține ordinului primate, cu excepția oamenilor;
- „albine melifere” înseamnă animalele din specia *Apis mellifera*;
- „medic veterinar al unității” înseamnă un medic veterinar responsabil pentru activitățile desfășurate la unitatea de carantină pentru alte animale terestre deținute decât primatele sau la o unitate izolată, astfel cum se prevede în prezentul regulament;
- „număr de înregistrare unic” înseamnă un număr atribuit de autoritatea competentă unei unități înregistrate, astfel cum se menționează la articolul 93 din Regulamentul (UE) 2016/429;
- „număr de autorizare unic” înseamnă un număr atribuit de autoritatea competentă unei unități autorizate de către aceasta, în conformitate cu articolele 97-99 din Regulamentul (UE) 2016/429;

17. „cod unic” înseamnă codul unic cu ajutorul căruia operatorii care țin animale deținute din specia ecvidee își îndeplinesc obligația de a se asigura că animalele respective sunt identificate în mod individual astfel cum se prevede la articolul 114 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/429 și care este înregistrat în baza de date electronice a statului membru, prevăzută la articolul 109 alineatul (1) din regulamentul menționat;
18. „cod de identificare al animalului” înseamnă codul individual afișat de mijlocul de identificare aplicat unui animal și care cuprinde:
  - (a) codul de țară al statului membru în care mijlocul de identificare a fost aplicat pe animal;
  - (b) urmat de numărul de identificare individual, numeric, alocat animalului, care nu depășește 12 cifre;
19. „bovină” sau „animal din specia bovină” înseamnă un animal din speciile de ungulate care aparțin genurilor *Bison*, *Bos* (inclusiv subgenurilor *Bos*, *Bibos*, *Novibos*, *Poephagus*) și *Bubalus* (inclusiv subgenului *Anoa*) și descendenții rezultați din încrucișările acestor specii;
20. „ovină” sau „animal din specia ovină” înseamnă un animal din speciile de ungulate care aparțin genului *Ovis* și descendenții rezultați din încrucișările acestor specii;
21. „caprină” sau „animal din specia caprină” înseamnă un animal din speciile de ungulate care aparțin genului *Capra* și descendenții rezultați din încrucișările acestor specii;
22. „porcină” sau „animal din specia porcină” înseamnă un animal din speciile de ungulate din familia *Suidae* enumerate în anexa III la Regulamentul (UE) 2016/429;
23. „dispozitiv electronic de identificare” înseamnă un marcaj cu identificare prin radiofrecvență („RFID”);
24. „animal din specia ecvidee” sau „ecvideu” înseamnă un animal din speciile de solipede care aparțin genului *Equus* (inclusiv caii, măgarii și zebrele) și descendenții rezultați din încrucișările acestor specii;
25. „bază de date electronică” înseamnă o bază de date electronică de animale terestre deținute, astfel cum se prevede la articolul 109 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/429;
26. „lanț de aprovizionare” înseamnă un lanț de producție integrat, cu un statut sanitar comun în ceea ce privește bolile listate și format dintr-o rețea colaborativă de unități specializate, autorizate de autoritatea competentă în sensul articolului 53, între care sunt deplasate porcinele pentru finalizarea ciclului de producție;
27. „document unic de identificare pe viață” înseamnă documentul unic pe viață cu ajutorul căruia operatorii care țin animale deținute din specia ecvină își îndeplinesc obligația de a se asigura că animalele respective sunt identificate în mod individual astfel cum se prevede la articolul 114 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2016/429;
28. „societate de ameliorare” înseamnă orice asociație a crescătorilor de animale, organizație de ameliorare sau organism public, altele decât autoritățile competente, care este recunoscută de către autoritatea competentă a unui stat membru în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1012 în scopul desfășurării unui program de ameliorare cu animale de reproducție de rasă pură înscrise în registrul genealogic/registrele genealogice condus/e sau înființat/e de acestea;
29. „organism de ameliorare” înseamnă orice asociație a crescătorilor de animale, organizație de ameliorare, exploatație privată, organizație de creștere a animalelor sau serviciu oficial dintr-o țară terță care, în ceea ce privește animalele de reproducție de rasă pură din speciile bovină, porcină, ovină, caprină sau ecvină sau porcii de reproducție hibrizi, a fost acceptat de către țara terță în cauză în legătură cu introducerea în Uniune de animale de reproducție pentru reproducție;
30. „ecvideu înregistrat” înseamnă:
  - (a) un animal de reproducție de rasă pură din speciile *Equus caballus* și *Equus asinus*, înscris sau eligibil pentru înscrierea în secțiunea principală a unui registru genealogic înființat de o societate de ameliorare sau de un organism de ameliorare recunoscut în conformitate cu articolul 4 sau cu articolul 34 din Regulamentul (UE) 2016/1012;
  - (b) un animal deținut din specia *Equus caballus*, înregistrat la o asociație sau organizație internațională, fie în mod direct, fie prin intermediul federației sale naționale sau al sucursalelor sale, care gestionează caii pentru competiții sau curse („cal înregistrat”);
31. „camelid” înseamnă un animal din speciile de ungulate din familia *Camelidae* enumerate în anexa III la Regulamentul (UE) 2016/429;
32. „cervid” înseamnă un animal din speciile de ungulate din familia *Cervidae* enumerate în anexa III la Regulamentul (UE) 2016/429;
33. „ren” înseamnă un unghiat din specia *Rangifer tarandus* menționată în anexa III la Regulamentul (UE) 2016/429;
34. „circ ambulant” înseamnă o expoziție sau un târg care include animale sau numere cu animale și care intenționează să se deplaseze între statele membre;
35. „număr cu animale” înseamnă orice număr care include animale deținute în scopul unei expoziții sau al unui târg, și care poate face parte dintr-un circ;
36. „păsări de curte de reproducție” înseamnă păsările de curte în vârstă de 72 de ore sau mai mult, destinate producției de ouă pentru incubare;
37. „efectiv de păsări” înseamnă totalitatea păsărilor de curte sau a păsărilor captive cu același statut sanitar, deținute în aceeași incintă sau împrejurime și care constituie o singură unitate epidemiologică; în crescătorii, acest termen include toate păsările care împart același spațiu aerian.

PARTEA II

ÎNREGISTRARE, AUTORIZARE, REGISTRE ȘI ȚINEREA EVIDENȚELOR

TITLUL I

**ÎNREGISTRAREA ȘI AUTORIZAREA TRANSPORTATORILOR ȘI A OPERATORILOR DE UNITĂȚI DE CĂTRE
AUTORITATEA COMPETENTĂ**

CAPITOLUL 1

***Înregistrarea transportatorilor de alte animale terestre deținute decât ungulatele pentru transportul între statele
membre și pentru transportul în țări terțe***

Articolul 3

Obligațiile de înregistrare ale transportatorilor de câini, pisici și dihori domestici deținuți și de păsări de curte

(1) Transportatorii care transportă câini, pisici și dihori domestici deținuți, precum și păsări de curte între statele membre sau între un stat membru și o țară terță, pentru a fi înregistrați în conformitate cu articolul 93 din Regulamentul (UE) 2016/429, înainte de a începe astfel de activități, furnizează autorității competente informații cu privire la:

- (a) denumirea și adresa transportatorului în cauză;
- (b) speciile al căror transport este planificat;
- (c) tipul de transport;
- (d) mijlocul de transport.

(2) Transportatorii de câini, pisici și dihori domestici deținuți, astfel cum se menționează la alineatul (1), informează autoritatea competentă cu privire la numărul de animale al căror transport este planificat.

(3) Transportatorii de păsări de curte, astfel cum se menționează la alineatul (1), informează autoritatea competentă cu privire la categoriile de păsări de curte al căror transport este planificat.

(4) Transportatorii, astfel cum se menționează la alineatul (1), informează autoritatea competentă cu privire la orice:

- (a) schimbări în privința aspectelor menționate la alineatele (1), (2) și (3);
- (b) încetare a activității de transport.

CAPITOLUL 2

***Autorizarea unităților pentru operațiuni de colectare de ungulate și păsări de curte, a incubatoarelor și a
unităților care dețin păsări de curte***

Articolul 4

**Derogări de la cerința de a solicita autorizarea de către autoritatea competentă pentru operatorii de unități în
cazul operațiunilor de colectare de anumite ecvidee și al incubatoarelor de păsări captive**

Operatorii următoarelor unități nu solicită autorității competente autorizarea unităților lor în conformitate cu articolul 96 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/429:

- (a) unitățile pentru operațiuni de colectare de ecvidee în cazul în care respectivele animale sunt colectate în scopul unor competiții, curse, spectacole, antrenamente, activități colective de agrement sau de muncă sau în contextul activităților de ameliorare a animalelor;
- (b) incubatoarele de păsări captive.

*Articolul 5***Cerințe pentru acordarea autorizării unităților pentru operațiuni de colectare de ungulate**

La acordarea autorizării unităților pentru operațiuni de colectare de ungulate, din care animalele menționate urmează să fie deplasate în alt stat membru sau care primesc aceste animale din alt stat membru, autoritatea competentă asigură faptul că unitățile în cauză respectă următoarele cerințe prevăzute în partea 1 a anexei I la prezentul regulament:

- (a) punctul 1, în legătură cu izolarea și alte măsuri de biosecuritate;
- (b) punctul 2, în legătură cu instalațiile și echipamentele;
- (c) punctul 3, în legătură cu personalul;
- (d) punctul 4, în legătură cu supravegherea de către autoritatea competentă.

*Articolul 6***Cerințe pentru acordarea autorizării unităților pentru operațiuni de colectare de păsări de curte**

La acordarea autorizării unităților pentru operațiuni de colectare de păsări de curte, din care animalele menționate urmează să fie deplasate în alt stat membru sau care primesc aceste animale din alt stat membru, autoritatea competentă asigură faptul că unitățile în cauză respectă următoarele cerințe prevăzute în partea 2 a anexei I la prezentul regulament:

- (a) punctul 1, în legătură cu izolarea și alte măsuri de biosecuritate;
- (b) punctul 2, în legătură cu instalațiile și echipamentele;
- (c) punctul 3, în legătură cu personalul;
- (d) punctul 4, în legătură cu supravegherea de către autoritatea competentă.

*Articolul 7***Cerințe pentru acordarea autorizării incubatoarelor**

La acordarea autorizării incubatoarelor din care urmează să fie deplasate într-un alt stat membru ouă pentru incubație ale păsărilor de curte sau pui de o zi de păsări de curte, autoritatea competentă asigură faptul că unitățile în cauză respectă următoarele cerințe prevăzute în:

- (a) anexa I partea 3 punctul 1, în legătură cu măsurile de biosecuritate;
- (b) anexa I partea 3 punctul 2 și anexa II părțile 1 și 2, în legătură cu supravegherea;
- (c) anexa I partea 3 punctul 3, în legătură cu instalațiile și echipamentele;
- (d) anexa I partea 3 punctul 4, în legătură cu personalul;
- (e) anexa I partea 3 punctul 5, în legătură cu supravegherea de către autoritatea competentă.

*Articolul 8***Cerințe pentru acordarea autorizării unităților care dețin păsări de curte**

La acordarea autorizării unităților care dețin păsări de curte, din care urmează să fie deplasate într-un alt stat membru păsările de curte destinate altor scopuri decât sacrificarea sau depunerea de ouă pentru incubație, autoritatea competentă asigură faptul că unitățile în cauză respectă următoarele cerințe prevăzute în:

- (a) anexa I partea 4 punctul 1, în legătură cu măsurile de biosecuritate;
- (b) anexa I partea 4 punctul 2 și anexa II partea 2, în legătură cu supravegherea;
- (c) anexa I partea 4 punctul 3, în legătură cu instalațiile și echipamentele.

CAPITOLUL 3

Autorizarea unităților care dețin animale terestre

Articolul 9

Obligația operatorilor de anumite tipuri de unități care dețin animale terestre de a solicita autorizarea de către autoritatea competentă

Operatorii următoarelor tipuri de unități solicită autorității competente autorizarea în conformitate cu articolul 96 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/429 și nu își încep activitățile până când unitatea nu este autorizată:

- (a) centre de colectare de câini, pisici și dihori domestici, din care animalele menționate sunt deplasate într-un alt stat membru;
- (b) adăposturi de animale pentru câini, pisici și dihori domestici, din care animalele menționate sunt deplasate într-un alt stat membru;
- (c) puncte de control;
- (d) unități de producție izolate de mediul exterior pentru bondari, din care animalele menționate sunt deplasate într-un alt stat membru;
- (e) unități de carantină pentru alte animale terestre deținute decât primatele, din care animalele menționate sunt deplasate în cadrul aceluiași stat membru sau într-un alt stat membru.

Articolul 10

Cerințe pentru acordarea autorizării centrelor de colectare de câini, pisici și dihori domestici

La acordarea autorizării centrelor de colectare de câini, pisici și dihori domestici, din care animalele menționate urmează să fie deplasate în alt stat membru, autoritatea competentă asigură faptul că unitățile în cauză respectă următoarele cerințe prevăzute în partea 5 a anexei I la prezentul regulament:

- (a) punctul 1, în legătură cu izolarea și alte măsuri de biosecuritate;
- (b) punctul 3, în legătură cu instalațiile și echipamentele.

Articolul 11

Cerințe pentru acordarea autorizării adăposturilor de animale pentru câini, pisici și dihori domestici

La acordarea autorizării adăposturilor de animale din care câini, pisici și dihori domestici urmează să fie deplasați într-un alt stat membru, autoritatea competentă asigură faptul că unitățile în cauză respectă următoarele cerințe prevăzute în partea 5 a anexei I la prezentul regulament:

- (a) punctul 2, în legătură cu izolarea și alte măsuri de biosecuritate;
- (b) punctul 3, în legătură cu instalațiile și echipamentele.

Articolul 12

Cerințe pentru acordarea autorizării punctelor de control

La acordarea autorizării punctelor de control, autoritatea competentă asigură faptul că punctele de control în cauză respectă următoarele cerințe prevăzute în partea 6 a anexei I la prezentul regulament:

- (a) punctul 1, în legătură cu izolarea și alte măsuri de biosecuritate;
- (b) punctul 2, în legătură cu instalațiile și echipamentele.

*Articolul 13***Cerințe pentru acordarea autorizării unităților de producție izolate de mediul exterior pentru bondari**

La acordarea autorizării unităților de producție izolate de mediul exterior pentru bondari, din care bondarii urmează să fie deplasați într-un alt stat membru, autoritatea competentă asigură faptul că unitățile în cauză respectă următoarele cerințe prevăzute în partea 7 a anexei I la prezentul regulament:

- (a) punctul 1, în legătură cu măsurile de biosecuritate și de supraveghere;
- (b) punctul 2, în legătură cu instalațiile și echipamentele.

*Articolul 14***Cerințe pentru acordarea autorizării unităților de carantină pentru animale terestre deținute, altele decât primatele**

La acordarea autorizării pentru unitățile de carantină pentru animale terestre deținute, altele decât primatele, din care animalele menționate urmează să fie deplasate în cadrul aceluiași stat membru sau într-un alt stat membru, autoritatea competentă asigură faptul că unitățile în cauză respectă următoarele cerințe prevăzute în partea 8 a anexei I la prezentul regulament:

- (a) punctul 1, în legătură cu carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate;
- (b) punctul 2, în legătură cu măsurile de supraveghere și control;
- (c) punctul 3, în legătură cu instalațiile și echipamentele.

*Articolul 15***Obligațiile operatorilor de unități de carantină pentru animale terestre deținute, altele decât primatele**

Operatorii de unități de carantină pentru animale terestre deținute, altele decât primatele, menționate la articolul 14:

- (a) iau măsurile necesare pentru efectuarea controalelor veterinare post-mortem în instalații adecvate din unitate sau într-un laborator;
- (b) asigură, prin contract sau prin intermediul unui alt instrument juridic, serviciile unui medic veterinar al unității, care este responsabil pentru:
  - (i) supravegherea activităților unității și respectarea cerințelor de autorizare prevăzute la articolul 14;
  - (ii) revizuirea planului de supraveghere a bolilor menționat în anexa I partea 8 punctul 2 litera (a) ori de câte ori este necesar și cel puțin o dată pe an.

*CAPITOLUL 4****Autorizarea unităților izolate din care animalele terestre urmează să fie deplasate în cadrul unui stat membru sau într-un alt stat membru****Articolul 16***Cerințe pentru acordarea autorizării statutului de unități izolate pentru animale terestre**

La acordarea autorizării unei unități izolate pentru animale terestre care urmează să fie deplasate în cadrul aceluiași stat membru sau într-un alt stat membru, autoritatea competentă asigură faptul că unitățile în cauză respectă următoarele cerințe prevăzute în partea 9 a anexei I la prezentul regulament:

- (a) punctul 1, în legătură cu carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate;
- (b) punctul 2, în legătură cu măsurile de supraveghere și control;
- (c) punctul 3, în legătură cu instalațiile și echipamentele.

*Articolul 17***Obligațiile operatorilor de unități izolate pentru animale terestre**

Operatorii de unități izolate pentru animale terestre menționate la articolul 16:

- (a) iau măsurile necesare pentru efectuarea controalelor veterinare post-mortem în instalații adecvate din unitate sau într-un laborator;
- (b) asigură, prin contract sau prin intermediul unui alt instrument juridic, serviciile unui medic veterinar al unității, care este responsabil pentru:
  - (i) supravegherea activităților unității și respectarea cerințelor de autorizare prevăzute la articolul 16;
  - (ii) revizuirea planului de supraveghere a bolilor menționat în anexa I partea 9 punctul 2 litera (a) ori de câte ori este necesar și cel puțin o dată pe an.

TITLUL II

REGISTRELE ȚINUTE DE AUTORITATEA COMPETENTĂ CU TRANSPORTATORII ȘI OPERATORII DE UNITĂȚI ÎNREGISTRAȚI ȘI AUTORIZAȚI

CAPITOLUL 1

Registrele de unități, transportatori și operatori înregistrați la autoritatea competentă*Articolul 18***Obligația autorității competente de informare cu privire la registrele de unități de animale terestre deținute și de incubatoare**

Autoritatea competentă include în registrul său de unități de animale terestre deținute și de incubatoare înregistrate la aceasta următoarele informații pentru fiecare unitate:

- (a) numărul de înregistrare unic atribuit unității;
- (b) data înregistrării la autoritatea competentă;
- (c) denumirea și adresa operatorului unității;
- (d) adresa și coordonatele geografice (latitudine și longitudine) ale amplasării unității;
- (e) o descriere a instalațiilor unității;
- (f) tipul de unitate;
- (g) speciile, categoriile și numărul de animale terestre sau de ouă pentru incubație care sunt deținute la unitate;
- (h) perioada în care animalele sau ouăle pentru incubație sunt deținute în unitate dacă aceasta nu este ocupată în mod neîntrerupt, inclusiv ocuparea sezonieră sau ocuparea pe durata anumitor evenimente;
- (i) statutul sanitar al unității, în cazul în care i-a fost atribuit un statut sanitar de către autoritatea competentă;
- (j) restricțiile privind deplasările de animale, de ouă pentru incubație sau de produse înspre și dinspre unitate, în cazul în care astfel de restricții sunt aplicate de către autoritatea competentă;
- (k) data oricărei încetări a activității, atunci când operatorul a informat autoritatea competentă cu privire la aceasta.

*Articolul 19***Obligația autorității competente de informare cu privire la registrele de transportatori de ungulate, câini, pisici și dihori domestici deținuți, precum și de păsări de curte**

(1) Autoritatea competentă include, în registrul său de transportatori care transportă între statele membre sau între un stat membru și o țară terță ungulate, câini, pisici și dihori domestici deținuți, precum și păsări de curte și care sunt înregistrați la autoritatea competentă, următoarele informații pentru fiecare transportator:

- (a) numărul de înregistrare unic atribuit unității;

- (b) data înregistrării la autoritatea competentă;
- (c) denumirea și adresa operatorului;
- (d) speciile al căror transport este planificat;
- (e) tipul de transport;
- (f) mijlocul de transport;
- (g) data oricărei încetări a activității, atunci când operatorul a informat autoritatea competentă cu privire la aceasta.

(2) Pentru fiecare transportator de ungulate, câini, pisici și dihuri domestici deținuți, astfel cum se menționează la alineatul (1), autoritatea competentă include în registrul său de transportatori informații cu privire la numărul de animale al căror transport este planificat.

(3) Pentru fiecare transportator de păsări de curte, astfel cum se menționează la alineatul (1), autoritatea competentă include în registrul său de transportatori informații cu privire la categoriile de păsări de curte al căror transport este planificat.

Articolul 20

Obligația autorității competente de informare cu privire la registrele de operatori care efectuează operațiuni de colectare pentru ungulatele deținute și păsările de curte, independent de o unitate

Autoritatea competentă include în registrul său de operatori care efectuează operațiuni de colectare pentru ungulatele deținute și păsările de curte, înregistrați la autoritatea competentă, independent de o unitate, inclusiv operatori care cumpără și vând astfel de animale, următoarele informații pentru fiecare operator:

- (a) numărul de înregistrare unic atribuit unității;
- (b) data înregistrării la autoritatea competentă;
- (c) denumirea și adresa operatorului;
- (d) speciile și categoriile de ungulate deținute și păsări de curte care urmează să fie colectate;
- (e) data oricărei încetări a activității, atunci când operatorul a informat autoritatea competentă cu privire la aceasta.

CAPITOLUL 2

Registrele de unități autorizate de autoritatea competentă

Articolul 21

Obligația autorității competente de informare cu privire la registrele de unități autorizate

Autoritatea competentă include în registrul său de unități autorizate, menționat în partea II titlul I capitolele 2, 3 și 4, următoarele informații pentru fiecare unitate:

- (a) numărul de autorizare unic atribuit de către autoritatea competentă;
- (b) data autorizării acordate de către autoritatea competentă sau data oricărei suspendări sau retrageri a autorizării;
- (c) denumirea și adresa operatorului;
- (d) adresa și coordonatele geografice (latitudine și longitudine) ale amplasării unității;
- (e) o descriere a instalațiilor unității;
- (f) tipul de unitate;
- (g) speciile, categoriile și numărul de animale terestre sau de ouă pentru incubație sau de pui de o zi care sunt deținuți la unitate;
- (h) perioada în care animalele sunt deținute la unitate dacă aceasta nu este ocupată în mod neîntrerupt, inclusiv ocuparea sezonieră sau ocuparea pe durata anumitor evenimente;
- (i) statutul sanitar atribuit unității, în cazul în care i-a fost atribuit un statut sanitar de către autoritatea competentă;

- (j) restricțiile impuse de către autoritatea competentă pentru deplasările de animale sau de material germinativ înspre și dinspre unitate, în cazul în care sunt impuse astfel de restricții;
- (k) data oricărei încetări a activității, atunci când operatorul a informat autoritatea competentă cu privire la aceasta.

TITLUL III

OBLIGAȚIILE DE ȚINERE A EVIDENȚELOR ALE OPERATORILOR, ÎN PLUS FAȚĂ DE CELE PREVĂZUTE ÎN REGULAMENTUL (UE) 2016/429

CAPITOLUL 1

Operatorii de unități înregistrate sau autorizate de autoritatea competentă

Articolul 22

Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor tuturor unităților care dețin animale terestre

Operatorii tuturor unităților înregistrate sau autorizate care dețin animale terestre înregistrează următoarele informații:

- (a) codul de identificare al fiecărui animal identificat deținut la unitate, astfel cum este afișat de mijlocul de identificare, dacă se aplică un astfel de mijloc de identificare;
- (b) numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității de origine a animalelor, în cazul în care animalele provin de la o altă unitate;
- (c) numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității de destinație a animalelor, în cazul în care animalele sunt destinate altei unități.

Articolul 23

Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de unități care dețin bovine, ovine, caprine și porcine

(1) Operatorii de unități înregistrate care dețin bovine, ovine, caprine și porcine înregistrează următoarele informații cu privire la respectivele animale:

- (a) data nașterii fiecărui animal deținut la unitate;
- (b) data decesului din cauze naturale, a sacrificării sau a pierderii fiecărui animal din unitate;
- (c) tipul de dispozitiv electronic de identificare sau de tatuaj și amplasarea acestuia, dacă se aplică pe animal;
- (d) codul de identificare inițial al fiecărui animal identificat, în cazul în care acest cod a fost modificat, precum și motivul modificării.

(2) Operatorii de unități care dețin ovine și caprine înregistrează informațiile menționate la alineatul (1) litera (a) în formatul anului de naștere al fiecărui astfel de animal deținut la unitate.

(3) Operatorii de unități care dețin porcine sunt exonerati de obligația de a înregistra informațiile menționate la alineatul (1) litera (a).

(4) În cazul în care ovinele, caprinele sau porcinele deținute la unitate sunt identificate doar prin numărul de identificare unic al unității de naștere a acestora, operatorii de unități înregistrează informațiile menționate la alineatul (1) pentru fiecare grup de animale care au același număr de identificare unic al unității lor de naștere, precum și numărul total de animale din grupul respectiv.

(5) În cazul în care porcinele deținute la unitate nu sunt identificate în conformitate cu articolul 53, operatorii de unități:

- (a) nu au obligația de a înregistra informațiile menționate la alineatul (1);
- (b) înregistrează, pentru fiecare grup de animale deplasate de la unitatea lor, informațiile menționate la articolul 102 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/429, precum și numărul total de animale din grupul respectiv.

*Articolul 24***Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de unități care dețin ecvidee**

Operatorii de unități înregistrate care dețin ecvidee înregistrează următoarele informații pentru fiecare ecvideu deținut:

- (a) codul unic;
- (b) data nașterii la unitate;
- (c) data decesului din cauze naturale, a pierderii sau a sacrificării în unitate.

*Articolul 25***Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de unități care dețin păsări de curte și păsări captiv**

Operatorii de unități înregistrate sau autorizate care dețin păsări de curte și operatorii de unități care dețin păsări captiv înregistrează următoarele informații:

- (a) randamentul producției pentru păsări de curte;
- (b) rata morbidității pentru păsări de curte și păsări captiv din unitate, împreună cu informațiile privind cauza.

*Articolul 26***Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de unități care dețin câini, pisici și dihori domestici**

Operatorii de unități înregistrate care dețin câini, pisici și dihori domestici înregistrează următoarele informații pentru fiecare astfel de animal:

- (a) data nașterii;
- (b) data decesului sau a pierderii din unitate.

*Articolul 27***Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de unități care dețin albine melifere**

Operatorii de unități înregistrate care dețin albine melifere înregistrează pentru fiecare stupină detaliile privind transhumanța temporară, dacă există, a stupilor deținuți, care cuprind informații ce acoperă cel puțin locul fiecărei transhumanțe, data începerii și terminării acesteia, precum și numărul stupilor deplasați.

*Articolul 28***Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de circuri ambulante și numere cu animale**

Operatorii de circuri ambulante și numere cu animale înregistrate înregistrează următoarele informații pentru fiecare animal:

- (a) data decesului sau a pierderii animalului din unitate;
- (b) denumirea și adresa operatorului responsabil pentru animale sau ale proprietarului animalului de companie;
- (c) detalii privind deplasările de circuri ambulante și numere cu animale.

*Articolul 29***Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de adăposturi de animale pentru câini, pisici și dihori domestici**

Operatorii de adăposturi autorizate pentru câini, pisici și dihori domestici înregistrează următoarele informații pentru fiecare astfel de animal:

- (a) vârsta estimată și sexul, rasa sau culoarea blănii;

- (b) data aplicării sau data citirii transponderului injectabil;
- (c) observațiile formulate în perioada de izolare cu privire la animalele sosite;
- (d) data decesului sau a pierderii din unitate.

Articolul 30

Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de puncte de control

Operatorii de puncte de control autorizate înregistrează numărul plăcii de înmatriculare sau numărul de înmatriculare al mijlocului de transport din care sunt descărcate animalele, precum și numărul de înregistrare unic al transportatorului, dacă este disponibil.

Articolul 31

Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de unități de carantină pentru animale terestre deținute, altele decât primatele

Operatorii de unități de carantină autorizate pentru animale terestre deținute, altele decât primatele, înregistrează următoarele informații:

- (a) vârsta estimată și sexul animalelor deținute la unitate;
- (b) numărul plăcii de înmatriculare sau numărul de înmatriculare al mijlocului de transport din care sunt descărcate sau în care sunt încărcate animalele, precum și numărul de înregistrare unic al transportatorului, dacă este disponibil;
- (c) detaliile privind punerea în aplicare și rezultatele planului de supraveghere a bolilor prevăzut în anexa I partea 8 punctul 2 litera (a);
- (d) rezultatele testelor clinice și de laborator și ale testărilor post-mortem prevăzute în anexa I partea 8 punctul 2 litera (b);
- (e) detaliile privind vaccinarea și tratamentul animalelor susceptibile, prevăzute în anexa I partea 8 punctul 2 litera (c);
- (f) instrucțiunile, dacă există, date de autoritatea competentă, cu privire la observațiile formulate în orice perioadă de izolare sau carantină.

Articolul 32

Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de unități izolate

Operatorii de unități izolate autorizate înregistrează următoarele informații:

- (a) vârsta estimată și sexul animalelor deținute la unitate;
- (b) numărul plăcii de înmatriculare sau numărul de înmatriculare al mijlocului de transport din care sunt descărcate sau în care sunt încărcate animalele, precum și numărul de înregistrare unic al transportatorului, dacă este disponibil;
- (c) detaliile privind punerea în aplicare și rezultatele planului de supraveghere a bolilor prevăzut în anexa I partea 9 punctul 2 litera (a);
- (d) rezultatele testelor clinice, de laborator și post-mortem prevăzute în anexa I partea 9 punctul 2 litera (b);
- (e) detaliile privind vaccinarea și tratamentul animalelor susceptibile, prevăzute în anexa I partea 9 punctul 2 litera (c);
- (f) detaliile privind izolarea sau carantina animalelor sosite, instrucțiunile, dacă există, date de autoritatea competentă, cu privire la izolare și carantină și observațiile formulate în orice perioadă de izolare sau carantină.

CAPITOLUL 2

Incubatoare

Articolul 33

Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de incubatoare

Operatorii de incubatoare înregistrate sau autorizate înregistrează următoarele informații pentru fiecare efectiv:

- (a) specia și numărul puilor de o zi sau al puilor de alte specii de păsări sau al ouălor pentru incubație deținute la incubator;
- (b) deplasările puilor de o zi, al puilor de alte specii de păsări și ale ouălor pentru incubație înspre și dinspre unitatea lor, precizând după caz:
  - (i) locul lor de origine sau de destinație prevăzut, inclusiv numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității, după caz;
  - (ii) datele deplasărilor respective;
- (c) numărul de ouă incubate din care nu au ieșit pui și destinația lor prevăzută, inclusiv numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității, după caz;
- (d) rezultatele ecloziunii;
- (e) detaliile oricăror programe de vaccinare.

CAPITOLUL 3

Transportatorii înregistrați la autoritatea competentă

Articolul 34

Obligațiile de ținere a evidențelor ale transportatorilor înregistrați de animale terestre deținute

Transportatorii înregistrați înregistrează următoarele informații suplimentare pentru fiecare mijloc de transport utilizat pentru transportul animalelor terestre deținute:

- (a) numărul plăcii de înmatriculare sau numărul de înmatriculare;
- (b) datele și orele la care animalele au fost încărcate la unitatea de origine;
- (c) denumirea, adresa și numărul de înregistrare sau de autorizare unic al fiecărei unități vizitate;
- (d) datele și orele la care animalele au fost descărcate la unitatea de destinație;
- (e) datele și locurile de curățare, dezinfectare și dezinfectare a mijloacelor de transport;
- (f) numerele de referință ale documentelor de însoțire a animalelor.

CAPITOLUL 4

Operatorii care efectuează operațiuni de colectare

Articolul 35

Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de unități care efectuează operațiuni de colectare de ungulate deținute și păsări de curte

Operatorii de unități înregistrate sau autorizate pentru operațiunile de colectare de ungulate deținute și păsări de curte înregistrează următoarele informații:

- (a) data decesului sau a pierderii animalelor din unitate;
- (b) numărul plăcii de înmatriculare sau numărul de înmatriculare al mijlocului de transport în care sunt încărcate sau din care sunt descărcate animalele, precum și numărul de înregistrare unic al transportatorului respectivelor animale, dacă este disponibil;
- (c) numerele de referință ale documentelor de însoțire a animalelor.

*Articolul 36***Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor care efectuează operațiuni de colectare pentru unghulatele deținute și păsări de curte, independent de o unitate**

Operatorii înregistrați care efectuează operațiuni de colectare pentru unghulatele deținute și păsări de curte, independent de o unitate, înregistrează următoarele informații pentru fiecare animal care face obiectul achiziției:

- (a) numărul de autorizare sau de înregistrare unic, dacă este disponibil, al unității pentru operațiuni de colectare prin care trece animalul după ce părăsește unitatea de origine și înainte de a fi achiziționat;
- (b) data achiziției;
- (c) denumirea și adresa cumpărătorului animalului;
- (d) numărul plăcii de înmatriculare sau numărul de înmatriculare al mijlocului de transport în care sunt încărcate sau din care sunt descărcate animalele, precum și numărul de înregistrare unic al transportatorului, dacă este disponibil;
- (e) numerele de referință ale documentelor de însoțire a animalelor necesare.

*Articolul 37***Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de centre de colectare a câinilor, pisicilor și dihorilor domestici**

Operatorii de centre autorizate de colectare a câinilor, pisicilor și dihorilor domestici înregistrează numărul plăcii de înmatriculare sau numărul de înmatriculare al mijlocului de transport în care sunt încărcate sau din care sunt descărcate animalele, precum și numărul de înregistrare unic al transportatorului, dacă este disponibil.

PARTEA III

TRASABILITATEA ANIMALELOR TERESTRE DEȚINUTE ȘI A OUĂLOR PENTRU INCUBAȚIE

TITLUL I

TRASABILITATEA BOVINELOR DEȚINUTE

CAPITOLUL 1

Mijloace și metode de identificare*Articolul 38***Obligațiile operatorilor care dețin bovine cu privire la mijloacele și metodele de identificare a bovinelor deținute, aplicarea și utilizarea acestora**

- (1) Operatorii care dețin bovine se asigură că bovinele sunt identificate individual prin intermediul unei crotalii convenționale, prevăzută în anexa III litera (a), care trebuie:
  - (a) să fie atașată la lobul fiecărei urechi a animalului, cu afișarea vizibilă, lizibilă și de neșters a codului de identificare al animalului pe mijlocul de identificare;
  - (b) să fie aplicată bovinelor la unitatea de naștere;
  - (c) să nu fie eliminată, modificată sau înlocuită fără aprobarea din partea autorității competente din statul membru în care sunt deținute bovinele.
- (2) Operatorii care dețin bovine pot să înlocuiască:
  - (a) una din crotaliile convenționale prevăzute la alineatul (1) cu un dispozitiv electronic de identificare autorizat de autoritatea competentă din statul membru în care sunt deținute bovinele;
  - (b) ambele crotalii convenționale prevăzute la alineatul (1) cu un dispozitiv electronic de identificare autorizat de autoritatea competentă din statul membru în care sunt deținute bovinele, în conformitate cu derogările prevăzute la articolul 39 alineatul (1).

*Articolul 39***Derogările acordate de autoritatea competentă pentru operatorii de unități izolate și pentru operatori în vederea identificării bovinelor deținute în scop cultural, istoric, recreativ, științific sau sportiv**

(1) Autoritatea competentă poate să acorde derogări operatorilor de unități izolate și operatorilor care dețin bovine în scop cultural, istoric, recreativ, științific sau sportiv de la cerințele de identificare pentru bovine prevăzute la articolul 38 alineatul (1) litera (a).

(2) La acordarea derogărilor prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă asigură faptul că cel puțin unul dintre mijloacele de identificare menționate în anexa III literele (d) și (e) este autorizat de autoritatea competentă pentru aplicarea mijloacelor de identificare pentru bovinele deținute de operatorii care beneficiază de derogări în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

Autoritatea competentă stabilește procedurile de depunere a cererii de către operatori atunci când aceștia solicită o astfel de derogare prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol.

*Articolul 40***Dispoziții speciale pentru identificarea bovinelor din rase crescute în mod specific pentru evenimente culturale și sportive tradiționale**

Autoritatea competentă poate să autorizeze operatorii care dețin bovine din rase crescute în mod specific pentru evenimente culturale și sportive tradiționale să identifice aceste animale în mod individual printr-un mijloc de identificare alternativ, autorizat de autoritatea competentă, după eliminarea crotaliei convenționale menționate la articolul 38 alineatul (1) litera (a), cu condiția să se păstreze o legătură neechivocă între animalul identificat și codul său de identificare.

*Articolul 41***Înlocuirea crotaliei convenționale pentru bovinele deținute, menționată la articolul 38 alineatul (1)**

(1) Statele membre pot să autorizeze înlocuirea uneia dintre crotaliile convenționale menționate la articolul 38 alineatul (1) litera (a) cu unul dintre mijloacele de identificare menționate în anexa III literele (c), (d) și (e) pentru toate categoriile de bovine sau pentru categorii specifice de bovine deținute pe teritoriul lor.

(2) Statele membre asigură faptul că mijloacele de identificare menționate în anexa III literele (a), (c), (d) și (e) îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) afișează codul de identificare al animalului;
- (b) sunt autorizate de autoritatea competentă din statul membru în care sunt deținute bovinele.

(3) Statele membre stabilesc proceduri pentru următoarele:

- (a) depunerea cererii de către producători pentru autorizarea mijloacelor de identificare pentru bovinele deținute pe teritoriul lor;
- (b) depunerea cererii de către operatorii care dețin bovine pentru ca mijloacele de identificare să fie alocate unității lor.

(4) Statul membru stabilește și pune la dispoziția publicului lista de rase de bovine crescute în mod specific pentru evenimente culturale și sportive tradiționale pe teritoriul său.

*CAPITOLUL 2***Baza de date electronică***Articolul 42***Norme pentru informațiile din baza de date electronică a bovinelor deținute**

Autoritatea competentă stochează informațiile menționate la articolul 109 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/429, pentru fiecare bovină deținută, într-o bază de date electronică în conformitate cu următoarele norme:

- (a) codul de identificare al animalului trebuie să fie înregistrat;

- (b) tipul de dispozitiv electronic de identificare, dacă acesta este aplicat bovinei, trebuie să fie înregistrat astfel cum se menționează în anexa III literele (c), (d) și (e);
- (c) următoarele informații trebuie să fie înregistrate pentru unitățile care dețin bovine:
  - (i) numărul de înregistrare unic atribuit unității;
  - (ii) numele și adresa operatorului unității;
- (d) următoarele informații trebuie să fie înregistrate pentru fiecare deplasare de bovine înspre și dinspre unitate:
  - (i) numărul de înregistrare unic al unității de origine și de destinație;
  - (ii) data sosirii;
  - (iii) data plecării;
- (e) data decesului din cauze naturale, a pierderii sau a sacrificării fiecărui animal din unitate trebuie să fie înregistrată.

Articolul 43

Norme privind schimbul de date electronice între bazele de date electronice ale statelor membre cu privire la bovine

- (1) Statele membre asigură faptul că bazele sale de date electronice referitoare la bovine respectă următoarele cerințe:
  - (a) sunt securizate în conformitate cu legislația națională aplicabilă;
  - (b) conțin cel puțin informațiile actualizate prevăzute la articolul 42.
- (2) Statele membre asigură faptul că bazele sale de date electronice sunt gestionate de un sistem de informații capabil să aplice și să gestioneze semnături electronice calificate pentru mesajele de schimb de date pentru a garanta nerepudierea cu privire la:
  - (a) autenticitatea mesajelor transmise, astfel încât să se acorde garanții privind originea mesajului;
  - (b) integritatea mesajelor transmise, astfel încât să se acorde garanții că mesajul nu a fost alterat sau corupt;
  - (c) informațiile temporale ale mesajelor transmise, astfel încât să se acorde garanții că acestea au fost transmise la un anumit moment.
- (3) Statul membru notifică statul membru cu care a fost stabilit schimbul de date, fără întârzieri nejustificate, dar, în orice caz, în termen de 24 de ore de la data la care a luat cunoștință de orice încălcare a securității sau pierdere a integrității care are un impact semnificativ asupra valabilității datelor sau asupra datelor cu caracter personal păstrate în baza de date electronică.

CAPITOLUL 3

Documentul de identificare

Articolul 44

Documentul de identificare al bovinelor deținute

Documentul de identificare al bovinelor deținute, prevăzut la articolul 112 litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/429, cuprinde următoarele informații:

- (a) informațiile prevăzute la articolul 42 literele (a)-(d);
- (b) data nașterii fiecărui animal;
- (c) denumirea autorității competente emitente sau a organismului emitent căruia i-a fost atribuită sarcina;
- (d) data emiterii.

TITLUL II

TRASABILITATEA OVINELOR ȘI A CAPRINELOR DEȚINUTE

CAPITOLUL 1

Mijloace și metode de identificare

Articolul 45

Obligațiile operatorilor de ovine și caprine deținute cu privire la mijloacele și metodele de identificare a animalelor menționate, aplicarea și utilizarea acestora

(1) Operatorii care dețin ovine și caprine destinate deplasării direct la un abator înainte de vârsta de 12 luni asigură faptul că fiecare astfel de animal este identificat cel puțin cu o crotalie convențională atașată de lobul unei urechi a animalului sau cu o bandă convențională pe chișită, prevăzute în anexa III litera (a) sau (b), cu afișarea vizibilă, lizibilă și de neșters:

(a) a numărului de înregistrare unic al unității de naștere a animalului;

sau

(b) a codului de identificare al animalului.

(2) Operatorii care dețin ovine și caprine ce nu sunt destinate deplasării direct la un abator înainte de vârsta de 12 luni asigură faptul că fiecare astfel de animal este identificat în mod individual după cum urmează:

(a) cu o crotalie convențională menționată în anexa III litera (a), cu afișarea vizibilă, lizibilă și de neșters a codului de identificare al animalului;

și

(b) cu unul dintre mijloacele de identificare menționate în anexa III literele (c)-(f), autorizate de autoritatea competentă din statul membru în care sunt deținute ovinele și caprinele, cu afișarea lizibilă și de neșters a codului de identificare al animalului.

(3) Operatorii care dețin ovine și caprine asigură faptul că:

(a) mijloacele de identificare sunt aplicate ovinelor și caprinelor în unitatea de naștere;

(b) niciun mijloc de identificare nu este eliminat, modificat sau înlocuit fără aprobarea din partea autorității competente.

(4) Operatorii care dețin ovine și caprine pot să înlocuiască:

(a) unul dintre mijloacele de identificare autorizate, menționate la alineatul (2), în conformitate cu derogările prevăzute la articolul 46 alineatele (1), (2), (3) și (4);

(b) ambele mijloace de identificare menționate la alineatul (2) din prezentul articol cu un dispozitiv electronic de identificare autorizat de autoritatea competentă din statul membru în care sunt deținute ovinele și caprinele, în conformitate cu derogările prevăzute la articolul 47 alineatul (1).

Articolul 46

Derogări de la cerințele stabilite la articolul 45 cu privire la mijloacele și metodele de identificare a ovinelor și a caprinelor deținute, aplicarea și utilizarea acestora

(1) Prin derogare de la cerința prevăzută la articolul 45 alineatul (2) litera (a), operatorii care dețin ovine și caprine ce aparțin unei populații de animale care se nasc cu urechi prea mici pentru a atașa o crotalie convențională, menționată în anexa III litera (a), asigură faptul că aceste animale sunt identificate în mod individual cu o bandă convențională pe chișită, menționată în anexa III litera (b), cu afișarea vizibilă, lizibilă și de neșters a codului de identificare al animalului.

(2) Prin derogare de la cerința prevăzută la articolul 45 alineatul (2) litera (a), operatorii care dețin ovine și caprine care nu sunt destinate deplasării într-un alt stat membru pot să înlocuiască crotalia convențională menționată în anexa III litera (a) cu un tatuaj menționat la litera (g) din aceeași anexă, cu afișarea vizibilă, lizibilă și de neșters a codului de identificare al animalului, cu condiția ca autoritatea competentă să fi autorizat utilizarea unui transponder tip bolus, menționat în anexa III litera (d).

(3) Prin derogare de la articolul 45 alineatul (2) litera (b), operatorii care dețin ovine și caprine ce nu sunt destinate deplasării într-un alt stat membru și operatorii care dețin ovine și caprine scutite de la aplicarea unui dispozitiv electronic de identificare în conformitate cu articolul 48 pot să înlocuiască dispozitivul electronic de identificare cu un tatuaj menționat în anexa III litera (g), cu afișarea vizibilă, lizibilă și de neșters a codului de identificare al animalului.

(4) Prin derogare de la articolul 45 alineatul (2), operatorii care dețin ovine și caprine destinate transportului la abator, fie după ce sunt supuse unei operațiuni de colectare, fie după ce sunt supuse unei operațiuni de îngrășare în altă unitate, pot să identifice fiecare animal cel puțin cu o crotalie electronică, menționată în anexa III litera (c), atașată la lobul unei urechi a animalului, cu afișarea vizibilă, lizibilă și de neșters a numărului de înregistrare unic al unității de naștere a animalului și cu afișarea lizibilă și de neșters a codului de identificare al animalului respectiv, cu condiția ca animalele în cauză:

(a) să nu fie destinate deplasării într-un alt stat membru;

și

(b) să fie sacrificate înainte de vârsta de 12 luni.

Articolul 47

Derogări de la cerințele prevăzute la articolul 45 alineatul (2) pentru operatorii de unități izolate și cei care dețin animale în scop cultural, recreativ sau științific

(1) Autoritatea competentă poate acorda derogări operatorilor de unități izolate și operatorilor care dețin ovine și caprine în scop cultural, recreativ sau științific de la cerințele de identificare prevăzute la articolul 45 alineatul (2), în condițiile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.

(2) Autoritatea competentă asigură faptul că a autorizat fie un transponder tip bolus, menționat în anexa III litera (d), fie un transponder injectabil, menționat în anexa III litera (e), pentru identificarea ovinelor și a caprinelor menționate la alineatul (1) și că acest mijloc de identificare autorizat respectă cerințele prevăzute la articolul 48 alineatul (3).

Autoritatea competentă stabilește procedurile de depunere a cererii de către operatori atunci când aceștia solicită o astfel de derogare prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 48

Derogarea de către statele membre de la cerințele prevăzute la articolul 45 alineatul (2) și obligațiile statelor membre cu privire la mijloacele de identificare

(1) Prin derogare de la articolul 45 alineatul (2) litera (b), statele membre pot să autorizeze operatorii care dețin ovine și caprine să înlocuiască mijloacele de identificare menționate în anexa III literele (c)-(f) cu o crotalie convențională sau cu o bandă convențională pe chișiță, menționată în anexa III litera (a) sau (b), sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

(a) numărul total de ovine și caprine deținute pe teritoriul statului membru în cauză nu depășește 600 000, astfel cum este înregistrat într-o bază de date electronică;

și

(b) ovinele și caprinele deținute nu sunt destinate deplasării într-un alt stat membru.

(2) Prin derogare de la articolul 45 alineatul (2) litera (b), statele membre pot să autorizeze operatorii care dețin caprine să înlocuiască mijloacele de identificare menționate în anexa III literele (c)-(f) cu o crotalie convențională sau cu o bandă convențională pe chișiță, menționată în anexa III litera (a) sau (b), sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

(a) numărul total de caprine deținute pe teritoriul statului membru în cauză nu depășește 160 000, astfel cum este înregistrat într-o bază de date electronică;

și

(b) caprinele deținute nu sunt destinate deplasării într-un alt stat membru.

- (3) Statul membru asigură faptul că mijloacele de identificare menționate în anexa III literele (a)-(f) îndeplinesc următoarele cerințe:
- (a) afișează codul de identificare al animalului;
  - (b) sunt autorizate de autoritatea competentă din statul membru în care sunt deținute ovinele și caprinele.
- (4) Statele membre stabilesc proceduri de depunere a cererii de către:
- (a) producători pentru autorizarea mijloacelor de identificare pentru ovinele și caprinele deținute pe teritoriul lor;
  - (b) operatori pentru ca mijloacele de identificare pentru ovine și caprine să fie alocate unității lor.

CAPITOLUL 2

Baza de date electronică

Articolul 49

Norme pentru informațiile din baza de date electronică a ovinelor și caprinelor deținute

Autoritatea competentă stochează informațiile menționate la articolul 109 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/429, cu privire la ovinele și caprinele deținute, într-o bază de date electronică în conformitate cu următoarele norme:

- (a) următoarele informații trebuie să fie înregistrate pentru unitățile care dețin animalele menționate:
  - (i) numărul de înregistrare unic atribuit unității;
  - (ii) numele și adresa operatorului unității;
- (b) următoarele informații trebuie să fie înregistrate pentru fiecare deplasare a animalelor menționate înspre și dinspre unitate:
  - (i) numărul total de animale;
  - (ii) numărul de înregistrare unic al unității lor de origine și de destinație;
  - (iii) data sosirii;
  - (iv) data plecării.

CAPITOLUL 3

Documentul de circulație

Articolul 50

Documentul de circulație al ovinelor și caprinelor deținute, care urmează să fie deplasate pe teritoriul unui stat membru

Documentul de circulație, prevăzut la articolul 113 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/429, pentru ovinele și caprinele deținute, care urmează să fie deplasate pe teritoriul unui singur stat membru, conține următoarele informații:

- (a) codul de identificare individual al animalului sau numărul de înregistrare unic al unității de naștere a animalului, afișat de mijlocul de identificare;
- (b) tipul de dispozitiv electronic de identificare, menționat în anexa III literele (c)-(f), și amplasarea acestuia, dacă se aplică pe animal;
- (c) informațiile prevăzute la articolul 49 litera (a) punctul (i) și la articolul 49 litera (b) punctele (i), (ii) și (iv);
- (d) numărul de înregistrare unic al transportatorului;
- (e) numărul plăcii de înmatriculare sau numărul de înmatriculare al mijlocului de transport.

*Articolul 51***Derogare de la anumite cerințe prevăzute la articolul 50 pentru documentul de circulație al ovinelor și caprinelor deținute, destinate colectării pe teritoriul unui stat membru**

Autoritatea competentă poate acorda derogări de la cerințele prevăzute la articolul 50 litera (a) pentru operatorii de unități din care ovinele și caprinele deținute urmează să fie deplasate la o unitate unde sunt destinate colectării, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

- (a) operatorii nu trebuie să transporte ovinele și caprinele deținute în același mijloc de transport cu animale de la alte unități, cu excepția cazului în care loturile de astfel de animale sunt separate fizic unul de celălalt în mijlocul de transport;
- (b) operatorii de unități în care animalele urmează să fie colectate înregistrează, sub rezerva aprobării de către autoritatea competentă, codul de identificare individual al fiecărui animal, menționat la articolul 50 litera (a), în numele operatorului unității de la care sunt primite ovinele și caprinele, iar aceste evidențe sunt ținute de către operatorul în cauză;
- (c) autoritatea competentă trebuie să fi acordat accesul la baza de date electronică menționată la articolul 49 pentru operatorii de unități în care urmează să fie efectuate operațiunile de colectare pentru ovine și caprine;
- (d) operatorii de unități în care animalele urmează să fie colectate trebuie să dispună de proceduri care să asigure faptul că informațiile menționate la litera (b) sunt înregistrate în baza de date electronică menționată la articolul 49.

TITLUL III

TRASABILITATEA PORCINELOR DEȚINUTE

CAPITOLUL 1

Mijloace și metode de identificare*Articolul 52***Obligațiile operatorilor care dețin porcine cu privire la mijloacele și metodele de identificare a porcinelor deținute, aplicarea și utilizarea acestora**

- (1) Operatorii de unități care dețin porcine asigură faptul că fiecare porcină este identificată prin următoarele mijloace de identificare:
  - (a) o crotalie convențională, menționată în anexa III litera (a) sau o crotalie electronică, menționată în anexa III litera (c), atașată la lobul unei urechi a animalului, cu afișarea vizibilă, lizibilă și de neșters a numărului de înregistrare unic al:
    - (i) unității de naștere a animalului;sau
    - (ii) ultimei unități din lanțul de aprovizionare menționat la articolul 53 dacă animalele sunt deplasate la o unitate din afara lanțului de aprovizionare respectiv;sau
  - (b) un tatuaj, menționat în anexa III litera (g), aplicat animalului, cu afișarea de neșters a numărului de înregistrare unic al:
    - (i) unității de naștere a animalului;sau
    - (ii) ultimei unități din lanțul de aprovizionare menționat la articolul 53 dacă animalele sunt deplasate la o unitate din afara lanțului de aprovizionare respectiv.
- (2) Operatorii de unități care dețin porcine asigură faptul că:
  - (a) mijloacele de identificare se aplică porcinelor în:
    - (i) unitatea de naștere;

sau

- (ii) ultima unitate din lanțul de aprovizionare menționat la articolul 53 dacă animalele sunt deplasate la o unitate din afara lanțului de aprovizionare respectiv;
  - (b) niciun mijloc de identificare nu este eliminat, modificat sau înlocuit fără aprobarea din partea autorității competente.
- (3) Operatorii unităților care dețin porcine pot înlocui mijloacele de identificare menționate la alineatul (1) din prezentul articol cu un dispozitiv electronic de identificare autorizat de autoritatea competentă din statul membru în care sunt deținute porcinele, în conformitate cu derogările prevăzute la articolul 54 alineatul (1).

Articolul 53

Derogări de la cerințele prevăzute la articolul 52 cu privire la mijloacele și metodele de identificare a porcinelor deținute din lanțul de aprovizionare

Prin derogare de la articolul 52, autoritatea competentă poate să acorde o derogare operatorilor de unități din lanțul de aprovizionare de la obligația de a identifica porcinele atunci când aceste animale sunt destinate deplasării în cadrul lanțului de aprovizionare în cauză pe teritoriul statului său membru, cu condiția ca aplicarea practică a măsurilor de trasabilitate în statul membru în cauză să asigure trasabilitatea deplină a respectivelor animale.

Articolul 54

Derogările acordate de autoritatea competentă pentru operatorii de unități izolate și pentru operatori în vederea identificării porcinelor deținute în scop cultural, recreativ sau științific

- (1) Autoritatea competentă poate să acorde derogări operatorilor de unități izolate și operatorilor care dețin porcine în scop cultural, recreativ sau științific de la cerințele de identificare pentru porcine prevăzute la articolul 52 alineatul (1).
- (2) La acordarea derogărilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, autoritatea competentă asigură faptul că a autorizat un transponder injectabil menționat în anexa III litera (e) pentru identificarea porcinelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol și că acest mijloc de identificare autorizat respectă cerințele prevăzute la articolul 55 alineatul (1).
- (3) Autoritatea competentă stabilește procedurile de depunere a cererii de către operatori atunci când aceștia solicită o astfel de derogare prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 55

Obligațiile statelor membre cu privire la mijloacele și metodele de identificare a porcinelor deținute, aplicarea și utilizarea acestora

- (1) Statele membre asigură faptul că mijloacele de identificare menționate în anexa III literele (a), (c), (e) și (g) îndeplinesc următoarele cerințe:
    - (a) afișează:
      - (i) numărul de înregistrare unic al unității de naștere a animalului;
    - sau
    - (ii) în cazul animalelor care urmează să fie deplasate de la o unitate dintr-un lanț de aprovizionare, menționat la articolul 53, la altă unitate din afara lanțului de aprovizionare respectiv, numărul de înregistrare unic al ultimei unități din lanțul de aprovizionare;
  - (b) sunt autorizate de autoritatea competentă din statul membru în care sunt deținute porcinele.
- (2) Statele membre stabilesc proceduri de depunere a cererii de către:
- (a) producători pentru autorizarea mijloacelor de identificare pentru porcinele deținute pe teritoriul lor;
  - (b) operatori pentru ca mijloacele de identificare pentru porcine să fie alocate unității lor.
- (3) Statele membre stabilesc și pun la dispoziția publicului lista de unități din lanțul de aprovizionare menționat la articolul 53 de pe teritoriul lor.

CAPITOLUL 2

Baza de date electronică

Articolul 56

Norme pentru informațiile din baza de date electronică a porcinelor deținute

Autoritatea competentă stochează informațiile menționate la articolul 109 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2016/429, cu privire la porcinele deținute, într-o bază de date electronică în conformitate cu următoarele norme:

- (a) următoarele informații trebuie să fie înregistrate pentru unitățile care dețin animalele menționate:
  - (i) numărul de înregistrare unic atribuit unității;
  - (ii) numele și adresa operatorului unității;
- (b) următoarele informații trebuie să fie înregistrate pentru fiecare deplasare a animalelor menționate înspre și dinspre unitate:
  - (i) numărul total de animale;
  - (ii) numărul de înregistrare unic al unității lor de origine și de destinație;
  - (iii) data sosirii;
  - (iv) data plecării.

CAPITOLUL 3

Documentul de circulație

Articolul 57

Documentele de circulație ale porcinelor deținute care urmează să fie deplasate pe teritoriul aceluiași stat membru

Documentele de circulație, prevăzute la articolul 115 litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/429, pentru animalele deținute din specia porcină, care urmează să fie deplasate pe teritoriul unui singur stat membru, conțin următoarele informații:

- (a) informațiile care trebuie să fie păstrate în baza de date electronică, menționate la articolul 56 litera (a) punctul (i) și la articolul 56 litera (b) punctele (i), (ii) și (iv);
- (b) numărul de înregistrare unic al transportatorului;
- (c) numărul plăcii de înmatriculare sau numărul de înmatriculare al mijlocului de transport.

TITLUL IV

TRASABILITATEA ECVIDEELOR DEȚINUTE

CAPITOLUL 1

Mijloace și metode de identificare

Articolul 58

Obligațiile operatorilor care dețin ecvidee cu privire la mijloacele și metodele de identificare a acestor animale, aplicarea și utilizarea acestora

- (1) Operatorii de ecvidee deținute asigură faptul că fiecare animal este identificat individual prin următoarele mijloace de identificare:
  - (a) un transponder injectabil, menționat în anexa III litera (e);
  - (b) un document unic de identificare pe viață.

- (2) Operatorii de ecvidee deținute asigură faptul că:
- (a) ecvideele sunt identificate în termenii prevăzuți la articolul 12 alineatele (1) și (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/262;
  - (b) niciun mijloc de identificare menționat la alineatul (1) nu este eliminat, modificat sau înlocuit fără aprobarea din partea autorității competente pentru unitatea în care respectivele animale sunt deținute de obicei.
- (3) Operatorii de ecvidee deținute și, dacă respectivii operatori nu sunt proprietarii animalelor, acționând în numele proprietarului animalului sau în acord cu acesta, depun o cerere pentru emiterea unui document unic de identificare pe viață, menționat la articolul 65 sau 66, la autoritatea competentă pentru unitatea în care animalele sunt deținute de obicei, și pun la dispoziția autorității competente informațiile necesare pentru completarea respectivului document de identificare și a evidențelor din baza de date menționată la articolul 64.

Articolul 59

Obligațiile statelor membre cu privire la mijloacele și metodele de identificare a ecvideelor deținute, aplicarea și utilizarea acestora

- (1) Statele membre pot să autorizeze înlocuirea transponderului injectabil menționat la articolul 58 alineatul (1) litera (a) cu:
- (a) o singură crotalie convențională, menționată în anexa III litera (a), aplicată ecvideelor deținute pentru producția de carne, cu condiția ca respectivele animale să se fi născut în statul membru în cauză sau să fi fost importate în statul membru în cauză fără să poarte un mijloc fizic de identificare înainte de intrarea în Uniune;
  - (b) o metodă alternativă autorizată de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 62, care stabilește o legătură neechivocă între ecvideu și documentul unic de identificare pe viață menționat la articolul 58 alineatul (1) litera (b).
- (2) Statele membre asigură faptul că mijloacele de identificare menționate în la articolul 58 alineatul (1) litera (a) și la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol îndeplinesc următoarele cerințe:
- (a) afișează codul de identificare al animalului;
  - (b) sunt autorizate de autoritatea competentă din statul membru în care sunt identificate ecvideele în conformitate cu articolul 58 alineatul (2) litera (a).
- (3) Statele membre:
- (a) stabilesc proceduri de depunere a cererii de către producători pentru autorizarea mijloacelor de identificare pentru ecvideele deținute pe teritoriul lor;
  - (b) stabilesc termenii pentru depunerea cererilor pentru emiterea documentului de identificare prevăzut la articolul 58 alineatul (1) litera (b).

Articolul 60

Derogări pentru identificarea ecvideelor deținute care trăiesc în condiții de semisălbăticie

- (1) Prin derogare de la articolul 58 alineatul (2) litera (a), statele membre pot să specifice populațiile de ecvidee deținute care trăiesc în condiții de semisălbăticie în anumite zone de pe teritoriul lor și care trebuie să fie identificate în conformitate cu articolul 58 alineatul (1) numai atunci când:
- (a) sunt scoase din astfel de populații, cu excepția transferului sub supraveghere oficială de la o populație specificată la alta;
- sau
- (b) sunt aduse în captivitate în scopuri domestice.
- (2) Înainte de a invoca derogarea prevăzută la alineatul (1), statele membre informează Comisia cu privire la populațiile de ecvidee și zonele în care aceste animale trăiesc în condiții de semisălbăticie.
- (3) Prin derogare de la articolul 58 alineatul (1), statele membre pot să autorizeze aplicarea unui transponder injectabil, menționat în anexa III litera (e), cu mai mult de 12 luni înainte de emiterea unui document de identificare în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, cu condiția ca respectivul cod de identificare al animalului, afișat pe transponderul injectabil, să fie înregistrat de către operator la data implantării transponderului injectabil și să fie transmis autorității competente.

*Articolul 61***Derogări pentru identificarea ecvideelor deținute deplasate la un abator sau însoțite de un document de identificare temporar**

(1) Prin derogare de la articolul 58 alineatul (2) litera (a), autoritatea competentă poate să autorizeze utilizarea unei metode simplificate de identificare a ecvideelor destinate deplasării la un abator, pentru care nu a fost emis niciun document unic de identificare pe viață în conformitate cu articolul 67 alineatul (1), cu condiția:

- (a) ca ecvideele să aibă vârsta mai mică de 12 luni;
- (b) să existe o linie neîntreruptă de trasabilitate a animalelor de la unitatea de naștere până la abatorul situat în același stat membru.

Ecvideele trebuie să fie transportate direct la abator și, pe durata acestui transport, ecvideele trebuie să fie identificate individual prin intermediul unui transponder injectabil, al unei crotalii convenționale sau electronice sau al unei benzi convenționale sau electronice pe chișită, menționate în anexa III literele (a), (b), (c), (e) sau, respectiv, (f).

(2) Prin derogare de la articolul 58 alineatul (2) litera (a), autoritatea competentă, la cererea operatorului ecvideului, emite un document de identificare temporar pentru perioada în care documentul de identificare emis în conformitate cu articolul 67 alineatul (1) este predat autorității competente în cauză în vederea actualizării datelor de identificare din respectivul document.

*Articolul 62***Autorizarea metodelor alternative de identificare a ecvideelor deținute**

(1) Statele membre pot să autorizeze metode alternative adecvate de identificare a ecvideelor deținute, inclusiv înregistrarea marcajelor, care să asigure o legătură neechivocă între ecvideu și documentul unic de identificare pe viață și să demonstreze că ecvideul a fost supus procesului de identificare.

- (2) Statele membre care autorizează metode alternative de identificare prevăzute la alineatul (1) asigură faptul că:
- (a) metodele alternative de identificare sunt utilizate numai în cazuri excepționale pentru identificarea ecvideelor înscrise în registre genealogice specifice sau sunt utilizate în scopuri specifice sau în cazul ecvideelor care nu pot fi identificate prin intermediul unui transponder injectabil din motive medicale sau de bunăstare a animalelor;
  - (b) orice metodă alternativă de identificare autorizată sau orice combinație a acestor metode oferă cel puțin aceleași garanții ca transponderul injectabil;
  - (c) formatul informațiilor privind metoda alternativă de identificare aplicată unui ecvideu trebuie să fie adecvat pentru introducerea într-o bază de date cu funcție de căutare.

*Articolul 63***Obligația operatorilor care utilizează metode alternative de identificare**

(1) Operatorii care utilizează o metodă alternativă de identificare autorizată, prevăzută la articolul 62 alineatul (1), pun la dispoziția autorității competente și, dacă este necesar, a altor operatori mijloacele de accesare a respectivelor informații de identificare sau au sarcina de a asigura verificarea identității ecvideului de către autoritățile sau operatorii în cauză.

(2) În cazul în care metodele alternative de identificare se bazează pe caracteristicile ecvideului, care se pot modifica în timp, operatorul furnizează autorității competente informațiile necesare pentru ca aceasta să actualizeze documentul de identificare menționat la articolul 62 și baza de date menționată la articolul 64.

(3) Societățile de ameliorare și asociațiile internaționale sau organizațiile care gestionează caii pentru competiții sau curse pot să impună ca ecvideele care au fost identificate utilizând o metodă alternativă de identificare prevăzută la articolul 62 să fie identificate prin implantarea unui transponder injectabil în scopul înscrierii sau al înregistrării animalelor de reproducție de rasă pură din specia ecvidee în registrele genealogice sau pentru înregistrarea cailor în vederea competițiilor sau a curselor.

CAPITOLUL 2

Baza de date electronică

Articolul 64

Norme pentru informațiile din baza de date electronică a ecvideelor deținute

Autoritatea competentă stochează informațiile menționate la articolul 109 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) 2016/429, cu privire la ecvideele deținute, într-o bază de date electronică în conformitate cu următoarele norme:

- (a) pentru unitățile în care respectivele ecvidee sunt deținute de obicei, trebuie înregistrate:
  - (i) numărul de înregistrare unic atribuit unității;
  - (ii) numele și adresa operatorului unității;
- (b) pentru fiecare ecvideu deținut de obicei la unitate, trebuie înregistrate:
  - (i) codul unic;
  - (ii) dacă este disponibil, codul de identificare a animalului, afișat de un mijloc fizic de identificare;
  - (iii) dacă transponderul injectabil nu a fost aprobat de autoritatea competentă a statului membru în care a fost identificat ecvideul în conformitate cu articolul 58 alineatul (2), sistemul de citire al transponderului injectat respectiv;
  - (iv) orice informații privind documentele de identificare noi, duplicate sau înlocuitoare emise pentru animal;
  - (v) specia animalului;
  - (vi) sexul animalului, cu posibilitatea de a introduce data castrării;
  - (vii) data și țara nașterii, astfel cum sunt declarate de către operatorul ecvideului deținut;
  - (viii) data decesului din cauze naturale în unitate sau a pierderii, astfel cum a fost declarată de către operatorul ecvideului deținut, sau data sacrificării animalului în cauză;
  - (ix) denumirea și adresa autorității competente sau a organismului emitent căruia i-a fost atribuită sarcina și care a emis documentul de identificare;
  - (x) data emiterii documentului de identificare;
- (c) pentru fiecare ecvideu deținut la unitate pentru o perioadă mai mare de 30 de zile, se înregistrează codul unic; totuși, cu excepția următoarelor situații:
  - (i) pentru ecvideele care participă la competiții, curse, spectacole, antrenamente și tracțiuni pentru o perioadă de cel mult 90 de zile;
  - (ii) pentru masculii pentru reproducție din specia ecvidee deținuți pe durata sezonului de împerechere;
  - (iii) pentru femelele pentru reproducție din specia ecvidee deținute o perioadă de cel mult 90 de zile.

CAPITOLUL 3

Documentul de identificare

Articolul 65

Documentul unic de identificare pe viață al ecvideelor deținute

- (1) Documentul unic de identificare pe viață conține cel puțin următoarele informații:
  - (a) codul de identificare al animalului, afișat de transponderul injectabil sau crotalie;
  - (b) codul unic atribuit animalului pe viață, care codifică:

- (i) baza de date electronică în care autoritatea competentă sau organismul emitent a înregistrat informațiile necesare pentru emiterea documentului unic de identificare pe viață menționat la articolul 58 alineatul (1) litera (b) și, dacă este necesar, un document unic de identificare pe viață înlocuitor, menționat la articolul 69 alineatul (2) litera (b);
  - (ii) codul numeric de identificare al ecvideului individual din respectiva bază de date;
  - (c) specia animalului;
  - (d) sexul animalului, cu posibilitatea de a introduce data castrării;
  - (e) data și țara nașterii, astfel cum sunt declarate de către operatorul ecvideului deținut;
  - (f) denumirea și adresa autorității competente emitente sau a organismului emitent căruia i-a fost atribuită sarcina;
  - (g) data emiterii documentului unic de identificare pe viață;
  - (h) dacă este necesar, informațiile privind înlocuirea mijlocului fizic de identificare și codul de identificare al animalului, afișat pe respectivul mijloc fizic de identificare înlocuit;
  - (i) după caz:
    - (i) marcajul de validare eliberat și inclus în documentul unic de identificare pe viață de autoritatea competentă sau de către organismul căruia i-a fost delegată această activitate, pe o perioadă de cel mult 4 ani, care documentează faptul că animalul își are reședința obișnuită într-o unitate recunoscută de autoritatea competentă ca unitate cu riscuri sanitare mici datorită vizitelor frecvente ale animalelor, a verificărilor suplimentare ale identităților și a testării stării de sănătate, precum și datorită absenței reproducerii naturale în unitatea respectivă, cu excepția incintelor separate și dedicate acestui scop, cu posibilitatea reînnoirii perioadei de valabilitate a marcajului de validare;
- sau
- (ii) licența eliberată și inclusă în documentul unic de identificare pe viață pentru o perioadă de cel mult 4 ani pentru participarea la competițiile ecvestre de către federația națională sau de către *Fédération Équestre Internationale* sau pentru participarea la curse de către autoritatea competentă care reglementează cursele și care documentează cel puțin două vizite pe an efectuate de un medic veterinar, inclusiv cele necesare pentru efectuarea vaccinării de rutină împotriva gripei calului și examinările necesare pentru deplasarea către alte state membre sau țări terțe, cu posibilitatea de reînnoire a perioadei de valabilitate a licenței eliberate.

(2) Documentele unice de identificare pe viață pentru ecvideele înregistrate sau pentru ecvideele identificate în conformitate cu articolul 62 conțin, pe lângă informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol, următoarele informații:

- (a) o descriere ilustrată sau verbală a animalului, inclusiv posibilitatea de a actualiza aceste informații;
- (b) dacă este necesar, informații detaliate privind metodele alternative de identificare;
- (c) după caz, informații privind rasa în conformitate cu anexa la Regulamentul (UE) 2017/1940;
- (d) după caz, informațiile necesare pentru utilizarea documentului unic de identificare pe viață în scop sportiv în conformitate cu cerințele organizațiilor relevante care gestionează caii pentru competiții sau curse, inclusiv informații privind testele pentru bolile listate sau nelistate și vaccinurile împotriva acestora, care se impun pentru accesul la competiții și curse și pentru a obține licența menționată la alineatul (1) litera (i) punctul (ii).

Articolul 66

Obligațiile operatorilor de ecvidee cu privire la documentele unice de identificare pe viață

- (1) Operatorii de ecvidee deținute asigură faptul că animalele menționate sunt însoțite în orice moment de documentul unic de identificare pe viață.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), operatorii nu au obligația de a asigura faptul că ecvideele deținute sunt însoțite de documentul unic de identificare pe viață atunci când animalele menționate:
  - (a) se află în grajduri sau pe pășuni, iar documentul unic de identificare pe viață poate fi prezentat fără întârziere de către operatorul ecvideului sau de către operatorul unității la care este deținut animalul;
  - (b) sunt călărite, conduse, duse sau preluate temporar;

- (i) în vecinătatea unității la care este deținut animalul pe teritoriul unui stat membru;
sau
  - (ii) în perioada de transhumanță a animalelor, înspre și dinspre zonele de pășune de vară înregistrate, cu condiția ca documentele unice de identificare pe viață să poată fi prezentate la unitatea de plecare;
  - (c) nu sunt înțârcate și însoțesc iapa-mamă sau iapa-surogat;
  - (d) participă la un antrenament sau la un test pentru o competiție ecvestră, la o cursă sau la un eveniment pentru care este necesar să părăsească temporar unitatea la care are loc antrenamentul, competiția, cursa sau evenimentul;
  - (e) sunt deplasate sau transportate într-o situație de urgență care vizează animalele respective sau unitatea la care sunt deținute.
- (3) Operatorii ecvideelor deținute nu deplasează la abator un ecvideu însoțit de un document temporar menționat la articolul 61 alineatul (2).
- (4) Operatorul ecvideelor deținute returnează documentul unic de identificare pe viață autorității competente emitente sau organismului emitent căruia i-a fost delegată sarcina, decodificat de codul unic după decesul sau pierderea ecvideului.

Articolul 67

Obligațiile autorității competente cu privire la emiterea documentelor unice de identificare pe viață înlocuitoare sau în duplicat

- (1) În urma cererii depuse de operator, autoritatea competentă, sau organismul emitent căruia i-a fost atribuită sarcina, emite un document unic de identificare pe viață în duplicat, în cazul în care identitatea ecvideului poate fi stabilită iar operatorul:
- (a) a declarat pierderea documentului unic de identificare pe viață emis cu privire la animal;
  - sau
  - (b) nu a identificat animalul în termenul prevăzut la articolul 58 alineatul (2) litera (a).
- (2) În urma cererii depuse de operator sau din proprie inițiativă, autoritatea competentă emite un document unic de identificare pe viață înlocuitor, în cazul în care identitatea animalului nu poate fi stabilită și operatorul:
- (a) a declarat pierderea documentului unic de identificare pe viață emis cu privire la animal;
  - sau
  - (b) nu a respectat cerințele de identificare prevăzute la articolul 58 alineatul (2) litera (b).

Articolul 68

Obligațiile autorității competente cu privire la emiterea documentelor unice pe viață noi pentru ecvidee înregistrate

În cazul în care un ecvideu identificat devine ecvideu înregistrat iar documentul unic de identificare pe viață emis cu privire la acest animal nu poate fi adaptat pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 65 alineatul (2), autoritatea competentă, sau organismul emitent căruia i-a fost atribuită sarcina, în urma cererii depuse de operatorul ecvideului, emite un document unic de identificare pe viață nou care să îl înlocuiască pe cel vechi și care conține informațiile necesare în conformitate cu articolul 65 alineatele (1) și (2).

Articolul 69

Obligațiile autorității competente cu privire la documentele de identificare în duplicat, înlocuitoare sau noi

- (1) Autoritatea competentă, sau organismul emitent căruia i-a fost atribuită sarcina, introduce în baza de date electronică menționată la articolul 64 informații privind emiterea unui document de identificare în duplicat sau înlocuitor în conformitate cu articolul 67 sau privind emiterea unui document de identificare nou în conformitate cu articolul 68.

- (2) Autoritatea competentă, sau organismul emitent căruia i-a fost atribuită sarcina, introduce:
- (a) în documentul unic de identificare pe viață în duplicat sau în documentul unic de identificare pe viață nou, codul unic atribuit animalului în conformitate cu articolul 65 alineatul (1) litera (b) cu ocazia emiterii primului document unic de identificare pe viață;

sau

- (b) în documentul unic de identificare pe viață înlocuitor, codul unic atribuit ecvideului cu ocazia emiterii documentului.

TITLUL V

TRASABILITATEA CÂINILOR, PISICILOR ȘI DIHORILOR DOMESTICI, CAMELIDELOR ȘI CERVIDELOR DEȚINUTE, A PĂȘĂRILOR CAPTIVE ȘI A ANIMALELOR TERESTRE ÎN CIRCURI AMBULANTE ȘI NUMERE CU ANIMALE

CAPITOLUL 1

Trasabilitatea câinilor, pisicilor și dihorilor domestici deținuți

Secțiunea 1

Mijloace de identificare

Articolul 70

Obligațiile operatorilor care dețin câini, pisici și dihori domestici cu privire la mijloacele și metodele de identificare a animalelor menționate, aplicarea și utilizarea acestora

Operatorii care dețin câini, pisici și dihori domestici asigură faptul că:

- (a) animalele menționate sunt identificate individual prin intermediul unui transponder injectabil, menționat în anexa III litera (e), atunci când sunt deplasate într-un alt stat membru;
- (b) transponderul injectabil destinat implantării în animal este autorizat de autoritatea competentă;
- (c) pun la dispoziția autorității competente și, dacă este necesar, a altor operatori dispozitivul de citire care permite verificarea în orice moment a identificării individuale a animalului în cazul în care transponderul injectabil nu a fost autorizat de autoritatea competentă.

Secțiunea 2

Documentul de identificare

Articolul 71

Documentul de identificare pentru câini, pisici și dihori domestici deținuți

Operatorii care dețin câini, pisici și dihori domestici asigură faptul că fiecare astfel de animal, în cazul în care este deplasat într-un alt stat membru, este însoțit de un document de identificare menționat la articolul 6 litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013, completat în mod corespunzător și eliberat în conformitate cu articolul 22 din regulamentul menționat.

Secțiunea 3

Trasabilitatea animalelor de companie*Articolul 72***Cerințele de trasabilitate pentru alte deplasări decât cele necomerciale ale animalelor de companie**

Operatorii asigură faptul că animalele de companie deplasate într-un alt stat membru în alte scopuri decât cele necomerciale respectă normele prevăzute la articolele 70 și 71.

CAPITOLUL 2

Trasabilitatea camelidelor și a cervidelor deținute*Articolul 73***Obligațiile operatorilor care dețin camelide și cervide cu privire la mijloacele și metodele de identificare a animalelor menționate, aplicarea și utilizarea acestora**

- (1) Operatorii care dețin camelide asigură faptul că animalele menționate sunt identificate individual, fie:
  - (a) cu o crotalie convențională menționată în anexa III litera (a), atașată la lobul fiecărei urechi a animalului, cu afișarea vizibilă, lizibilă și de neșters a codului de identificare al animalului;sau
  - (b) cu un transponder injectabil menționat în anexa III litera (e), cu afișarea vizibilă, lizibilă și de neșters a codului de identificare al animalului.
- (2) Operatorii care dețin cervide asigură faptul că aceste animale sunt identificate individual prin unul dintre următoarele mijloace de identificare:
  - (a) cu o crotalie convențională menționată în anexa III litera (a), atașată la lobul fiecărei urechi a animalului, cu afișarea vizibilă, lizibilă și de neșters a codului de identificare al animalului;sau
  - (b) cu un transponder injectabil menționat în anexa III litera (e), cu afișarea vizibilă, lizibilă și de neșters a codului de identificare al animalului;sau
  - (c) cu un tatuaj menționat în anexa III litera (g), aplicat animalului, cu afișarea de neșters a codului de identificare al animalului.
- (3) Operatorii de unități care dețin camelide și cervide asigură faptul că:
  - (a) mijloacele de identificare sunt aplicate acestor animale în unitatea de naștere;
  - (b) niciun mijloc de identificare nu este eliminat, modificat sau înlocuit fără aprobarea autorității competente;
  - (c) pun la dispoziția autorității competente și, dacă este necesar, a altor operatori dispozitivul de citire care permite verificarea în orice moment a identificării individuale a animalului în cazul în care transponderul injectabil nu a fost autorizat de autoritatea competentă.

*Articolul 74***Derogare pentru operatorii care dețin reni**

Prin derogare de la cerințele prevăzute la articolul 73 alineatul (2), operatorii care dețin reni asigură faptul că fiecare animal deținut în unitățile lor este identificat printr-o metodă alternativă autorizată de autoritatea competentă din statul membru în cauză.

Articolul 75

Obligațiile statelor membre pentru mijloacele de identificare a camelidelor și cervidelor deținute

- (1) Statele membre asigură faptul că mijloacele de identificare menționate în anexa III literele (a), (e) și (g) îndeplinesc următoarele cerințe:
- (a) afișează codul de identificare al animalului;
  - (b) sunt autorizate de autoritatea competentă din statul membru în care sunt deținute camelidele și cervidele.
- (2) Statele membre stabilesc proceduri pentru următoarele:
- (a) depunerea cererii de către producători pentru autorizarea mijloacelor de identificare pentru camelidele și cervidele deținute pe teritoriul lor;
  - (b) depunerea cererii de către operatorii care dețin camelide și cervide pentru ca mijloacele de identificare să fie alocate unității lor.

CAPITOLUL 3

Trasabilitatea păsărilor captive

Articolul 76

Obligațiile operatorilor care dețin psitacide cu privire la mijloacele și metodele de identificare a animalelor menționate, aplicarea și utilizarea acestora

- (1) Operatorii care dețin psitacide asigură faptul că animalele menționate sunt identificate individual, în cazul în care sunt deplasate într-un alt stat membru, prin unul dintre următoarele mijloace de identificare:
- (a) un inel montat pe picior, menționat în anexa III litera (h), atașat cel puțin pe un picior al animalului, cu afișarea vizibilă, lizibilă și de neșters a codului de identificare al animalului;
- sau
- (b) un transponder injectabil menționat în anexa III litera (e), cu afișarea vizibilă, lizibilă și de neșters a codului de identificare al animalului;
- sau
- (c) un tatuaj menționat în anexa III litera (g), aplicat animalului, cu afișarea vizibilă și de neșters a codului de identificare al animalului.
- (2) Operatorii care dețin psitacide:
- (a) se asigură că mijloacele de identificare menționate la alineatul (1) litera (b) sunt autorizate de autoritatea competentă;
  - (b) pun la dispoziția autorității competente și, dacă este necesar, a altor operatori dispozitivul de citire care permite verificarea în orice moment a identificării individuale a animalului în cazul în care mijloacele de identificare menționate la alineatul (1) litera (b) nu au fost autorizate de autoritatea competentă.

CAPITOLUL 4

Trasabilitatea animalelor terestre deținute în circuri ambulante și numere cu animale

Secțiunea 1

Documentele de circulație și de identificare ale animalelor terestre deținute în circuri ambulante și numere cu animale

Articolul 77

Obligațiile autorității competente cu privire la documentul de circulație al animalelor terestre deținute în circuri ambulante și numere cu animale

- (1) Autoritatea competentă emite un document de circulație prevăzut la articolul 117 litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/429 pentru toate animalele terestre deținute în circuri ambulante și numere cu animale, destinate deplasării într-un alt stat membru, cu excepția lagomorfelor, a rozătoarelor, a albinelor melifere și a bondarilor.

(2) Autoritatea competentă asigură faptul că documentul de circulație prevăzut la alineatul (1) conține cel puțin următoarele informații:

- (a) denumirea comercială a circului ambulant sau a numărului cu animale;
- (b) numărul de înregistrare unic al circului ambulant sau al numărului cu animale, atribuit de autoritatea competentă;
- (c) denumirea și adresa operatorului circului ambulant sau al numărului cu animale;
- (d) specia și cantitatea;
- (e) pentru fiecare animal pentru care operatorul circului ambulant sau al numărului cu animale nu este responsabil, denumirea și adresa operatorului responsabil pentru animal sau ale proprietarului animalului de companie;
- (f) codul de identificare al animalului, afișat prin mijloacele de identificare prevăzute la articolele 38, 39, 45, 47, 52, 54, 58, 70, 73, 74 și 76;
- (g) tipul de dispozitiv electronic de identificare și amplasarea acestuia, dacă se aplică pe animal în conformitate cu litera (f);
- (h) marcajul de identificare, mijlocul de identificare și amplasarea acestuia, dacă este cazul, pentru alte animale decât cele menționate la litera (f), aplicat de operator;
- (i) data deplasării fiecărui animal înspre și dinspre circ ambulant sau numărul cu animale;
- (j) numele, adresa și semnătura medicului veterinar oficial care emite documentul de identificare;
- (k) data emiterii documentului de circulație.

Articolul 78

Obligațiile autorității competente cu privire la documentul de identificare al animalelor terestre deținute în circuri ambulante și numere cu animale

(1) Autoritatea competentă emite un document de identificare prevăzut la articolul 117 litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/429 pentru fiecare animal terestru deținut în circuri ambulante sau numere cu animale, destinat deplasării într-un alt stat membru, cu excepția animalelor din specia ecvidee, a păsărilor, câinilor, pisicilor și dihorilor domestici, a lagomorfelor și a rozătoarelor.

(2) Autoritatea competentă asigură faptul că documentul de identificare prevăzut la alineatul (1) conține următoarele informații:

- (a) denumirea, adresa și datele de contact ale operatorului responsabil pentru animal;
- (b) specia, sexul, culoarea și orice trăsături sau caracteristici notabile sau perceptibile ale animalului;
- (c) codul de identificare al animalului, identificat prin mijloacele de identificare prevăzute la articolele 38, 39, 45, 47, 52, 54, 58, 70, 73, 74 și 76;
- (d) tipul de dispozitiv electronic de identificare și amplasarea acestuia, dacă se aplică pe animal în conformitate cu litera (c);
- (e) marcajul de identificare, mijlocul de identificare și amplasarea acestuia, dacă este cazul, pentru alte animale decât cele menționate la litera (c), aplicat de operator;
- (f) detaliile vaccinării animalului, dacă este cazul;
- (g) detaliile tratamentelor aplicate animalului, dacă este cazul;
- (h) detaliile testelor de diagnostic;
- (i) denumirea și adresa autorității competente care emite documentul de identificare;
- (j) data emiterii documentului de identificare.

*Articolul 79***Obligațiile autorității competente cu privire la documentul de identificare al păsărilor deținute în circuri ambulante și numere cu animale**

- (1) Autoritatea competentă emite un document de identificare prevăzut la articolul 117 litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/429 pentru grupul de păsări deținute în circuri ambulante și numere cu animale, destinate deplasării într-un alt stat membru.
- (2) Autoritatea competentă asigură faptul că documentul de identificare prevăzut la alineatul (1) conține următoarele informații:
- (a) denumirea, adresa și datele de contact ale operatorului responsabil pentru păsări;
  - (b) specia păsărilor;
  - (c) codul de identificare, mijlocul de identificare și amplasarea acestuia, dacă este aplicat păsărilor;
  - (d) detaliile vaccinării păsărilor, dacă este cazul;
  - (e) detaliile tratamentelor aplicate păsărilor, dacă este cazul;
  - (f) detaliile testelor de diagnostic;
  - (g) denumirea și adresa autorității competente care emite documentul de identificare;
  - (h) data emiterii documentului de identificare.

TITLUL VI

TRASABILITATEA OUĂLOR PENTRU INCUBAȚIE*Articolul 80***Obligația operatorilor cu privire la trasabilitatea ouălor pentru incubație**

Operatorii de unități care dețin păsări de curte și operatorii de incubatoare asigură faptul că fiecare ou pentru incubație este marcat cu numărul de autorizare unic al unității de origine a ouălor pentru incubație.

TITLUL VII

TRASABILITATEA ANIMALELOR TERESTRE DEȚINUTE DUPĂ INTRAREA LOR ÎN UNIUNE*Articolul 81***Obligațiile operatorilor cu privire la mijloacele și metodele de identificare a bovinelor, ovinelor, caprinelor, porcinelor, cervidelor sau camelidelor deținute, după intrarea lor în Uniune**

- (1) În cazul în care mijloacele de identificare au fost aplicate bovinelor, ovinelor, caprinelor, porcinelor, cervidelor sau camelidelor deținute în țări sau teritorii terțe, după intrarea lor în Uniune și în cazul în care acestea rămân în Uniune, operatorii unităților de primă sosire a animalelor menționate asigură faptul că animalele sunt identificate prin mijloacele de identificare prevăzute la articolele 38, 39, 45, 47, 52, 54, 73 și 74, după caz.
- (2) În cazul bovinelor, ovinelor, caprinelor, porcinelor, cervidelor sau camelidelor deținute care provin din state membre și care sunt identificate în conformitate cu normele Uniunii, după intrarea lor din țări sau teritorii terțe în Uniune și în cazul în care acestea rămân în Uniune, operatorii unităților de primă sosire a animalelor menționate asigură faptul că animalele sunt identificate prin mijloacele de identificare prevăzute la articolele 38, 39, 45, 47, 52, 54, 73 și 74, după caz.
- (3) Operatorii nu aplică normele menționate la alineatele (1) și (2) pentru bovinele, ovinele, caprinele, porcinele, cervidele sau camelidele deținute, destinate deplasării la un abator situat într-un stat membru, cu condiția ca animalele să fie sacrificate în termen de 5 zile de la intrarea lor în Uniune.

*Articolul 82***Obligațiile statelor membre cu privire la mijloacele și metodele de identificare a bovinelor, ovinelor, caprinelor, porcinelor, cervidelor sau camelidelor deținute, după intrarea lor în Uniune**

Statele membre stabilesc proceduri pe care să le urmeze operatorii de unități care dețin animalele menționate la articolul 81 alineatul (2) atunci când solicită alocarea mijloacelor de identificare pentru unitatea lor.

*Articolul 83***Obligațiile operatorilor cu privire la mijloacele și metodele de identificare a animalelor deținute din specia ecvidee după intrarea lor în Uniune**

Operatorii de animale deținute din specia ecvidee asigură faptul că, după intrarea ecvideelor în Uniune și în cazul în care acestea rămân în Uniune, animalele sunt identificate în conformitate cu articolul 58 după data finalizării regimului vamal, definit la articolul 5 alineatul (16) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

PARTEA IV

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

*Articolul 84***Abrogare**

Se abrogă următoarele acte începând cu 21 aprilie 2021:

- Regulamentul (CE) nr. 509/1999;
- Regulamentul (CE) nr. 2680/1999;
- Decizia 2000/678/CE;
- Decizia 2001/672/CE;
- Regulamentul (CE) nr. 911/2004;
- Decizia 2004/764/CE;
- Regulamentul (CE) nr. 644/2005;
- Regulamentul (CE) nr. 1739/2005;
- Decizia 2006/28/CE;
- Decizia 2006/968/CE;
- Decizia 2009/712/CE;
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/262.

Trimiterile la actele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

*Articolul 85***Măsuri tranzitorii referitoare la abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1739/2005**

Fără a aduce atingere articolului 84 din prezentul regulament, articolul 5 și articolul 7 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1739/2005 privind registrul animalelor și pașapoartele pentru animale și anexele I, III și IV la acesta rămân aplicabile până la o dată care urmează să fie stabilită de către Comisie într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 120 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/429.

*Articolul 86***Măsuri tranzitorii referitoare la abrogarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/262**

Fără a aduce atingere articolului 84 din prezentul regulament:

- (a) termenul pentru identificarea ecvideelor născute în Uniune menționate la articolul 12 alineatele (1) și (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/262 rămân aplicabile până la o dată care urmează să fie stabilită de către Comisie într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 120 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/429;

- (b) normele privind ecvideele destinate sacrificării pentru consumul uman și fișa de medicație menționate la articolul 37 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/262 rămân aplicabile până la o dată care urmează să fie stabilită de către Comisie într-un act delegat adoptat în temeiul articolului 109 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/6;
- (c) normele privind formatul și conținutul documentelor de identificare eliberate pentru ecvideele născute în Uniune menționate în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/262 rămân aplicabile până la o dată care urmează să fie stabilită de către Comisie într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 120 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/429.

Articolul 87

Măsuri tranzitorii cu privire la identificarea animalelor terestre deținute

- (1) Articolele 1-10 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000, Regulamentul (CE) nr. 21/2004 și Directiva 2008/71/CE, precum și actele adoptate în baza acestora continuă să se aplice până la 21 aprilie 2021.
- (2) Se consideră că bovinele, ovinele, caprinele și porcinele deținute, care au fost identificate înainte de 21 aprilie 2021 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1760/2000, Regulamentul (CE) nr. 21/2004 și Directiva 2008/71/CE, precum și cu actele adoptate în temeiul acestora, au fost identificate în conformitate cu prezentul regulament.
- (3) Se consideră că ecvideele deținute, care au fost identificate înainte de 21 aprilie 2021 în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/262, au fost identificate în conformitate cu prezentul regulament.
- (4) Se consideră că camelidele și cervidele deținute, care au fost identificate înainte de 21 aprilie 2021 în conformitate cu legislația națională aplicabilă, au fost identificate în conformitate cu prezentul regulament.
- (5) Se consideră că psitacidele deținute, care au fost identificate înainte de 21 aprilie 2021 în conformitate cu Directiva 92/65/CEE, au fost identificate în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 88

Măsuri tranzitorii cu privire la informațiile din registrele ținute de autoritățile competente

Statele membre se asigură că informațiile prevăzute la articolele 18-21 din prezentul regulament privind unitățile și operatorii existenți menționați la articolul 279 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/429 au fost incluse, pentru fiecare unitate și operator, în registrele ținute de autoritățile competente până la 21 aprilie 2021.

Articolul 89

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 21 aprilie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 iunie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

**CERINȚE PENTRU ACORDAREA AUTORIZĂRII UNITĂȚILOR MENȚIONATE ÎN TITLUL I
PARTEA II CAPITOLELE 2, 3 ȘI 4**

PARTEA 1

Cerințe pentru acordarea autorizării unităților pentru operațiuni de colectare de ungulate menționate la articolul 5

1. Cerințele în legătură cu izolarea și măsurile de biosecuritate ale unităților pentru operațiuni de colectare de ungulate, menționate la articolul 5, sunt următoarele:
  - (a) trebuie să existe instalații de izolare adecvate pentru ungulate;
  - (b) unitatea trebuie să adăpostească în orice moment doar aceeași categorie de ungulate din aceeași specie și cu același statut sanitar;
  - (c) trebuie să existe un sistem adecvat pentru a asigura colectarea apelor uzate;
  - (d) zonele în care sunt deținute ungulatele și orice căi de acces, precum și materialele și echipamentele care intră în contact cu acestea trebuie să fie curățate și dezinfectate după îndepărtarea fiecărui lot de ungulate și, dacă este necesar, înainte de introducerea oricărui lot nou de ungulate, în conformitate cu procedurile operaționale stabilite;
  - (e) trebuie să se facă pauze sanitare adecvate după operațiunile de curățare și dezinfectare și înainte de sosirea oricărui lot nou de ungulate în instalațiile în care sunt deținute ungulatele.
2. Cerințele în legătură cu instalațiile și echipamentele unităților pentru operațiuni de colectare de ungulate, menționate la articolul 5, sunt următoarele:
  - (a) trebuie să fie disponibile echipamente și instalații adecvate în scopul încărcării și descărcării unguțelor;
  - (b) trebuie să fie disponibile adăposturi corespunzătoare la un standard adecvat pentru ungulate iar acestea trebuie să fie construite astfel încât să se împiedice contactul cu efectivul de animale din afară și comunicarea directă cu spațiile de izolare și să se poată efectua cu ușurință orice inspecție și tratament necesare;
  - (c) trebuie să fie disponibilă o zonă de depozitare adecvată pentru așternut, nutreț și dejecții animaliere;
  - (d) zonele în care sunt deținute aceste animale și căile de acces, podelele, pereții, rampele și orice alte materiale sau echipamente care intră în contact cu animalele pot fi curățate și dezinfectate cu ușurință;
  - (e) trebuie să fie disponibile echipamente adecvate pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor, a echipamentelor și a mijloacelor de transport utilizate pentru ungulate.
3. Cerințele în legătură cu personalul unităților pentru operațiuni de colectare de ungulate, menționate la articolul 5, sunt următoarele:
  - (a) personalul trebuie să dețină abilitățile și cunoștințele adecvate și să fi beneficiat de formare specifică sau să fi dobândit experiența practică echivalentă cu privire la:
    - (i) manipularea și, dacă este necesar, administrarea îngrijirii adecvate a unguțelor deținute în unitate;
    - (ii) tehnicile de dezinfectare și igienă necesare pentru a împiedica răspândirea bolilor transmisibile.
4. Cerințele în legătură cu supravegherea de către autoritatea competentă a unităților pentru operațiuni de colectare de ungulate, menționate la articolul 5, sunt următoarele:
  - (a) operatorul trebuie să ofere medicului veterinar oficial posibilitatea de a utiliza un birou pentru:
    - (i) supravegherea operațiunilor de colectare de ungulate;
    - (ii) inspectarea unității privind respectarea cerințelor prevăzute la punctele 1, 2 și 3;
    - (iii) acordarea certificării sănătății animale pentru ungulate;
  - (b) operatorul trebuie să asigure faptul că se acordă asistență la cererea medicului veterinar oficial pentru realizarea sarcinilor de supraveghere menționate la punctul 4 litera (a) subpunctul (i).

PARTEA 2

Cerințe pentru acordarea autorizării unităților pentru operațiuni de colectare de păsări de curte menționate la articolul 6

1. Cerințele în legătură cu izolarea și alte măsuri de biosecuritate ale unităților pentru operațiuni de colectare de păsări de curte, menționate la articolul 6, sunt următoarele:
  - (a) trebuie să existe instalații de izolare adecvate pentru păsările de curte;
  - (b) unitatea trebuie să adăpostească în orice moment doar aceeași categorie de păsări de curte din aceeași specie și cu același statut sanitar;
  - (c) trebuie să existe un sistem adecvat pentru a asigura colectarea apelor uzate;
  - (d) zonele în care sunt deținute păsările de curte și orice căi de acces, precum și materialele și echipamentele care intră în contact cu acestea trebuie să fie curățate și dezinfectate după îndepărtarea fiecărui lot de păsări de curte și, dacă este necesar, înainte de introducerea oricărui lot nou de păsări de curte, în conformitate cu procedurile operaționale stabilite;
  - (e) trebuie să se facă pauze sanitare adecvate după operațiunile de curățare și dezinfectare și înainte de sosirea oricărui lot nou de păsări de curte în instalațiile în care sunt deținute păsările de curte;
  - (f) vizitatorii trebuie să poarte îmbrăcăminte de protecție, iar personalul trebuie să poarte îmbrăcăminte de lucru adecvată și să acționeze în conformitate cu normele de igienă stabilite de operator.
2. Cerințele în legătură cu instalațiile și echipamentele unităților pentru operațiuni de colectare de păsări de curte, menționate la articolul 6, sunt următoarele:
  - (a) unitatea trebuie să adăpostească doar păsări de curte;
  - (b) trebuie să fie disponibilă o zonă de depozitare adecvată pentru așternut, furaje și dejecții animaliere;
  - (c) păsările de curte nu trebuie să intre în contact cu rozătoare și cu păsări provenite din afara unității;
  - (d) zonele în care sunt deținute aceste animale și căile de acces, podelele, pereții, rampele și orice alte materiale sau echipamente care intră în contact cu animalele trebuie să fie curățate și dezinfectate cu ușurință;
  - (e) trebuie să fie disponibile echipamente adecvate pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor, a echipamentelor și a mijloacelor de transport utilizate pentru păsările de curte;
  - (f) unitatea trebuie să aibă condiții de igienă bune și să permită monitorizarea stării de sănătate.
3. Cerințele în legătură cu personalul unităților pentru operațiuni de colectare de păsări de curte, menționate la articolul 6, sunt următoarele:
  - (a) personalul trebuie să dețină abilitățile și cunoștințele adecvate și să fi beneficiat de formare specifică sau să fi dobândit experiența practică echivalentă cu privire la:
    - (i) manipularea și, dacă este necesar, administrarea îngrijirii adecvate a păsărilor de curte deținute la unitate;
    - (ii) tehnicile de dezinfectare și igienă necesare pentru a împiedica răspândirea bolilor transmisibile.
4. Cerințele în legătură cu supravegherea de către autoritatea competentă a unităților pentru operațiuni de colectare de păsări de curte, menționate la articolul 6, sunt următoarele:
  - (a) operatorul trebuie să ofere medicului veterinar oficial posibilitatea de a utiliza un birou pentru:
    - (i) supravegherea operațiunilor de colectare de păsări de curte;
    - (ii) inspectarea unității privind respectarea cerințelor prevăzute la punctele 1, 2 și 3;
    - (iii) acordarea certificării sănătății animale pentru păsări de curte;
  - (b) operatorul trebuie să asigure faptul că se acordă asistență la cererea medicului veterinar oficial pentru realizarea sarcinilor de supraveghere menționate la punctul 4 litera (a) subpunctul (i).

PARTEA 3

Cerințe pentru acordarea autorizării incubatoarelor menționate la articolul 7

1. Cerințele în legătură cu măsurile de biosecuritate ale incubatoarelor, menționate la articolul 7, sunt următoarele:
  - (a) ouăle pentru incubație ale păsărilor de curte trebuie să provină de la unități autorizate, care dețin păsări de curte de reproducție sau de la alte incubatoare autorizate pentru păsări de curte;
  - (b) ouăle trebuie să fie curățate și dezinfectate între sosirea acestora la incubator și procesul de incubație sau în momentul expedierii lor, cu excepția cazului în care ouăle au fost dezinfectate anterior la unitatea de origine;
  - (c) trebuie să fie curățate și dezinfectate următoarele elemente:
    - (i) incubatoarele și echipamentele după ecloziune;
    - (ii) ambalajele după fiecare utilizare, cu excepția cazului în care acestea sunt de unică folosință și trebuie să fie distruse după prima utilizare;
  - (d) trebuie să existe un sistem adecvat pentru a asigura colectarea apelor uzate;
  - (e) se asigură îmbrăcăminte de protecție pentru vizitatori;
  - (f) trebuie să se asigure îmbrăcăminte de lucru adecvată și un cod de conduită cu norme de igienă pentru personal.
2. Cerințele în legătură cu supravegherea incubatoarelor, menționate la articolul 7, sunt următoarele:
  - (a) operatorul trebuie să pună în aplicare un program de control al calității microbiologice în conformitate cu partea 1 din anexa II;
  - (b) operatorul incubatorului trebuie să asigure faptul că există acorduri cu operatorul unității care deține păsările de curte și de unde provin ouăle pentru incubație în vederea efectuării eșantionării la incubator pentru testare în vederea depistării agenților patogeni menționați în programul de supraveghere a bolilor prevăzut în partea 2 din anexa II, cu scopul de a finaliza programul în cauză.
3. Cerințele în legătură cu instalațiile și echipamentele incubatoarelor, menționate la articolul 7, sunt următoarele:
  - (a) incubatoarele trebuie să fie separate din punct de vedere fizic și operațional de instalațiile care dețin păsări de curte sau orice alte păsări;
  - (b) următoarele unități funcționale și echipamente trebuie să fie separate:
    - (i) depozitarea și sortarea ouălor;
    - (ii) dezinfectarea ouălor;
    - (iii) pre-incubația;
    - (iv) incubația pentru ecloziune;
    - (v) sexarea și vaccinarea puilor de o zi;
    - (vi) ambalarea ouălor pentru incubație și a puilor de o zi pentru expediere;
  - (c) puii de o zi sau ouăle pentru incubație deținute în incubator nu trebuie să intre în contact cu rozătoare sau cu păsări din afara incubatorului;
  - (d) operațiunile trebuie să aibă la bază principiul circulației în sens unic a ouălor pentru incubație, a echipamentului aflat în funcțiune și a personalului;
  - (e) trebuie să fie disponibile condiții de iluminare naturală sau artificială și sisteme de reglare a aerului și a temperaturii;
  - (f) trebuie să fie posibile curățarea și dezinfectarea cu ușurință a podelelor, a pereților și a oricăror alte materiale sau echipamente din incubator;
  - (g) trebuie să fie disponibile echipamente adecvate pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor, a echipamentelor și a mijloacelor de transport utilizate pentru puii de o zi și ouăle pentru incubație.
4. Cerințele în legătură cu personalul care intră în contact cu ouăle pentru incubație și cu puii de o zi, menționate la articolul 7, sunt următoarele:
  - (a) personalul trebuie să dețină abilitățile și cunoștințele adecvate și să fi beneficiat, în acest scop, de formare specifică sau să fi dobândit experiența practică echivalentă cu privire la tehnicile de dezinfectare și igienă necesare pentru a împiedica răspândirea bolilor transmisibile.

5. Cerințele în legătură cu supravegherea incubatoarelor de către autoritatea competentă, menționate la articolul 7, sunt următoarele:
- (a) operatorul trebuie să ofere medicului veterinar oficial posibilitatea de a utiliza un birou pentru:
    - (i) inspectarea incubatorului privind respectarea cerințelor prevăzute la punctele 1-4;
    - (ii) certificarea sănătății animale a ouălor pentru incubație și a puilor de o zi;
  - (b) operatorul trebuie să asigure faptul că se acordă asistență la cererea medicului veterinar oficial pentru realizarea sarcinilor de supraveghere menționate la punctul 5 litera (a) subpunctul (i).

PARTEA 4

Cerințe pentru acordarea autorizării unităților care dețin păsări de curte, menționate la articolul 8

1. Cerințele în legătură cu măsurile de biosecuritate ale unităților care dețin păsări de curte, menționate la articolul 8, sunt următoarele:
- (a) ouăle pentru incubație trebuie să fie:
    - (i) colectate frecvent, cel puțin o dată pe zi și cât mai curând posibil după depunere;
    - (ii) curățate și dezinfectate cât mai curând posibil, cu excepția cazului în care dezinfectarea are loc la un incubator din același stat membru;
    - (iii) ambalate în ambalaje noi sau curățate și dezinfectate;
  - (b) în cazul în care o unitate adăpostește în același timp specii de păsări de curte din ordinul *Galliformes* și din ordinul *Anseriformes*, trebuie să se facă o separare clară a acestora;
  - (c) trebuie să se facă pauze sanitare adecvate după operațiunile de curățare și dezinfectare și înainte de sosirea oricărui efectiv nou de păsări de curte în instalațiile în care sunt deținute păsările de curte;
  - (d) vizitatorii trebuie să poarte îmbrăcăminte de protecție, iar personalul trebuie să poarte îmbrăcăminte de lucru adecvată și să acționeze în conformitate cu normele de igienă stabilite de operator;
  - (e) trebuie să existe un sistem adecvat pentru a asigura colectarea apelor uzate.
2. Cerințele în legătură cu supravegherea unităților care dețin păsări de curte, menționate la articolul 8, sunt următoarele:
- (a) operatorul trebuie să aplice și să respecte un program de supraveghere a bolilor menționat în partea 2 din anexa II;
  - (b) operatorul unității trebuie să asigure faptul că există acorduri cu operatorul incubatorului căruia îi sunt destinate ouăle pentru incubație în vederea efectuării eșantionării la incubator pentru testare în vederea depistării agenților patogeni menționați în programul de supraveghere a bolilor prevăzut în partea 2 din anexa II, cu scopul de a finaliza programul în cauză.
3. Cerințele în legătură cu instalațiile și echipamentele unităților care dețin păsări de curte, menționate la articolul 8, sunt următoarele:
- (a) amplasarea și dispunerea trebuie să corespundă cu tipul de producție realizată;
  - (b) unitatea trebuie să adăpostească doar păsări de curte:
    - (i) care provin chiar din unitatea în cauză;sau
    - (ii) care provin de la alte unități autorizate care dețin păsări de curte;sau
    - (iii) care provin de la incubatoare autorizate de păsări de curte;sau
    - (iv) care au intrat în Uniune din țări și teritorii terțe autorizate;
  - (c) păsările de curte nu trebuie să intre în contact cu rozătoare și cu păsări provenite din afară;
  - (d) instalațiile trebuie să asigure condiții de igienă bune și să permită monitorizarea stării de sănătate;

- (e) trebuie să fie posibile curățarea și dezinfectarea cu ușurință a podelelor, a pereților și a oricăror alte materiale sau echipamente din unitate;
- (f) unitatea trebuie să dispună de echipamente adecvate, compatibile cu tipul de producție realizată, care să fie disponibile pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor, a echipamentelor și a mijloacelor de transport în locul cel mai adecvat din unitate.

PARTEA 5

Cerințe pentru acordarea autorizării centrelor de colectare de câini, pisici și dihori domestici și a adăposturilor de animale pentru acestea, menționate la articolul 10 și, respectiv, la articolul 11

1. Cerințele în legătură cu izolarea și alte măsuri de biosecuritate ale centrelor de colectare de câini, pisici și dihori domestici, menționate la articolul 10, sunt următoarele:
  - (a) aceste centre trebuie să accepte doar câini, pisici și dihori domestici din unitățile înregistrate care dețin animalele menționate;
  - (b) trebuie să existe instalații de izolare adecvate pentru câini, pisici și dihori domestici;
  - (c) trebuie să se facă pauze sanitare adecvate după operațiunile de curățare și dezinfectare și înainte de sosirea oricărui lot nou de câini, pisici și dihori domestici în instalațiile în care sunt deținute animalele menționate;
  - (d) trebuie să existe un sistem adecvat pentru a asigura colectarea apelor uzate.
2. Cerințele în legătură cu izolarea și alte măsuri de biosecuritate ale adăposturilor de animale pentru câini, pisici și dihori domestici, menționate la articolul 11, sunt următoarele:
  - (a) trebuie să existe instalații de izolare adecvate pentru câini, pisici și dihori domestici;
  - (b) zonele în care sunt deținuți câinii, pisicile și dihoriile domestici și orice căi de acces, precum și materialele și echipamentele care intră în contact cu acestea trebuie să fie curățate și dezinfectate după îndepărtarea fiecărui lot de astfel de animale și, dacă este necesar, înainte de introducerea oricărui lot nou de astfel de animale, în conformitate cu procedurile operaționale stabilite;
  - (c) trebuie să se facă pauze sanitare adecvate după operațiunile de curățare și dezinfectare și înainte de sosirea oricărui lot nou de câini, pisici și dihori domestici în instalațiile în care sunt deținute animalele menționate;
  - (d) trebuie să existe un sistem adecvat pentru a asigura colectarea apelor uzate.
3. Cerințele în legătură cu instalațiile și echipamentele centrelor de colectare de câini, pisici și dihori domestici și ale adăposturilor de animale pentru acestea, menționate la articolul 10 și, respectiv, la articolul 11, sunt următoarele:
  - (a) trebuie să fie disponibile adăposturi corespunzătoare la un standard adecvat pentru animalele menționate iar acestea trebuie să fie construite astfel încât să se împiedice contactul cu animale din exterior și să nu existe o comunicare directă cu spațiile de izolare și să se poată efectua cu ușurință inspecțiile și orice tratamente necesare;
  - (b) zonele în care sunt deținute aceste animale și orice căi de acces, podelele, pereții și orice alte materiale sau echipamente care intră în contact cu animalele pot fi curățate și dezinfectate cu ușurință;
  - (c) trebuie să fie disponibile zone de depozitare adecvate pentru așternut, dejecții animaliere și hrana pentru animale de companie;
  - (d) trebuie să fie disponibile echipamente adecvate pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor, a ustensilelor și a mijloacelor de transport.

PARTEA 6

Cerințe pentru acordarea autorizării punctelor de control, menționate la articolul 12

1. Cerințele în legătură cu izolarea și alte măsuri de biosecuritate ale punctelor de control, menționate la articolul 12, sunt următoarele:
  - (a) punctele de control trebuie să fie amplasate, proiectate, construite și utilizate astfel încât să asigure un nivel suficient de biosecuritate pentru a împiedica răspândirea bolilor listate sau emergente către alte unități și între transporturi consecutive de animale care trec prin aceste incinte;
  - (b) punctul de control trebuie să fie construit, echipat și utilizat astfel încât să se asigure că pot fi efectuate cu ușurință procedurile de curățare și dezinfectare; trebuie să se asigure spălarea mijlocului de transport la fața locului;

- (c) punctele de control trebuie să dispună de instalații adecvate pentru izolarea separată a animalelor suspectate că sunt infectate cu o boală a animalelor;
  - (d) trebuie să se facă pauze sanitare adecvate între două transporturi consecutive de animale și, dacă este cazul, acestea trebuie să fie adaptate în funcție de proveniența animalelor: regiuni, zone sau compartimente similare cu același statut sanitar; în special, nu trebuie să fie prezent niciun animal la punctele de control pentru o perioadă de cel puțin 24 ore după o perioadă maximă de 6 zile de utilizare și după efectuarea operațiunilor de curățare și dezinfectare și înainte de sosirea oricărui nou transport de animale;
  - (e) înainte de a accepta animalele, operatorii punctelor de control trebuie:
    - (i) să fi început operațiunile de curățare și dezinfectare în termen de 24 ore de la plecarea tuturor animalelor adăpostite acolo anterior;
    - (ii) să asigure faptul că niciun animal nu intră în punctele de control până când medicul veterinar oficial nu constată încheierea operațiunilor de curățare și dezinfectare.
2. Cerințele în legătură cu instalațiile și echipamentele punctelor de control, menționate la articolul 12, sunt următoarele:
- (a) punctele de control trebuie să fie curățate și dezinfectate înainte și după fiecare utilizare, în conformitate cu cerințele medicului veterinar oficial;
  - (b) echipamentele care intră în contact cu animalele prezente la punctele de control trebuie să fie în exclusivitate destinate incintelor respective, cu excepția cazului în care au fost supuse unei proceduri de curățare și dezinfectare după ce au intrat în contact cu animalele sau cu fecalele sau urina acestora; în special, operatorul punctului de control trebuie să asigure echipamente și haine de protecție curate, care trebuie să fie păstrate exclusiv pentru a fi utilizate de către orice persoane care intră în punctul de control și trebuie să se pună la dispoziție echipamentele adecvate pentru curățarea și dezinfectarea articolelor respective;
  - (c) așternutul trebuie să fie eliminat atunci când un transport de animale este mutat dintr-un țarc și, după operațiunile de curățare și dezinfectare, trebuie să fie înlocuit cu așternut curat;
  - (d) nutrețul, așternutul, fecalele și urina animalelor nu trebuie să fie colectate din incintă decât dacă au fost supuse unui tratament corespunzător pentru a se evita răspândirea bolilor animalelor;
  - (e) punctele de control trebuie să dispună de instalații adecvate pentru adăpostirea, inspectarea, examinarea animalelor ori de câte ori este necesar;
  - (f) trebuie să fie disponibilă o zonă de depozitare adecvată pentru așternut, furaje, nutreț și dejecții animaliere;
  - (g) trebuie să existe un sistem adecvat pentru a asigura colectarea apelor uzate.

PARTEA 7

Cerințe pentru acordarea autorizării unităților de producție izolate de mediul exterior pentru bondari, menționate la articolul 13

1. Cerințele în legătură cu măsurile de biosecuritate și de supraveghere ale unităților de producție izolate de mediul exterior pentru bondari, menționate la articolul 13, sunt următoarele:
- (a) operatorul trebuie să asigure, să verifice și să înregistreze prin controale interne faptul că se împiedică intrarea în unitate a gândacilor mici de stup și că se poate detecta prezența acestora în unitate.
2. Cerințele în legătură cu instalațiile și echipamentele unităților de producție izolate de mediul exterior pentru bondari, menționate la articolul 13, sunt următoarele:
- (a) producția de bondari trebuie să fie izolată de toate activitățile asociate ale unității și trebuie să se realizeze în instalații cu protecție împotriva insectelor zburătoare;
  - (b) bondarii trebuie să fie ținuți izolați în cadrul clădirii respective pe toată durata producției;
  - (c) depozitarea și manipularea polenului în cadrul instalațiilor trebuie să fie izolate de bondari pe toată durata producției de bondari până când polenul le este oferit ca hrană.

PARTEA 8

Cerințe pentru acordarea autorizării unităților de carantină pentru animale terestre deținute, altele decât primatele, menționate la articolul 14

1. Cerințele în legătură cu carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate ale unităților de carantină pentru animale terestre deținute, altele decât primatele, menționate la articolul 14, sunt următoarele:
  - (a) fiecare secțiune a unității de carantină trebuie:
    - (i) să fie situată la o distanță de siguranță față de unitățile învecinate sau de alte locuri în care sunt deținute animale, pentru a evita transmiterea bolilor contagioase ale animalelor între animalele rezidente și cele aflate în carantină;
    - (ii) să înceapă perioada de carantină necesară atunci când ultimul animal din lot este introdus în unitatea de carantină;
    - (iii) să fie golită de animale, curățată și dezinfectată la sfârșitul perioadei de carantină pentru ultimul lot și apoi să fie ținută fără animale pentru o perioadă de cel puțin șapte zile înainte ca un lot de animale care a intrat în Uniune din țări și teritorii terțe să fie introdus în unitatea de carantină;
  - (b) așternutul trebuie să fie eliminat atunci când un transport de animale este mutat dintr-un țarc și trebuie să fie înlocuit cu așternut curat după finalizarea operațiunilor de curățare și dezinfectare;
  - (c) nutrețul, așternutul, fecalele și urina animalelor nu trebuie să fie colectate din incintă decât dacă au fost supuse unui tratament corespunzător pentru a se evita răspândirea bolilor animalelor;
  - (d) trebuie să fie luate măsuri de precauție pentru a preveni contaminarea încrucișată între transporturile de animale care intră și care ies;
  - (e) animalele scoase din unitatea de carantină trebuie să îndeplinească cerințele Uniunii pentru deplasările de animale terestre deținute între statele membre.
2. Cerințele în legătură cu măsurile de supraveghere și de control ale unităților de carantină pentru animale terestre deținute, altele decât primatele, menționate la articolul 14, sunt următoarele:
  - (a) planul de supraveghere a bolilor trebuie să includă combaterea adecvată a zoonozelor la animale și să fie pus în aplicare și actualizat în conformitate cu numărul și speciile de animale prezente în unitate și cu situația epidemiologică din unitate și din jurul acesteia cu privire la bolile listate și emergente;
  - (b) animalele suspectate că sunt infectate sau contaminate cu un agent patogen listat sau emergent trebuie să fie supuse unor teste clinice, de laborator sau post-mortem;
  - (c) vaccinarea și tratarea animalelor susceptibile împotriva bolilor transmisibile ale animalelor trebuie să se efectueze în mod corespunzător;
  - (d) dacă autoritatea competentă dispune astfel, trebuie să se utilizeze animale santinelă pentru depistarea timpurie a unor eventuale boli.
3. Cerințele în legătură cu instalațiile și echipamentele unităților de carantină pentru animale terestre deținute, altele decât primatele, menționate la articolul 14, sunt următoarele:
  - (a) unitățile trebuie să fie demarcate clar și trebuie să se controleze accesul animalelor și al oamenilor la instalațiile pentru animale;
  - (b) trebuie să existe spații suficient de mari, care să includă vestiare, dușuri și cabine de toaletă, la dispoziția personalului însărcinat cu efectuarea controalelor sanitar-veterinare;
  - (c) trebuie să fie disponibile mijloace adecvate pentru capturarea, închiderea, dacă este necesar limitarea mișcării și izolarea animalelor;
  - (d) trebuie să fie disponibile echipamente și instalații pentru curățare și dezinfectare;
  - (e) partea din unitate unde sunt deținute animalele:
    - (i) dacă autoritatea competentă dispune astfel pentru abordarea riscurilor specifice pentru sănătatea animală, trebuie să fie protejată împotriva insectelor cu un filtru de aer HEPA pentru intrare și ieșire, să dispună de controlul intern al vectorilor, acces cu ușă dublă și proceduri de operare;
    - (ii) în cazul păsărilor captive, trebuie să fie protejată împotriva păsărilor, muștelor și insectelor dăunătoare;
    - (iii) trebuie să poată fi etanșată pentru a permite fumigațiile;

- (iv) trebuie să fie la un standard adecvat și să fie construită astfel încât să se împiedice contactul cu animale din exterior și să se poată efectua cu ușurință inspecțiile și orice tratamente necesare;
- (v) trebuie să fie construită astfel încât podelele, pereții și orice alte materiale sau echipamente să poată fi curățate și dezinfectate cu ușurință.

PARTEA 9

Cerințe pentru acordarea autorizării unităților izolate pentru animale terestre deținute, menționate la articolul 16

1. Cerințele în legătură cu carantina, izolarea și măsurile de biosecuritate ale unităților izolate pentru animale terestre deținute, menționate la articolul 16, sunt următoarele:
  - (a) aceste unități trebuie să accepte doar animale terestre deținute care au fost supuse unei perioade de carantină adecvată pentru bolile relevante pentru specia în cauză, în situația în care animalele respective provin de la o altă unitate decât o unitate izolată;
  - (b) aceste unități trebuie să accepte doar primare care respectă norme la fel de stricte ca cele menționate la articolul 6.12.4 din Codul sanitar pentru animale terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OIE), ediția 2018;
  - (c) dacă este necesar, trebuie să fie disponibile instalații adecvate pentru plasarea în carantină a animalelor terestre deținute introduse din alte unități.
2. Cerințele în legătură cu măsurile de supraveghere și de control ale unităților izolate pentru animale terestre deținute, menționate la articolul 16, sunt următoarele:
  - (a) planul de supraveghere a bolilor trebuie să includă combaterea adecvată a zoonozelor la animalele terestre deținute și să fie pus în aplicare și actualizat în conformitate cu numărul și speciile de animale terestre deținute, prezente în unitate și cu situația epidemiologică din unitate și din jurul acesteia cu privire la bolile listate și emergente;
  - (b) animalele terestre deținute, suspectate că sunt infectate sau contaminate cu un agent patogen listat sau emergent, trebuie să fie supuse unor teste clinice, de laborator sau post-mortem;
  - (c) vaccinarea și tratarea animalelor terestre deținute susceptibile împotriva bolilor transmisibile trebuie să se efectueze în mod corespunzător.
3. Cerințele în legătură cu instalațiile și echipamentele unităților izolate pentru animale terestre deținute, menționate la articolul 16, sunt următoarele:
  - (a) unitățile trebuie să fie demarcate clar și trebuie să se controleze accesul animalelor și al oamenilor la instalațiile pentru animale;
  - (b) sunt disponibile mijloace adecvate pentru capturarea, închiderea, dacă este necesar limitarea mișcării și izolarea animalelor;
  - (c) zonele de adăpostire a animalelor sunt la un standard adecvat și sunt construite astfel încât:
    - (i) să se împiedice contactul cu animale din exterior și să se poată efectua cu ușurință inspecțiile și orice tratamente necesare;
    - (ii) podelele, pereții și orice alte materiale sau echipamente să poată fi curățate și dezinfectate cu ușurință.

ANEXA II

PROGRAMUL DE CONTROL MICROBIOLOGIC DIN INCUBATOARE ȘI PROGRAMELE DE SUPRAVEGHERE A BOLILOR DIN UNITĂȚI CARE DEȚIN PĂSĂRI DE CURTE ȘI DIN INCUBATOARE

PARTEA 1

Programul de control microbiologic din incubatoare, menționat la articolul 7

Programul de control microbiologic în scopul controalelor de igienă include următoarele:

- (a) trebuie să fie prelevate eșantioane de mediu iar acestea trebuie să fie supuse unei examinări bacteriologice;
- (b) eșantioanele trebuie să fie prelevate cel puțin o dată la șase săptămâni iar fiecare eșantionare trebuie să includă 60 de eșantioane.

PARTEA 2

Programele de supraveghere a bolilor din incubatoare, menționate la articolul 7 și din unități care dețin păsări de curte, menționate la articolul 8

1. Obiectivul programelor de supraveghere a bolilor

Demonstrarea faptului că efectivele de păsări deținute în unități autorizate care dețin păsări de curte sunt indemne de agenții patogeni enumerați la punctele 2 și 3.

Programele de supraveghere a bolilor cuprind cel puțin agenții patogeni și speciile deținute listate menționate la punctul 2.

2. Supravegherea bolilor pentru serotipurile de *Salmonella* relevante pentru sănătatea animală

2.1. Identificarea infectării cu următorii agenți:

- (a) *Salmonella Pullorum*: care acoperă *Salmonella enterica* subspecia *enterica* subtipul *Gallinarum* varianta biochimică (biovar) *Pullorum*;
- (b) *Salmonella Gallinarum*: care acoperă *Salmonella enterica* subspecia *enterica* subtipul *Gallinarum* varianta biochimică (biovar) *Gallinarum*;
- (c) *Salmonella arizonae*: care acoperă *Salmonella enterica* subspecia *arizonae* serogrupul K (O18) *arizonae*.

2.2. Specii-țintă de păsări de curte:

- (a) pentru *Salmonella Pullorum* și *Salmonella Gallinarum*: *Gallus gallus*, *Meleagris gallopavo*, *Numida meleagris*, *Coturnix coturnix*, *Phasianus colchicus*, *Perdix perdix*, *Anas spp*;
- (b) pentru *Salmonella arizonae*: *Meleagris gallopavo*.

2.3. Examinări:

Fiecare efectiv de păsări trebuie să fie examinat clinic pe durata fiecărei perioade de depunere a ouălor sau de producție, la momentul oportun pentru depistarea bolii în cauză.

2.4. Matricea de eșantionare:

- (a) trebuie să fie prelevate eșantioane de la fiecare efectiv de păsări din unitatea care deține păsări de curte, dacă este cazul:
  - (i) pentru testul serologic: sânge;
  - (ii) pentru testul bacteriologic:
    - țesuturi post-mortem, în special ficat, splină, ovar, oviduct și joncțiune ileo-cecală;
    - eșantioane de mediu;
    - secreții din cloaca păsărilor vii, în special de la cele care par a fi bolnave sau care au fost identificate ca fiind extrem de seropozitive;
- (b) eșantioanele care trebuie să fie prelevate în incubator pentru testul bacteriologic:
  - (i) pui neclozați (și anume, embrioni morți în coajă);
  - (ii) pui de calitate a doua;
  - (iii) meconiu de pui;
  - (iv) puf sau praf din eclozor și de pe pereții incubatorului.

2.5. Cadrul și frecvența eșantionării:

(a) în unitatea care deține păsări de curte:

(i) eșantionare pentru *Salmonella Pullorum* și *Salmonella Gallinarum*:

Specia	Momentul eșantionării		Numărul de păsări de eșantionat/ Numărul de eșantioane de mediu
	Păsări de curte de reproducție	Păsări pentru producție	
<i>Gallus gallus</i> , <i>Meleagris gallopavo</i> , <i>Numida meleagris</i> , <i>Coturnix coturnix</i> , <i>Phasianus colchicus</i> , <i>Perdix perdix</i> și <i>Anas</i> spp.	La punctul de depunere	Pe durata producției cel puțin o dată pe an	60

(ii) eșantionare pentru *Salmonella arizonae*:

Specia	Momentul eșantionării		Numărul de păsări de eșantionat/ Numărul de eșantioane de mediu
	Păsări de curte de reproducție	Păsări pentru producție	
<i>Meleagris gallopavo</i>	La punctul de depunere	Pe durata producției cel puțin o dată pe an	60

(iii) numărul de păsări care trebuie eșantionate conform punctelor (i) și (ii) poate fi adaptat de autoritatea competentă în funcție de prevalența cunoscută a infecției în statul membru în cauză și de istoricul acesteia în cadrul unității. În orice caz, este prelevat întotdeauna un număr de eșantioane valabil din punct de vedere statistic pentru testare serologică/bacteriologică pentru determinarea prezenței infecției;

(b) în incubator, eșantioanele sunt prelevate și examinate cel puțin o dată la 6 săptămâni. Testul include cel puțin:

(i) un eșantion grupat de puf și meconiu de la pui din fiecare eclozor;

și

(ii) un eșantion:

— fie de la 10 pui de calitate a doua și de la 10 pui morți în coajă din fiecare efectiv de păsări de origine prezenți într-un eclozor la data prelevării eșantionului;

fie

— de la 20 de pui de calitate a doua din fiecare efectiv de păsări de origine prezenți într-un eclozor la data prelevării eșantionului.

2.6. Prelucrarea eșantioanelor și metode de testare:

(a) eșantioanele prelevate trebuie să fie supuse:

(i) testării serologice ⁽¹⁾;

(ii) testării bacteriologice, ca alternativă sau în plus față de testarea serologică menționată la punctul (i); totuși, eșantioanele pentru testarea bacteriologică nu trebuie prelevate de la păsări de curte sau ouă care au fost tratate cu produse medicinale antimicrobiene în decursul ultimelor două-trei săptămâni înainte de testare;

(b) eșantioanele colectate trebuie să fie prelucrate după cum urmează:

(i) pentru eșantioane fecale/meconice și intestinale, îmbogățirea directă cu bulion cu selenit-cisteină sau alte medii adecvate pentru eșantioane în cazul în care se preconizează o floră concurentă;

(ii) preîmbogățirea neselectivă urmată de îmbogățire selectivă cu bulion Rappaport-Vassiliadis pe bază de soia (RVS) sau cu bulion Müller-Kauffmann-tetrinat-novobiocin (MKTTn), pentru eșantioane (de exemplu, embrioni morți în coajă), unde este de așteptat ca flora concurentă să fie minimă;

⁽¹⁾ Ocazional, testele serologice la specii de păsări altele decât *Galliformes* pot avea uneori ca rezultat o proporție inacceptabilă de reacții fals-pozitive.

- (iii) etalarea directă a țesuturilor prelevate în mediu aseptice pe un mediu agar cu selectivitate minimă, ca de exemplu agarul MacConkey;
- (iv) *Salmonella Pullorum* și *Salmonella Gallinarum* nu cresc de la sine în mediul semisolid modificat Rappaport Vassiliadis (MSRV) care este utilizat pentru monitorizarea *Salmonella* spp. zoonotice în Uniune, dar acest mediu este adecvat pentru *Salmonella arizonae*;
- (v) tehnicile de depistare trebuie să fie capabile să diferențieze răspunsurile serologice la infecțiile cu *Salmonella Pullorum* și *Salmonella Gallinarum*, datorită utilizării vaccinului cu *Salmonella Enteritidis*, în cazul în care acesta este utilizat ⁽²⁾. Prin urmare, această vaccinare nu trebuie utilizată dacă se utilizează monitorizarea serologică. Dacă s-a utilizat vaccinarea, trebuie utilizată testarea bacteriologică, dar metoda de confirmare trebuie să fie capabilă să diferențieze tulpinile de vaccin viu de cele sălbatice.

2.7. Rezultate:

Un efectiv de păsări este considerat pozitiv atunci când, în urma rezultatelor pozitive ale testării efectuate în conformitate cu punctele 2.3-2.6, un al doilea test de tip adecvat confirmă infecția cu agenții patogeni.

3. Supravegherea bolilor pentru *Mycoplasma* spp. relevantă pentru păsări de curte:

3.1. Identificarea infectării cu următorii agenți:

- (a) *Mycoplasma gallisepticum*;
- (b) *Mycoplasma meleagridis*.

3.2. Specii-țintă:

- (a) *Mycoplasma gallisepticum*: *Gallus gallus*, *Meleagris gallopavo*;
- (b) *Mycoplasma meleagridis*: *Meleagris gallopavo*.

3.3. Examinări:

Fiecare efectiv de păsări trebuie să fie examinat clinic pe durata fiecărei perioade de depunere a ouălor sau de producție, la momentul oportun pentru depistarea bolii în cauză.

3.4. Matricea de eșantionare:

Eșantioanele care trebuie să fie prelevate de la fiecare efectiv de păsări din unitatea care deține păsări de curte, dacă este cazul:

- (a) sânge;
- (b) material seminal;
- (c) secreție traheală, orificii nazale posterioare sau cloacă;
- (d) țesuturi post-mortem, în special din sacul aerian de la puii de o zi cu leziuni;
- (e) în special pentru determinarea prezenței *Mycoplasma meleagridis*, din oviduct și penis, în cazul curcanilor.

3.5. Cadrul și frecvența eșantionării:

- (a) eșantionare pentru *Mycoplasma gallisepticum*:

Specia	Momentul eșantionării		Numărul de păsări care trebuie eșantionate
	Păsări de curte de reproducție	Păsări pentru producție	
<i>Gallus gallus</i>	<ul style="list-style-type: none"> • la vârsta de 16 săptămâni • la punctul de depunere • și ulterior o dată la 90 de zile 	Pe durata producției o dată la 90 de zile	<ul style="list-style-type: none"> • 60 • 60 • 60
<i>Meleagris gallopavo</i>	<ul style="list-style-type: none"> • la vârsta de 20 săptămâni • la punctul de depunere • și ulterior o dată la 90 de zile 	Pe durata producției o dată la 90 de zile	<ul style="list-style-type: none"> • 60 • 60 • 60

⁽²⁾ În prezent, nu există niciun test care să diferențieze răspunsurile la infecțiile cu *Salmonella Pullorum* și *Salmonella Gallinarum* și vaccinarea pentru acest serotip.

(b) eșantionare pentru *Mycoplasma meleagridis*:

Specia	Momentul eșantionării		Numărul de păsări care trebuie eșantionate
	Păsări de curte de reproducție	Păsări pentru producție	
<i>Meleagris gallopavo</i>	<ul style="list-style-type: none"> • la vârsta de 20 săptămâni • la punctul de depunere • și ulterior o dată la 90 de zile 	Pe durata producției o dată la 90 de zile	<ul style="list-style-type: none"> • 60 • 60 • 60

(c) numărul de păsări care trebuie eșantionate conform literelor (a) și (b) poate fi adaptat de autoritatea competentă în funcție de prevalența cunoscută a infecției în statul membru în cauză și de istoricul acesteia în cadrul unității. În orice caz, este prelevat întotdeauna un număr de eșantioane valabil din punct de vedere statistic pentru testare serologică/bacteriologică.

3.6. Examinări, eșantionare și metode de testare:

Testarea prezenței infecției prin teste serologice, bacteriologice și moleculare trebuie să se efectueze prin metode validate, recunoscute de autoritatea competentă.

3.7. Rezultate:

Un efectiv de păsări este considerat pozitiv atunci când, în urma rezultatelor pozitive ale testării efectuate în conformitate cu punctele 3.3-3.6, un al doilea test de tip adecvat confirmă infecția cu agenții patogeni.

PARTEA 3

Informații suplimentare privind procedurile de diagnosticare

Laboratoarele care au fost desemnate de autoritatea competentă să efectueze testările prevăzute în părțile 1 și 2 din prezenta anexă pot să consulte Manualul de teste de diagnostic și vaccinuri pentru animale terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OIE), ediția 2018, pentru o descriere mai detaliată a procedurilor de diagnosticare.

ANEXA III

MIJLOACELE DE IDENTIFICARE A ANIMALELOR TERESTRE DEȚINUTE

Mijloacele de identificare a animalelor terestre deținute sunt următoarele:

- (a) crotalie convențională;
  - (b) bandă convențională pe chișiță;
  - (c) crotalie electronică;
  - (d) transponder tip bolus;
  - (e) transponder injectabil;
  - (f) bandă electronică pe chișiță;
  - (g) tatuaj;
  - (h) inel montat pe picior.
-

DECIZII

DECIZIA (UE) 2019/2036 A CONSILIULUI

din 25 noiembrie 2019

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Consiliului Organizației Aviației Civile Internaționale în legătură cu amendamentul 17 la anexa 17 (Securitate) la Convenția privind aviația civilă internațională

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 100 alineatul (2), coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția privind aviația civilă internațională (denumită în continuare „Convenția de la Chicago”), care reglementează transportul aerian internațional, a intrat în vigoare la 4 aprilie 1947. Aceasta a instituit Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI).
- (2) Statele membre ale Uniunii sunt părți contractante la Convenția de la Chicago și state membre ale OACI, iar Uniunea are statut de observator în anumite organisme ale OACI, inclusiv în cadrul Adunării Generale și al altor organisme tehnice.
- (3) În temeiul articolului 54 litera (1) din Convenția de la Chicago, Consiliul OACI adoptă standarde internaționale și practici recomandate.
- (4) La 4 iulie 2019, OACI a emis scrisoarea adresată statelor AS8/2.1-19/48 prin care a informat statele membre ale OACI că propunerea de amendament 17 la anexa 17 (Securitate) la Convenția de la Chicago (denumită în continuare „anexa 17”) va fi prezentată Consiliului OACI spre adoptare în cadrul celei de a 218-a sesiuni a acestuia care are loc între 18 și 29 noiembrie 2019, și că se are în vedere să devină aplicabilă în iulie 2020. Amendamentul 17 la anexa 17 include dispoziții noi sau revizuite referitoare la evaluarea vulnerabilităților, schimbul de informații între state și părțile interesate, programele de formare și sistemele de certificare, controlul accesului, verificarea de securitate al personalului și alte modificări de redactare. Scrisoarea adresată statelor AS8/2.1-19/48 a lansat perioada de consultare a statelor membre ale OACI privind amendamentul 17 la anexa 17, iar perioada respectivă s-a încheiat la 4 octombrie 2019.
- (5) Amendamentul 17 la anexa 17 a fost pregătit de Grupul pentru securitatea aviației din cadrul OACI, în care sunt membri activi experți din opt state membre ale Uniunii, și a fost prezentat spre aprobare în cadrul celei de a 217-a sesiuni a Consiliului OACI. În urma consultării statelor membre ale OACI, este posibil ca amendamentul 17 la anexa 17 să fie adoptat de Consiliul OACI în cadrul celei de a 218-a sesiuni a acestuia.
- (6) Odată adoptată, anexa 17 modificată va fi obligatorie pentru toate statele membre ale OACI, inclusiv pentru toate statele membre ale Uniunii, în conformitate cu Convenția de la Chicago și în limitele stabilite de aceasta. Articolul 38 din Convenția de la Chicago impune părților contractante să notifice OACI prin mecanismul de notificare a diferențelor, în cazul în care intenționează să se abată de la standarde internaționale sau și practici recomandate. Prin urmare, este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului OACI în ceea ce privește amendamentul 17 la anexa 17.
- (7) Poziția Uniunii în cadrul Consiliului OACI ar trebui să fie cea din anexa la prezenta decizie, și ar trebui să fie exprimată de statele membre ale Uniunii care sunt membre ale Consiliului OACI, acționând împreună,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI) în ceea ce privește amendamentul 17 la anexa 17 (Securitate) la Convenția privind aviația civilă internațională este cea din anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Poziția menționată la articolul 1 este exprimată de statele membre ale Uniunii care sunt membre ale Consiliului OACI, acționând împreună.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 25 noiembrie 2019.

Pentru Consiliu
Președintele
F. MOGHERINI

**Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Consiliului Organizației
Aviației Civile Internaționale în legătură cu revizuirea anexei 17 (Securitate) (amendamentul 17) la
Convenția privind aviația civilă internațională („Convenția de la Chicago”)**

Principii generale

În cadrul activităților Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI) referitoare la revizuirea anexei 17 (Securitate) (amendamentul 17) la Convenția de la Chicago în ceea ce privește elaborarea de standarde și practici recomandate (SARP), statele membre, acționând împreună în interesele Uniunii:

- (a) acționează în conformitate cu obiectivele urmărite de Uniune în cadrul politicii de securitate a aviației, în special pentru a proteja persoanele și mărfurile în interiorul Uniunii Europene și pentru a preveni actele de intervenție ilicită asupra aeronavelor civile care pun în pericol securitatea aviației civile;
- (b) prin aplicarea și asigurarea respectării unor norme comune instituite pentru a proteja aviația civilă de actele de intervenție ilicită, contribuie la sporirea nivelului de securitate a aviației la nivel mondial;
- (c) sprijină în continuare elaborarea de către OACI a unor standarde de securitate care să protejeze aviația civilă de actele de intervenție ilicită, în conformitate cu Rezoluția 2309 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite din 22 septembrie 2016 ⁽¹⁾.

Poziția privind revizuirea anexei 17 (Securitate) (amendamentul 17) statele membre, acționând împreună în interesul Uniunii, sprijină propunerea de amendament 17 la anexa 17.

⁽¹⁾ Rezoluția 2309 (2016) adoptată de Consiliul de Securitate în cadrul celei de a 7775-a reuniuni a acestuia, la 22 septembrie 2016: Amenințări la adresa păcii și securității internaționale cauzate de acte de terorism: Securitatea aviației.

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1982 al Comisiei din 28 noiembrie 2019 de supunere la înregistrare a anumitor importuri de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă și din fontă cu grafit sferoidal, originare din Republica Populară Chineză, ca urmare a redeschiderii anchetei în vederea punerii în aplicare a hotărârii din 20 septembrie 2019 în cauza T-650/17, în ceea ce privește Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1146 al Comisiei de reinstituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, originare din Republica Populară Chineză și fabricate de Jinan Meide Castings Co., Ltd

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 308 din 29 noiembrie 2019)

La pagina 78, considerentul 8 se înlocuiește cu textul următor:

- „(8) Ca urmare a hotărârii Tribunalului, Comisia a decis prin intermediul unui aviz (*) (denumit în continuare «avizul de redeschidere») să redeschidă parțial ancheta antidumping privind importurile de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, care a condus la adoptarea regulamentului antidumping în cauză și să o reia din punctul în care s-a produs neregula. Domeniul de aplicare al redeschiderii este limitat la punerea în aplicare a hotărârii pronunțate de Tribunal în ceea ce privește Jinan Meide.

(*) Aviz de redeschidere a anchetei ca urmare a hotărârii din 20 septembrie 2019, în cauza T-650/17, cu privire la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1146 al Comisiei din 28 iunie 2017 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă și fontă cu grafit sferoidal, originare din Republica Populară Chineză și fabricate de Jinan Meide Castings Co., Ltd (JO C 403, 29.11.2019, p. 63).”

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO